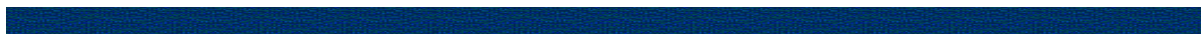

SPRAWOZDANIE
KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI
Z DZIAŁALNOŚCI W 2005 ROKU

SPIS TREŚCI

str.

I. Konstytucyjno – ustawowe zadania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.....	1
Informacja dotycząca wskazań Sejmu RP i Senatu RP zawartych w uchwałach podejmowanych przy rozpatrywaniu sprawozdań KRRiT	1
Realizacja ustawowego zobowiązania do zapewniania otwartego i pluralistycznego charakteru radiofonii i telewizji	8
Ochrona dzieci i młodzieży przed audycjami mogącymi mieć negatywny wpływ na ich rozwój.....	10
Opiniowanie projektów aktów ustawodawczych oraz umów między-narodowych, dotyczących radiofonii i telewizji	12
Informacja dotycząca wewnętrznych procedur określających tok prowadzenia postępowania koncesyjnego	12
Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji jako organ kolegialny. Biuro KRRiT	14
Nagrody i wyróżnienia KRRiT	16
Wybory organów spółek publicznej radiofonii i telewizji	17
II. Strategia państwa polskiego w dziedzinie mediów elektronicznych na lata 2005-2020	18
Przebieg prac nad projektem „Strategii”	18
Polityka państwa w dziedzinie mediów elektronicznych i jej cele strategiczne w kontekście ogólnej strategii rozwoju państwa polskiego.	19
Cele operacyjne oraz metody ich realizacji.....	20
Ochrona swobody wypowiedzi i informacji w mediach, ich niezależności oraz roli w systemie demokratycznym	20
Konwersja cyfrowa w radiofonii i telewizji	22
Ochrona pluralizmu oferty programowej.....	23
Udział Polski w kształtowaniu międzynarodowej polityki medialnej	25
Działania na rzecz rozwoju produkcji audiowizualnej w Polsce: produkcja telewizyjna, rozwój sektora produkcji niezależnej.....	25
Radiofonia i telewizja publiczna	26
Organ regulacyjny w zakresie mediów elektronicznych.....	29
Promocja bezpiecznego korzystania z Internetu: samoregulacja dostawców treści i usług internetowych w celu ochrony małoletnich i godności ludzkiej w Internecie	30
III. Działalność KRRiT w zakresie wprowadzania naziemnej telewizji cyfrowej w Polsce.....	33
Wprowadzenie.....	33
Działania KRRiT na rzecz konwersji cyfrowej.....	36
Rozporządzenie KRRiT w sprawie trybu ogłaszania konkursu na rezerwację częstotliwości na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą rozсиewczą naziemną	37

Standard kompresji.....	37
Oferta programowa naziemnej telewizji cyfrowej	39
Projekty ogłoszeń o konkursie na rezerwację częstotliwości na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną.....	41
Model operatora multipleksu	42
Nadawcy publiczni.....	43
Udogodnienia towarzyszące.....	45
Analizy rynku zgodnie z art. 10 ust. 3 i art. 21 ust. 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne.....	46
IV. Działalność KRRiT w zakresie tworzenia i stosowania prawa	49
Realizacja ustawowych delegacji do wydawania przez KRRiT aktów wykonawczych.....	49
Udział w pracach nad projektem ustawy o opłatach abonamentowych	58
Prace nad ustawą o ochronie małoletnich przed szkodliwymi treściami prezentowanymi w środkach masowego komunikowania.....	60
Zmiany statutów jednostek publicznej radiofonii i telewizji	60
Wpływ orzecznictwa na działalność KRRiT – przykłady.....	61
Obrona lokalności i demokracji lokalnej - Strategia działania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji na rzecz ochrony lokalnego charakteru i pluralizmu oferty programowej w lokalnych mediach elektronicznych, przyjęta przez KRRiT w grudniu 2005 roku.	62
Przyjęcie przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji stanowiska w sprawie zapisów właścicielskich, stosowanych w koncesjach udzielanych spółkom kapitałowym	67
Udział w pracach Zespołu do Spraw Przeciwdziałania Naruszeniom Prawa Autorskiego i Praw Pokrewnych.....	70
Działalność Krajowej Rady w trakcie trwania kampanii wyborczej do Sejmu i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej i w wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.....	70
V. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji jako organ koncesyjny.....	76
A. Radio	76
Nowe koncesje na nadawanie programów radiowych, rozszerzenia koncesji o nowe stacje nadawcze oraz inne zmiany techniczne skutkujące zwiększeniem zasięgu programu	76
Rozszerzenia koncesji o nowe stacje nadawcze.....	78
Inne zmiany techniczne skutkujące zwiększeniem zasięgu programów lub polepszeniem jakości odbioru nadawanych programów radiowych	80
Postępowania w ramach ponownego udzielenia koncesji na nadawanie naziemnych programów radiowych	83
Postępowania w sprawie cofnięcia koncesji	84
Sposób zagospodarowania wolnych zasobów częstotliwości, wnioski Przewodniczącego KRRiT w sprawie zmiany planu zagospodarowania częstotliwości.....	85
Zmiany koncesji w zakresie warunków dotyczących programu i reklamy.....	87
Zmiany limitu reklam.....	89
Uznanie za nadawcę społecznego	90

Przedłużenie terminu ważności koncesji.....	90
Zmiany zapisów własnościowych w koncesjach	90
Realizacja obowiązku ustawowego obligującego koncesjonariuszy do corocznego składania do KRRiT sprawozdań finansowych	92
Odroczenie terminu płatności, rozłożenie na raty opłaty koncesyjnej, umorzenie odsetek od zaległości we wnoszeniu opłat koncesyjnych	93
B. Telewizja	94
Ponowne udzielenie koncesji	94
Nowe koncesje na nadawanie programu telewizyjnego o zasięgu lokalnym i dodatkowe stacje nadawcze dla programów ponadregionalnych	96
Inne zmiany techniczne skutkujące zwiększeniem zasięgu programów lub polepszeniem jakości odbioru nadawanych programów telewizyjnych	96
Odroczenie terminu płatności, rozłożenie na raty opłaty koncesyjnej, umorzenie odsetek od zaległości we wnoszeniu opłat koncesyjnych	97
Nowe koncesje na nadawanie satelitarnych programów telewizyjnych i wnioski o ich udzielenie	98
Uchylenia i cofnięcia koncesji na nadawanie satelitarnych programów telewizyjnych	99
Decyzje w sprawie zmian technicznych w koncesjach na satelitarne rozpowszechnianie programu telewizyjnego	102
Zmiany warunków koncesji dotyczących programu, reklamy i listy udziałowców	102
Realizacja obowiązku ustawowego obligującego koncesjonariuszy do corocznego składania do KRRiT sprawozdań finansowych	103
C. Komunikacja kablowa	103
Postępowanie dotyczące udzielenia koncesji na rozpowszechnianie programu w sieciach telewizji kablowej	103
Zmiany decyzji koncesyjnych na rozpowszechnianie programu w sieciach telewizji kablowej	107
Rejestracja programów rozprowadzanych w sieciach telewizji kablowej	112
Nowe usługi w sieciach kablowych. Cyfrowa telewizja kablowa	112
Analiza sprawozdań finansowych z działalności koncesjonowanych podmiotów rozpowszechniających program w sieciach telewizji kablowej	113
VI. Działalność KRRiT w zakresie odbioru programów nadawców publicznych.....	115
A. Radiofonia publiczna	115
Aktualna sytuacja nadawcza Polskiego Radia S.A.	115
Aktualna sytuacja nadawcza regionalnych rozgłośni Polskiego Radia.....	116
B. Telewizja publiczna.....	116
Działania na rzecz rozszerzenia zasięgu i poprawy odbioru programów nadawanych przez Telewizję Polską S.A.	116
Rozwój sieci Oddziałów Terenowych TVP S.A.	117

VII. Kontrola działalności programowej nadawców	118
Kontrola nadawców publicznych pod kątem realizacji ustawowych zadań i powinności	127
Kontrola nadawców koncesjonowanych pod kątem realizacji zadań ustawowych i programowych warunków koncesji	128
Badania odbioru programów radiowych i telewizyjnych.....	129
VIII. Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej nadawców telewizyjnych i radiowych	130
Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej w Telewizji Polskiej S.A.....	130
Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej w radiu publicznym.....	132
Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej koncesjonowanych nadawców telewizyjnych rozpowszechniających program drogą naziemną i satelitarną.....	134
Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej koncesjonowanych nadawców telewizyjnych rozpowszechniających program drogą kablową	136
Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej ogólnopolskich koncesjonowanych nadawców radiowych.....	137
Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej lokalnych koncesjonowanych nadawców radiowych.....	137
Decyzje o ukaraniu nadawców za naruszenia obowiązujących przepisów w zakresie działalności reklamowej i sponsorskiej	140
Informacja o wydatkach i wykorzystaniu czasu antenowego w radiu i telewizji na emisję płatnych ogłoszeń wyborczych zleconych przez Komitety Wyborcze w trakcie kampanii wyborczej do Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w 2005 roku	141
Czas płatnych ogłoszeń wyborczych.....	141
Koszt płatnych ogłoszeń wyborczych	143
Informacja o wydatkach i wykorzystaniu czasu na emisję odpłatnych audycji wyborczych w radiu i telewizji w trakcie kampanii wyborczej na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w 2005 roku.....	144
Czas odpłatnych audycji wyborczych.....	145
Wydatki na odpłatne audycje wyborcze.....	147
IX. Działalność międzynarodowa Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.....	148
Kierunki działalności międzynarodowej KRRiT	148
Realizacja polityki audiowizualnej w instytucjonalnych ramach Unii Europejskiej	151
Uczestnictwo KRRiT w pracach organizacji międzynarodowych.....	158
Współpraca bilateralna.....	160
Organizacja konferencji i seminariów międzynarodowych	161
Przygotowywanie opracowań z zakresu problematyki sektora mediów elektronicznych w Europie	163
X. Działalność Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w zakresie opłat abonamentowych i pozaabonamentowych	165
Podstawy prawne	165

Wysokość opłat abonamentowych oraz poziom zniżek	168
Podział wpływów abonamentowych i pozaabonamentowych w 2005 roku pomiędzy jednostki radiofonii i telewizji publicznej	171
Podział wpływów abonamentowych planowanych na 2006 rok między spółki radiofonii i telewizji publicznej	176
Współpraca Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z Urzędem do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych, Ministerstwem Infrastruktury i Przedsiębiorstwem Państwowym Użyteczności Publicznej „Poczta Polska”	179
Umarzanie i rozkładanie na raty zaległości w opłatach abonamentowych	182
Korespondencja w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników rtv	184
Informacja o abonentach odbiorników rtv	185
XI. Skargi i interwencje.....	191
Skargi dotyczące programów nadawców publicznych	191
Telewizja Polska S.A.	191
Polskie Radio S.A. oraz regionalne rozgłośnie Polskiego Radia	197
Skargi dotyczące programów nadawców koncesjonowanych	199
Zorganizowane protesty	205
Zestawienie danych statystycznych dotyczących wniosków, skarg i opinii przekazanych w 2005 roku do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji	207
XII. Budżet Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji	212

I. KONSTYTUCYJNO – USTAWOWE ZADANIA KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

Informacja dotycząca wskazań Sejmu RP i Senatu RP zawartych w uchwałach podejmowanych przy rozpatrywaniu sprawozdań KRRiT

1.1 W oparciu o art. 12 ustawy o radiofonii i telewizji Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przedstawia corocznie Sejmowi RP, Senatowi RP i Prezydentowi RP sprawozdanie ze swej działalności oraz informację o podstawowych problemach radiofonii i telewizji. Informację taką Krajowa Rada corocznie przedstawia również Prezesowi Rady Ministrów.

Dotychczas Sejm RP zawsze podejmował uchwały o przyjęciu sprawozdania KRRiT, poza sprawozdaniem za 2003 rok, które odrzucił 1 lipca 2004 roku. Siedmiokrotnie Sejm RP dołączył do swoich uchwał dodatkowe uwagi i zastrzeżenia, o których jest mowa w art. 12 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji.

Senat RP przyjął sprawozdanie KRRiT siedem razy, dołączając do swojej uchwały dodatkowe uwagi i zastrzeżenia tylko raz w 1995 roku.

W tabeli przedstawiono informację dotyczącą uchwał Sejmu RP i Senatu RP w sprawie sprawozdań KRRiT w latach 1994 – 2005.

Rok	Uchwała Sejmu RP	Uchwała Senatu RP	Wskazania do realizacji przez KRRiT
1994	przyjęto	odrzucono	Sejm RP oczekuje od KRRiT, od rządowych i państwowych agend informacyjnych oraz od telewizji publicznej podjęcia starań o wyeliminowanie źródeł istniejących napięć pomiędzy publiczną telewizją a organami władzy i częścią opinii publicznej. Sejm RP oczekuje też od KRRiT oraz właściwych organów skuteczniejszych działań na polu zwalczania piractwa w eterze. Sejm RP podkreśla, że KRRiT oraz TVP S.A. nie określiły wystarczająco telewizji publicznych wynikających z ustawy.

	Uchwała Sejmu RP z 2 lipca 1994 roku.	Uchwała Senatu RP z 1 lipca 1994 roku.	do Uchwały Senatu RP nie dołączono dodatkowych wskazań.
1995	przyjęto	przyjęto	Sejm RP oczekuje od KRRiT bardziej energicznych działań zwalczających nielegalne nadawanie programów, szybkiego opracowania planu zagospodarowania widma częstotliwości umożliwiającego podjęcie kolejnych procedur koncesyjnych oraz zapewnienie odbioru programów radia i telewizji publicznej na całym obszarze kraju. Sejm RP oczekuje też od KRRiT konsekwentnego monitorowania przekształceń telewizji publicznej, a od telewizji publicznej - wyeliminowania praktyk, które godzą w zasady dziennikarskiego obiektywizmu i uczciwości, szacunku i tolerancji.
	Uchwała Sejmu RP z 26 maja 1995 roku.	Uchwała Senatu RP z 12 maja 1995 roku.	Senat RP zwraca uwagę na opóźnienia w procesie koncesyjnym, które nie wynikały wyłącznie z przyczyn leżących po stronie KRRiT. Senat RP zwraca uwagę na brak realizacji zadań związanych z projektowaniem w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów, kierunków polityki państwa w dziedzinie radiofonii i telewizji.
1996	przyjęto	przyjęto	do Uchwały Sejmu RP nie dołączono dodatkowych wskazań.
	Uchwała Sejmu RP z 8 sierpnia 1996 roku.	Uchwała Senatu RP z 26 kwietnia 1996 roku.	do Uchwały Senatu RP nie dołączono dodatkowych wskazań.
1997	przyjęto	przyjęto	do Uchwały Sejmu RP nie dołączono dodatkowych wskazań.
	Uchwała Sejmu RP z 20 czerwca 1997 roku.	Uchwała Senatu RP z 20 czerwca 1997 roku.	do Uchwały Senatu RP nie dołączono dodatkowych wskazań.
1998	przyjęto	odrzucono	do Uchwały Sejmu RP nie dołączono dodatkowych wskazań.
	Uchwała Sejmu RP z 24 lipca 1998 roku.	Uchwała Senatu RP z 22 maja 1998 roku.	do Uchwały Senatu RP nie dołączono dodatkowych wskazań.
1999	przyjęto	odrzucono	Sejm RP wzywa KRRiT do skutecznego egzekwowania od nadawców przestrzegania ustawy o radiofonii i telewizji w zakresie ochrony najmłodszych przed demoralizacją. Sejm RP wzywa KRRiT do niezwłocznego podjęcia pracy nad takimi rozwiązaniami, które przywrócą słuchaczowi – płatnikowi abonamentu pełny dostęp do wszystkich programów radia publicznego.
	Uchwała Sejmu RP z 24 czerwca 1999 roku.	Uchwała Senatu RP z 7 maja 1999 roku.	do Uchwały Senatu RP nie dołączono dodatkowych wskazań.
2000	przyjęto	odrzucono	do Uchwały Sejmu RP nie dołączono dodatkowych wskazań.
	Uchwała Sejmu RP z 30 czerwca 2000 roku.	Uchwała Senatu RP z 11 maja 2000 roku.	do Uchwały Senatu RP nie dołączono dodatkowych wskazań.
2001	przyjęto	odrzucono	Sejm RP wzywa KRRiT do skutecznego

			egzekwowania od nadawców przestrzegania ustawy o radiofonii i telewizji w zakresie ochrony najmłodszych przed demoralizacją.
	Uchwała Sejmu RP z 27 lipca 2001 roku.	Uchwała Senatu RP z 7 czerwca 2001 roku.	do Uchwały Senatu RP nie dołączono dodatkowych wskazań.
2002	przyjęto	przyjęto	Sejm RP wzywa KRRiT do podjęcia skutecznych działań chroniących wolność słowa w mediach publicznych, dzieci i młodzież przed przemocą, okrucieństwem i demoralizacją w mediach, pluralizm na rynku prywatnym
	Uchwała Sejmu RP z 6 czerwca 2002 roku.	Uchwała Senatu RP z 7 czerwca 2002 roku.	do Uchwały Senatu RP nie dołączono dodatkowych wskazań.
2003	przyjęto	przyjęto	Sejm RP wzywa KRRiT do ścisłego i skutecznego wypełniania wynikających z ustawy oraz Konstytucji obowiązków ochrony dzieci i młodzieży przed demoralizacją, okrucieństwem i przemocą. Sejm RP wzywa też do skutecznego egzekwowania misji programowej w zakresie propagowania kultury polskiej i historii narodowej oraz do skutecznego egzekwowania od nadawców publicznych równości dostępu środowisk politycznych i społecznych do ich programów.
	Uchwała Sejmu RP z 12 czerwca 2003 roku.	Uchwała Senatu RP z 16 kwietnia 2003 roku.	do Uchwały Senatu RP nie dołączono dodatkowych wskazań.
2004	odrzucono	przyjęto	do Uchwały Sejmu RP nie dołączono dodatkowych wskazań.
	Uchwała Sejmu RP z 1 lipca 2004 roku.	Uchwała Senatu RP z 24 czerwca 2004 roku.	do Uchwały Senatu RP nie dołączono dodatkowych wskazań.
2005	przyjęto	przyjęto	Sejm RP doceniając ważność prac KRRiT nad strategią w dziedzinie mediów elektronicznych zwraca uwagę na konieczność zagwarantowania odpowiedniej pozycji publicznej radiofonii i telewizji. Sejm RP wzywa KRRiT do przeciwstawiania się wszelkim projektom ograniczającym rolę Oddziałów Terenowych TVP S.A., którym należy zapewnić odpowiednie warunki do wypełniania ich misji. Sejm RP zwraca się do KRRiT, aby we współpracy z TVP S.A. podjęła działania na rzecz utrwalenia i upowszechnienia dorobku TVP.
	Uchwała Sejmu RP z 8 lipca 2005 roku.	Uchwała Senatu RP z 3 czerwca 2005 roku.	do Uchwały Senatu RP nie dołączono dodatkowych wskazań.

W roku bieżącym Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przedstawia Sejmowi RP i Senatowi RP oraz Prezydentowi RP trzynaste sprawozdanie ze swojej działalności wraz z informacją o podstawowych problemach radiofonii i telewizji.

1.2 W bieżącej działalności KRRiT kieruje się wskazaniem Sejmu RP i Senatu RP, zawartymi w uchwałach dotyczących rocznego sprawozdania KRRiT.

W uchwale Sejmu RP z 8 lipca 2005 roku o przyjęciu sprawozdania KRRiT za 2004 rok podkreślono wagę prac KRRiT nad strategią państwa polskiego w dziedzinie mediów elektronicznych. Sejm RP zwrócił jednocześnie uwagę na konieczność zagwarantowania odpowiedniej pozycji publicznej radiofonii i telewizji. Sejm RP podkreślił także konieczność zapewnienia oddziałom terenowym TVP S.A. właściwych warunków do wypełniania ich misji wobec społeczności lokalnych. Sejm RP zaapelował do KRRiT i władz TVP S.A., o podjęcie działań, które pozwolą na utrwalenie, a także przypomnienie i upowszechnienie 50-letniego dorobku Telewizji Polskiej.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, mając na uwadze wskazania Sejmu RP oraz realizując ustawowy obowiązek projektowania w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów polityki państwa w dziedzinie mediów elektronicznych, przygotowała Strategię państwa polskiego w dziedzinie mediów elektronicznych na lata 2005 – 2020, którą 11 października 2005 roku rozpatrzyła Rada Ministrów, rekomendując jednocześnie to opracowanie do dalszych prac nowemu rządowi, utworzonemu po wyborach.

W Strategii państwa polskiego w dziedzinie mediów elektronicznych na lata 2005 – 2020, sformułowane zostały zasady polityki publicznej państwa odnoszące się do mediów. W szczególności podkreślono, że państwo dba o rozwój polskich mediów elektronicznych i polskiej produkcji programowej, dba też o zawartość mediów elektronicznych, w tym Internetu.

Krajowa Rada podkreśla, że państwo dba o rozwój i właściwe funkcjonowanie mediów publicznych oraz ich przekształcanie zgodnie z wymogami społeczeństwa informacyjnego. Państwo określa źródła i poziom finansowania nadawców publicznych, m.in. w formie pomocy publicznej, ale równocześnie dba, aby nie zakłócać zasad swobodnej konkurencji.

Państwo dba o pluralizm oferty programowej m.in. zapewniając strukturalny pluralizm na rynku mediów poprzez funkcjonowanie nadawców publicznych, społecznych i komercyjnych oraz polskich dostawców treści internetowych. Polityka koncesyjna kształtuje pluralizm na rynkach ogólnokrajowych, regionalnych i lokalnych, chroni media lokalne.

Państwo zapobiega monopolom czy nadużywaniu pozycji dominującej, chroni konkurencję, zapewnia realizowanie przez media celów polityki kulturalnej.

Pełna realizacja zobowiązania Sejmu RP do zagwarantowania odpowiedniej pozycji publicznej radiofonii i telewizji, może być zapewniona jedynie wówczas, gdy zostaną przyjęte ogólnopństwowe, ustrojowe podstawy określające rozwój mediów w Polsce, w tym ochrony mediów publicznych, jako dobra narodowego.

Mając na uwadze wskazanie Sejmu RP, aby zapewniać publicznym, regionalnym mediom warunki do wypełniania ich misji wobec społeczności lokalnych, a także doceniając rolę wszystkich mediów w budowaniu „małych ojczyzn”, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji opracowała dokument programowy „Obrona lokalności i demokracji lokalnej. Strategia działania KRRiT na rzecz ochrony lokalnego charakteru i pluralizmu oferty programowej w lokalnych mediach elektronicznych”.

W opracowaniu tym podkreślono, że ochrona lokalności i demokracji lokalnej wymaga szerokiego programu działań, zarówno z zakresu polityki regulacyjnej i koncesyjnej KRRiT, jak i wprowadzenia nowych przepisów odnoszących się do różnych aspektów działalności rynku mediów, a w szczególności określenia:

- cech i wymogów, jakie powinien spełniać program lokalny, z równoczesnym określeniem wymogów koncesyjnych w tym zakresie,
- reklamy lokalnej, która powinna zasilać przede wszystkim media lokalne, pod warunkiem zachowania lokalnego charakteru ich programu (w tym kontekście regulacji wymaga kwestia tzw. rozszczepień reklamowych w programach nadawców ogólnokrajowych i ponadregionalnych),
- zasad tworzenia i działalności tzw. sieci, w tym ich działalności programowej i reklamowej.

W swoim opracowaniu Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przedstawiła założenia polityki koncesyjnej wspierającej lokalny charakter i demokratyczne funkcje mediów lokalnych. Krajowa Rada określiła też zasady ochrony lokalnego charakteru i pluralizmu oferty programowej przedstawiając m.in. propozycje ramowych koncesji dla różnych typów lokalnych stacji radiowych, stacji telewizyjnych oraz dla nadawców lokalnych rozpowszechniających program w sieciach kablowych.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podkreśliła jednocześnie, że lokalne media publiczne czyli oddziały terenowe TVP S.A. i regionalne rozgłosie Polskiego Radia są zakorzenione w lokalnej społeczności, skupiają życie kulturalne i w szerokim zakresie odpowiadają na potrzeby społeczeństwa obywatelskiego, stąd też należy stwarzać im odpowiednie warunki do wypełniania ich ustawowych zobowiązań.

Realizując wskazanie Sejmu RP o konieczności zapewnienia oddziałom terenowym TVP S.A. właściwych warunków do wypełniania ich misji wobec społeczności lokalnych, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w 2005 roku przeznaczyła na potrzeby Telewizji Polskiej S.A. ogółem ponad 526 mln zł pochodzących z wpływów abonamentowych i pozaabonamentowych. Z tych środków na programy regionalne i w rozłącznej sieci Dwójki w Oddziałach Terenowych TVP S.A. przeznaczono ponad 193 mln zł. zaś na audycje tworzone przez oddziały terenowe dla programów ogólnokrajowych ponad 57 mln zł.

Informacje dotyczące sytuacji finansowo-ekonomicznej spółek publicznej radiofonii i telewizji znajdują się w rozdziale X „Sprawozdania KRRiT z rocznego okresu działalności” oraz w części „Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

1.3 Projektowanie w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów kierunków polityki państwa w dziedzinie radiofonii i telewizji jest podstawowym obowiązkiem KRRiT wynikającym z ustawy.

Ustawa o radiofonii i telewizji wymienia to zadanie jako pierwsze, wśród zobowiązań KRRiT. Przepis zawarty w art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy o radiofonii i telewizji stanowi, że Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji projektuje w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów kierunki polityki państwa w dziedzinie mediów elektronicznych.

Z przepisu tego wynika, że Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji powinna mieć zagwarantowaną możliwość inicjowania wspólnych z organami administracji rządowej, skoordynowanych działań prognostycznych i analitycznych. Wyniki tych analiz powinny być wykorzystywane w procesie powstawania projektów regulacji prawnych.

Dlatego niezwykle ważną kwestią jest wypełnianie nałożonego przez ustawodawcę obowiązku projektowania w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów i innymi organami władzy kierunków polityki audiowizualnej. Brak bowiem stałej współpracy między Krajową

Radą Radiofonii i Telewizji a rządem, wobec znaczących wydarzeń i dynamicznych przemian, jakie zachodzą na rynku medialnym, jest poważnym mankamentem jego rozwoju.

Stąd też jako główny punkt planu pracy KRRiT na lata 2004 – 2005 przewidziano zadanie związane z projektowaniem w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów i innymi organami władzy kierunków polityki audiowizualnej.

W celu realizacji tego ustawowego zadania Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji opracowała strategię polityki państwa polskiego w zakresie mediów elektronicznych na lata 2005 - 2020.

Strategia określa kierunki rozwoju mediów w Polsce, niezbędne ramy prawne oraz wyzwania technologiczne (pełny tekst „Strategii państwa w dziedzinie mediów elektronicznych na lata 2005 – 2020” jest dostępny na stronie internetowej KRRiT).

11 października 2005 roku Rada Ministrów rozpatrzyła ten dokument i rekomendowała prowadzenie dalszych prac nowemu rządowi wyłonionemu w wyniku wyborów.

Dokument ten został przekazany Prezydentowi RP, Marszałkom Sejmu RP i Senatowi RP, Prezesowi Rady Ministrów oraz instytucjom i organizacjom zainteresowanym rynkiem medialnym. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przekazała ten dokument również najwyższym organom państwa, ukonstytuowanym w wyniku wyborów 2005 roku.

Informacje dotyczące strategii państwa polskiego w zakresie mediów elektronicznych prezentowane są w rozdziale II „Sprawozdania KRRiT z rocznego okresu działalności”.

1.4 12 grudnia 2005 roku Prezes Rady Ministrów Kazimierz Marcinkiewicz spotkał się z członkami Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Spotkanie dotyczyło głównie prac związanych z rozwojem naziemnej telewizji i radiofonii cyfrowej.

Prezes Rady Ministrów poinformował, że wznowione zostaną prace międzyresortowego zespołu do spraw cyfryzacji, powstanie również dokument o społecznych skutkach cyfryzacji (określenia wymaga m.in. kwestia finansowania zakupu urządzeń służących do odbioru telewizji cyfrowej, odpowiedź na pytanie czy ciężar zakupu mają ponieść odbiorcy, czy też będzie on w jakiejś części pokrywany przez państwo).

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przedstawiła również Prezesowi Rady Ministrów informację dotyczącą aktualnego stanu procedur koncesyjnych związanych z emisją programu radiowego dla Białorusi.

1.5 Realizując ustawowy obowiązek projektowania w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów kierunków polityki państwa w dziedzinie mediów elektronicznych, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji prowadziła prace związane z przygotowaniem założeń strategii rozwoju naziemnej radiofonii i telewizji cyfrowej w Polsce.

Sejmowe Komisje Kultury i Środków Przekazu oraz Infrastruktury uznały to opracowanie za ważną część polityki audiowizualnej państwa i wyraziły oczekiwanie, że rząd wraz z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji niezwłocznie przystąpią do dalszych prac.

Opracowanie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji stało się podstawą prac prowadzonych przez Międzyresortowy Zespół do spraw Wprowadzenia Radiofonii i Telewizji Cyfrowej w Polsce, który został powołany przez Prezesa Rady Ministrów.

W pracach tego zespołu uczestniczyli przedstawiciele KRRiT. Zespół opracował projekt „Strategii przejścia z techniki analogowej na cyfrową w zakresie telewizji naziemnej”. Projekt został przedstawiony Radzie Ministrów, która przyjęła go 4 maja 2005 roku.

Informacje dotyczące prac w zakresie wprowadzania naziemnej telewizji cyfrowej prezentowane są w rozdziale III „Sprawozdania KRRiT z rocznego okresu działalności”.

1.6 Ustawowe zadania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w projektowaniu polityki państwa w dziedzinie mediów elektronicznych realizowane są także poprzez stałe kontakty z Sejmem RP i Senatem RP.

Członkowie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji brali udział w posiedzeniach komisji i podkomisji sejmowych oraz senackich, przygotowując odpowiednie materiały i opracowania w szczególności dla sejmowej i senackiej Komisji Kultury i Środków Przekazu, dla sejmowej Komisji Infrastruktury, dla sejmowej Komisji Finansów Publicznych i dla senackiej Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, dla sejmowej Komisji Mniejszości Narodowych i Etnicznych.

Opracowania te związane były m.in. z przedstawieniem informacji na temat aktualnej sytuacji na rynku mediów elektronicznych, a także na temat prowadzonych postępowań koncesyjnych, uzyskiwanych wpływów abonamentowych przeznaczonych na działalność mediów publicznych, a także przygotowanej przez KRRiT strategii państwa polskiego w dziedzinie mediów elektronicznych na lata 2005 – 2020 oraz strategii rozwoju naziemnej radiofonii i telewizji cyfrowej w Polsce.

Przedstawiciele KRRiT brali udział w pracach legislacyjnych związanych m.in. z projektami następujących ustaw: ustawy o opłatach abonamentowych, ustawy prawo telekomunikacyjne, ustawy o kinematografii, ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych.

Podczas posiedzeń komisji w Sejmie RP i w Senacie RP rozpatrywano „Sprawozdanie KRRiT z rocznego okresu działalności” wraz z „Informacją o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”, a także projekt budżetu państwa w części dotyczącej KRRiT i informację o wykonaniu budżetu w roku poprzednim.

Do projektów ustaw o opłatach abonamentowych, zgłoszonych do prac parlamentarnych po orzeczeniu Trybunału Konstytucyjnego, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przedstawiła odrębne opinie, uwzględniające aspekty prawne i ekonomiczne proponowanych rozwiązań.

1.7 11 marca 2005 roku odbyła się debata w Sejmie RP na temat sytuacji w polskich mediach elektronicznych.

Posłowie zapoznali się z informacją rządu oraz Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Informacja KRRiT dotyczyła przede wszystkim charakterystyki rynku mediów elektronicznych w Polsce, sytuacji nadawców koncesjonowanych oraz publicznych (w tym kontekście omówiono koncepcję zrównoważonego zarządu i rady nadzorczej TVP S.A.). Przedstawiono również aktualny stan prawny dotyczący mediów, który nie jest dostosowany do rozwoju rynku oraz powstawania nowych technologii. Wśród omówionych spraw bieżących w wystąpieniu tym znalazła się obszerna informacja o przygotowywanym przez KRRiT projekcie strategii państwa w dziedzinie mediów elektronicznych.

1.8 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji współpracowała z organami administracji rządowej przygotowując informacje związane z udzieleniem odpowiedzi na interpelacje i zapytania poselskie, a także oświadczenia senatorów.

Posłowie i Senatorowie przekazywali również do KRRiT indywidualne wystąpienia dotyczące m.in. procesu ponownego udzielania koncesji, poprawy zasięgu odbioru

programów publicznej radiofonii i telewizji, wnoszenia opłat abonamentowych oraz ulg przysługujących w tym zakresie.

Ponadto Posłowie i Senatorowie składali indywidualne skargi w szczególności dotyczące emisji niektórych audycji. Na wszystkie wystąpienia udzielone zostały odpowiedzi, po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego zgodnie z obowiązującą procedurą.

Informacje dotyczące skarg znajdują się również w rozdziale XI „Sprawozdania KRRiT z rocznego okresu działalności”.

Realizacja ustawowego zobowiązania do zapewniania otwartego i pluralistycznego charakteru radiofonii i telewizji

1.9 Realizując ustawowe zobowiązanie do zapewniania otwartego i pluralistycznego charakteru radiofonii i telewizji, Krajowa Rada prowadzi taką politykę koncesyjną, aby w jej wyniku dostęp do radia i telewizji uzyskały różne grupy społeczne.

Wśród 3 programów radiowych o zasięgu ogólnokrajowym, koncesja Radia Maryja ma charakter wyspecjalizowany, a koncesjonariusz posiada status nadawcy społecznego. Pozostałe 2 programy mają charakter uniwersalny.

Przyznane też zostały 4 koncesje ponadregionalne, w tym na program o charakterze informacyjno – publicystycznym oraz na program o charakterze uniwersalnym adresowanym do młodzieży w wieku od 15 do 25 lat.

Wśród 206 koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego o zasięgu lokalnym znajdują się programy o następującym charakterze:

- społeczno-religijnym – 44
- muzycznym – 37
- muzyczno-kulturalny - 8
- muzyczno-publicystycznym – 1
- akademickim – 9
- motoryzacyjnym – 2
- poświęconym historii i tradycji Polski – 1
- poświęconym zagadnieniom ekonomii i biznesu – 1
- poświęconym problemom środowiska akademickiego – 1
- poświęconym dzieciom i młodzieży – 1
- uniwersalny - 101

Na rynku telewizyjnym, na podstawie koncesji udzielonych przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji działa 12 telewizji naziemnych, w tym 1 o zasięgu ogólnokrajowym, a 1 nadawca rozpowszechnia program wyspecjalizowany, o charakterze społeczno-religijnym.

W sposób satelitarny programy telewizyjne są rozpowszechniane przez 2 platformy cyfrowe - Canal+ Cyfrowy Sp. z o.o. oraz Cyfrowy Polsat S.A.

KRRiT udzieliła też 37 koncesji na rozpowszechnianie programów telewizyjnych w sposób satelitarny, wśród których znajdują się programy o następującym charakterze.:

- dokumentalnym – 1
- edukacyjno - poradniczy – 1
- edukacyjno-poradniczym i religijnym – 1
- edukacyjnym - 4
- ekonomiczno-informacyjnym – 1
- adresowanym do dzieci - 2
- filmowo-rozrywkowym – 1
- filmowym – 4
- informacyjno-publicystycznym - 1
- medycznym – 1
- motoryzacyjnym – 1
- popularyzującym kulturę i sztukę – 1
- poświęconym zjawiskom pogodowym – 1
- rozrywkowym – 5
- sportowym – 3
- poświęconym sportom konnym – 1
- poświęconym telesprzedaży – 1
- poświęconym aktualnej zawartości polskojęzycznych programów telewizyjnych – 1
- adresowanym do kobiet – 1
- uniwersalnym - 5

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podejmowała działania, które stanowiły realizację postulatów środowisk akademickich. 1 marca 2005 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, podczas uroczystości z udziałem władz Uniwersytetu Warszawskiego wręczyła koncesję umożliwiającą rozpoczęcie działalności pierwszego warszawskiego radia akademickiego – Radio Kampus.

Dotychczas Przewodniczący KRRiT wydał 330 koncesji na rozpowszechnianie programów w sieciach telewizji kablowej, w tym 7 na program radiowy.

Na rynku telewizji kablowych działa obecnie 192 koncesjonariuszy, rozpowszechniających program telewizyjny oraz 5 koncesjonariuszy rozpowszechniających program radiowy.

Wśród koncesji - wydanych w okresie sprawozdawczym - na rozpowszechnianie programów w sieciach telewizji kablowych najwięcej ma charakter uniwersalny – 28. Wydano również 8 koncesji na rozpowszechnianie programu wyspecjalizowanego o charakterze informacyjno-publicystycznym, 5 koncesji na program informacyjny lokalny oraz 1 na program o charakterze edukacyjnym.

Przewodniczący KRRiT wydał również 5469 postanowień w sprawie wpisu do rejestru programów rozprowadzanych w sieciach telewizji kablowej.

Wciąż powiększa się oferta programowa dostępna w sieci telewizji kablowej. Obecnie można uzyskać wpis do rejestru na ponad 400 programów, dostępnych drogą satelitarną lub kablową, z czego na ponad 50 w języku polskim drogą satelitarną.

Informacje na temat prowadzonych postępowań koncesyjnych znajdują się w rozdziale V „Sprawozdania KRRiT z rocznego okresu działalności.”

Ochrona dzieci i młodzieży przed audycjami mogącymi mieć negatywny wpływ na ich rozwój

1.10 Ważnym zadaniem Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji jest ochrona dzieci i młodzieży przed audycjami mogącymi mieć negatywny wpływ na ich rozwój.

15 marca 2005 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wydała oświadczenie w sprawie przestrzegania przez nadawców przepisów, chroniących młodocianych odbiorców mediów elektronicznych przed szkodliwymi dla nich programami.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji oświadczyła że nie wyraża zgody na samowolną liberalizację w praktycznym stosowaniu przepisów ustawy, dotyczących obowiązku ochrony nieletnich odbiorców programów, a w szczególności zasady czasu objętego ochroną. Krajowa Rada zapowiedziała jednocześnie, że będzie zmuszona, częściej niż było to dotychczas, nakładać kary pieniężne na nadawców nieprzestrzegających przepisów, określonych w art. 18 ust. 1-5b oraz ust. 6 ustawy o radiofonii i telewizji. Postawa taka będzie także brana pod uwagę przy procesie udzielania i rozszerzania koncesji. Krajowa Rada podkreśla, że stosowanie oznakowania „tylko dla dorosłych” nie zwalnia nadawcy z obowiązku umieszczenia audycji w odpowiednim paśmie czasowym.

Krajowa Rada przypominała też nadawcom o potrzebie zwrócenia uwagi na sposób umieszczania reklam w pasmach sąsiadujących bezpośrednio z audycjami dla dzieci i młodzieży. Praktyka stosowana przez nadawców często nie uwzględnia niebezpieczeństwa niewłaściwego odbioru reklam przez małoletnich widzów.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zwróciła się z apelem do wszystkich nadawców o dobrowolną autoregulację zasad działalności reklamowej, której odbiorcami mogą być dzieci.

1.11 15 sierpnia 2005 roku weszło w życie rozporządzenie z 23 czerwca 2005 roku Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w sprawie kwalifikowania audycji lub innych przekazów mogących mieć negatywny wpływ na prawidłowy fizyczny, psychiczny lub moralny rozwój małoletnich oraz audycji lub innych przekazów przeznaczonych dla danej kategorii wiekowej małoletnich, stosowania wzorów symboli graficznych i formuł zapowiedzi.

Jego podstawą była nowelizacja ustawy o radiofonii i telewizji z 2 kwietnia 2004 roku, na podstawie której KRRiT została zobowiązana do wydania rozporządzenia określającego szczegółowe warunki oznaczania audycji lub innych przekazów przez nadawców odpowiednim symbolem graficznym przez cały czas ich emisji telewizyjnej uwzględniając stopień szkodliwości danej audycji lub przekazu dla małoletnich w poszczególnych kategoriach wiekowych. Ta zmiana prawa wynikała z zaleceń dla polityki medialnej obowiązujących w krajach Unii Europejskiej.

Wprowadzony system likwiduje możliwość nadużyć jednoznacznie stwierdzając, że programy zakwalifikowane, jako przeznaczone „tylko dla dorosłych”, mogą być emitowane

wyłącznie w czasie, kiedy widzowie małoletni nie są już objęci ustawową ochroną (tzn. od godz. 23 do 6). Zmiany te zmierzają do dostarczenia rodzicom i wychowawcom rzeczowej podstawy do podejmowania decyzji, czy ich dziecko – zależnie od wieku i stopnia rozwoju – może daną audycję bezpiecznie oglądać, czy też nie, w postaci informacji dla jakiej grupy wiekowej (bez ograniczeń, od lat 7, od lat 12 i od lat 16) dana audycja została zakwalifikowana, zgodnie z kryteriami wypracowanymi przez specjalistów z zakresu psychologii rozwojowej i odbioru mediów.

Informacje na temat przestrzegania przepisów dotyczących ochrony dzieci i młodzieży przed audycjami mogącymi mieć negatywny wpływ na ich rozwój znajdują się w części „Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji.”

1.12 Ustawa o radiofonii i telewizji przewiduje odpowiedzialność prawną nadawców za emitowany program.

Od decyzji Przewodniczącego KRRiT o ukaraniu nadawcy stronie przysługuje odwołanie. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wielokrotnie informowała Ministra Sprawiedliwości o przewlekłości postępowań odwoławczych. Dotychczas nie zostały zakończone postępowania dotyczące decyzji o ukaraniu, wydanych w poprzednich latach, m.in. trwa postępowanie w sprawie w związku z decyzją nr 13 z 29 grudnia 2004 roku o nałożeniu na spółkę Telewizja Polsat S.A. kary w wysokości 400 tysięcy złotych, za emisję w czasie chronionym audycji z cyklu „Fear Factor – Nieustraszeni”.

Kontroli podlegała również działalność nadawców w zakresie wykonywania przepisów regulujących reklamę i sponsoring.

W przypadkach najbardziej rażących naruszeń Przewodniczący KRRiT podejmował decyzje o ukaraniu nadawcy. W 2005 roku zostało wydanych 5 decyzji o nałożeniu kary za przekroczenie wyżej wymienionych przepisów.

Informacje dotyczące kar nałożonych z powodu naruszenia przepisów regulujących reklamę i sponsoring znajdują się również w rozdziale VIII „Sprawozdania KRRiT z rocznego okresu działalności”.

1.13 Kontrolę działalności nadawców, w szczególności w zakresie realizacji warunków koncesji, przeprowadzano podczas monitoringów programowych.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji prowadzi trzy podstawowe rodzaje monitoringu:

- **k o m p l e k s o w y**, którego celem jest charakterystyka całości danego programu oraz zbadanie zgodności nadawanego programu z koncesją lub - w przypadku nadawców publicznych - z zadaniami określonymi w art. 21 i 25 ustawy;
- **p r o b l e m o w y**, tj. koncentrujący się na analizie zagadnień szczegółowych określonych w ustawie o radiofonii i telewizji, w prawie prasowym lub innych regulacjach prawnych dotyczących działalności programowej mediów elektronicznych;
- **i n t e r w e n c y j n y**, którego podstawą są skargi i zażalenia wpływające do KRRiT.

Działalność programowa nadawców została omówiona także w rozdziale VI „Sprawozdania KRRiT z rocznego okresu działalności” oraz w części „Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

Opiniowanie projektów aktów ustawodawczych oraz umów między-narodowych, dotyczących radiofonii i telewizji

1.14 Zadaniem Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 7 ustawy, jest opiniowanie projektów aktów ustawodawczych oraz umów między-narodowych, dotyczących radiofonii i telewizji.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przekazała stanowiska dotyczące m.in. projektu ustawy prawo telekomunikacyjne, ustawy o kinematografii, o prawie autorskim i prawach pokrewnych oraz projektów ustaw o opłatach abonamentowych. 15 grudnia 2005 roku KRRiT przekazała Marszałkowi Sejmu RP uwagi do projektu ustawy o przekształceniach i zmianach w podziale zadań i kompetencji organów państwowych właściwych w sprawach łączności, radiofonii i telewizji.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji brała również udział w procesie opiniowania aktów wykonawczych przygotowywanych w resortach, w szczególności w Ministerstwie Infrastruktury oraz w Ministerstwie Kultury.

Na wniosek Ministra Spraw Zagranicznych opiniowano także projekty porozumień o współpracy kulturalnej między rządem Rzeczypospolitej Polskiej a rządami innych krajów oraz przedstawiano stanowiska do projektów programów wykonawczych między rządem RP, a rządami innych krajów w zakresie wymiany kulturalnej, naukowej, edukacyjnej.

Informacja dotycząca wewnętrznych procedur określających tok prowadzenia postępowania koncesyjnego

1.15 Podejmując działania mające na celu realizację wniosków zawartych w protokole Najwyższej Izby Kontroli oraz realizując wnioski, zawarte w sprawozdaniach z audytu Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przystąpiła do opracowania procedur w szczególności mających na celu określenie toku prowadzenia postępowania koncesyjnego.

W pierwszym etapie Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przyjęła zasady postępowania konsultacyjnego. Zgodnie z tymi zasadami Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przeprowadza postępowanie konsultacyjne przed przyjęciem rozstrzygnięcia we wszystkich sprawach o istotnym znaczeniu dla radiofonii i telewizji oraz rynku mediów elektronicznych.

Etapem drugim było przyjęcie zasad w sprawie wydawania opinii dla Przewodniczącego KRRiT na temat wniosków (podań, aplikacji) o dobór częstotliwości radiowych i kanałów telewizyjnych, w związku z przygotowaniem wniosków do Prezesa URTiP (obecnie Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej) o uzupełnienie planu zagospodarowania częstotliwości.

KRRiT ustaliła te zasady w związku z otrzymywanymi wnioskami o dobór częstotliwości radiowych i kanałów telewizyjnych, składanymi przez podmioty zainteresowane podjęciem lub rozszerzeniem działalności nadawczej.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zachowując dbałość o otwarty i pluralistyczny charakter radiofonii i telewizji oraz mając na względzie zaspokojenie potrzeb rozwoju rynku audiowizualnego w Polsce, przeprowadza postępowanie zmierzające do ustalenia potrzeb podmiotów, zainteresowanych złożeniem wniosku o udzielenie bądź rozszerzenie koncesji

oraz wyraża stanowisko w sprawie zasadności doboru częstotliwości, umożliwiającą publikację przez Przewodniczącego KRRiT ogłoszenia o możliwości uzyskania koncesji lub jej rozszerzenia.

W przyjętych zasadach Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji określiła szczegółowe warunki, jakie muszą spełniać wnioski o dobór częstotliwości radiowej lub kanału telewizyjnego w zależności od tego, czy są to aplikacje o rozszerzenie koncesji, czy o jej udzielenie.

Biuro Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, aby umożliwić KRRiT zajęcie stanowiska w sprawie aplikacji o dobór częstotliwości, zgodnie z przyjętymi zasadami, przygotowuje m.in. informacje dotyczące potrzeb nadawców publicznych w zakresie pozyskania nowych częstotliwości, dostępności programów radiowych lub telewizyjnych na danym obszarze wraz z informacją o charakterze nadawanych programów, stanu rynku reklamowego, technicznych możliwości doboru częstotliwości oraz sytuacji ekonomiczno – finansowej nadawców.

W kolejnym etapie Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przyjęła procedury postępowania wobec wniosków o rozłożenie na raty, umarzanie odsetek oraz podstawowych należności z tytułu opłat koncesyjnych, a także opłat za rozpowszechnianie programów w sieciach kablowych i za wpis do rejestru rozprowadzania programów w sieciach kablowych.

Przyjęcie wyżej wymienionych procedur stanowiło wykonanie zaleceń pokontrolnych, sformułowanych przez audytora wewnętrznego. Określenie procedur obowiązujących na tym etapie postępowania koncesyjnego jest też zgodne z zaleceniami, wynikającymi z regulacji unijnych, w których w szczególności podkreśla się konieczność prowadzenia przejrzystej polityki w zakresie podejmowania decyzji o charakterze finansowym i mających skutki dla budżetu państwa.

Dotychczasowe prace związane z określaniem toku prowadzenia postępowania koncesyjnego zostały zakończone przyjęciem 6 grudnia 2005 roku uchwały Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji określającej wewnętrzne procedury w zakresie rozpowszechniania programów radiowych i telewizyjnych drogą rozsiewczą naziemną oraz w sieciach kablowych.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji jako organ kolegialny. Biuro KRRiT

1.16 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji jest organem kolegialnym.

Podejmując działania, związane z realizacją ustawowych zobowiązań KRRiT przyjęła w 2005 roku 682 uchwały i odbyła 78 posiedzeń oraz 43 spotkania, przede wszystkim z nadawcami, zarówno publicznymi, jak i koncesjonowanymi, a także z przedstawicielami związków i stowarzyszeń.

Odbyły się także spotkania z przedstawicielami organów administracji państwowej, z którymi KRRiT współpracuje (m.in. z przedstawicielami Ministerstwa Infrastruktury, Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty, Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Ministerstwa Kultury, Ministerstwa Skarbu Państwa).

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji odbyła również spotkania z przedstawicielami nadawców publicznych m.in. w celu omówienia sytuacji ekonomiczno – finansowej spółek mediów publicznych, zasad podziału środków z wpływów abonamentowych w latach 2004 – 2005 oraz realizacji strategii ekonomicznej i programowej tych spółek.

Z przedstawicielami Zarządu i Rady Nadzorczej Spółki TVP S.A. z udziałem Ministra Skarbu Państwa, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wyjaśniała również sprawę podjęcia przez przewodniczącego Rady Nadzorczej TVP S.A. zatrudnienia w spółce oraz przyjęcia przez radę nadzorczą uchwał o zawieszeniu wykonywania obowiązków przez dwóch członków Zarządu TVP S.A.

W sprawach bieżącej polityki koncesyjnej, w związku z prowadzonymi postępowaniami, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji m.in. spotkała się z przedstawicielami Porozumienia Lokalnych Niezależnych Nadawców Radiowych, Radia ESKA S.A., Radia PIN, spółki AGORA S.A, spółki Ad Point, spółki Polskie Fale Średnie, spółki Eurozet, a także z przedstawicielami platform cyfrowych Canal Plus Cyfrowy oraz Polsat Cyfrowy.

Odbyły się również spotkania z wnioskodawcami ubiegającymi się o koncesję na rozpowszechnianie programu w sieciach telewizji kablowych.

1.17 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wykonuje swoje zadania przy pomocy Biura KRRiT, które stanowi jej organizacyjne i merytoryczne zaplecze.

Biuro KRRiT działa na podstawie regulaminu organizacyjnego Biura KRRiT, przyjętego przez Krajową Radę uchwałą nr 534 z 4 listopada 2004 roku, który wszedł w życie od 1 stycznia 2005 roku.

W Biurze KRRiT działają następujące departamenty: ekonomiczny, finansowy, integracji europejskiej i współpracy z zagranicą, koncesyjny, komunikacji kablowej, prawny, prezydialny KRRiT, programowy, reklamy, strategii i analiz, techniki oraz administracyjno-gospodarczy.

Decyzją Przewodniczącej KRRiT uległo likwidacji gospodarstwo pomocnicze przy KRRiT Biuro Współpracy z Programem Media – Media Desk Polska.

W strukturze Biura KRRiT jest przewidziane stanowisko audytora wewnętrznego, co wynika z przepisów ustawy o finansach publicznych.

W 2005 roku zgodnie z zatwierdzonym planem audytu w Biurze KRRiT zostały przeprowadzone następujące audyty wewnętrzne:

- Ocena planowania, realizacji, kontroli i nadzoru zakupu przez Biuro KRRiT usług związanych z koordynacją uczestnictwa Polski w programie Media Plus.
- Ocena efektywności procesów opiniowania projektów aktów prawnych dotyczących radiofonii i telewizji.

Ponadto odbyły się audyty sprawdzające realizację dotychczas udzielonych rekomendacji i monitoring realizacji prac w tym zakresie. Większość rekomendacji dotyczących opracowania procedur wewnętrznych została wdrożona lub jest w trakcie realizacji.

W okresie sprawozdawczym kancelaria w Biurze KRRiT przyjęła ok. 37 tys. listów. Liczba ta nie obejmuje korespondencji okolicznościowej. W tym samym czasie z Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wysłano ok. 40 tys. listów. Liczba ta obejmuje również korespondencję związaną z kolportażem „Biuletynu Informacyjnego KRRiT”.

1.18 Biuletyn Informacyjny KRRiT oraz witryna internetowa KRRiT to ważne źródła informacyjne o pracy i planach Krajowej Rady, a także o stanie rynku mediów elektronicznych.

Biuletyn Informacyjny KRRiT ukazuje się nieprzerwanie od października 1996 roku. Ograniczony budżet KRRiT sprawił, że zmieniła się częstotliwość wydawania Biuletynu; z miesięcznika stał się kwartalnikiem.

Biuletyn trafia do różnych instytucji zainteresowanych rynkiem medialnym w Polsce, przede wszystkim nadawców, a także do naczelnych urzędów administracji publicznej, ośrodków akademickich, mediów, zainteresowanych tą tematyką osób prywatnych.

W 2005 roku w Biuletynie Informacyjnym KRRiT ukazały się w publikacje, przedstawiające działania KRRiT, a także artykuły analityczne i problemowe, dotyczące zagadnień rynku medialnego. Wśród tych publikacji można wymienić w szczególności następujące:

- Wybory parlamentarne i prezydenckie – stan prawny i przebieg kampanii w mediach elektronicznych.
- Polityka państwa w dziedzinie mediów elektronicznych w kontekście ogólnej strategii rozwoju państwa polskiego.
- Polityka KRRiT w zakresie organizacji naziemnej telewizji cyfrowej.
- Obecność przedstawicieli władzy, partii koalicji i opozycji parlamentarnej w programach Polskiego Radia S.A. i Telewizji Polskiej S.A.

Istotne znaczenie miało publikowanie w Biuletynie materiałów obrazujących sytuację na rynku medialnym i rezultaty prac departamentów biura, jak np. wyniki kontroli działalności reklamowej i sponsorskiej, czy wyniki monitoringów i analiz programowych.

W Biuletynie Informacyjnym KRRiT istnieje również stały dział, poświęcony publikacji europejskich i krajowych uregulowań prawnych.

Nakład Biuletynu Informacyjnego KRRiT wynosi 600 egzemplarzy. Jego odbiorcami są m.in. Kancelaria Sejmu RP, Kancelaria Senatu RP, Kancelaria Prezydenta RP, Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, spółki publicznej radiofonii i telewizji, nadawcy koncesjonowani oraz redakcje prasowe, a także ośrodki naukowe, np. Wydział Dziennikarstwa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego, Ośrodek Badań Prasoznawczych Uniwersytetu Jagiellońskiego, Instytut Wynałazczości i Ochrony Własności Intelektualnej UJ.

Biuletyn Informacyjny KRRiT dostępny jest również w Internecie na stronach Krajowej Rady (www.krrit.gov.pl).

Od początku jego wydawania, tj. od 1996 roku, kwartalnie ukazywała się angielskojęzyczna wersja Biuletynu Informacyjnego KRRiT, przekazywana m.in. do organów odpowiedzialnych za radiofonie i telewizję w poszczególnych państwach.

Opracowania i informacje do Biuletynu są w całości przygotowywane przez pracowników Biura KRRiT, bez dodatkowego wynagrodzenia.

Strony internetowe KRRiT są stale aktualizowane i rozszerzane. W 2005 roku wprowadzono nową szatę graficzną ułatwiającą pozyskiwanie informacji. Opracowano nowe działy, m.in. „Cyfryzacja”, „Działalność międzynarodowa”.

1.19 Wykonując obowiązki nałożone ustawą o dostępie do informacji publicznej, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji prowadzi stronę internetową Biuletynu Informacji Publicznej (BIP).

Na stronie można znaleźć w szczególności informacje o:

- statusie prawnym i organizacji Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji,
- przedmiocie działania, kompetencjach oraz zasadach i trybie funkcjonowania,

- organach i osobach sprawujących funkcje, ze wskazaniem ich kompetencji,
- majątku znajdującym się w dyspozycji KRRiT,
- sposobie stanowienia aktów publicznoprawnych,
- rodzajach, sposobach przyjmowania i załatwiania spraw.

Nagrody i wyróżnienia KRRiT

1.20 Promując wartościowe gatunki i pozycje programowe Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przyznała następujące nagrody dla twórców biorących udział w:

- V Krajowym Festiwalu Teatru Polskiego Radia i Teatru Telewizji Polskiej „Dwa Teatry – Sopot 2004”. Nagrodę KRRiT otrzymali: Jan Warenycia za reżyserię słuchowiska „Matka” oraz Michał Walczak za utwór „Podróż do wnętrza pokoju”.
- Ogólnopolskim Przeglądzie Twórczości Radiowej w Kazimierzu nad Wisłą. Grand Prix – nagrodą przyznaną corocznie przez Krajową Radę uhonorowano Cezarego Galka z Regionalnej Rozgłośni Polskiego Radia Radio Zachód S.A. w Zielonej Górze za reportaż „Lekcja anatomii doktora Hagensa”
- VI Festiwalu Dobrego Humoru. Nagrodę KRRiT otrzymał Szymon Majewski za cykl „Mamy Cię!”.

4 września 2005 roku w czasie Konferencji Mediów Publicznych w Krakowie została wręczona nagroda KRRiT dla redaktora Tadeusza Mosza z TVP S.A. za profesjonalizm i wyznaczanie standardów zawodowych w popularyzowaniu zagadnień ekonomicznych i gospodarczych oraz promocję rozwoju przedsiębiorczości w Polsce.

1.21 Podczas posiedzenia 12 kwietnia 2005 roku członkowie KRRiT przyjęli oświadczenie wyrażające uznanie dla polskich mediów za wyjątkowe zaangażowanie i odpowiedzialność w czasie choroby Jana Pawła II oraz w dniach żałoby narodowej.

W oświadczeniu Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wyraża najwyższe uznanie dla polskich mediów za godną postawę, wyjątkowe zaangażowanie i stworzenie niezwyklej atmosfery, pozwalającej w godny sposób oddać hołd Papieżowi Janowi Pawłowi II.

Krajowa Rada uznała, że dzięki mediom i odpowiedzialności dziennikarzy uwaga obywateli skupiała się na tym, co naprawdę było w tych dniach najważniejsze. Zdaniem Rady media wykonały olbrzymią pracę, w klimacie porozumienia i pojednania i wyjątkowej zadumy, wrażliwości i głębokiego poczucia wspólnoty. To wszystko sprawiło, że Polska i Polacy mogli w sposób szczególny i godny towarzyszyć Ojcu Świętemu podczas Jego zmagania z ciężką chorobą, jak też przeżywać w atmosferze refleksji, zadumy i wspomnień okres żałoby po śmierci Jana Pawła II.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wyraziła przekonanie, że to świadectwo odpowiedzialności dziennikarzy przetrwa i będzie służyło w jak najlepszym wypełnianiu służby dziennikarskiej.

15 kwietnia 2005 roku Przewodnicząca Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wraz z Przewodniczącym Rady ds. Mediów powołanej przez Episkopat Polski, Arcybiskupem Leszkiem Sławojem Głódziem wręczyli wyróżnienia dla dziennikarzy najbardziej zaangażowanych w relacjonowanie tych wydarzeń.

Wybory organów spółek publicznej radiofonii i telewizji

1.22 Zgodnie z ustawą Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji powołuje członków rad nadzorczych i rad programowych spółek mediów publicznych.

Członków rad nadzorczych mediów publicznych, z wyjątkiem jednego powoływanego przez Ministra Skarbu Państwa, powołuje Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji. Kadencje rad nadzorczych mediów publicznych trwają trzy lata.

W roku bieżącym upływa kadencja rad nadzorczych powołanych w 2003 roku.

Kadencja rad programowych spółek publicznej radiofonii i telewizji trwa cztery lata. Krajowa Rada do piętnastoosobowych rad programowych wskazuje pięciu członków, pozostałych dziesięciu wskazują ugrupowania parlamentarne.

Zgodnie z ustawą należy powołać następujące rady programowe:

- rady programowe w czterech oddziałach terenowych TVP S.A., utworzonych 1 stycznia 2005 roku, na podstawie nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji; są to oddziały w Gorzowie Wielkopolskim, Opolu, Kielcach i Olsztynie,
- Radę Programową TV Polonia, której kadencja wygasła 25 czerwca 2005 roku,
- Radę Programową spółki TVP S.A., której kadencja wygasła 20 lutego 2006 roku,
- Radę Programową spółki Polskie Radio S.A., której kadencja wygasła 20 lutego 2006 roku,
- Radę Programową spółki Radio dla Ciebie S.A., której kadencja wygasła 27 lutego 2006 roku.

Powołanie rad programowych nastąpi po przedstawieniu kandydatur zgłaszanych przez ugrupowania parlamentarne.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji ze względu na przypadki rezygnacji bądź śmierci dotychczasowych członków dokonywała również w ubiegłym roku wyborów uzupełniających w składach rad nadzorczych i rad programowych działających w publicznej radiofonii i telewizji.

II.STRATEGIA PAŃSTWA POLSKIEGO W DZIEDZINIE MEDIÓW ELEKTRONICZNYCH NA LATA 2005-2020

Przebieg prac nad projektem „Strategii”

2.1 Podejmując pracę nad projektem „Strategii Państwa Polskiego w dziedzinie mediów elektronicznych na lata 2005 - 2020”, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji realizowała przepis art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy o radiofonii i telewizji, który stwierdza, że „do zadań Krajowej Rady należy w szczególności projektowanie w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów kierunków polityki państwa w dziedzinie radiofonii i telewizji”.

Projekt „Strategii” został jednogłośnie przyjęty przez członków KRRiT 5 maja 2005 roku. Następnie stał się przedmiotem prac Międzyresortowego Zespołu do Spraw Strategii Rozwoju Radiofonii i Telewizji, powołanego przez Prezesa Rady Ministrów. Na tej podstawie powstała zmieniona wersja „Strategii”, którą Zespół przyjął 26 sierpnia 2005 roku. Ta wersja została poddana przez Ministerstwo Kultury konsultacjom publicznym. Po ich zakończeniu, na wniosek Ministra Kultury, 11 października 2005 roku, Rada Ministrów przyjęła do wiadomości „Strategię Państwa Polskiego w dziedzinie mediów elektronicznych na lata 2005 - 2020”¹ i rekomendowała przekazanie tego dokumentu Radzie Ministrów wyłonionej po wyborach parlamentarnych.

Jest to pierwsze po 1989 roku opracowanie kompleksowo określające politykę państwa wobec mediów elektronicznych oraz ukazującym kierunki ich rozwoju. Jego zadaniem jest próba wypełnienia poważnej luki w dotychczasowej polityce państwa w dziedzinie radiofonii i telewizji oraz – szerzej rzecz ujmując – w dziedzinie mediów elektronicznych.

¹ Dokument ten składa się z czterech głównych części („Cele strategiczne”; „Cele operacyjne oraz metody ich realizacji”; „Zmiany legislacyjne służące realizacji powyższych celów”; „Proponowany harmonogram działań”) oraz z sześciu załączników („Podsumowanie propozycji i rozwiązań przedstawionych w Strategii”; „Krótki opis polskiego rynku radia i telewizji”; „Harmonizacja >>Strategii państwa polskiego w dziedzinie mediów elektronicznych na lata 2005-2020<< z innymi strategiami i planami Państwa; „Przesłanki i założenia polityki Państwa w dziedzinie mediów elektronicznych”; „Założenia procedury koncesyjnej”; „Słowniczek zastosowanych skrótów i terminów specjalistycznych”). Obie wersje dostępne są na stronach internetowych KRRiT.

Zdaniem KRRiT, państwo polskie powinno bowiem stale dysponować periodicznie aktualizowaną strategią w dziedzinie mediów elektronicznych, pozwalającą na znacznie bardziej świadome i planowe działanie organów państwa oraz samych podmiotów składających się na rynek mediów elektronicznych w Polsce, jak również na działania legislacyjne oparte na pełnej analizie sytuacji oraz na powszechnie znanych przesłankach i realizujące cele znane opinii publicznej z powszechnie dostępnego dokumentu strategicznego.

„Strategia” ma realizować cel Unii Europejskiej tworzenia polityki budowy Społeczeństwa Informacyjnego zintegrowanej z polityką dla mediów audiowizualnych.

„Strategia” opisuje pożądany model rynku audiowizualnego, oparty na istnieniu 3 ustawowych kategorii nadawców, dla których precyzuje status, zadania oraz źródła finansowania. Odnosi się do różnych szczebli systemu mediów elektronicznych - ogólnokrajowego, ponadregionalnego, regionalnego i lokalnego - oraz formułuje cele polityki państwa w odniesieniu do każdego z nich.

Kolejny temat to proces konwersji cyfrowej oraz funkcjonowanie rynku radiofonii i telewizji cyfrowej. Podaje też katalog koniecznych rozstrzygnięć związanych z rozpoczęciem i przeprowadzeniem procesu konwersji cyfrowej, jako punkt wyjścia traktując przyjętą 4 maja 2005 roku przez Radę Ministrów „Strategię przejścia z techniki analogowej na cyfrową w zakresie telewizji naziemnej”.

Wiele elementów „Strategii” wiąże się z realizacją fundamentalnego celu ochrony swobody wypowiedzi i informacji w mediach, ich niezależności oraz roli w systemie demokratycznym.

Strukturalny pluralizm rynku radiowo-telewizyjnego oraz pluralizm oferty programowej to jeden z kluczowych celów „Strategii”. W tym kontekście „Strategia” zajmuje się m.in. programową polityką koncesyjną, ochroną mediów lokalnych, ochroną dostępu mniejszości narodowych i etnicznych do mediów elektronicznych oraz proponuje konkretne działania na rzecz rozwoju produkcji audiowizualnej w Polsce w zakresie produkcji telewizyjnej oraz rozwoju sektora produkcji niezależnej. Opisuje też udział Polski w kształtowaniu międzynarodowej polityki medialnej.

Wiele propozycji dotyczy radiofonii i telewizji publicznej: „Strategia” proponuje kompleksowy program działań związany z zapewnieniem ich zdolności do właściwego wykonywania swoich zadań, w tym konkretne rozwiązania w zakresie formy prawnej, systemu zarządzania oraz struktury instytucjonalnej nadawców publicznych. „Strategia” wiele uwagi poświęca też modelowi regulacji mediów elektronicznych, w tym określa pożądany kształt, rolę i kompetencje zintegrowanego organu regulacyjnego w dziedzinie mediów oraz sieci i usług komunikacji elektronicznej.

Przedstawia też program działań na rzecz bezpiecznego korzystania z Internetu, uwzględniając konieczność znalezienia równowagi między swobodnym przepływem informacji w Internecie a ochroną godności ludzkiej, w szczególności osób małoletnich (pornografia dziecięca, pedofilia, szerzenie nienawiści rasowej, narodowej czy religijnej itp.).

Suma propozycji zawartych w „Strategii” wskazuje na konieczność głębokiej nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji.

Projekt „Strategii” stał się punktem wyjścia do opracowania kolejnych dokumentów strategicznych KRRiT, w tym „Działalność Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w zakresie wprowadzania naziemnej telewizji cyfrowej w Polsce” (wrzesień 2005 roku) oraz „Obrona lokalności i demokracji lokalnej. Strategia działania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji na

rzecz ochrony lokalnego charakteru i pluralizmu oferty programowej w lokalnych mediach elektronicznych” (grudzień 2005 roku).

Polityka państwa w dziedzinie mediów elektronicznych i jej cele strategiczne w kontekście ogólnej strategii rozwoju państwa polskiego

2.2 Według „Strategii” polityka publiczna państwa polskiego w dziedzinie mediów elektronicznych powinna kierować się m.in. następującymi zasadami i celami:

- 1) Państwo chroni swobodę wypowiedzi i informacji oraz wolność mediów i ich rolę w systemie demokratycznym zgodnie z Konstytucją RP oraz ze standardami międzynarodowymi.
- 2) Państwo dba, m.in. w interesie kultury polskiej, o rozwój polskich mediów elektronicznych oraz polskiej produkcji programowej i zawartości mediów elektronicznych, w tym Internetu.
- 3) Państwo promuje rozwój mediów elektronicznych, także jako rosnącego sektora gospodarki, fundamentu (wraz ze wszystkimi technologiami informacyjno-komunikacyjnymi) gospodarki opartej na wiedzy, dźwigni postępu technologicznego i cywilizacyjnego.
- 4) Państwo dba o pluralizm oferty programowej, m.in. zapewniając strukturalny pluralizm na rynku mediów oraz polskich dostawców treści internetowych; Polityka koncesyjna kształtuje pluralizm na rynku ogólnokrajowym oraz rynkach regionalnych i lokalnych, chroni media lokalne.
- 5) Państwo chroni konkurencję, zapobiega nadmiernej koncentracji mediów.
- 6) Państwo dba o rozwój i właściwe funkcjonowanie mediów publicznych, dysponuje swobodą określania źródeł i poziomu finansowania nadawców publicznych, udzielanego m.in. ze środków publicznych z różnych źródeł i wykorzystywanego w sposób nie zakłócający zasad swobodnej konkurencji.
- 7) Państwo stosuje model poziomej, neutralnej technologicznie, stopniowalnej regulacji zawartości audiowizualnej.
- 8) Państwo uczestniczy w tworzeniu i realizacji polityki audiowizualnej oraz polityki na rzecz rozwoju Społeczeństwa Informacyjnego w ramach Unii Europejskiej i innych organizacji międzynarodowych.
- 9) Państwo promuje konwersję cyfrową radiofonii i telewizji, rozwój nowych technologii, jak również powszechny dostęp do nich w celu zapobiegania wykluczeniu cyfrowemu, zapobiega cyberprzestępczości oraz szkodliwym i nielegalnym treściom w Internecie.

Z racji na swój charakter i cele, polityka państwa w dziedzinie mediów elektronicznych powinna być skoordynowana z innymi planami i strategiami państwa – zarówno z ogólnymi planami rozwoju, jak i ze strategiami sektorowymi z zakresu kultury, informatyzacji kraju, rozwoju telekomunikacji, przemysłu elektronicznego, rozwoju regionalnego itp.

Cele operacyjne oraz metody ich realizacji

2.3 Określenie celów strategicznych stało się punktem wyjścia do określenia celów operacyjnych i zaprojektowania metod ich realizacji, uwzględniających politykę państwa, zmiany ustawowe oraz politykę regulacyjną i koncesyjną KRRiT.

Ochrona swobody wypowiedzi i informacji w mediach, ich niezależności oraz roli w systemie demokratycznym

2.4 Demokratyczny ład medialny i polityka go kształtująca muszą zawsze zmierzać do realizacji podstawowych praw człowieka w zakresie swobody wypowiedzi oraz niezależności mediów. Zależy to nie tylko od rozstrzygnięć prawnych czy politycznych, ale także ekonomicznych.

Dostęp do rynku oraz do reklamy

2.5 Polityka państwa powinna dbać o utrzymanie na rynku trzech ustawowych kategorii nadawców. W odniesieniu do nadawców społecznych „Strategia” przewiduje zmianę ich definicji (art. 4 pkt 1a u.r.t.) w imię szacunku dla różnorodności kulturalnej i światopoglądowej, a tym samym w celu umożliwienia ubiegania się o ten status szerszemu wachlarzowi nadawców.

Pewien wpływ na możliwość dostępu do rynku powinna mieć działalność organu koncesyjnego, zmierzająca do ochrony i promocji pluralizmu oferty programowej. Powinna ona m.in. wspierać wspólnoty lokalne i regionalne oraz dążenia mniejszości narodowych i etnicznych, a także grup posługujących się językiem regionalnym do tworzenia własnych stacji.

Dostęp do rynku ułatwi wprowadzenie naziemnej radiofonii i telewizji cyfrowej. Zadaniem organu regulacyjnego będzie zaś takie wykonywanie jego kompetencji, aby docelowo (w miarę uruchamiania kolejnych multipleksów) zapewnić dostęp do rynku nowym nadawcom oraz zapewnić większy pluralizm oferty programowej.

W „Strategii” przewidziano też wyposażenie organu regulacyjnego w zdolność ochrony pluralizmu strukturalnego rynku mediów. W obronie samodzielności programowej nadawców przewiduje zaś pewne ograniczenia kapitałowe (wewnątrzmedialne i międzymedialne) oraz udziałów w rynku odbiorcy w przypadku wystąpienia o kolejną koncesję.

Ważnym zagadnieniem, zwłaszcza w obliczu zjawiska konwersji cyfrowej, jest też zapobieganie nadmiernej koncentracji pionowej w sferze mediów elektronicznych. Przewidywano więc, że Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, przy współpracy resortów kultury i gospodarki oraz Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty, przeprowadzi analizę rynku z punktu widzenia koncentracji pionowej i zaproponuje zapisy uzupełniające do „Strategii”, określające ograniczenia w zakresie tego rodzaju koncentracji.

„Strategia” zawiera postulat starannej analizy możliwości tworzonych przez technologię cyfrową w celu blokowania dostępu nadawców i usługodawców do publiczności, jak również odbiorców do programów konkretnych nadawców. Może to stworzyć konieczność wprowadzenia nowych przepisów chroniących swobodny dostęp do rynku oraz strukturalny pluralizm rynku.

Celem polityki koncesyjnej powinno być m.in. wprowadzenie ułatwień dla nadawców posiadających koncesję i chcących ją odnowić oraz dla nadawców chcących nadawać w ograniczonym zakresie.

W imię ochrony mediów lokalnych i lokalnego charakteru ich programu, „Strategia” postuluje kontynuację i rozwój znanej także w innych krajach polityki „rynek lokalny dla mediów lokalnych”. Przedstawiono w niej postulat wprowadzenia ulg dla nadawców realizujących wyspecjalizowane, „niszowe” programy radiowe i telewizyjne oraz nadawców lokalnych integrujących wspólnoty lokalne. Do tej ostatniej kategorii mogliby należeć

nadawcy tworzący i rozpowszechniający programy finansowane z przychodów reklamowych, uzyskiwanych na płytach rynkach reklamy lokalnej, np. w miastach poniżej 100 tysięcy mieszkańców.

Ochrona niezależności mediów

2.6 Istotnym celem jest zapewnienie bezpieczeństwa ekonomicznego nadawców publicznych oraz form finansowania zapewniających ich zdolność do realizowania misji określonej w art. 21 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji, bez podlegania presji komercyjnej.

Wzmocnieniu niezależności dziennikarskiej i medialnej służyć powinna pozytywna reakcja Polski na wezwania Komisji Praw Człowieka ONZ, Rady Europy i OBWE, aby usunąć zniesławienie i obrazę (zwłaszcza funkcjonariuszy publicznych) z kodeksu karnego (tzw. „dekryminalizacja zniesławienia”).

Jednocześnie, w imię obrony interesów jednostki, „Strategia” uważa za konieczną nowelizację art. 31 - 33 oraz art. 46 ustawy prawo prasowe, tak aby ułatwić pokrzywdzonym prawo do publikacji sprostowania i odpowiedzi, a także jasno zdefiniować przesłanki czynu zabronionego polegającego na uchylaniu się od publikacji bądź zamieszczenia jej niezgodnie z ustawą.

Ochrona demokratycznych funkcji mediów elektronicznych

2.7 Konieczne jest wprowadzenie ustawowego obowiązku dla nadawców lokalnych określającego minimalny udział audycji lokalnych w programach, wraz z definicją audycji lokalnej oraz zaznaczeniem w jaki sposób nadawcy lokalni mogą być wspierani w swojej działalności np. poprzez ulgi w opłatach koncesyjnych, opłatach z tytułu praw autorskich i praw pokrewnych oraz opłatach za częstotliwości, a także poprzez preferencje w doborze i ogłaszaniu częstotliwości dla poprawy lub zwiększenia zasięgu sygnału adekwatnie do lokalnego lub regionalnego obszaru działania.

Operatorzy kablowi powinni zostać zobowiązani do rezerwacji jednego kanału na potrzeby wyspecjalizowanego programu lokalnego o charakterze informacyjnym.

Konwersja cyfrowa w radiofonii i telewizji

Prawna regulacja procesu cyfryzacji i funkcjonowania rynku radiofonii i telewizji cyfrowej oraz konieczność jej uzupełnienia

2.8 Dotychczasowe regulacje prawne w sposób niedostateczny określają z jednej strony zadania i kompetencje KRRiT, z drugiej zaś relacje między podmiotami rynkowymi aktywnymi w sferze radiofonii i telewizji cyfrowej (tj. między nadawcami, operatorami multipleksów, sieci, systemów warunkowego dostępu, dostawcami usług dodatkowych itp.). W związku z tym, konieczna jest nowelizacja ustawy o radiofonii i telewizji, która m.in. skonkretyzuje procedury działań KRRiT w zakresie regulacji nadawania cyfrowego, w tym wzmocni podstawy prawne do udzielania koncesji na cyfrowe rozpowszechnianie programów.

Art. 37 ustawy o radiofonii i telewizji należy uzupełnić o przepis, że koncesja dla rozpowszechniania rozsiewczego naziemnego wskazuje multipleks, w którym będzie rozpowszechniany lub rozprowadzany program nadawcy. Konieczne jest także stworzenie nowych przepisów z zakresu *must carry*, zapewniających obecność programów nadawców

publicznych w multipleksach (w przypadku, gdyby nadawcy ci nie dysponowali własnym multipleksem).

Osobną sferę nowej regulacji muszą stanowić przepisy chroniące konkurencję w sytuacji, gdyby jeden podmiot pełnił wiele uzupełniających się ról (np. nadawcy, operatora multipleksu, EPG i systemu warunkowego dostępu), dających przewagę konkurencyjną nad innymi podmiotami zależnymi od jego decyzji w kluczowych sprawach związanych z dostępem do sieci i do odbiorców.

Nowa regulacja prawna musi dotyczyć także prawa autorskiego, w tym utrwalania utworów w wersji cyfrowej. Jednocześnie brak jest w ustawie o prawie autorskim uregulowań dotyczących przyszłego operatora multipleksu i jego obowiązków związanych np. z zawieraniem umów z organizacjami zbiorowego zarządzania, tak jak ma to miejsce w przypadku operatorów sieci kablowych w art. 21¹ ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych.

Kolejna dziedzina nowych regulacji w zakresie prawa autorskiego związanych z cyfryzacją i rozwojem nowych technologii dotyczy „piractwa” w dziedzinie nadawania programów. Należy zapewnić uprawnionym instrumenty służące ochronie ich praw.

Konieczne rozstrzygnięcia związane z rozpoczęciem i przeprowadzeniem procesu konwersji cyfrowej

2.9 Sukces rynkowy telewizji cyfrowej uzależniony jest od szybkiego uruchamiania następnych multipleksów oraz od polityki koncesyjnej zapewniającej pojawienie się w nich nowych programów polskich. Wymaga to stworzenia ścisłego harmonogramu szybkiego uruchamiania wszystkich planowanych multipleksów.

Rozstrzygnięcia wymaga pytanie, czy wzorem wielu krajów należy zarezerwować co najmniej jeden multipleks dla nadawców publicznych.

Potrzebne jest stworzenie mechanizmów konsultacji między wszystkimi zainteresowanymi stronami, zaprojektowanie i sfinansowanie kampanii informacyjno-promocyjnej związanej z przejściem z nadawania analogowego na cyfrowe, a przede wszystkim oszacowanie kosztów konwersji oraz stworzenie ewentualnych form wsparcia - zgodnych z zasadą neutralności technologicznej oraz uczciwej konkurencji pomiędzy różnymi platformami dostępu oraz z prawem i praktyką Unii Europejskiej.

Ochrona pluralizmu oferty programowej

Pluralizm mediów

2.10 Zadaniem polityki koncesyjnej jest m.in. ochrona pluralizmu mediów i różnorodności źródeł informacji, w związku z tym organ koncesyjny powinien stosować powszechną w innych krajach praktykę rozpoczynania procedury koncesyjnej od ogłaszania możliwości uzyskania koncesji na rozpowszechnianie programu o określonym zasięgu i charakterze.

Programowe wymogi koncesyjne powinny być obligatoryjne dla wszystkich podmiotów koncesjonowanych, ale szczególnie istotne są one w przypadku:

- Nadawców rozpowszechniających program wyspecjalizowany;
- Nadawców lokalnych (zwłaszcza w zakresie udziału audycji o charakterze lokalnym w całości czasu nadawania);
- Nadawców i sieci ponadregionalnych - nadających jednolity program z jednego źródła, które powinny mieć charakter wyspecjalizowany, uzupełniając w ten sposób ofertę programową docierającą do odbiorców;
- Sieci rozproszonych w zakresie przestrzegania zapisów koncesji w przypadku przyłączenia się nadawcy lokalnego do sieci;
- Nadawców społecznych.

W projekcie nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji należy uwzględnić jasne i przejrzyste zapisy zasady *must carry*. Zasadą tą powinny być objęte podstawowe programy telewizji i radiofonii publicznej. Obowiązkowi *must carry* powinien odpowiadać obowiązek nakładany na nadawców – tzw. *must offer* (obowiązek udostępnienia programu operatorowi obciążonego obowiązkiem *must carry*).

Ponadto należy zadbać o rozwój wyspecjalizowanych programów radiowych i telewizyjnych. Wymaga to między innymi zmiany ustawy o radiofonii i telewizji w zakresie definicji programu wyspecjalizowanego dla radiofonii – obecny wymóg 70% czasu nadawania w godz. 6.00 – 23.00 jest nierealny w przypadku specjalizacji niemuzycznej. Próg ten powinien zostać obniżony do 40%.

Nadawcy społeczni

2.11 Według „Strategii”, ustawa powinna rozszerzyć definicję nadawców społecznych oraz katalog podmiotów (obejmując nim np. szkoły wyższe) poprzez uwzględnienie w nim wszystkich podmiotów, które nadają program określony w art. 4 ust. 1 a.

Ochrona mediów lokalnych

2.12 W celu stworzenia systemu ochrony mediów lokalnych, nowelizacja ustawy o radiofonii i telewizji powinna wprowadzić nowe przepisy, które:

- Określą cechy i wymogi, jakie powinien spełniać program lokalny, jak również związane z tym warunki programowe koncesji.
- Zdefiniują reklamę lokalną i zapewnią, że zasili ona głównie media lokalne, pod warunkiem zachowania lokalnego charakteru ich programu (i w tym kontekście ureguluje kwestię „rozszerzeń” reklamowych programów nadawców ogólnokrajowych, ponadregionalnych i regionalnych).
- Określą kluczowe zasady rządzące tworzeniem oraz działalnością sieci, w tym ich działalnością programową i reklamową.

Ochrona dostępu mniejszości narodowych i etnicznych do mediów elektronicznych

2.13 Polska powinna podjąć działania zmierzające do realizacji uwag zawartych w rezolucji Komitetu Ministrów RE w sprawie monitorowania wykonania przez Polskę ramowej Konwencji RE o ochronie mniejszości narodowych i etnicznych.

Ważne jest, aby organ regulacyjny przy podziale abonamentu zwrócił szczególną uwagę na uwzględnianie przez nadawców publicznych (rozgłoszenie regionalne oraz oddziały terenowe TVP S.A.) realizacji audycji dla mniejszości.

KRRiT może też zwrócić uwagę nadawcom publicznym i komercyjnym oraz ich stowarzyszeniom i organizacjom na wkład, jaki mogą wnieść do zwalczania rasizmu, dyskryminacji rasowej, ksenofobii i związanej z nimi nietolerancji oraz promowania szacunku, tolerancji i zrozumienia.

Udział Polski w kształtowaniu międzynarodowej polityki medialnej

2.14 W 2004 roku rząd przyjął stanowisko dotyczące przyszłości europejskiej polityki audiowizualnej. W oparciu o to stanowisko przedstawiciele Polski będą nadal brać aktywny udział w pracach grupy ds. polityki audiowizualnej, w Komitecie Kontaktowym ds. Dyrektywy „Telewizja bez granic”, Komitecie ds. Implementacji Programu MEDIA Plus i MEDIA Szkolenie oraz w stałej grupie składającej się z przedstawicieli krajowych regulatorów audiowizualnych i Komisji Europejskiej.

Osobnym polem działalności Polski w tym zakresie jest Rada Europy. Polska powinna kontynuować swą aktywną działalność w Komitecie Zarządzającym RE ds. mediów masowych, w Stałym Komitecie ds. telewizji ponadgranicznej oraz w grupach specjalistów, podejmujących poszczególne tematy i problemy.

Istotne decyzje z punktu widzenia zdolności Polski do realizowania swojej polityki audiowizualnej zapadają w Światowej Organizacji Handlu. Istotne znaczenie będą miały także prace UNESCO nad stworzeniem konwencji o różnorodności kulturalnej. Polska powinna kontynuować swą aktywną działalność w obu tych organizacjach.

Ważne decyzje dotyczące standardów technicznych oraz zapewnienia odpowiednich możliwości częstotliwościowych zapadają w ITU, CEPT, ETSI. Polska powinna kontynuować aktywny udział w pracach tych organizacji.

Działania na rzecz rozwoju produkcji audiowizualnej w Polsce: produkcja telewizyjna, rozwój sektora produkcji niezależnej.

Nowe źródła finansowania produkcji telewizyjnej

2.15 Działania w tym zakresie powinny polegać na:

- Uwzględnieniu przez Ministra Kultury w budżecie państwa środków niezbędnych na wkład własny do programów europejskich w sferze produkcji i dystrybucji audiowizualnej, w tym szczególnie MEDIA Plus. Rozważyć można także, po zwiększeniu przychodów Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej ze źródeł pozabudżetowych, dofinansowania przez ten Instytut filmów telewizyjnych;
- Systemie ułatwień bankowych dla podmiotów finansujących produkcję telewizyjną;
- Wykorzystaniu funduszy regionalnych.

Promocja działań proeksportowych w zakresie produkcji telewizyjnej

2.16 Cel ten powinien być realizowany poprzez:

- Zapewnienie stabilnej polityki wspierającej działalność proeksportową oraz usunięcie barier w istniejących przepisach gospodarczo-podatkowych, które nie uwzględniają specyfiki audiowizualnej;
- Pierwszeństwo dla koprodukcji międzynarodowych z udziałem polskim w ubieganiu się o współfinansowanie ze środków projektowanego Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej, w części dotyczącej polskiego wkładu finansowego;
- Wsparcie dystrybucji, dubbingu/napisów, marketingu i promocji polskiej produkcji filmowej na festiwalach, targach i innych imprezach międzynarodowych, a zwłaszcza utworzenie „linii najwyższego uprzywilejowania” (udzielenie szczególnego wsparcia

w przewidzianych ramach) w działaniach proeksportowych dla utworów już zauważonych na arenie międzynarodowej.

Wspieranie sektora produkcji niezależnej

2.17 Realizacja powyższego celu polegałaby na wspieraniu procesu przekształcenia producentów niezależnych w przedsiębiorców, dysponujących potencjałem i środkami na samodzielne prace projektowo-badawcze w celu stworzenia dziennikarskiej lub artystycznej koncepcji utworu oraz na ewentualne współfinansowanie produkcji. W tym celu „Strategia” przewiduje podjęcie następujących działań:

- wprowadzenie „kodeksów dobrej praktyki” w relacjach nadawca – producent;
- rozstrzygnięcie kwestii praw majątkowych producentów;
- określenie udziału produkcji niezależnej w kwocie produkcji pierwotnie wytworzonej w języku polskim dla publicznych i koncesjonowanych nadawców telewizyjnych, w tym określenie gatunków produkcji niezależnej pierwotnie wytworzonej w języku polskim dla nadawcy publicznego;
- troska o zrównoważony rozwój sektora produkcji niezależnej.

Promocja dzieł telewizyjnych pierwotnie wytworzonych w języku polskim

2.18 Promocja dzieł telewizyjnych pierwotnie wytworzonych w języku polskim powinna przybrać postać:

- Wprowadzenia w art. 15 ust. 1 u.r.t., mówiącym o konieczności przeznaczania co najmniej 33% kwartalnego czasu nadawania programu na audycje wytworzone pierwotnie w języku polskim, obowiązku nadawania określonego odsetka tej produkcji (np. 30%) w godz. 17.00 – 23.00.
- Określenia udziału produkcji niezależnej w kwocie produkcji pierwotnie wytworzonej w języku polskim dla publicznych i koncesjonowanych nadawców telewizyjnych, w tym określenie gatunków produkcji niezależnej pierwotnie wytworzonej w języku polskim dla nadawcy publicznego.

Wykorzystanie nowych technologii jako nośnika informacji i wartości o charakterze kulturalnym

2.19 Rozwiązaniem idącym w tym kierunku jest według „Strategii”:

- postępująca cyfryzacja zasobów archiwalnych polskiej produkcji telewizyjnej i filmowej;
- „polonizacja” zawartości Internetu przez wspieranie polskiej produkcji multimedialnej.

Radiofonia i telewizja publiczna

2.20 W myśl „Strategii” przywrócenie nadawcom publicznym zdolności do właściwego wykonywania ich zadań wymaga przede wszystkim:

- 1) Stworzenia systemu bardziej precyzyjnego określania i rozliczania misji programowej („licencja programowa”).
- 2) Stworzenia trybu i procedury określania „kontraktu służby publicznej”, co powinno m.in. rozstrzygnąć kwestię zakresu pomocy publicznej.
- 3) Zreformowania systemu zarządzania.
- 4) Zapewnienia im odpowiedniego i pewnego finansowania ze środków publicznych, przejrzystości gospodarki finansowej oraz zmniejszenia uzależnienia od reklamy.

Forma prawna, system zarządzania i struktura instytucjonalna nadawców publicznych

2.21 Status spółek prawa handlowego rodzi szereg niedogodności dla nadawców publicznych. Należy zatem poszukiwać możliwości jego modyfikacji (np. przez nadanie im statusu spółek pożytku publicznego) lub zmiany (instytucja kultury lub fundacja), m.in. w celu zapewnienia większej dyscypliny w zakresie realizacji zadań misyjnych oraz rozliczania środków publicznych i zapewnienia im bardziej korzystnych warunków finansowych – jednak pod warunkiem ochrony ich niezależności.

Pożądane wydają się zmiany systemu zarządzania. Dotychczasowe doświadczenia oraz niemal powszechna praktyka w europejskich radiofoniach i telewizjach publicznych wskazują, że możliwe jest rozważenie wprowadzenia jednoosobowego zarządu. W takim przypadku należy wzmocnić kompetencje rady nadzorczej nad tym jednoosobowym zarządem. Liczebność rad nadzorczych mogłaby zostać zmniejszona do 5 osób (wymagałoby to zmiany art. 27 ust. 1 oraz art. 28 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji).

Alternatywą do wprowadzenia jednoosobowego zarządu jest umocnienie roli i odpowiedzialności prezesa wobec członków zarządu oraz przyporządkowanie części kompetencji zarządu jego prezesowi. W tym kontekście powinno być rozważone zmniejszenie liczby członków rad nadzorczych. Dodatkowo, rozważenia wymaga niezbędny zakres uprawnień regulatorów i właściciela spółek publicznych, koniecznych do ich skutecznego funkcjonowania i kontroli.

Rady programowe przy spółkach lub oddziałach spółek publicznej radiofonii i telewizji powinny ulec likwidacji. W to miejsce powinno się powołać radę programową, działającą jako ciało doradcze organu regulacyjnego w sprawach działalności programowej, złożone z osób rekomendowanych przez środowiska i stowarzyszenia dziennikarskie i twórcze, organizacje pozarządowe i instytucje kultury oraz reprezentacje widzów i słuchaczy. Rada powinna być reprezentatywna dla tych środowisk, których przedstawiciele w niej zasiadają. Rada powinna opiniować projekty licencji programowych dla poszczególnych nadawców, jak również formułować oceny wywiązywania się przez nadawców z ich obowiązków programowych określonych w licencjach. Ocenę wykonania licencji programowych rada powinna wydawać po zapoznaniu się z wynikami badań oglądalności i słuchalności.

W efekcie dyskusji, toczącej się m.in. w samym radiu publicznym na temat najlepszych rozwiązań programowych, instytucjonalnych i finansowych, „Strategia” przedstawia wariantowe rozwiązania:

Wariant 1: stan obecny

Wariant 2: połączenie spółek regionalnych w jeden organizm

W skład publicznej radiofonii wchodziłoby wtedy:

- Polskie Radio S.A. (jak wyżej)
- Polskie Radio Regionalne S.A.

Wariant 3: scalenie całego radia publicznego na szczeblu ogólnokrajowym i regionalnym w jeden organizm.

W przypadku wariantu 2 i 3 organ regulacyjny powinien określić w kontrakcie służby publicznej kwoty wpływów abonamentowych przyznanych poszczególnym rozgłośniom

regionalnym wchodzącym w skład odpowiednio Polskiego Radia lub Polskiego Radia Regionalnego.

Licencja programowa i „skwitowanie programowe”

2.22 Wprowadzenie „licencji programowych” odnośnie określania misji nadawców publicznych, służyłoby skonkretyzowaniu ich zadań programowych, określonych w art. 1 i 21-25 u.r.t., tak aby możliwe było:

- sformułowanie kryteriów oceny sposobu realizacji ich obowiązków programowych;
- oraz rozliczenie środków publicznych przeznaczonych na finansowanie nadawców publicznych.

W licencjach programowych określone zostałyby szczegółowo zadania każdego programu nadawcy publicznego z osobna – w celu zapewnienia jego właściwej zawartości i jakości oraz możliwości zweryfikowania (na podstawie jasno określonych kryteriów) właściwej realizacji tych zadań przez organ regulacyjny oraz opinię publiczną.

Ponadto w „Strategii” zwrócono uwagę, że polityka państwa zmierzać powinna do określenia obowiązków programowych nadawców publicznych nie tylko w odniesieniu do tradycyjnych formuł programu i jego rozpowszechniania, ale także w dziedzinie nowych technologii.

Kontrakt służby publicznej

2.23 Szeroko rozumiane zadania nadawcy publicznego oraz zapewnienie warunków organizacyjno-finansowych dla ich realizacji określać powinna 4-letnia umowa (dalej zwana „kontraktem służby publicznej”) pomiędzy organem regulacyjnym a nadawcą. Obowiązki, określone w kontrakcie, byłyby uszczegółowieniem zadań, określonych w ustawie o radiofonii i telewizji. Integralną część kontraktów stanowiłyby licencje programowe.

„Strategia” zakłada, że kontrakt podpisywałoby kierownictwo nadawcy publicznego na podstawie upoważnienia ze strony organu nadzorczego oraz organ regulacyjny, działający w porozumieniu z ministrami właściwymi w sprawie polityki audiodewizualnej, Skarbu Państwa i finansów.

Zasady finansowania nadawców publicznych

2.24 W celu zmniejszenia zależności nadawców publicznych, w tym zwłaszcza telewizji publicznej, od reklamy niektóre obszary aktywności radiofonii i telewizji publicznej powinny być finansowane lub współfinansowane z budżetu państwa. Koszty powinny być pokrywane odpowiednio przez podmioty odpowiedzialne za poszczególne sfery działalności państwa. „Strategia” przewiduje, że w przyszłości środki budżetu państwa powinny być przeznaczone na:

- Transmisje (bezpośrednie i opóźnione w czasie) obrad parlamentu, np. w TVP3;
- Tworzenie i rozpowszechnianie w programach audycji oświatowych dla szkół, placówek oświatowo-wychowawczych oraz szkół wyższych;
- Rekompensatę przychodów abonamentowych utraconych przez nadawców publicznych w wyniku decyzji państwa o zwolnieniu niektórych kategorii odbiorców z płacenia abonamentu;

Według „Strategii” kontrakt służby publicznej i licencje programowe powinny określać m.in. poziom kosztów i przychodów związanych z realizacją zadań mediów publicznych oraz główne zadania programowe i inwestycyjne. W kontrakcie – w miarę potrzeby – może zostać zawarty obowiązek nadawcy publicznego przygotowania i wdrożenia planu restrukturyzacji lub naprawczego w sytuacji trudności finansowych. Wprowadzenie powyższych umów i powiązanie realizacji zadań w nich zawartych z uzyskaniem przez

zarząd absolutorium, stworzyłoby warunki dla właściwej kontroli efektywności ekonomicznej nadawców publicznych oraz sposobu i celowości wydatkowania środków publicznych.

Ograniczenie przychodów z reklamy i sponsoringu nadawców publicznych

2.25 W celu uniezależnienia radia i telewizji publicznej od reklamodawców, a także wzmocnienia kulturotwórczej i edukacyjnej roli mediów publicznych należy rozważyć wprowadzenie systemu stopniowego ograniczania reklam w tych mediach. Działanie to może być realizowane tylko pod warunkiem zrekompensowania spółkom utraconych w ten sposób wpływów, bez konieczności ograniczania ich działalności programowej.

Organ regulacyjny w zakresie mediów elektronicznych

KRRiT w świetle przepisów konstytucyjnych i ustawowych

2.26 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji powstała jako niezależny organ regulacyjny. Posiada ona umocowanie w Konstytucji RP (art. 213), a jej rolę i zadania określa ustawa o radiofonii i telewizji (rozdział 2, w szczególności art. 5 i 6).

Organ ten powstał zgodnie z wzorem istniejącym w niemal wszystkich demokratycznych krajach europejskich i jako taki stanowi ważny element ładu medialnego, a także pełni przewidzianą dla siebie rolę w zakresie współpracy międzynarodowej na forum organów regulacyjnych sektora audiowizualnego.

Istniejący w Polsce porządek prawny w dziedzinie radiofonii i telewizji ujawnił swoje braki, m.in. gdy Najwyższa Izba Kontroli oraz wyroki sądów administracyjnych wskazywały na brak dostatecznie wyraźnych ustawowych delegacji do wypełniania przez KRRiT swoich obowiązków w zakresie nadzoru ładu medialnego. Chodzi między innymi o określanie w koncesjach wymogów programowych oraz kontrolę struktury właścicielskiej.

Określanie koncesyjnych wymogów programowych należy do stałej praktyki organów regulacyjnych w Europie i ma głębokie uzasadnienie w obecnym ładzie prawnym. Ponieważ jednak ustawa o radiofonii i telewizji w jej obecnym kształcie nie daje organowi regulacyjnemu wyraźnej delegacji ustawowej do umieszczania w koncesjach warunków programowych oraz w celu wyraźnego wypełnienia możliwości przewidzianej w art. 48 ust. 1 oraz art. 51 ust. 2 pkt. 3 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, „Strategia” postuluje doprecyzowanie w tym zakresie art. 37 ustawy o radiofonii i telewizji.

Istnieje też potrzeba doprecyzowania kompetencji ustawowych KRRiT w zakresie regulacji stosunków właścicielskich w celu zapewnienia, że koncesję wykonuje podmiot, który ją uzyskał, zaś zmiany w tym zakresie nie zachodzą bez wiedzy i zgody organu koncesyjnego.

Pożądaný kształt i rola organu regulacyjnego w dziedzinie mediów elektronicznych w świetle konwergencji technologicznej

2.27 W wielu krajach doszło już do połączenia organów regulacyjnych telekomunikacji oraz radiofonii i telewizji.

Zintegrowany organ regulacyjny powinien skupić wszystkie zadania w dziedzinie mediów elektronicznych, co w praktyce oznacza połączenie KRRiT z URTiP oraz utworzenie nowego organu ze wszystkimi kompetencjami i obowiązkami połączonych organów, podlegającego zarówno ustawie prawo telekomunikacyjne jak i ustawie o radiofonii i telewizji oraz innych, określających zadania obu organów. Ponadto nowy organ powinien być wyposażony w określone kompetencje w zakresie ochrony konkurencji w dziedzinie mediów elektronicznych.

Według „Strategii” należy zachować umocowanie organu regulacyjnego w Konstytucji. Działająca przy nim rada programowa powinna między innymi oceniać wykonanie licencji programowych przez nadawców publicznych i wydawać w tej sprawie opinię stanowiącą jedną z podstaw do udzielenia absolutorium radzie nadzorczej i zarządowi przez walne zgromadzenie.

„Strategia” proponuje następujące warianty w zakresie struktury nowego zintegrowanego organu regulacyjnego:

1) Organ wieloosobowy (zgodnie z najczęściej w wielu krajach występującą formułą takiego organu), w postaci rady składającej się z 5-9 członków, osób o specjalistycznych kwalifikacjach w dziedzinie prawa, ekonomii, radiofonii i telewizji, telekomunikacji, nowych technologii, kultury oraz praw człowieka, najlepiej wyłanianych w drodze konkursu,

W tym przypadku przewodniczący rady byłby wybierany przez jej członków, a decyzje rady podejmowane byłyby w sposób kolegialny na publicznych posiedzeniach plenarnych, co nie wyklucza upoważnienia przewodniczącego, jednego z członków lub struktur aparatu wykonawczego do podejmowania licznych decyzji administracyjnych o charakterze technicznym.

Przewodniczący rady z urzędu pełniłby rolę organu administracyjnego oraz przewodniczył dwóm komisjom, z których jedna byłaby odpowiedzialna za realizację polityki regulacyjnej i przygotowywanie decyzji rady w zakresie działalności mediów elektronicznych oraz usług Społeczeństwa Informacyjnego (teleinformatycznych), a druga – za regulację sieci i usług komunikacji elektronicznej (w tym w zakresie radiofonii i telewizji).

2) Organ jednoosobowy (prezes jako organ koncesyjny, administracyjny i regulacyjny w dziedzinach podlegających ustawie o radiofonii i telewizji oraz ustawie prawo telekomunikacyjne).

3) Organ jednoosobowy, współpracujący z radą ds. radiofonii i telewizji, zachowującą kompetencje i zdolność podejmowania decyzji w zakresie przyznawania koncesji i nadzoru nadawców oraz niektóre obecne kompetencje KRRiT w odniesieniu do nadawców publicznych.

Proponowane finansowanie zintegrowanego regulatora pochodziłoby z opłat za obsługę administracyjną pobieraną od podmiotów rynkowych oraz dofinansowania z budżetu, wyrównującego ewentualne niedobory wynikające z poziomu opłat administracyjnych w danym roku.

Na okres przejściowy, to znaczy do czasu powstania nowego zintegrowanego organu regulacyjnego „Strategia” przewiduje zacieśnienie współpracy KRRiT oraz URTiP między innymi poprzez:

- powołanie zespołów tematycznych złożonych z przedstawicieli obu organów regulacyjnych w zależności od zakresu tematyki;
- powołanie interdyscyplinarnego zespołu złożonego z przedstawicieli KRRiT, URTiP i UOKiK w celu wypracowywania wspólnych decyzji i wspólnej polityki w zakresach tego wymagających.

Promocja bezpiecznego korzystania z Internetu: samoregulacja dostawców treści i usług internetowych w celu ochrony małoletnich i godności ludzkiej w Internecie

2.28 Promocja bezpiecznego Internetu ze strony państwa powinna uwzględniać ponadnarodową naturę tego medium oraz konieczność znalezienia równowagi między swobodnym przepływem informacji w Internecie a ochroną godności ludzkiej, w

szczegółności osób małoletnich (pornografia dziecięca, pedofilia, szerzenie nienawiści rasowej, narodowej czy religijnej itp.) Podejście to jest zgodne z planem działania Rady Unii Europejskiej w zakresie bezpiecznego korzystania z Internetu, którego przeniesienie na grunt polski wydaje się w związku z tym rozwiązaniem celowym. Plan ten obejmuje cztery główne kierunki:

- Tworzenie bezpiecznego otoczenia poprzez samo- i współregulację dostawców treści i usług;
- Rozwój systemów filtrowania i ratingu (oceniania);
- Popieranie działań uświadamiających;
- Działania wspierające.

Samoregulacja dostawców treści i usług będzie obejmowała następujące działania:

- Ustanawianie i finansowanie przez operatorów, dostawców treści i usług oraz innych podmiotów odpowiedzialnych za zawartość tzw. *hotlines* czyli form telefonicznego zgłaszania wykrytych szkodliwych lub nielegalnych treści oraz przekazywanie tego typu informacji do kraju pochodzenia zawartości, a także promocja tego rozwiązania wśród użytkowników oraz współpraca z prokuraturą;
- Tworzenie kodeksów dobrej praktyki oraz nadzór nad ich przestrzeganiem.

Samoregulacja może być uzupełniona o współregulację czyli samoregulację w ramach prawnych stworzonych przez państwo, ewentualnie z udziałem specjalnie stworzonego bądź już istniejącego organu.

„Strategia” przewiduje, że państwo zobowiąże się do:

- Ścigania i karania nielegalnej zawartości;
- Współpracy z *hotlines*;
- Wspierania samoregulacji i inicjowania współregulacji;
- Podejmowania działań w przypadku, kiedy samoregulacja dostawców treści i usług okaże się niewystarczająca.

Rozwój systemów filtrowania i ratingu (oceniania) powinien być realizowany przez dostawców usług i zawartości oraz przez samych użytkowników poprzez:

- Popularyzację oraz promowanie instalowania na komputerach użytkowników oprogramowania filtrującego umożliwiającego unikanie niepożądanych treści (na życzenie wśród użytkowników prywatnych, co umożliwi nadzór rodzicielski w domach prywatnych oraz obowiązkowo w szkołach otrzymujących wsparcie finansowe ze strony państwa). Rozwiązanie to umożliwia poszanowanie różnych form wrażliwości rodzinnej i narodowej bez szkody dla wolnego obiegu informacji;
- Oznaczanie (w ramach samo- i współregulacji) pewnych stron, czatów i dyskusji internetowych jako niewskazanych dla określonych grup dzieci i młodzieży;
- Włączenie się w rozwój międzynarodowego systemu oceny i filtrowania zawartości;
- Uczestnictwo w wypracowywaniu międzynarodowych i międzykulturowych porozumień w zakresie kryteriów oceny zawartości i filtrowania przez nich treści na podstawie wytycznych opracowanych w porozumieniu środowisk internetowych z organami regulacyjnymi.

Popieranie działań uświadamiających powinno polegać na inicjowaniu i promowaniu przez państwo ogólnokrajowych oraz nakierowanych na konkretne grupy odbiorców kampanii informacyjno-uświadamiających promujących odpowiedzialny sposób korzystania z Internetu oparty na kształtowaniu umiejętności świadomego i krytycznego pozyskiwania informacji oraz selekcji źródeł tych informacji.

Działania wspierające powinny polegać na wspieraniu w różnym stopniu i zakresie (według potrzeb i w miarę rozwoju sytuacji) działań prowadzonych przez operatorów oraz dostawców treści i usług.

Zmiany legislacyjne służące realizacji powyższych celów.

2.29 Dla ułatwienia lektury, zmiany legislacyjne w „Strategii” przedstawiono w formie propozycji nowelizacji istniejących ustaw. W ten sposób wskazano, które zapisy obecnych aktów prawnych wymagają zmian, nie przesądzając jednocześnie, w których aktach prawnych poniższe zmiany powinny zostać docelowo umieszczone. Jeśli chodzi o ustawę o radiofonii i telewizji zamiast jej nowelizowania, w „Strategii” proponuje się ze względu na szeroki zakres wymaganych zmian oraz na konieczność objęcia regulacją nowych dziedzin wybiegających poza tradycyjną ustawę o radiofonii i telewizji, jako właściwsze na przykład stworzenie nowej ustawy o mediach elektronicznych.

Harmonogram działań

2.30 Ostatnim z czterech głównych członów „Strategii Państwa Polskiego w dziedzinie mediów elektronicznych na lata 2005-2020” jest proponowany harmonogram działań w podziale na harmonogram ramowy oraz harmonogram szczegółowy. Obejmuje on następujące działania:

- 1) Zatwierdzenie „Strategii”;
- 2) Przygotowanie pakietu projektów ustaw;
- 3) Przyjęcie pakietu ustaw;
- 4) W przypadku realizacji wariantu 2 lub 3 z rozdziału dotyczącego formy prawnej, systemu zarządzania i struktury instytucjonalnej nadawców publicznych:
 - a) Połączenie spółek radiofonii regionalnej ze spółką Polskie Radio S.A. lub
 - b) Utworzenie Polskiego Radia Regionalnego w wyniku połączenia spółek radiofonii regionalnej;
- 5) Wdrożenie kontraktów służby publicznej oraz licencji programowych;
- 6) Konwersję cyfrową w radiofonii i telewizji;
- 7) Ochronę małoletnich i godności ludzkiej w nowych technologiach (walka z nielegalnymi i szkodliwymi treściami);
- 8) Praktyczną realizację działań na rzecz rozwoju produkcji telewizyjnej i multimedialnej;
- 9) Połączenie organów regulacyjnych (KRRiT i URTiP).

2.30 Lata, które minęły od uchwalenia ustawy o radiofonii i telewizji, wskazują wyraźnie, że ustawa nie może zastąpić precyzyjnie określonej i stale aktualizowanej polityki państwa w dziedzinie mediów elektronicznych. Potrzeba dokumentu na ten temat staje się tym wyraźniejsza, im szybsze jest tempo zmian w tej dziedzinie.

Brak takiego dokumentu stał się przyczyną kontrowersji wokół nowelizacji ustawy w latach 2002-2003 i w końcu rezygnacji z pełnej nowelizacji, m.in. dlatego, że propozycje nowych przepisów i rozstrzygnięć prawnych nie wynikały ze znanej i akceptowanej polityki państwa. Jednym z efektów tego stanu rzeczy jest to, że ustawa o radiofonii i telewizji w coraz mniejszym stopniu koresponduje z sytuacją rynkową i technologiczną w dziedzinie, którą ma regulować.

III. DZIAŁALNOŚĆ KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI W ZAKRESIE WPROWADZANIA NAZIEMNEJ TELEWIZJI CYFROWEJ W POLSCE

Wprowadzenie

3.1 W zakresie wprowadzania naziemnej telewizji cyfrowej Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji realizowała obowiązki nałożone na nią przez ustawę 16 lipca 2004 roku Prawo telekomunikacyjne (u.p.t.) oraz „Strategię przejścia z techniki analogowej na cyfrową w zakresie telewizji naziemnej”, zatwierdzoną przez Radę Ministrów 4 maja 2005 roku.

Kompetencje i zadania Krajowej Rady w zakresie cyfryzacji wynikające z obowiązującego wówczas prawa telekomunikacyjnego były następujące:

- prowadzenie rejestru w zakresie dostarczania systemów dostępu warunkowego (CAS), elektronicznych przewodników po programach (EPG) i multipleksowania sygnałów cyfrowych (art. 10 ust. 3);
- analiza rynku i wyznaczanie przedsiębiorcy telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie dostarczania CAS, EPG i multipleksowania sygnałów cyfrowych (art. 15 , 21, 23, 25);
- uczestnictwo w uzgodnieniach z Prezesem URTiP w sprawie ustalania planów zagospodarowania częstotliwości (art. 112);
- przeprowadzanie konkursu na rezerwację częstotliwości na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych w sposób cyfrowy (art. 117);
- możliwość nałożenia na przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązku zapewnienia dostępu do interfejsu programu aplikacyjnego (API) oraz EPG (art. 136).

Ustawa Prawo telekomunikacyjne w sposób bardzo skrótowy i niepełny regulowała działania leżące po stronie KRRiT, pomijając wiele definicji podstawowych pojęć, regulację procedur a nawet to, czym – z formalnego punktu widzenia – ma się kończyć konkurs dla operatorów multipleksów.

KRRiT miała też niewielki wpływ na „Strategię” opracowaną przez Międzyresortowy Zespół do spraw Wprowadzenia Telewizji i Radiofonii Cyfrowej w Polsce. W przedstawionych zespołowi uwagach na temat projektu „Strategii”, Krajowa Rada m.in. stwierdziła:

KRRiT stwierdza, że zakres opracowania jest znacznie zawężony w stosunku do zadań Zespołu określonych w § 2 Zarządzenia nr 5 Prezesa Rady Ministrów z 26 stycznia 2004 roku w sprawie powołania Zespołu. Dotyczy głównie spraw infrastrukturalnych i częstotliwościowych w odniesieniu do naziemnej telewizji cyfrowej, natomiast nie dotyczy radia i nie zajmuje się rolą sieci kablowych oraz platform satelitarnych w procesie konwersji cyfrowej (razem telewizja kablowa i satelitarna docierają do ponad 50% telewidzów w Polsce, więc ich rola w tym procesie będzie kluczowa). Zaprzecza to zasadzie neutralności technologicznej, która zgodnie z polityką wspólnotową powinna obowiązywać działania państwa w odniesieniu do wszystkich mediów elektronicznych. Opracowanie niemal całkowicie pomija rynkowe i programowe aspekty procesu wprowadzania radiofonii i telewizji cyfrowej, relacje między podmiotami, które będą praktycznie zaangażowane we wprowadzanie radiofonii i telewizji cyfrowej. (...)

W zaistniałej sytuacji Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji proponuje:

1. Opracowanie uznać za część I przyszłego projektu „Strategii wprowadzania radiofonii i telewizji cyfrowej w Polsce”. Zmienić jego tytuł na: „Plan stworzenia warunków przejścia z techniki analogowej na cyfrową w telewizji naziemnej”;
2. Dodać „Wstęp” i nadać mu brzmienie: „Opracowanie niniejsze jest pierwszą częścią projektu >>Strategii wprowadzania radiofonii i telewizji cyfrowej w Polsce<<. Następne części zawierać będą m.in.: harmonogram wprowadzenia radiofonii cyfrowej w Polsce wraz z aspektami programowymi, prawnymi i technicznymi; informacje o skutkach gospodarczych, społecznych, dane na temat ewentualnej pomocy państwa lub innej formy sfinansowania uruchomienia radiofonii i telewizji cyfrowej; terminy uruchamiania następnych multipleksów i szanse zaistnienia na rynku reklamowym nadawców, których programy będą umieszczone w tych multipleksach”.

Tak się jednak nie stało. Zespół Międzyresortowy nie podjął trudu uzupełnienia „Strategii”, dodając jedynie, że sprawy nie objęte tym dokumentem będą przedmiotem innych opracowań.

KRRiT była związana obowiązującym prawem oraz dokumentami rządowymi, określającymi jej obowiązki w zakresie wprowadzania naziemnej telewizji cyfrowej, a także harmonogramem realizacji tych obowiązków. Dlatego podjęła szeroko zakrojone działania związane z uzupełnieniem – w możliwym zakresie – brakujących części rządowej „Strategii” i przystąpiła do realizacji spoczywających na niej zadań.

Swoją politykę w zakresie cyfryzacji Krajowa Rada przedstawiła w konsultowanym społecznie i przyjętym przez KRRiT we wrześniu 2005 roku opracowaniu „Działalność Krajowej Radiofonii i Telewizji w zakresie wprowadzania naziemnej telewizji cyfrowej w Polsce”.

KRRiT przyjęła ponadto, po przeprowadzeniu konsultacji społecznych, rozporządzenie w sprawie trybu ogłaszania konkursu na rezerwację częstotliwości na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą rozsiwczą naziemną oraz „Ramowy harmonogram i tryb postępowania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji przy wprowadzaniu telewizji i radiofonii

Mając świadomość rozwiązań proponowanych w tej ustawie, 20 grudnia 2005 roku KRRiT zdecydowała o wstrzymaniu ogłoszenia konkursu. Krajowej Radzie odebrano kompetencję gospodarza postępowania konkursowego, przekazując ją Prezesowi UKE. Rolę Krajowej Rady ograniczono do organu uzgadniającego akty prawne Prezesa UKE w zakresie planu zagospodarowania częstotliwości, formułowania ogłoszenia o konkursie, a nadto formułowania warunków decyzji o rezerwację częstotliwości dla operatora multipleksu. Zgodnie z nowym brzmieniem ustawy Prawo telekomunikacyjne, KRRiT nie ma już kompetencji do prowadzenia rejestru CAS, EPG i multipleksowania oraz obowiązku dokonywania analiz tych rynków. KRRiT będzie głównie uczestnikiem procedur inicjowanych przez Prezesa UKE, przy czym w istotnych sprawach Prezes UKE będzie działał w porozumieniu z KRRiT.

Do zadań KRRiT w zakresie cyfryzacji w dalszym ciągu należy ogłaszanie, w porozumieniu z Prezesem UKE, w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski” informacji o możliwościach uzyskania koncesji „cyfrowych” na rozpowszechnianie programu radiowego lub telewizyjnego (art. 6 ust. 5 – zmiana art. 34 ustawy o radiofonii i telewizji, dalej: u.r.t.).

1. Prezes UKE ma działać w uzgodnieniu z KRRiT w sprawie planów zagospodarowania częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania programów radiowych i telewizyjnych (art. 13 ust. 12 – zmiana art. 112 ust. 2 u.p.t.).
2. Prezesem UKE ma podejmować w porozumieniu z KRRiT decyzje w sprawie rezerwacji częstotliwości niezbędnych do wykonywania ustawowych zadań przez spółki (radiofonii i telewizji publicznej) oraz określania warunków wykorzystania tych częstotliwości (art. 6 ust. 4 – zmiana art. 26 u.r.t.).
3. Prezes UKE ma w porozumieniu z KRRiT określać warunki konkursu na rezerwację częstotliwości, uwzględniając dodatkowo obowiązki i zadania przedsiębiorcy w zakresie zawartości programowej, w tym warunki dotyczące transmisji obowiązkowej, przy uwzględnieniu pozaekonomicznych interesów narodowych dotyczących kultury, języka i pluralizmu mediów (art. 13 ust. 16 – zmiana art. 118 ust. 6 u.p.t.).
4. Prezes UKE ma w porozumieniu z KRRiT dokonywać, zmieniać i cofać rezerwy częstotliwości na cele rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych (art. 13 ust. 13 – zmiana art. 114 u.p.t.).
5. Prezes UKE ma w uzgodnieniu z KRRiT zmieniać warunki wykorzystania lub cofnięcia rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych (art. 13 ust. 20 – zmiana art. 123 ust. 3 u.p.t.).

6. Prezes UKE ma w porozumieniu z KRRiT podejmować decyzje w sprawie zakazania wykonywania działalności telekomunikacyjnej, zmiany lub cofania rezerwacji częstotliwości, zasobów orbitalnych w odniesieniu do działalności polegającej na rozpowszechnianiu programów radiowych i telewizyjnych (art. 13 ust. 27 – zmiana art. 201 u.p.t.).

Działania KRRiT na rzecz konwersji cyfrowej

3.2 Po poddaniu projektu konsultacji publicznej, KRRiT przyjęła we wrześniu 2005 roku dokument „Działalność Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w zakresie wprowadzania naziemnej telewizji cyfrowej w Polsce”.

Dokument ten, obok przedstawienia informacji ogólnych (na temat perspektyw cyfryzacji telewizji kablowej DVB-C, satelitarnej DVB-S i naziemnej DVB-T oraz o uczestnikach rynku DTT, standardzie kompresji sygnału cyfrowego, potrzebie analizy kosztów i korzyści konwersji cyfrowej, a także o usługach dodatkowych) przedstawia zamiary KRRiT w kwestii konkursu na operatorów multipleksów, aktów prawnych organizujących postępowanie konkursowe oraz samego tego postępowania. Przedstawia również poglądy na temat modelu programowego operatora multipleksu, oferty programowej naziemnej telewizji cyfrowej oraz roli nadawców publicznych w tym procesie.

Ponadto opracowanie zawiera rozdziały na temat usług dodatkowych, udogodnień towarzyszących oraz o koniecznych w procesie konwersji badaniach i analizach.

W opracowaniu przedstawiono dodatkowo zakres koniecznej nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji, ustawy prawo telekomunikacyjne, ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych oraz braku regulacji w zakresie koncentracji pionowej.

Jednocześnie Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zastrzegła, że w trakcie postępu procesu konwersji cyfrowej, w miarę jak będą pojawiały się nowe problemy, KRRiT będzie wypracowywała sposoby ich rozwiązywania, tekst opracowania będzie ulegał zmianom i mogą być potrzebne jego kolejne edycje.

W wyniku dokonywanych rozstrzygnięć, Krajowa Rada przyjęła ponadto w 2005 roku, następujące dokumenty dotyczące cyfryzacji:

- Rozporządzenie KRRiT w sprawie trybu ogłaszania konkursu na rezerwację częstotliwości na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną – przyjęte przez KRRiT 7 września 2005 roku.
- „Ramowy harmonogram i tryb postępowania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji przy wprowadzaniu telewizji i radiofonii cyfrowej w standardzie kompresji sygnału telewizyjnego MPEG-4 (na dwa pierwsze multipleksy)” - dokument przyjęty przez KRRiT 15 listopada 2005 roku.
- Dwa projekty ogłoszeń o konkursie na rezerwację częstotliwości na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną - przedstawione do konsultacji publicznej w dniach od 17 listopada do 10 grudnia 2005 roku.

Rozporządzenie KRRiT w sprawie trybu ogłaszania konkursu na rezerwację częstotliwości na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną

3.3 Realizując art. 121 u.p.t., 7 września 2005 roku Krajowa Rada przyjęła rozporządzenie w sprawie trybu ogłaszania konkursu na rezerwację częstotliwości na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną. Projekt rozporządzenia został poddany konsultacji publicznej w dniach od 21 lipca do 12 sierpnia 2005 roku.

W rozporządzeniu przyjęto osiem kryteriów oceny ofert. W trakcie konsultacji projektu rozporządzenia, podmioty konsultowane zgłaszały uwagi przede wszystkim co do dwóch z nich. Zostały one przeformułowane w porozumieniu z Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów tak by uwzględnić zastrzeżenia uczestników konsultacji:

- Kryterium „dysponowanie sprzętem niezbędnym do prowadzenia działalności” zostało zmienione na kryterium: „możliwość dysponowania sprzętem niezbędnym do prowadzenia działalności, wynikająca z prawa własności, posiadania, ograniczonych praw rzeczowych służących oferentowi bądź z innych umów cywilno-prawnych albo prawnie doniosłych porozumień różnego rodzaju i typu”;
- Kryteria „posiadanie doświadczenia w działalności nadawczej” oraz „doświadczenie w działalności telekomunikacyjnej, w tym samodzielne prowadzenie działalności w zakresie multipleksowania sygnałów cyfrowych”, zostały zmienione na kryterium: „posiadaną wiedzę i umiejętności (know-how) w działalności polegającej na świadczeniu usług łączności elektronicznej, a także doświadczenie zdobyte samodzielnie przez oferenta lub posiadane przez osoby, z którymi oferent zamierza współpracować (udziałowcy bądź akcjonariusze, podmioty uczestniczące w organizacji oferenta, pracownicy, podmioty współpracujące z oferentem na podstawie umów bądź porozumień innego rodzaju)”.

Zgodnie z przyjętym rozporządzeniem spełnienie przez oferentów kryteriów podlegać miało ocenie powołanej komisji, w oparciu o skalę ocen podawaną każdorazowo przy okazji ogłoszenia o konkursie. Powoływanie komisji konkursowej jest praktyką powszechnie stosowaną m.in. w postępowaniach przetargowych, jak i w postępowaniach przed dawnym Prezesem URTiP.

Standard kompresji

3.4 Podstawową nowością, jaką KRRiT wprowadziła w dokumencie „Działalność KRRiT w zakresie wprowadzania naziemnej telewizji cyfrowej w Polsce” było zwrócenie uwagi, że proces cyfryzacji być może należy zacząć od razu od standardu kompresji nowszego niż MPEG-2. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wielokrotnie podkreślała, że o powodzeniu konwersji zadecyduje przede wszystkim jakość oferty programowej, w tym dostępność nowych programów telewizyjnych przeznaczonych dla widzów polskich. Mógł to zagwarantować jedynie standard MPEG-4 (H.264). Rządowa „Strategia” wymienia jedynie standard MPEG-2, jako możliwy do zastosowania w naziemnej telewizji cyfrowej.

Zastosowanie nowego formatu kompresji MPEG-4 pozwalałoby na lepsze wykorzystanie widma, zdecydowanie lepszą techniczną jakość sygnału telewizyjnego oraz znacznie niższe koszty transmisji w stosunku do MPEG-2. Przy zastosowaniu MPEG-4 w multipleksie naziemnym można nadawać większą ilość programów z jakością SD (*Standard Definition*) lub z jakością HD (*High Definition*) niż w przypadku MPEG-2. Istnieje również – przy zastosowaniu właściwego oprogramowania – możliwość wprowadzenia kombinacji programów w standardzie SD i HD.

Z tych względów w ramach prac przygotowawczych do ogłoszenia konkursu na rezerwację częstotliwości na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji opracowała „Harmonogram i tryb postępowania KRRiT przy wprowadzaniu telewizji i radiofonii cyfrowej przy zastosowaniu standardu kompresji sygnału telewizyjnego MPEG-4”, przekazany do konsultacji publicznej od 3 października do 30 października 2005 roku.

Spośród uwag nadesłanych w trakcie konsultowania projektu harmonogramu warto wymienić dwie, które wpłynęły na dalsze działania KRRiT:

- Standard MPEG-4 (H.264) spotkał się ze zdecydowanym poparciem większości uczestników, w tym nadawców;
- Niektóre konsultowane podmioty (ADB, TP Emitel) opowiedziały się za równoległym przeprowadzaniem konkursu na rezerwację częstotliwości oraz postępowaniem koncesyjnym, co znacznie skróciłoby proces uruchomienia pierwszych multipleksów.

Krajowa Rada zwróciła się też do Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji z pytaniem o perspektywę dostępności urządzeń do odbioru sygnału telewizyjnego w standardzie kompresji obrazu MPEG-4 oraz do Instytutu Łączności z prośbą o opracowanie ekspertyzy dotyczącej wyboru dla Polski najkorzystniejszego standardu kodowania i kompresji sygnałów.

10 grudnia 2005 roku Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji poinformowała, że „po analizach dotyczących możliwości zaoferowania przez producentów nowego >>chip’a<< dla technologii standardu kompresji wizji MPEG-4 (AVC) zgodnego z zaleceniem ITU-T H.264 już od początku wprowadzania w Polsce naziemnej telewizji cyfrowej, widzimy możliwość (z technicznego punktu widzenia) zaoferowania urządzeń do odbioru w tym standardzie. Producenci zrzeszeni w naszej Izbie widzą możliwość dostarczenia odbiorników zarówno w technologii MPEG-2 jak i MPEG-4 (AVC). Osobną sprawą jest cena tych urządzeń i gotowość rynku do ich kupna. Ramowy harmonogram i tryb postępowania KRRiT przy wprowadzaniu telewizji cyfrowej 9...0 da dostatecznie dużo czasu producentom urządzeń odbiorczych dla DVB-T na przygotowanie i uruchomienie produkcji set-top boksów wyposażonych w dekodery MPEG-4 (AVC) jak i MPEG-2. Producenci potrzebują na to od 9 do 12 miesięcy od momentu ogłoszenia minimalnych wymagań technicznych przez ministra ds. łączności na podst. Art. 132 ust. 3 prawa telekomunikacyjnego”.

Instytut Łączności przedstawił KRRiT ekspertyzę porównującą standardy kompresji, w której stwierdza, że standard MPEG-2 w chwili obecnej staje się standardem przestarzałym, natomiast standard MPEG-4 w wersji AVC/H.264 zawiera nowoczesne rozwiązania. W ekspertyzie „Analiza porównawcza algorytmów kodowania sygnału wizyjnego MPEG-2 i MPEG-4 w celu określenia liczby programów w multipleksie”, Instytut Łączności stwierdza:

- Standard AVC/H.264 jest standardem przyszłościowym i jako taki znajduje szersze zastosowanie podczas gdy standard MPEG-2 staje się standardem przestarzałym i będzie stopniowo wypierany przez rozwiązania nowocześniejsze, dające znacznie szersze możliwości.
- Coraz większa liczba producentów sprzętu odbiorczego już produkuje lub rozpoczyna produkcję dekodów AVC/H.264 (w tym również RWT Radom planuje rozpoczęcie produkcji dekodera AVC/H.264 w połowie roku 2006).
- Przewodniczący Grupy Studiów 6 (radiofonia i telewizja) ITU-R zaleca wykorzystanie standardu AVC/H.264 w telewizyjnych systemach emisyjnych.
- Standard AVC/H.264 umożliwia przesyłanie w multipleksie dwukrotnie większej liczby programów telewizyjnych.

Odnosząc się do kwestii ceny dekodów, Instytut stwierdził: Według producentów dekodów (np. firmy ADB) cena dekodera multistandardowego MPEG-2 i AVC/H.264 będzie w początkowym okresie większa o 30% od ceny dekodera MPEG-2. Cena dostępnego za pół roku dekodera jednostandardowego AVC/H.264 nie będzie wyższa niż dekodera MPEG-2.

Krajowa Rada pierwotnie planowała przyznać koncesje programowe nim ogłosi konkurs na rezerwację częstotliwości, po to by operatorzy mieli rozeznanie o możliwej ofercie programowej jeszcze przed przystąpieniem do konkursu. Uwzględniając wyniki konsultacji, a także w trosce o przyspieszenie terminu uruchomienia pierwszych multipleksów, ostatecznie przyjęty przez KRRiT „Ramowy harmonogram” przewidywał, że proces rezerwacji częstotliwości dla operatora multipleksu oraz proces koncesjonowania nadawców będzie się toczył równolegle, a uruchomienie pierwszego naziemnego multipleksu cyfrowego nastąpi nie później niż w styczniu 2007 roku.

Decyzja o wprowadzeniu naziemnej telewizji cyfrowej w standardzie MPEG-4 oznaczała o wiele więcej programów dostępnych w pierwszych multipleksach, ale jednocześnie wiązała się z koniecznością uruchomienia procesu koncesyjnego. Ta decyzja z kolei spowodowała znaczne wydłużenie niektórych punktów harmonogramu zawartych w rządowej „Strategii przejścia z techniki analogowej na cyfrową w zakresie telewizji naziemnej”, co zresztą przewidziane zostało w pkt. 13 „Harmonogramu działań”.

Krajowa Rada zwróciła się do Ministra Infrastruktury, a następnie do Ministra Transportu i Budownictwa o uwzględnienie w zaktualizowanej wersji rządowego harmonogramu działań, zmian przedstawionych w „Ramowym harmonogramie” przygotowanym przez KRRiT. Jednocześnie zwróciła się z prośbą o uwzględnienie standardu MPEG-4 (H.264) w ramach prac nad projektem rozporządzenia w sprawie wymagań technicznych i eksploatacyjnych dla urządzeń konsumenckich służących do odbioru cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych.

Oferta programowa naziemnej telewizji cyfrowej

3.5 Zgodnie z „Strategią przejścia z techniki analogowej na cyfrową w zakresie telewizji naziemnej”, w dwóch pierwszych multipleksach powinny znaleźć się istniejące naziemne

programy nadawców polskich: TVP1, TVP2, TVP3 (program sieciowy), POLSAT, TVN, TV4, PULS. (tzw. „programy obowiązkowe”). Przyjmując za punkt wyjścia MPEG-4 zaistniała konieczność dopełnienia oferty multipleksu w drodze wskazania konkretnych programów przez KRRiT lub pozostawienia oferentom swobody zgłaszania dodatkowych, nowo koncesjonowanych programów (tzw. „programów dowolnych”), których wybór ostatecznie potwierdziłaby KRRiT w decyzji rezerwacyjnej.

KRRiT jest odpowiedzialna za koncesjonowanie programów cyfrowych nadawców (art. 33 oraz 34 u.r.t. w zw. z art. 40b i 46 ust. 1 pkt 5 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej). Doświadczenia innych krajów sugerują, że sukces konwersji cyfrowej w Polsce zależy od dostępności w naziemnej telewizji cyfrowej nowych, oryginalnych programów polskich.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, 22 listopada 2005 roku, rozpoczęła postępowanie konsultacyjne w sprawie koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych w sposób cyfrowy poprzez wprowadzenie do multipleksu naziemnego (tzw. „cyfrowych koncesji programowych”). Celem konsultacji było zbadanie zainteresowania złożeniem wniosków o udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych w sposób cyfrowy poprzez wprowadzenie do multipleksu naziemnego oraz opinii na temat planowanego trybu postępowania wobec wniosków o udzielenie koncesji.

KRRiT w ramach prowadzonych konsultacji oczekiwała od wszystkich zainteresowanych podmiotów informacji o planowanej przez nich liczbie programów do umieszczenia w multipleksach i charakterze tych programów.

W konsultacji wzięło udział kilku potencjalnych nadawców cyfrowych programów telewizyjnych. Niewielka ich liczba sugeruje, że w obliczu oczekiwanych zmian ustawowych i niepewności podmiotów rynkowych co do dalszego przebiegu procesu konwersji, w konsultacji nie uzyskano pełnego obrazu sytuacji..

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, 24 listopada 2005 roku, przyjęła rozporządzenie w sprawie opłat za udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programów radiofonicznych i telewizyjnych. Zgodnie z rozporządzeniem opłata za udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu w sposób cyfrowy poprzez wprowadzenie do multipleksu naziemnego wynosi 10.000 zł w przypadku programu radiowego oraz 100.000 zł w przypadku programu telewizyjnego. Opłata za wydanie koncesji byłaby pobierana dopiero po wydaniu decyzji w sprawie umieszczenia programu w sygnale multipleksu. Rozporządzenie zostało przesłane do uzgodnienia z Ministrem Finansów, a proces uzgodnieniowy nie został zakończony.

Ustalając relatywnie niski poziom tych opłat, KRRiT kierowała się troską o obniżenie barier dostępu do naziemnej telewizji cyfrowej dla nowych nadawców, a tym samym o zwiększenie strukturalnego i programowego pluralizmu telewizji w Polsce.

Wraz z przyjęciem „Strategii przejścia z techniki analogowej na cyfrową w zakresie telewizji naziemnej” przez Radę Ministrów, KRRiT zaprzestała pozytywnego rozpatrywania wniosków o dokonywanie rezerwacji częstotliwości lub zmian parametrów istniejących stacji analogowych dla tych kanałów telewizyjnych, których przydzielenie dla potrzeb nadawania analogowego prowadziłoby do naruszenia integralności sieci DVB-T i kolidowałoby z harmonogramem konwersji. W momencie wyłączenia sygnału analogowego w 2014 roku, nie mogą istnieć żadne koncesje dla nadawców z rezerwacją częstotliwości analogowych.

Projekty ogłoszeń o konkursie na rezerwację częstotliwości na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą rozsięwczą naziemną

3.6 W dniach od 17 listopada do 10 grudnia 2005 roku Krajowa Rada przedstawiła do konsultacji publicznej dwa projekty ogłoszeń o konkursie na rezerwację „częstotliwości cyfrowych”. Podczas konsultacji projektów ogłoszeń KRRiT przedstawiła te zagadnienia, na których rozstrzygnięciu szczególnie jej zależało. Dotyczyły one:

1. Określenia trybu transmisji, tj. standardu kompresji i rodzaju modulacji, sygnału multipleksu;
2. Możliwości umieszczenia programów radiowych w sygnale multipleksu, w ramach części przepływności zarezerwowanej na usługi dodatkowe oraz określenie preferowanego systemu kodowania sygnału cyfrowego;
3. Ewentualnego ustanowienia wymogu wobec oferenta, polegającego na konieczności uwierzytelnienia składanej oferty poprzez przedstawienie umowy warunkowej lub listu intencyjnego podpisanego z nadawcą programu, który ma być umieszczony w sygnale multipleksu.

Wyniki konsultacji wskazały, że:

1. Konsultowane podmioty opowiadają się za zastosowaniem standardu kompresji MPEG-4;
2. Są one w dużej mierze przychylne możliwości umieszczenia programów radiowych w sygnale multipleksu (w efekcie decyzji samego operatora multipleksu);
3. Postawienie wymogu zawierania przez oferentów, już na etapie składania wniosków o rezerwację częstotliwości, umów warunkowych czy listów intencyjnych z nadawcami byłoby działaniem przedwczesnym.

Projekt ogłoszenia zakładał dwuetapowość ustalania pełnej oferty programowej multipleksu. W pierwszej kolejności, w trakcie procedury konkursowej miały zostać określone składniki audiowizualne sygnału multipleksu wybrane spośród 7 programów analogowych nadawanych obecnie drogą naziemną (zgodnie z rządową „Strategią” są to programy, które muszą znaleźć się w pierwszych dwóch multipleksach). Oferent miał być, zgodnie z projektem, zobowiązany do wybrania spośród nich programów, które chciałby umieścić w sygnale multipleksu. Ostateczne przyporządkowanie tych programów zawarte byłoby w decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości, zamykającej postępowanie konkursowe.

W decyzji tej KRRiT ewentualnie musiałaby skorygować brak lub dublowanie się programów „obowiązkowych” w obu multipleksach. Decyzja miała zawierać też zobowiązanie dla operatora do uzupełnienia - w określonym terminie - oferty programowej o programy, które uzyskały koncesję po ogłoszeniu konkursu. Równolegle z procedurą konkursową prowadzone byłoby bowiem postępowanie koncesyjne, które umożliwiłoby po zakończeniu konkursu na rezerwację częstotliwości, przedstawienie listy programów mogących stanowić zasób składników audiowizualnych sygnału multipleksu.

Z tej listy operator byłby zobowiązany dobrać programy, tak by w pełni wykorzystać przepływność sygnału multipleksu. Uzupełnienie składników audiowizualnych odbywać się miało w drodze zmiany decyzji o rezerwacji częstotliwości, dla zapewnienia realizacji celu

określonego w art. 1 ust. 2 i w ramach kompetencji KRRiT określonych w art. 118 ust. 6 u.p.t. Przewodniczący KRRiT, na wniosek podmiotu, który uzyskał rezerwację częstotliwości, miał uzupełnić sygnał multipleksu po stwierdzeniu, że zapewnione są użytkownikom maksymalne korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług telekomunikacyjnych, przy jednoczesnym uwzględnieniu pozaekonomicznych interesów narodowych dotyczących kultury, języka i pluralizmu mediów, bez przeprowadzania odrębnego konkursu. Proces ten miał zakończyć się przed uruchomieniem multipleksu.

Rozwiązanie to przyjęto m.in. dlatego, by – wobec faktu, że w konkursie mógł wziąć udział każdy podmiot, w tym nadawca – w żaden sposób nie przesądzać z góry o sytuacji zwycięzców konkursu.

KRRiT spostrzegła, że przyjęta metoda „wyspowej” konwersji cyfrowej rodzi pewną trudność w organizowaniu konkursów na rezerwację częstotliwości dla operatorów multipleksów. Intencją jest bowiem tworzenie dla nich sieci ogólnokrajowych, by zagwarantować odbiorcom na terenie całego kraju dostęp do tej samej oferty naziemnej telewizji cyfrowej. W terminie ogłaszania pierwszych konkursów na sieci ogólnokrajowe nie jest możliwa – z braku wolnych częstotliwości - rezerwacja sieci częstotliwości pokrywających cały kraj, lecz jedynie pierwsze dwie wyspy.

Aby zapobiec konieczności przeprowadzania odrębnych konkursów na kolejne wyspy uzupełniające sieć ogólnokrajową, KRRiT zamierzała skorzystać z delegacji zawartej w art. 118 u.p.t., który dopuszcza możliwość odstąpienia od konkursu na rezerwację częstotliwości dla operatora multipleksu. W projekcie ogłoszenia o konkursie na pierwsze częstotliwości zawarty został, jako istotny, warunek rezerwacji polegający na zobowiązaniu oferenta do rozbudowy sieci multipleksu o kolejne wyspy w oparciu o tzw. pierwszą wyspę, w miarę jak będą zwalniane kolejne częstotliwości. Przyporządkowanie kolejnych częstotliwości miało odbywać się w trybie zmiany dokonanych już rezerwacji, co byłoby określone jako istotny warunek ogłoszenia na pierwszą częstotliwość w danym multipleksie.

Prace nad projektami ogłoszeń i ogłoszeniem konkursu zostały przerwane w związku ze zmianami legislacyjnymi wynikającymi z przyjęcia ustawy z 29 grudnia 2005 roku o przekształceniach i zmianach w podziale zadań i kompetencji organów państwowych właściwych w sprawach łączności, radiofonii i telewizji.

Model operatora multipleksu

3.7 Zakres roli programowej operatora multipleksu nie został rozstrzygnięty w prawie polskim, a ostateczne decyzje co do programowej zawartości multipleksu, zgodnie z obowiązującą do grudnia 2005 roku ustawą prawo telekomunikacyjne, miała podejmować KRRiT.

Przedstawiając do konsultacji dwa projekty ogłoszeń o pierwszych konkursach na rezerwację częstotliwości na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną, KRRiT opowiedziała się za modelem maksymalnie aktywnego operatora, który w pewnych (powyżej opisanych) granicach dysponuje swobodą określania składników strumienia multipleksu.

Uznano, że należy pozostawić operatorowi maksymalną swobodę co do samodzielnego komponowania oferty programowej spośród siedmiu programów „obowiązkowych” (wskazanych w ogłoszeniu) i innych programów koncesjonowanych („dowolnych”). Działania te miały na celu ułatwienie operatorowi zorganizowania opłacalnej działalności gospodarczej, poprzez zestawienie oferty programowej atrakcyjnej dla odbiorców i ekonomicznie racjonalnej.

W świetle zmian ustawowych, opisane wyżej tryby i zasady mogą ulec zmianie, zwłaszcza, że zaprojektowany przez KRRiT model operatora, w intencji przyjazny dla działalności gospodarczej przedsiębiorców mających pełnić tę rolę, został zakwestionowany przez niektórych uczestników konsultacji, oczekujących raczej administracyjnej decyzji KRRiT określającej, które programy mają znaleźć się w danym multipleksie.

Nadawcy publiczni

3.8 Krajowa Rada stoi na stanowisku, że nadawcy publiczni powinni odgrywać ważną rolę w procesie konwersji cyfrowej, czemu dała wyraz zarówno w „Strategii państwa polskiego w dziedzinie mediów elektronicznych na lata 2005-2020”, jak również w opracowaniu „Działalność KRRiT w zakresie wprowadzania naziemnej telewizji cyfrowej w Polsce”.

KRRiT uznała, że nadawca publiczny powinien wziąć udział w konkursie o rezerwację „częstotliwości cyfrowych” wraz z innymi podmiotami, a nie otrzymać multipleks drogą decyzji administracyjnej, czego domagała się TVP SA.

Możliwe jest zapewnienie obecności programów nadawców publicznych w naziemnych multipleksach cyfrowych za pomocą jednej z trzech następujących metod:

- Zastosowanie przepisów *must-carry* i wprowadzenie tych programów decyzją KRRiT do multipleksu(ów), których operatorami są podmioty odrębne od nadawców publicznych;
- Przyznanie nadawcom publicznym, bądź spółce z ich 100% udziałem, statusu operatora multipleksu (w trybie konkursu);
- Przyznanie statusu operatora multipleksu spółce z udziałem nadawców publicznych.

Pierwszy z wymienionych wariantów mógłby (a nawet musiałyby) mieć zastosowanie wtedy, gdyby nadawcy publiczni nie mogli sami stać się operatorami multipleksu(ów). Prawo polskie jednak tego nie wyklucza. Należałoby go również zastosować, gdyby nadawcy publiczni sami zrezygnowali z występowania w roli operatora multipleksu(ów). Tak jednak nie jest.

Ostatni z wymienionych wariantów jest w obecnej sytuacji jedynie modelem teoretycznym, ponieważ TVP S.A. nie wyraziła zgody na utworzenie spółki z nadawcami koncesjonowanymi w celu ubiegania się o uzyskanie rezerwacji częstotliwości dla wspólnego multipleksu.

Należy więc przyjąć, że nadawca publiczny może, a zapewne nawet powinien, stać się operatorem multipleksu. Pytanie dotyczyło zatem jedynie drogi, która powinna do tego

doprowadzić, czyli czy nadawca ten powinien mieć obowiązek uczestniczenia w konkursie, czy też nie.

Prezes TVP S.A. wnioskował o przyznanie TVP S.A. multipleksu w drodze decyzji (czyli w trybie art. 26 ust.5-8 u.r.t.), a nie w drodze konkursu (czyli w trybie art.117 u.p.t.), argumentując to w następujący sposób:

- Tryb rezerwacji częstotliwości powinien umożliwiać nadawcy publicznemu realizację ustawowych zadań;
- Przez interpretację stosunku u.r.t. do u.p.t. polegającą na odrzuceniu art. 117 u.p.t. jako wiążącego w sprawach sposobu rezerwacji częstotliwości w odniesieniu do nadawców publicznych. Wnioskujący traktuje przy tym przepisy prawa telekomunikacyjnego jako ogólne, a przepisy ustawy o radiofonii i telewizji jako szczególnowe i na tej podstawie wywodzi że „przepis art. 26 ust. 5 u.r.t. znajduje zastosowanie także do rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do emisji cyfrowej (...). Art. 26 ust.5 i ust. 8 odsyłają tylko do wybranych przepisów prawa telekomunikacyjnego (art.114 i 115) – a contrario i uwzględniając art.1 ust. 3 u.p.t. nie ma podstaw do stosowania do nadawców publicznych przepisów art. 117 tej ustawy przewidujących tryb konkursowy rezerwacji częstotliwości dla emisji cyfrowej”.

Rozpatrując te argumenty, Krajowa Rada wzięła pod uwagę, że:

- Wnioskodawca nie wykazał, że rezerwacja częstotliwości cyfrowych jest niezbędna do wykonywania przez niego zadań ustawowych, co pozbawia uzasadnienia wyprowadzaną przez niego podstawę z art. 26 ust. 5 i ust. 8 u.r.t. Zgodnie bowiem z art. 115 ust. 3 u.p.t. nadawca publiczny może umieścić swój program w sygnale multipleksu prowadzonego przez operatora, który uzyskał rezerwację częstotliwości cyfrowych co oznacza, że nie jest konieczne samodzielne posiadanie rezerwacji częstotliwości. Kwestia ta nabiera szczególnego znaczenia w przypadku standardu MPEG-4, który daje możliwość umieszczenia w sygnale multipleksu znacznie większej ilości programów. W ten sposób najpełniej zostałoby wykorzystane widmo częstotliwości cyfrowej, co znacznie różni ją od częstotliwości analogowej przeznaczonej do transmisji jednego programu. Istota bowiem konwersji i wprowadzenia nowych regulacji w zakresie telewizji cyfrowej sprowadza się do oderwania regulacji programu od częstotliwości.
- Art. 26 ust. 5 i 8 u.r.t. nie daje samodzielnej podstawy do dokonania rezerwacji częstotliwości cyfrowych dla nadawcy publicznego, w trybie decyzji administracyjnej, z pominięciem procedury wyznaczonej u.p.t. Przepis ust. 8 w art. 26 został wpisany do ustawy o radiofonii i telewizji w tej samej ustawie (noweli prawa telekomunikacyjnego), która wprowadziła w art. 117 tryb konkursu jako najpełniej urzeczywistniający zasadę zachowania warunków konkurencji z art. 1 ust. 2 u.p.t. Między normami art. 26 ust. 5 i 8 u.r.t., a art. 117 u.p.t. zachodzi stosunek krzyżowania się co oznacza, że przy wykładni tych przepisów należy brać pod uwagę możliwość zastosowania obu tych przepisów przy uwzględnieniu zgodności z naczelnymi zasadami porządku prawnego w dziedzinie telekomunikacji. W tym względzie wykładnię art. 26 ust. 5 u.r.t. należy przeprowadzić w oparciu o regułę *lex posteriori derogat legi priori* (prawo nowsze wypiera prawa dawniejsze) co oznacza, że ust. 8 w art. 26 u.r.t., jako przepis nowszy w stosunku do ust. 5 tego przepisu, wprowadzony w noweli prawa telekomunikacyjnego wraz z art. 117, wskazuje na brak istnienia gwarancji ustawowej przyznania multipleksu nadawcy publicznemu w trybie „przydziału” administracyjnego. Decydujące znaczenie ma tu art. 1 ust. 2 u.p.t., który

wyraźnie statuuje zasadę ustawową, że stosowanie przepisów prawa telekomunikacyjnego musi realizować cele: wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji, zapewniania użytkownikom maksymalnych korzystnych w zakresie ceny, jakości i różnorodności usług. Wykładnię tę potwierdza także przepis art. 1 ust. 3 u.p.t. wskazujący na brak sprzeczności u.p.t. z innymi ustawami, przez co należy wnosić, iż przepisy u.p.t. trzeba stosować zawsze w stosunkach telekomunikacyjnych regulowanych także w innych ustawach, w ten sposób, że sprzeczności winny być usuwane poprzez odwołanie się do zasad prawa telekomunikacyjnego wyznaczonych w art. 1 ust. 2 u.p.t. W ten sposób należy przyjąć, że art. 117 u.p.t. najpełniej urzeczywistnia te zasady co prowadzi do ustalenia, że rezerwacji częstotliwości cyfrowych dokonuje się wyłącznie w trybie konkursu (art. 117 u.p.t.). Wyjątkiem jest odstępnie od konkursu, po uprzednim zastosowaniu postępowania konsultacyjnego (art. 118 u.p.t.), co musi być poprzedzone wykazaniem, iż pomimo odstąpienia od konkursu, spełnienie celów ustawy wyznaczonych w art. 1 ust. 2 u.p.t., jest zapewnione. W tym względzie art. 26 ust. 8 u.r.t. musi być zawsze stosowany poprzez art. 115 u.p.t. łącznie z art. 1 ust. 2 u.p.t. czy to w trybie art. 117 u.p.t. (konkursu) czy art. 118 u.p.t. (odstąpienia od konkursu).

- Zgodnie z przyjętym przez KRRiT rozporządzeniem w sprawie trybu ogłaszania konkursu na operatora multipleksu oraz w świetle przepisów u.p.t. nie istnieje inna droga dokonania rezerwacji częstotliwości aniżeli konkurs – chyba, że KRRiT podejmie uchwałę o odstąpieniu od konkursu. W tym zakresie rozporządzenie pozostaje w zgodzie z samą delegacją ustawową, jak i z literą i duchem ustawy prawo telekomunikacyjne. Stosując obowiązujący w prawie pozytywnym wzorzec „racjonalnego ustawodawcy” nie ma podstaw do przypisywania temuż ustawodawcy posiadania zamiaru, który nie został wprost w ustawie uregulowany i do egzekwowania na podstawie takiego „domniemania” praw i obowiązków. Powyższe w całości odnosi się do przedmiotowego wniosku w zakresie, w jakim dotyczy on uprzywilejowania nadawcy publicznego poprzez przyznanie mu prawa do pełnienia funkcji operatora multipleksu, która to funkcja nie została temu nadawcy w cyt. ustawach *expressis verbis* przypisana.

Inne argumenty na rzecz zastosowania procedury konkursowej w stosunku do nadawcy publicznego na rezerwację częstotliwości były następujące:

- Zachowanie równych wyjściowych szans wszystkich podmiotów poprzez jednakowe, czyli pozbawione zarówno cech dyskryminacyjnych, jak i cech uprzywilejowania, traktowanie przez KRRiT wszystkich podmiotów. Umożliwiłoby to rzeczywiste zastosowanie kryterium oceny ofert w postaci zachowania warunków konkurencji. W tym świetle, wniosek TVP S.A. o przyznanie w pierwszym etapie jednego z dwóch dostępnych multipleksów bez procedury konkursowej, a w drugim etapie, o przyznanie połowy wszystkich uruchamianych w przyszłości multipleksów, jawi się *de facto* jako występowanie o pozycję uprzywilejowaną;
- Argumentem o charakterze komplementarnym był wynik publicznych konsultacji prowadzonych przez KRRiT wobec projektu „Działalności KRRiT w zakresie wprowadzania naziemnej telewizji cyfrowej w Polsce” oraz rozporządzenia. Większość biorących udział w tych konsultacjach opowiedziała się za przystąpieniem wszystkich uczestników do konkursu na rezerwację częstotliwości;
- Procedura konkursowa pozwoliłaby KRRiT ocenić stan przygotowania nadawcy publicznego do roli operatora multipleksu oraz jego udziału w wieloletnim procesie

wyspowego uruchomienia naziemnej telewizji cyfrowej zgodnie z planowanym harmonogramem, a także jego zdolność do poniesienia koniecznych nakładów. Natomiast zastosowanie wobec nadawcy publicznego trybu pozakonkursowego mogłoby utrudnić organowi regulacyjnemu dokonanie takiej oceny.

Udogodnienia towarzyszące

3.9 Udogodnieniami towarzyszącymi są m.in. interfejs programu aplikacyjnego (API), elektroniczny przewodnik po programach (EPG) i systemy warunkowego dostępu (CAS).

Zgodnie z ustawą prawo telekomunikacyjne, określenie wymagań technicznych dla interfejsów (art. 138 u.p.t.) oraz wymagań technicznych i eksploatacyjnych (art. 133 u.p.t.) dla systemów dostępu warunkowego, należało do obowiązków ministra właściwego ds. łączności, o ile zdecydowałby się na ich sformułowanie. Krajowa Rada skupiła się zatem na projektowaniu swojej polityki związanej z EPG.

KRRiT uznała, że EPG jest niezbędną usługą dodatkową, która powinna zostać udostępniona odbiorcom dzięki cyfryzacji. Istniejące platformy satelitarne już oferują EPG i należy spodziewać się, że docelowo będą oferowali ją wszyscy operatorzy (bez względu na platformę dostępu) z uwagi na jej atrakcyjność dla odbiorcy. EPG może być tworzone zarówno przez samego operatora multipleksu, jak i przez zewnętrznego operatora, jednak za treści w nim zawarte odpowiada operator multipleksu. Działania oraz polityka KRRiT w odniesieniu do operatorów multipleksu w zakresie EPG zmierza do osiągnięcia trzech podstawowych celów:

1. Zapewnienia w EPG stosownego miejsca programom (oraz informacji o programach) telewizji (oraz ewentualnie radiofonii) publicznej, a także umożliwienia odbiorcom w danym regionie łatwego dostępu do regionalnej wersji danego programu. (Sposób dostępu do programów telewizji i radiofonii publicznej i regionalnej powinien być co najmniej równie łatwy, jak dostęp do pozostałych programów. Zasada powinna dotyczyć programów niekoncesjonowanych, ale powinna uwzględniać również, w możliwie największym stopniu, programy tematyczne telewizji i radiofonii publicznej. Dotyczy ona ponadto informacji o tych programach.);
2. Zapewnienia osobom starszym i niepełnosprawnym (szczególnie mającym problemy ze wzrokiem lub słuchem) możliwie największej łatwości obsługi EPG poprzez dostarczanie stosownych rozwiązań oraz opcji technicznych;
3. Zapewnienia swobodnej konkurencji.

Ustalono, że wskazane byłoby, żeby systemy EPG we wszystkich docelowych multipleksach miały podobny format by umożliwić szybkie oswojenie się z nimi nowym użytkownikom. Z drugiej jednak strony KRRiT uznała, że wszelkie działania podjęte w tym celu nie mogą naruszać zasad swobodnej konkurencji.

Analizy rynku zgodnie z art. 10 ust. 3 i art. 21 ust. 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne

3.10 Na podstawie art. 23 ust. 1 u.p.t. Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji 25 stycznia 2005 roku wydał postanowienie w sprawie wszczęcia postępowania w celu stwierdzenia, czy na rynkach właściwych wymienionych w art. 10 ust. 3 u.p.t., występuje skuteczna konkurencja.

O fakcie wszczęcia formalnej procedury została poinformowana Dyrekcja Generalna Komisji Europejskiej ds. społeczeństwa informacyjnego i mediów. Jednocześnie podjęto postępowanie wyjaśniające w sprawie zasadności zastosowania procedury konsolidacyjnej, określonej w art. 7 Dyrektywy ramowej. W wyniku odpowiedzi z Komisji Europejskiej oraz Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej ustalono, że obowiązek poinformowania Komisji Europejskiej oraz państw członkowskich nastąpi dopiero na etapie formułowania wniosków płynących z analizy rynku i po stwierdzeniu ewentualnego wpływu decyzji na handel między państwami członkowskimi.

Przystąpiono do opisu rynków podlegających analizie Przewodniczącego KRRiT. Celem tych działań było stworzenie wstępnego opisu struktury rynku poprzez wskazanie ewentualnych jego uczestników, określenie występujących pomiędzy nimi zależności gospodarczych, pogrupowanie ich w zależności od relacji handlowych, które je łączą. W ramach tych prac podjęto próbę zdefiniowania rynku usług multipleksowania sygnału, której to definicji brak jest w u.p.t. Wstępny opis rynków telekomunikacyjnych stanowił bazę wyjściową dla dalszych prac. Zdefiniowano rynki od strony geograficznej, popytowej i podażowej (ustalenia listy podmiotów istniejących na tym rynku). Było to niezbędne do właściwej identyfikacji grup przedsiębiorstw istotnych dla funkcjonowania danego rynku oraz do zaprojektowania narzędzi pozwalających zebrać informację od uczestników tych rynków.

Zgodnie z zaleceniem UKIE, który sugerował przeprowadzenie konsultacji z URTiP i UOKiK co do kształtu formularzy, KRRiT postanowiła wzorować swoje formularze na drukach używanych przez URTiP tym bardziej, że rynki będące w kompetencji KRRiT powiązane są z rynkiem 18, czyli rynkiem usług transmisji programów radiofonicznych lub telewizyjnych w celu dostarczania treści radiofonicznych lub telewizyjnych użytkownikom końcowym (tzw. rynek 18 według Zalecenia Komisji z 11 lutego 2003 roku w sprawie właściwych rynków produktów i usług w sektorze łączności elektronicznej podlegających regulacji *ex ante* zgodnie z dyrektywą 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych ram regulacyjnych dla sieci i usług łączności elektronicznej)

Na podstawie projektów formularzy udostępnionych do konsultacji przez Ministerstwo Infrastruktury w maju i wrześniu 2005 roku, KRRiT po konsultacjach z UOKiK, opracowała projekty własnych formularzy. Powtórna konsultacja z UOKiK została przerwana wejściem w życie ustawy o przekształceniach i zmianach w podziale zadań i kompetencji organów państwowych właściwych w sprawach łączności, radiofonii i telewizji.

Założono, że projekty formularzy zostaną przedstawione do konsultacji publicznej po wydaniu przez Ministra Infrastruktury rozporządzenia w sprawie wzoru formularzy danych, dotyczących działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych, co pozwoli zweryfikować zgodność rozwiązań KRRiT z rozwiązaniami stosowanymi przez URTiP na mocy wspomnianego rozporządzenia i pozwoli uniknąć zarzuty o niejednakowe traktowanie przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

Po skonsultowaniu projektów formularzy z otoczeniem rynkowym i przyjęciu przez KRRiT ich ostatecznego brzmienia, Krajowa Rada zamierzała wsząć postępowanie w celu

stwierdzenia, czy na rynkach właściwych wymienionych w art. 10 ust. 3 u.p.t., występuje skuteczna konkurencja.

Jednocześnie KRRiT każdorazowo przesyłała uwagi do projektów formularzy Ministra Infrastruktury, szczególnie w zakresie rynku usług transmisji programów radiofonicznych lub telewizyjnych w celu dostarczania treści radiofonicznych lub telewizyjnych użytkownikom końcowym.

3.11 Przedstawiona powyżej działalność Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w zakresie wprowadzania naziemnej telewizji cyfrowej w Polsce została zawieszona po wejściu w życie ustawy o przekształceniach i zmianach w podziale zadań i kompetencji organów państwowych właściwych w sprawach łączności, radiofonii i telewizji. Ustawa ta przeniosła kompetencje w tym zakresie do utworzonego na jej podstawie Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

IV. DZIAŁALNOŚĆ KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI W ZAKRESIE TWORZENIA I STOSOWANIA PRAWA

4.1 Konstytucja RP z 2 kwietnia 1997 roku, w art. 213 ust. 2 stanowi, że Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wydaje rozporządzenia, a w sprawach indywidualnych podejmuje uchwały.

Kompetencja KRRiT do podejmowania w zakresie przewidzianym ustawą rozstrzygnięć w sprawach koncesji na rozpowszechnianie i rozprowadzanie programów ma charakter administracyjny. Takie rozstrzygnięcia KRRiT podlegają kontroli sądowej.

Działalność prawotwórcza Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji odbywa się w następujących formach:

- opracowywanie projektów ustaw,
- wydawanie aktów wykonawczych w postaci rozporządzeń,
- kształtowanie praktyki stosowania prawa z uwzględnieniem orzecznictwa sądów,
- opiniowanie projektów aktów ustawodawczych oraz umów międzynarodowych, dotyczących radiofonii i telewizji.

Realizacja ustawowych delegacji do wydawania przez KRRiT aktów wykonawczych

4.2 Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w sprawie trybu ogłaszania konkursu na rezerwację częstotliwości na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą rozsiewcą naziemną, wydane zostało na podstawie art. 121 ustawy z 16 lipca 2004 roku – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 i Nr 273, poz. 2703).

Ustawa prawo telekomunikacyjne upoważniała Krajową Radę Radiofonii i Telewizji do określenia w drodze rozporządzenia:

- trybu ogłaszania konkursu na rezerwację częstotliwości na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych w sposób cyfrowy, zwanego dalej „konkuresem”;

- szczegółowych wymagań, co do treści ogłoszenia o konkursie oraz co do zawartości dokumentacji dotyczącej konkursu;
- warunków i trybu organizowania, przeprowadzania i zakończenia konkursu.

Rozporządzenie wskazywało ponadto na możliwość odstąpienia od konkursu, zgodnie z dyspozycją przepisu art. 118 ust. 1 przywołanej powyżej ustawy.

Precedensowy charakter regulacji, przy jednoczesnej skomplikowanej strukturze samej delegacji ustawowej (zawartej faktycznie w kilku jednostkach redakcyjnych ustawy Prawo telekomunikacyjne: art. 115, 118 ust 2, 5 i 6 oraz art. 121) powodował konieczność rozstrzygnięcia komplikacji natury prawnej i legislacyjnej, w tym w szczególności związanych ze stosunkiem wskazanych przepisów do przepisów ustawy o radiofonii i telewizji.

Projekt rozporządzenia był poddany dwuetapowemu procesowi konsultacyjnemu.

W pierwszym etapie projekt konsultowany był z: Ministerstwem Kultury, Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Urzędem Regulacji Telekomunikacji i Poczty, Ministerstwem Infrastruktury. W drugim etapie projekt – zawierający poprawki wynikające z przyjętych uwag ww. resortów, był konsultowany z nadawcami, przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi i organizacjami gospodarczymi skupiającymi przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz z Instytutem Łączności.

Przyjęto, że w świetle obowiązujących w dniu wydania rozporządzenia przepisów, regulacja warunków rezerwacji częstotliwości „cyfrowych” była czterostopniowa:

1. Ustawa – Prawo telekomunikacyjne: art. 114, 115, 117, 118 i 121 - ustalająca ustawowe zasady i warunki rezerwacji częstotliwości oraz delegację dla KRRiT do wydania rozporządzenia w sprawie organizacji konkursu na częstotliwości cyfrowe.
2. Rozporządzenie w sprawie konkursu – ustalające zasady organizacji konkursu, sposób jego przeprowadzenia, warunki jakim winno odpowiadać Ogłoszenie Przewodniczącego o konkursie, warunki ofert, a także sposób zakończenia konkursu.
3. Ogłoszenie Przewodniczącego KRRiT – określające warunki rezerwacji częstotliwości cyfrowej w sposób zupełny lub otwarty – w zależności od uchwały KRRiT; jest ono skierowane do nieoznaczonego adresata.
4. Decyzja o rezerwacji częstotliwości cyfrowych – określające w sposób zupełny konkretne warunki rezerwacji częstotliwości cyfrowych dla oznaczonego w niej podmiotu.

Normy ustawy prawo telekomunikacyjne oraz rozporządzenia w sprawie konkursu jako przepisy o charakterze generalno-abstrakcyjnym nie przesądzają jeszcze ostatecznego kształtu i warunków konkretnej rezerwacji częstotliwości. Konkretyzacja warunków rezerwacji częstotliwości następować powinna poprzez ogłoszenie Przewodniczącego KRRiT, a ostatecznie w decyzji o rezerwacji częstotliwości. Przy czym w przypadku gdy ogłoszenie Przewodniczącego KRRiT miałoby otwartą w całości lub w części formułę w zakresie audiowizualnych składników sygnału multipleksu, w samej decyzji rezerwacyjnej musiałyby nastąpić ostateczna konkretyzacja tych składników.

W związku z treścią delegacji ustawowej za zasadne i niezbędne uznano zawarcie w rozporządzeniu regulacji dotyczących postępowania konsultacyjnego i samego ogłaszania konkursu – jako czynności mieszczących się w pojęciu trybu organizacji konkursu. Postępowanie konsultacyjne byłoby obligatoryjne w przypadku konkursu oraz

w przypadku zamiaru odstąpienia od konkursu przez KRRiT. W rozporządzeniu przewidziano także możliwość uzupełnienia postępowania konsultacyjnego o kwestie dotyczące ustalenia składników audiowizualnych multipleksu mogących stanowić podstawę ogłoszenia Przewodniczącego KRRiT. Zgodnie z rozporządzeniem przedmiotem konsultacji miało być ogłoszenie o konkursie między innymi w zakresie pozycji składników audiowizualnych multipleksu. W ogłoszeniu składniki te mogłyby być wprost indywidualnie oznaczone lub mogłyby być wskazana jedynie liczba programów, jakie mają być wprowadzone do multipleksu. W przypadku wskazania jedynie liczby programów, to oferent miałby obowiązek oznaczyć programy, które zamierza wprowadzać do multipleksu. Zainteresowany rezerwacją częstotliwości cyfrowej czyniłby to w oparciu o prowadzoną przez KRRiT listę zasobów składników audiowizualnych multipleksu oczekujących na przypisanie do danego multipleksu. W tym zakresie pozostawionoby zainteresowanemu swobodę programową. Możliwy jest też model mieszany: margines swobody programowej przy jednoczesnej konieczności wprowadzania do multipleksu programów oznaczonych przez KRRiT w ogłoszeniu. W każdym jednak razie ostatecznie indywidualizacja programów musi nastąpić w decyzji rezerwacyjnej. Dzięki procesowi konsultacji przed ogłoszeniem konkursu zainteresowane podmioty – tak przyszli oferenci jak i nadawcy, mieliby prawo do zgłaszania swych propozycji, co do umieszczenia oczekiwanych przez nich składników audiowizualnych multipleksu. W ten sposób mogliby również wpłynąć na treść ogłoszenia Przewodniczącego KRRiT, np. w sytuacji gdy KRRiT zdecydowałaby się w całości oznaczyć indywidualnie programy. W przypadku, gdy liczba oferowanych programów przekraczałaby pojemność multipleksu, KRRiT dokonać miała wyboru programów i uporządkowania tych programów w sygnale multipleksu – zgodnie z przepisami art. 115 cyt. ustawy. Dopuszczono przy tym możliwość ustalenia tej listy w taki sposób, by w największym możliwym stopniu uwzględnić preferencje oferenta. Służyć temu miały konsultacje przed ogłoszeniem konkursu oraz otwarta bądź częściowo otwarta formuła Ogłoszenia. Sytuacja ta w istocie nabrałaby większego znaczenia w przypadku technologii MPEG-4. Programy, które nie zostałyby objęte rezerwacją częstotliwości dokonaną dla operatora multipleksu, musiałyby czekać na swój przydział do czasu ogłoszenia częstotliwości dla kolejnych multipleksów. Jeśli w wyniku konsultacji okazałoby się, że jest mniej programów niż kanałów w multipleksie, niezbędne byłoby poprzedzenie ogłoszenia o konkursie postępowaniem koncesyjnym na „nadawcę cyfrowego” lub zmiana obowiązujących koncesji. W rozporządzeniu przyjęto – zgodnie z art. 118 ust 5 cyt. ustawy, że warunki uczestnictwa, warunki jakim powinna odpowiadać oferta oraz kryteria oceny ofert określone zostaną w dokumentacji dotyczącej konkursu. W wyniku dokonanej analizy przyjęto, że całość dokumentacji dotyczącej konkursu stanowiłaby bardzo obszerny dokument, którego zamieszczanie w ogłoszeniu prasowym byłoby nieracjonalne i nieuzasadnione ekonomicznie. W jej skład bowiem winny wejść między innymi dokumenty określające politykę państwa polskiego w zakresie telewizji cyfrowej i mediów elektronicznych oraz dokumenty o działalności KRRiT w tym zakresie – jako istotnie wpływające na zakres i treść praw i obowiązków operatora multipleksu. Dla zapewnienia przejrzystości i obiektywności postępowania uznano za konieczne i wystarczające, aby z chwilą opublikowania ogłoszenia (w sposób wskazany w ustawie), dokumentacja ta była dostępna w miejscu wskazanym w ogłoszeniu. Tym samym przyjęto, że dokumenty dotyczące konkursu składać się będą z ogłoszenia Przewodniczącego KRRiT oraz z dokumentacji, o której mowa w § 3 ust. 3 rozporządzenia. Dokumentacja ta będzie stanowić immanentny element ogłoszenia, dostępny dla wszystkich zainteresowanych podmiotów.

Materia objęta delegacją przepisu art. 121 cytowanej ustawy nie była wcześniej przedmiotem regulacji w prawie polskim. W trakcie prac legislacyjnych nad cytowaną ustawą stwierdzono możliwość uzupełniania się kompetencji organów regulacyjnych w zakresie usług łączności elektronicznej wynikającą z zachodzących dynamicznie procesów

konwergencji technologicznej oraz związaną z tym konieczność przyjęcia regulacji zapewniającej rozdzielenie zakresu kompetencji – przy jednoczesnym właściwym uregulowaniu i nałożeniu obowiązku współpracy Prezesa URTiP i Przewodniczącego KRRiT. W ramach tej współpracy możliwe było wykorzystanie doświadczeń z dotychczasowej praktyki obydwu organów. Wobec tego, że rozporządzenie dotyczyło współzależnych rynków w rozumieniu pakietu dyrektyw WE z 2002 roku w sprawie usług łączności elektronicznej oraz wobec możliwego udziału w konkursie tych samych podmiotów (przedsiębiorców telekomunikacyjnych), które uczestniczyły w przetargach lub konkursach organizowanych przez Prezesa URTiP, wykorzystanie doświadczeń URTiP w zakresie organizacji konkursu znalazło dodatkowe uzasadnienie. W związku z powyższym, jak również dla wykonania postulatu zapewnienia obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminujących żadnego uczestnika warunków konkursu przyjęto, że KRRiT przeprowadzi konkurs przy pomocy komisji konkursowej oraz określono kryteria, jakie winien spełniać członek komisji. W celu zagwarantowania przejrzystości postępowania konkursowego przyjęto ponadto szczegółowe rozwiązania dotyczące ogłaszania o przebiegu konkursu i jego wynikach. Uzyskanie istotnej dla ostatecznego wyniku konkursu opinii Prezesa UOKiK o zachowaniu warunków konkurencji wymagało współpracy KRRiT i Prezesa UOKiK, a także wykorzystanie stosowanych przez Prezesa UOKiK dokumentów mogących posłużyć do ustalenia czy spełnione zostały warunki konkurencji.

W decyzji o rezerwacji częstotliwości określone miałyby zostać konkretne składniki audiowizualne multipleksu oraz udział usług dodatkowych. Jednakże dla wykonalności samej decyzji niezbędne jest ustalenie innych istotnych warunków. W szczególności dotyczy to zastrzeżenia, że uprawniony z rezerwacji winien w oznaczonym w decyzji czasie udokumentować uzyskanie praw do rozpowszechniania lub rozprowadzania danego programu od nadawcy lub innego podmiotu dostarczającego treści audiowizualne. W przypadku niewykonania tego warunku Przewodniczący KRRiT stosowanie do postanowień art. 162 Kodeksu postępowania administracyjnego mógłby podjąć decyzję o wygaśnięciu decyzji o rezerwacji częstotliwości cyfrowych z uwagi na niedopełnienie warunku.

W przypadku gdyby uprawniony z rezerwacji częstotliwości cyfrowych (oferent, który nabył prawo z rezerwacji częstotliwości cyfrowych) nie mógłby porozumieć się z uprawnionym do treści audiowizualnych, decyzja o rezerwacji częstotliwości miała zawierać zastrzeżenie obowiązku złożenia wniosku o zmianę decyzji w zakresie składników audiowizualnych z jednoczesnym obowiązkiem wykazania, że brak osiągnięcia porozumienia nie jest zawiniony przez uprawnionego z rezerwacji cyfrowej oraz z obowiązkiem wskazania innego programu, który uprawniony z rejestracji zamierza wprowadzić do sygnału multipleksu. W tym przypadku niezbędne byłoby udokumentowanie, że w wypadku pozytywnej decyzji o zmianie decyzji o rezerwacji częstotliwości cyfrowych nadawca uzyskał prawo do rozpowszechniania lub rozprowadzenia programu lub innych treści audiowizualnych. Niezbędne byłoby też, aby w postępowaniu o zmianę decyzji uprawniony z rezerwacji wykazał, iż zmiana ta jest konieczna z uwagi na interes społeczny lub istotny interes strony. W razie złożenia wniosku o zmianę decyzji Przewodniczący KRRiT wezwałby uprawnionego do programu wskazanego w decyzji o rezerwacji częstotliwości do udziału w charakterze strony z uwagi na interes prawy jaki podmiot ten posiada w umieszczeniu go w sygnale multipleksu. W przypadku jeśli nie doszłoby do ugody, Przewodniczący KRRiT wydałby decyzję w sprawie zmiany decyzji o rezerwacji częstotliwości cyfrowych.

W celu zapewnienia trwałości rozstrzygnięcia konkursu dla zachowania praw stron wynikających z zasady swobody umów, przyjęto rozwiązanie co do sposobu zakończenia konkursu. W decyzji rezerwacyjnej byłyby oznaczane szczegółowo programy nadawców mające być rozprowadzane lub rozpowszechniane w multipleksie, a operator byłby

zobowiązany w ciągu 2 miesięcy od otrzymania decyzji rezerwacyjnej do przedstawienia KRRiT umów z oznaczonymi nadawcami z zastrzeżeniem warunku, że jeśli tego nie dokona decyzja ta wygasa. Na wypadek gdyby operator nie mógł dojść do porozumienia z nadawcą wskazanym decyzji rezerwacyjnej mógłby on mógł złożyć wniosek o zmianę jej treści w trybie art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego i przedstawić innego nadawcę, którego program miałby być rozpowszechniany w multipleksie. Umożliwiłoby to podjęcie postępowania ugodowego w ramach postępowania administracyjnego o zmianę decyzji o rezerwacji częstotliwości.

Rozporządzenie zostało ogłoszone w Dzienniku Ustaw z 2005 roku, Nr 186 poz. 1565 i weszło w życie 13 października 2005 roku.

Ustawa z 29 grudnia 2005 roku o przekształceniach w podziale zadań i kompetencji organów państwowych właściwych w sprawach łączności, radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2005 roku, Nr 267, poz. 2258) uchyliła art. 121 prawa telekomunikacyjnego, stanowiąc jednocześnie, że rozporządzenie KRRiT jako przepis wykonawczy wydany na podstawie przepisów dotychczasowych zachowuje moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

4.3 Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 23 czerwca 2005 roku w sprawie kwalifikowania audycji lub innych przekazów mogących mieć negatywny wpływ na prawidłowy fizyczny, psychiczny lub moralny rozwój małoletnich oraz audycji lub innych przekazów przeznaczonych dla danej kategorii wiekowej małoletnich, stosowania wzorów symboli graficznych i formuł zapowiedzi, wydane zostało na podstawie art. 18 ust. 6 ustawy z 29 grudnia 1992 roku o radiofonii i telewizji.

Rozporządzenie określa:

1. cechy oraz szczegółowe warunki kwalifikowania, rozpowszechnia i sposób zapowiadania audycji lub innych przekazów, które mogą być rozpowszechniane wyłącznie w godzinach od 23 do 6;
2. podział małoletnich na kategorie wiekowe z uwzględnieniem godzin nadawania audycji lub innych przekazów w godzinach od 6 do 23;
3. wzory symboli graficznych i formuł zapowiedzi audycji lub innych przekazów z uwzględnieniem stopnia szkodliwości audycji lub innych przekazów dla małoletnich w poszczególnych kategoriach wiekowych.

Dotychczas sprawy te regulowane były w rozporządzeniu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 20 listopada 2001 roku w sprawie szczegółowych zasad kwalifikowania, rozpowszechniania i sposobu zapowiadania audycji lub innych przekazów, które mogą zagrażać fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi nieletnich.

Rozporządzenie ogłoszone zostało w Dzienniku Ustaw z 15 lipca 2005 roku Nr 130, poz. 1089.

4.4 Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 2 czerwca 2005 roku w sprawie wysokości opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych oraz zniżek za ich uiszczanie z góry za okres dłuższy niż jeden miesiąc, wydane zostało na podstawie art. 3 ust. 5 w związku z art. 14 ust. 1 pkt 2 i art. 3 ust. 6 ustawy z 21 kwietnia 2005 roku o opłatach abonamentowych.

W rozporządzeniu ustalone zostały stawki opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych od 1 października 2005 roku do 31 grudnia 2005 roku. Rozporządzenie określa również zniżki za uiszczanie opłat abonamentowych za okres dłuższy niż jeden miesiąc.

Rozporządzenie ogłoszone zostało w Dzienniku Ustaw z 14 czerwca 2005 roku Nr 104, poz. 877.

4.5 Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 23 sierpnia 2005 roku zmieniające rozporządzenie w sprawie wysokości opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych oraz zniżek za ich uiszczanie z góry za okres dłuższy niż jeden miesiąc, wydane zostało na podstawie art. 3 ust. 5 w związku z art. 14 ust. 1 pkt 2 i art. 3 ust. 6 ustawy z 21 kwietnia 2005 roku o opłatach abonamentowych.

Rozporządzenie zawiera zmianę zniżki za uiszczanie opłaty abonamentowej za używanie odbiorników telewizyjnych i radiofonicznych za dwa miesiące z góry z 3% na 2,5%.

Rozporządzenie ogłoszone zostało w Dzienniku Ustaw z 7 września 2005 roku Nr 170, poz. 1428. Powyższe rozporządzenie nie obowiązuje, ponieważ dotyczyło wysokości opłat abonamentowych od 1 października 2005 roku do 31 grudnia 2005 roku.

4.6 Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 2 czerwca 2005 roku w sprawie wysokości opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych oraz zniżek za ich uiszczanie z góry za okres dłuższy niż jeden miesiąc w 2006 roku, wydane zostało na podstawie art. 3 ust. 5 w związku z art. 14 ust. 3 i art. 3 ust. 6 ustawy z 21 kwietnia 2005 roku o opłatach abonamentowych.

Rozporządzenie określa wysokość opłaty abonamentowych w roku kalendarzowym 2006 oraz zniżki za uiszczanie opłat z góry za okres dwóch, trzech, sześciu i dwunastu miesięcy.

Rozporządzenie ogłoszone zostało w Dzienniku Ustaw z 14 czerwca 2005 roku Nr 104, poz. 878.

4.7 Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 2 czerwca 2005 roku w sprawie rodzajów dokumentów oraz wzoru oświadczenia potwierdzających uprawnienia do zwolnień od opłat abonamentowych, wydane zostało na podstawie art. 4 ust. 5 ustawy z 21 kwietnia 2005 roku o opłatach abonamentowych.

Rozporządzenie zawiera uregulowania w sprawie dokumentów jakie abonent, jest obowiązany złożyć w placówce operatora publicznego w celu uzyskania zwolnienia od opłat abonamentowych. Ponadto do rozporządzenia załączono wzór oświadczenia dotyczącego nie pozostawiania we wspólnym gospodarstwie domowym z dwiema lub więcej osobami, które ukończyły 26. rok życia i nie mają uprawnień do zwolnienia od tych opłat.

Rozporządzenie ogłoszone zostało w Dzienniku Ustaw z 14 czerwca 2005 roku Nr 104, poz. 879.

4.8 Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 30 sierpnia 2005 roku zmieniające rozporządzenie w sprawie rodzajów dokumentów oraz wzoru oświadczenia potwierdzających uprawnienia do zwolnień od opłat abonamentowych, wydane zostało na podstawie art. 4 ust. 5 ustawy z 21 kwietnia 2005 roku o opłatach abonamentowych.

Rozporządzenie określa dokumenty, które potwierdzają uprawnienia do zwolnień od opłat abonamentowych dla osób zwolnionych na podstawie innych, niż ustawa o opłatach abonamentowych, ustaw. Ponadto do rozporządzenia załączono wór oświadczenia dotyczącego osób zwolnionych z opłat na podstawie przepisów innych niż ustawa o opłatach abonamentowych.

Rozporządzenie ogłoszone zostało w Dzienniku Ustaw z 21 września 2005 roku Nr 181, poz. 1523.

4.9 Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 20 września 2005 roku w sprawie sposobu prowadzenia przez nadawcę ewidencji czasu nadawania audycji wytworzonych pierwotnie w języku polskim, audycji europejskich i audycji europejskich wytworzonych przez producentów niezależnych oraz czasu jej przechowywania, wydane zostało na podstawie art. 15a ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji

Rozporządzenie określa:

1. sposób prowadzenia przez nadawcę ewidencji czasu nadawania;
2. czas przechowywania ewidencji, nie krótszy niż 1 rok;
3. zakres informacji zawartych w ewidencji, w tym dane o terminie rozpowszechniania audycji, rzeczywisty czas trwania audycji, tytuł i producenta audycji.

Ewidencja, o której mowa w rozporządzeniu, służyć ma kontroli, czy nadawcy realizują określone w ustawie wymagania ilościowe dotyczące czasu emisji wymienionych audycji w rozpowszechnianych programach, oraz czy kwalifikując nadawane audycje do wymaganych kategorii, nadawcy czynią to zgodnie z ustawą, tj. uwzględniają w pełni wymienione w ustawie kryteria. KRRiT jest zobowiązana, jako organ kontrolny w dziedzinie mediów elektronicznych, do przygotowywania informacji na ten temat dla parlamentu, w ramach dorocznych sprawozdań, oraz dla Komisji Europejskiej, zgodnie z art. 4 ust. 3 Dyrektywy „O Telewizji bez Granic”. Zgodnie z dyrektywą, państwa członkowskie Unii Europejskiej przekazują Komisji raz na dwa lata sprawozdanie w sprawie realizacji art. 4 i 5 Dyrektywy, tj. wymaganego udziału audycji europejskich i audycji europejskich wytworzonych przez producentów niezależnych.

Zgodnie z dyspozycją art. 15a ust. 2 ustawy, KRRiT została zobowiązana do uwzględnienia w rozporządzeniu możliwości prowadzenia ewidencji w formie elektronicznej, konieczności zapewnienia przejrzystości i jawności informacji znajdujących się w ewidencji oraz nieobciążania nadawców nadmiernymi utrudnieniami i kosztami w związku z jej prowadzeniem.

KRRiT przedstawiła w załącznikach do rozporządzenia wzory sporządzania pisemnych wyciągów z ewidencji oraz wytyczne do sporządzenia tych wyciągów. Ma to na celu zapewnienie kompletności i jednolitej budowy wyciągów, tak aby było możliwe sporządzanie przez KRRiT na ich podstawie kompetentnych sprawozdań dla Parlamentu RP i Komisji Europejskiej, o których była mowa wyżej.

Rozporządzenie ogłoszone zostało w Dzienniku Ustaw z 15 grudnia 2005 roku Nr 201, poz. 1676.

4.10 Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 22 marca 2005 roku zmieniające rozporządzenie w sprawie trybu postępowania w sprawach podziału czasu nieodpłatnego rozpowszechniania audycji wyborczych, sposobu przygotowania i emisji tych audycji oraz sposobu upowszechniania informacji o terminach emisji audycji wyborczych przed wyborami do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw, wydane zostało na podstawie art. 77 ust. 3 ustawy z 16 lipca 1998 roku – Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw.

W rozporządzeniu wprowadzono zmiany, które pozwolą na wykonywanie czynności związanych z podziałem czasu nieodpłatnego rozpowszechniania audycji wyborczych w wyborach przedterminowych, w których skrócono terminy wykonywania czynności wyborczych. Dokonano również zmiany załącznika Nr 1 i 2 do rozporządzenia, w których określono obszary emitowania programów regionalnych przez spółki radiofonii regionalnej i oddziały terenowe Telewizji Polskiej S.A., poprzez usunięcie z tabel kolumn zawierających opis okręgów wyborczych, co pozwoli na uniknięcie nowelizowania rozporządzenia w związku ze zmianami w zasadniczym podziale terytorialnym kraju.

Rozporządzenie ogłoszone zostało w Dzienniku Ustaw z 12 kwietnia 2005 roku Nr 59, poz. 516.

4.11 Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 7 czerwca 2005 roku zmieniające rozporządzenie w sprawie trybu postępowania w sprawach podziału czasu nieodpłatnego rozpowszechniania audycji wyborczych, sposobu przygotowania i emisji tych audycji oraz sposobu upowszechniania informacji o terminach emisji audycji wyborczych przed wyborami do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw, wydane zostało na podstawie art. 77 ust. 3 ustawy z 16 lipca 1998 roku – Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw.

W rozporządzeniu dokonano wykreślenia z załącznika Nr 1 i 2 miasta Wałbrzych oraz powiatu warszawskiego, który zastąpiono miastem stołecznym Warszawą. Ponadto w części tabel dotyczących województwa warmińsko-mazurskiego dopisano powiat węgorzewski.

Rozporządzenie ogłoszone zostało w Dzienniku Ustaw z 21 czerwca 2005 roku Nr 109, poz. 920.

4.12 Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 10 marca 2005 roku zmieniające rozporządzenie w sprawie trybu postępowania w sprawach podziału czasu nieodpłatnego rozpowszechniania audycji wyborczych, sposobu przygotowania i emisji tych audycji oraz sposobu upowszechniania informacji o terminach emisji audycji wyborczych w wyborach na wójtów, burmistrzów i prezydentów miast, wydane zostało na podstawie art. 23 ust. 7 ustawy z 20 czerwca 2002 roku o bezpośrednim wyborze wójta, burmistrza i prezydenta miasta.

W rozporządzeniu dokonano zmiany załącznika Nr 1 i 2 do rozporządzenia, w których określono obszary emitowania programów regionalnych przez spółki radiofonii regionalnej i oddziały terenowe Telewizji Polskiej S.A., poprzez usunięcie z tabel kolumn zawierających

opis okręgów wyborczych, co pozwoli na uniknięcie nowelizowania rozporządzenia w związku ze zmianami w zasadniczym podziale terytorialnym kraju.

Rozporządzenie ogłoszone zostało w Dzienniku Ustaw z 12 kwietnia 2005 roku Nr 59, poz. 513.

4.13 Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 7 czerwca 2005 roku zmieniające rozporządzenie w sprawie trybu postępowania w sprawach podziału czasu nieodpłatnego rozpowszechniania audycji wyborczych, sposobu przygotowania i emisji tych audycji oraz sposobu upowszechniania informacji o terminach emisji audycji wyborczych w wyborach na wójtów, burmistrzów i prezydentów miast, wydane zostało na podstawie art. 23 ust. 7 ustawy z 20 czerwca 2002 roku o bezpośrednim wyborze wójta, burmistrza i prezydenta miasta.

W rozporządzeniu dokonano wykreślenia z załącznika Nr 1 i 2 miasta Wałbrzych oraz powiatu warszawskiego, który zastąpiono miastem stołecznym Warszawą. Ponadto w części tabel dotyczących województwa warmińsko-mazurskiego dopisano powiat węgorzewski.

Rozporządzenie ogłoszone zostało w Dzienniku Ustaw z 21 czerwca 2005 roku Nr 109, poz. 923.

4.14 Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 10 marca 2005 roku zmieniające rozporządzenie w sprawie trybu postępowania w sprawach podziału czasu rozpowszechniania audycji wyborczych, zakresu rejestracji, sposobu przygotowania i emisji tych audycji w wyborach do Parlamentu Europejskiego, wydane zostało na podstawie art. 78 ust. 8 ustawy z 23 stycznia 2004 roku – Ordynacja wyborcza do Parlamentu Europejskiego.

W rozporządzeniu dokonano zmiany załącznika Nr 1 i 2 do rozporządzenia, w których określono obszary emitowania programów regionalnych przez spółki radiofonii regionalnej i oddziały terenowe Telewizji Polskiej S.A., poprzez usunięcie z tabel kolumn zawierających opis okręgów wyborczych, co pozwoli na uniknięcie nowelizowania rozporządzenia w związku ze zmianami w zasadniczym podziale terytorialnym kraju.

Rozporządzenie ogłoszone zostało w Dzienniku Ustaw z 12 kwietnia 2005 roku Nr 59, poz. 515.

4.15 Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 7 czerwca 2005 roku zmieniające rozporządzenie w sprawie trybu postępowania w sprawach podziału czasu rozpowszechniania audycji wyborczych, zakresu rejestracji, sposobu przygotowania i emisji tych audycji w wyborach do Parlamentu Europejskiego, wydane zostało na podstawie art. 78 ust. 8 ustawy z 23 stycznia 2004 roku – Ordynacja wyborcza do Parlamentu Europejskiego.

W rozporządzeniu dokonano wykreślenia z załącznika Nr 1 i 2 miasta Wałbrzych oraz powiatu warszawskiego, który zastąpiono miastem stołecznym Warszawą. Ponadto w części tabel dotyczących województwa warmińsko-mazurskiego dopisano powiat węgorzewski.

Rozporządzenie ogłoszone zostało w Dzienniku Ustaw z 21 czerwca 2005 roku Nr 109, poz. 924.

4.16 Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 10 marca 2005 roku zmieniające rozporządzenie w sprawie trybu postępowania w sprawach podziału czasu rozpowszechniania audycji referendalnych, sposobu przygotowania i rozpowszechniania tych audycji oraz sposobu upowszechniania informacji o terminach rozpowszechniania audycji referendalnych, wydane zostało na podstawie art. 55 ust. 1 ustawy z 14 marca 2003 roku o referendum ogólnokrajowym.

W rozporządzeniu dokonano zmiany w § 12 ust. 2, w którym enumeratywnie wymieniono wszystkie oddziały terenowe Telewizji Polskiej, w których rozpowszechniane są programy regionalne. Związane to było z nowelizacją ustawy z 29 grudnia 1992 roku, która weszła w życie z 1 stycznia 2005 roku, a która wskazywała cztery nowo utworzone oddziały terenowe tej spółki.

Rozporządzenie ogłoszone zostało w Dzienniku Ustaw z 12 kwietnia 2005 roku Nr 59, poz. 514.

Udział w pracach nad projektem ustawy o opłatach abonamentowych

4.17 Ustawa o opłatach abonamentowych uchwalona przez Sejm 21 kwietnia 2005 roku jest konsekwencją wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 9 września 2004 roku.

Trybunał Konstytucyjny orzekł w sposób mieszany, uznając zaskarżone przez Rzecznika Praw Obywatelskich przepisy ustawy o radiofonii i telewizji w części za zgodne z Konstytucją RP, a w części za niezgodne z Konstytucją RP. Zakwestionowane przez Rzecznika Praw Obywatelskich przepisy art. 6 ust. 2 pkt 6 oraz art. 48 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji zostały uznane za niezgodne z art. 217 Konstytucji oraz art. 92 ust. 1 Konstytucji lecz za zgodne z art. 213 Konstytucji. Trybunał Konstytucyjny uznał, iż opłata abonamentowa jest daniną publiczną, która jak każda danina, winna być wyczerpująco określona w akcie rangi ustawowej, z uwagi na zasadę ochrony interesów fiskalnych obywateli, przy jednoczesnym zachowaniu wymogów z art. 217 Konstytucji. Trybunał Konstytucyjny orzekł, że elementy konstytucyjne daniny publicznej nie mogą być określone w akcie wykonawczym do ustawy – rozporządzeniu KRRiT. Jednocześnie Trybunał Konstytucyjny orzekł, iż zakwestionowane przepisy są jednak zgodne z art. 213 Konstytucji co oznacza, iż opłata abonamentowa została uznana jako fundament finansowy ustroju radiofonii i telewizji, podlegający kompetencji KRRiT, która na podstawie art. 213 ust. 1 Konstytucji ma prawo wydawać w zakresie opłaty abonamentowej rozporządzenia, określające wysokość stawki, sposób poboru, kontroli wydatkowania itp.

Zgodnie z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego w ust. 1 art. 3 ustawy o opłatach abonamentowych została określona maksymalna wysokość miesięcznej opłaty za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych, na podstawie której KRRiT do 31 maja każdego roku ma obowiązek ogłosić w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” stawki kwotowe tych opłat. KRRiT zwolniona jest z tego obowiązku w przypadku, jeżeli do 31 maja każdego roku, w drodze rozporządzenia, ustali niższą niż wskazaną w ustawie wysokość opłat abonamentowych. Bez względu na to, jakie czynności podejmie KRRiT w przedmiocie określenia wysokości opłaty abonamentowej, to zgodnie z delegacją ustawową wynikająca z art. 3 ust. 6, ma obowiązek określania w drodze rozporządzenia zniżki za uiszczanie opłat abonamentowych z góry za okres dłuższy niż jeden miesiąc. Pomimo, że ustawa o opłatach abonamentowych utrzymała dotychczasowy katalog

osób zwolnionych z opłat abonamentowych, to znacznemu ograniczeniu ulegnie ilość osób zwalnianych po wejściu w życie ustawy. Zgodnie z ustawą zwolnienie nie przysługuje bowiem, osobom, które pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym z co najmniej dwiema osobami, które ukończyły 26 rok życia, niespełniającymi warunków do uzyskania tych zwolnień. Na podstawie delegacji ustawowej wynikającej z art. 4 ust. 5 ustawy KRRiT została zobowiązana do określenia, w drodze rozporządzenia, rodzaju dokumentów oraz wzorów oświadczeń uprawniających do zwolnień od uiszczania opłaty abonamentowej. Prawo do zwolnień od opłat abonamentowych zachowały osoby, które korzystają z tego prawa na podstawie dotychczasowych przepisów, pod warunkiem złożenie w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy oświadczenia, że spełniają warunki do korzystania ze zwolnień.

Nowym rozstrzygnięciem wprowadzonym do tej ustawy przez art. 5 ust. 2 jest zwolnienie od obowiązku rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych:

- wykorzystywanych wyłącznie przy tworzeniu audycji lub innych przekazów;
- wykorzystywanych wyłącznie przy tworzeniu, rozpowszechnianiu lub rozprowadzaniu programów radiowych i telewizyjnych, w tym do kontroli jakości rozpowszechniania lub rozprowadzania;
- przeznaczonych przez przedsiębiorcę wyłącznie do sprzedaży lub przekazania osobom trzecim do używania na podstawie umów, jeżeli czynności te należą do przedmiotu działalności gospodarczej danego przedsiębiorcy.

Nie uległ zmianie operator publiczny uprawniony do rejestrowania odbiorników, pobierania opłat abonamentowych, naliczania odsetek za zwłokę w uiszczaniu opłat, którym jest nadal państwowe przedsiębiorstwo użyteczności publicznej Poczta Polska. Nadzór nad wykonaniem kontroli obowiązku rejestracji odbiorników oraz pobierania opłat sprawuje minister właściwy do spraw łączności.

Ustawa o opłatach abonamentowych wprowadziła bardzo istotne z punktu widzenia ściągalności opłat abonamentowych rozstrzygnięcia, tj. stosowanie do opłat przepisów o postępowania egzekucyjnego w administracji oraz naliczania za opróżnienia w uiszczaniu opłat odsetek w wysokości jak dla zaległości podatkowych. Utrzymany został natomiast dotychczas obowiązujący system dotyczący: przeznaczenia opłat abonamentowych na cele misyjne, podziału wpływów, kontroli wydatków oraz sposobu gromadzenia wpływów. Ustawodawca nie pozbawił KRRiT dotychczasowych kompetencji w tym zakresie.

Ustawa o opłatach abonamentowych nakłada na zarządy spółek publicznej radiofonii i telewizji obowiązek publicznego udostępniania, do 15 marca za poprzedni rok kalendarzowy, sprawozdania z wykorzystania wpływów z opłat abonamentowych, odsetek za zwłokę w ich uiszczaniu oraz kar za używanie niezarejestrowanych odbiorników na realizację misji publicznej.

Ustawa z 21 kwietnia 2005 roku o opłatach abonamentowych ogłoszona została w Dzienniku Ustaw z 16 maja 2005 roku Nr 85, poz. 728, weszła w życie 16 czerwca 2005 roku, z wyjątkiem przepisu mówiącego o prowadzeniu rachunku KRRiT przez Bank Gospodarstwa Krajowego, na który wpływają pobrane opłaty abonamentowe i odsetki za zwłokę, który wszedł w życie 17 sierpnia 2005 roku.

Prace nad ustawą o ochronie małoletnich przed szkodliwymi treściami prezentowanymi w środkach masowego komunikowania

4.18 Sejm RP podjął prace nad obywatelskim projektem ustawy o ochronie małoletnich przed szkodliwymi treściami, prezentowanymi w środkach masowego komunikowania. Prace nad projektem ustawy toczą się w podkomisji nadzwyczajnej do rozpatrzenia obywatelskiego projektu ustawy o zakazie promowania przemocy w środkach masowego przekazu.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zgłosiła uwagi do projektu. Zdaniem Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji proponowane przepisy powinny przede wszystkim znaleźć się w ustawach, regulujących funkcjonowanie poszczególnych środków masowego komunikowania, takich jak np. w ustawa o kinematografii, ustawa o radiofonii i telewizji, ustawa prawo prasowe.

Zmiany statutów jednostek publicznej radiofonii i telewizji

Radiofonia publiczna

4.19 Zgodnie z art. 29 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji oraz w związku z wnioskami zarządów spółek radiofonii regionalnej Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wyraziła zgodę na zmianę niektórych przepisów w statutach tych spółek. Zmiany te dotyczyły następujących spółek:

- Polskie Radio-Regionalna Rozgłośnia w Zielonej Górze „Radio Zachód” Spółka Akcyjna;
- Polskie Radio-Regionalna Rozgłośnia w Opolu „PRO FM” Spółka Akcyjna.

Zmiana dotycząca statutu spółki Polskie Radio-Regionalna Rozgłośnia w Zielonej Górze „Radio Zachód” Spółka Akcyjna dotyczyła określenia sposobu podejmowania uchwał przez Zarząd oraz Radę Nadzorczą spółki i wynikała z konieczności dostosowania statutu do przepisów Kodeksu Spółek Handlowych.

Zmiana statutu spółki Polskie Radio-Regionalna Rozgłośnia w Opolu „PRO FM” Spółka Akcyjna dotyczyła przedmiotu działalności Spółki, wynikała z dostosowania statutu do obowiązujących przepisów, dotyczących Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) oraz rozszerzała zakres przedmiotu działalności Spółki.

Telewizja Publiczna

4.20 W związku z wnioskiem Ministra Skarbu Państwa z 25 marca 2005 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podjęła 26 kwietnia 2005 roku uchwałę nr 188/2005, która uchyliła częściowo uchwałę Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji nr 378/2004 oraz w całości uchwały 631/2004 i 632/2004. Wszystkie dotyczyły zmian w statucie Telewizji Polskiej S.A. Jednocześnie w uchwale nr 188/2005 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wyraziła zgodę na część zmian w statucie Telewizji Polskiej S.A., wnioskowanych przez Ministra Skarbu Państwa. Zaakceptowane zmiany dotyczyły m.in. kompetencji organów spółki.

Uchwałą Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji nr 189/2005 z 26 kwietnia 2005 roku została zmieniona uchwała nr 677/2004 poprzez jej częściowe uchylenie oraz nadanie nowego brzmienia nieuchylonej części tej uchwały, polegającego na skierowaniu do Ministra Skarbu

Państwa propozycji dodania w statucie Telewizji Polskiej S.A. postanowień przejściowych, dotyczących określenia sytuacji zawieszenia członka zarządu.

W uchwale nr 190/2005 z 26 kwietnia 2005 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przedstawiła Ministrowi Skarbu Państwa propozycje dodatkowych zmian statutu Telewizji Polskiej S.A., w celu poddania ich procedurze uzgodnień z Ministrem Skarbu Państwa, które dotyczyły m.in. określenia stanowisk kierowniczych w Telewizji Polskiej S.A. oraz sposobu powołania rady nadzorczej Telewizji Polskiej S.A.

Ponadto Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podjęła uchwały nr 272/2005, 495/2005. oraz 534/2005, dotyczące statutu Telewizji Polskiej S.A. m.in. w zakresie rozszerzenia kompetencji rady nadzorczej Telewizji Polskiej S.A. oraz rozszerzenia listy stanowisk kierowniczych w Telewizji Polskiej S.A.

Wpływ orzecznictwa na działalność KRRiT – przykłady

Wyrok w sprawie skargi spółki Agencja Reklamowa EKS Radio Konin Sp. z o.o.

4.21 Wyrokiem z 21 kwietnia 2005 roku (sygn.VI SA/Wa 109/04) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę Agencji Reklamowej EKS Radio Konin Sp. z o.o. z siedzibą w Koninie na decyzję Przewodniczącego KRRiT z 2 grudnia 2003 roku nr DK - 287/2003 w przedmiocie odmowy udzielenia koncesji. Organ administracji uzasadniał odmowę udzielenia koncesji m.in. z uwagi na niewywiązywanie się przez spółkę z obowiązków z tytułu korzystania z praw autorskich, nieudokumentowanie posiadania środków finansowych wystarczających do realizacji zaplanowanych zadań. Spółka twierdziła, iż pomiędzy nią a organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi Stowarzyszeniem Autorów ZAiKS doszło do porozumienia w zakresie spłat zaległych należności, oraz podnosiła, iż posiada wystarczającą ilość sprzętu do prowadzenia zamierzonej działalności.

Wojewódzki Sąd Administracyjny stwierdził w uzasadnieniu wyroku, iż zadaniem radiofonii i telewizji jest m.in. popieranie krajowej twórczości audiowizualnej (art. 1 ust. 1 pkt 5 ustawy o radiofonii i telewizji). Popieranie tej twórczości wyraża się także w zapewnianiu twórcom należnych tantiem. Jak wynika z akt sprawy, przeciwko skarżącemu zapadły trzy prawomocne wyroki w sprawach o zapłatę tantiem za korzystanie z chronionych utworów. Fakty te dowodzą, iż skarżący nie wywiązywał się z obowiązków ustawowych nałożonych na nadawców.

Od orzeczenia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego skarżący złożył skargę kasacyjną.

Wyrok w sprawie skargi spółek Karolina Sp. z o.o., O'le Sp. z o.o. oraz Lokalne Rozgłośnie Radiowe Sp. z o.o.

4.22 Postanowieniem z 22 listopada 2005 roku (sygn. VI SA/Wa 644 – 646/05) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie po rozpoznaniu na posiedzeniach niejawnych skarg spółek Karolina Sp. z o.o., O'le Sp. z o.o. oraz Lokalne Rozgłośnie Radiowe Sp. z o.o. , odrzucił skargi tych spółek na ogłoszenia Przewodniczącego KRRiT o możliwości uzyskania koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych. Skarżące spółki domagały się uchylenia naruszenia prawa poprzez uchylenie ogłoszeń Przewodniczącego KRRiT w zaskarżonym zakresie oraz zobowiązania organu koncesyjnego do ponownego ogłoszenia o możliwości uzyskania koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego w

tym zakresie, o treści zgodnej z prawem. Organ koncesyjny oprócz zarzutów o charakterze materialnoprawnym, złożył zarzuty o charakterze formalnym, wnioskując o odrzucenie skarg ze względu na brak właściwości sądu administracyjnego.

Wojewódzki Sąd Administracyjny uznał, iż zaskarżane przez spółki ogłoszenie Przewodniczącego KRRiT o możliwości uzyskania koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego, wydane na podstawie art. 34 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji nie jest skierowane do określonych i oznaczonych podmiotów, lecz do nieograniczonej i nieoznaczonej liczby adresatów zainteresowanych rozpowszechnianiem programów na podanych w ogłoszeniu warunkach, informując o możliwości uzyskania koncesji, podając warunki zgodnie z dyspozycją przepisu art. 34 ust. 1a ustawy o radiofonii i telewizji i jako takie wyznacza granice oferty publicznej skierowanej do nieograniczonej i nieoznaczonej liczby podmiotów. Ogłoszenie Przewodniczącego KRRiT nie jest skierowane do konkretnych, imiennie oznaczonych podmiotów znajdujących się w określonej sytuacji i jako takie nie podlega zaskarżeniu do sądu administracyjnego.

Orzeczenie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w przedmiotowej sprawie ma doniosłe znaczenie w odniesieniu do działalności regulacyjnej Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Stanowisko sądu administracyjnego pozwala KRRiT na regulowanie rynku mediów na poziomie ogłoszenia o możliwości uzyskania koncesji, wydawanego na podstawie art. 34 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji.

Obrona lokalności i demokracji lokalnej - Strategia działania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji na rzecz ochrony lokalnego charakteru i pluralizmu oferty programowej w lokalnych mediach elektronicznych, przyjęta przez KRRiT w grudniu 2005 roku.

4.23 Ustawa o radiofonii i telewizji konstituuje Krajową Radę jako organ właściwy w sprawach radiofonii i telewizji, który stoi na straży wolności słowa w radiu i telewizji, samodzielności nadawców i interesów odbiorców, zapewniając otwarty i pluralistyczny charakter radiofonii i telewizji (art. 5 i 6 ustawy o radiofonii i telewizji).

Tak sformułowany cel powołania Krajowej Rady doprecyzowują szczegółowe zadania określone w ustawie (art. 6) m.in.: określanie warunków prowadzenia działalności przez nadawców, podejmowanie rozstrzygnięć w sprawach koncesji na rozpowszechnianie i rozprowadzanie programów, sprawowanie kontroli działalności nadawców. Zadania te Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wypełnia w granicach upoważnień ustawowych. Interpretacja ustawowych kompetencji Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w zakresie prowadzenia postępowań koncesyjnych oraz kształtowania poprzez obowiązki koncesyjne ram działalności nadawców stanowi kluczowe zagadnienie dla ustalenia skuteczności działania organu i jego realnego wpływu na rozwój rynku mediów elektronicznych.

Ustawa przewiduje możliwość kreowania przez Krajową Radę kierunku rozwoju oferty programowej dostępnej polskim słuchaczom i telewidzom. Zawiera się ona w uprawnieniach Przewodniczącego KRRiT, który określając warunki uzyskania lub rozszerzania koncesji może dokonywać łączenia wolnych częstotliwości w sieci lub przeznaczania ich dla pewnych grup nadawców (o zasięgu lokalnym, ponadregionalnym, ogólnokrajowym). Przewodniczący KRRiT może również rozdysponować wolne częstotliwości w celu poprawy warunków technicznych nadawców już działających, w sytuacji gdy rynek radiowy lub telewizyjny jest już wstępnie ukształtowany, a pojawienie się

nowego nadawcy, na bardzo płytkim rynku reklamy, mogłoby zagrozić ekonomicznemu istnieniu tych, którzy na nim działają. Do Przewodniczącego KRRiT należy również decyzja, czy w ogłoszeniu o postępowaniu koncesyjnym zostanie sprecyzowany charakter programu na jaki koncesja ma zostać wydana lub rozszerzona. Uprawnienia te pozwalają na wstępne określenie warunków tworzenia nowych programów na rynku audiowizualnym.

Określone w art.1 ust.1 ustawy zadania radiofonii i telewizji ze względu na ogólny ich charakter nie mogą stanowić wprost podstawy do oceny przez Krajową Radę, czy dany projekt radiowy lub telewizyjny wyczerpuje społeczne zapotrzebowanie w odniesieniu do formy i treści audiowizualnych. Zgodnie z tym przepisem programy radiowe i telewizyjne mają: dostarczać rozrywki, udostępniać dobra kultury i sztuki, ułatwiać korzystanie z oświaty i dorobku nauki, upowszechniać edukację obywatelską, dostarczać rozrywki i popierać krajową twórczość audiowizualną.

Istotną przesłanką dla rozstrzygnięć postępowania koncesyjnego staje się zatem art. 36 ustawy o radiofonii i telewizji, a w szczególności ust. 1 pkt 1. Przepis tam zawarty wskazuje ogólny kierunek rozwoju rynku nadawców koncesjonowanych. Nadawca otrzymuje koncesję lub może ją rozwijać pod względem zasięgu technicznego, o ile założenia wniosku koncesyjnego odpowiadają wspomnianym już zadaniom radiofonii i telewizji. Krajowa Rada oceniając stopień zgodności założeń programowych przedstawionych przez wnioskodawcę jest jednocześnie zobowiązana do uwzględnienia, w jakim stopniu inni, działający już na tym obszarze nadawcy realizują te założenia w swoich programach.

Inną ważną przesłanką programową do udzielenia bądź rozszerzenia koncesji jest potencjalny udział wnioskodawcy w stymulowaniu rozwoju polskiego i europejskiego rynku audiowizualnego (art. 15 ust. 1 i 4 ustawy w przypadku nadawców telewizyjnych oraz 2 w przypadku nadawców radiowych, jak również art. 15a ust. 1).

W ocenie wniosku koncesyjnego, Krajowa Rada zgodnie z przepisami zawartymi w art. 36 ustawy, powinna zbadać możliwości finansowania przez nadawcę zaprojektowanego we wniosku programu. Pozostałe kwestie związane z oceną wniosku koncesyjnego mają jedynie charakter pomocniczy i porządkujący. Służą one pośrednio zbadaniu stopnia przygotowania do technicznego uruchomienia programu, a także stwierdzeniu, od strony formalnej, czy wniosek zgodnie z przepisami ustawy o radiofonii i telewizji oraz innych aktów prawnych może być rozpatrywany w postępowaniu o udzielenie lub rozszerzenie koncesji. Wybór Krajowej Rady powinien uwzględniać poziom i oryginalność oferty programowej, jakość i różnorodność programów dostępnych odbiorcom na danym obszarze. Realizując funkcję gwaranta wolności słowa i samodzielności nadawców Krajowa Rada ma dokonywać wyboru przyszłego nadawcy, a jednocześnie nakładać nań konkretne obowiązki i kontrolować ich wykonywanie. Należy stwierdzić, iż ten zakres zadań organu regulacyjnego, jakim jest Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, wywodzi się bezpośrednio z przepisów rangi konstytucyjnej - art. 213 - 215 Konstytucji RP. KRRiT stoi na straży wolności słowa, prawa do informacji oraz interesu publicznego w radiofonii i telewizji. Zadania KRRiT są następnie omówione w art. 6 ustawy o radiofonii i telewizji, nie ulega jednak wątpliwości, że art. 6 rozwija i precyzuje normy, których źródłem jest ustawa zasadnicza.

W związku z powyższym konieczne jest, aby Przewodniczący KRRiT, wydając decyzje i udzielając koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych, wprowadzał do tekstu koncesji zapisy gwarantujące, że organ regulacyjny będzie mógł wywiązywać się z zadań na niego nałożonych, to jest zapewnić dostęp do pozyskiwania informacji oraz regulować ład medialny. Koncesje uprawniają nadawców do wykorzystywania dobra rzadkiego jakim są częstotliwości radiowe i telewizyjne. O wskazane dobro rzadkie ubiega się określona liczba podmiotów, a koncesję otrzymują tylko te

podmioty, których wnioski zostały ocenione najwyżej. Na tej podstawie wkraczają one w sferę publiczno-prawną, gdzie swoboda działalności gospodarczej styka się z ograniczeniami wynikającymi ze szczególnej konstrukcji rynku mediów.

Krajowa Rada wychodzi z założenia, że stan prawny *de lege lata* daje możliwość do skonkretyzowania zapisów programowych w oparciu o analizę sytuacji na rynku medialnym i konieczność zapewnienia dywersyfikacji zawartości programowej rozpowszechnianych audycji i programów. Brak zdecydowanego działania KRRiT na tym poziomie oznaczałby w praktyce deregulację określonych fragmentów rynku, co mogłoby zagrozić otwartemu i pluralistycznemu charakterowi radiofonii i telewizji, a w konsekwencji doprowadzić do ograniczenia pozyskiwania i rozpowszechniania informacji, co stałoby w sprzeczności z postanowieniem art. 54 ust. 1 Konstytucji RP. Zgodnie z art. 13 ustawy o radiofonii i telewizji nadawcy programów radiowych i telewizyjnych kształtują emitowane programy samodzielnie i odpowiadają za ich treść. Ten przepis ustawy daje nadawcom - w granicach wyznaczonych prawem - swobodę w kształtowaniu programu. Zarazem Krajowa Rada, poprzez koncesjonowanie programów, otrzymała od ustawodawcy ważne narzędzia wpływu na kształt rynku medialnego, a także w pewnej mierze - z zachowaniem samodzielności nadawców - na charakter i zawartość tych programów, zgodnie z konstytucyjnie opisanym interesem odbiorców. Poprzez te uprawnienia KRRiT określa liczbę i rozmieszczenie działających na terenie kraju prywatnych stacji radiowych i telewizyjnych, a także stwarza ramy do określenia charakteru i zawartości nadawanych programów. Celem tych działań jest stworzenie możliwie szerokiej i wartościowej oferty programowej i zapewnienie odbiorcom tym samym, wielorakiego wyboru.

Prawo i wręcz obowiązek określania przez KRRiT koncesyjnych wymogów programowych wynika z obowiązku troski o pluralistyczny charakter radiofonii i telewizji; obowiązku określania, w granicach upoważnień ustawowych, warunków prowadzenia działalności przez nadawców (art. 6 ust. 2 u.r.t.), a także określania w koncesji tzw. „*innych warunków wykonywania działalności przez nadawców*” jeśli jest to niezbędne dla wykonania przepisów u.r.t. (art. 37 ust. 2). Normy dotyczące szczególnych warunków wykonywania działalności koncesjonowanej w celu należytej ochrony interesu publicznego zawierają również przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Organ koncesyjny, zgodnie z przepisem art. 48 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej może określić w koncesji szczególne warunki wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją. Jednocześnie jest zobowiązany do przekazania każdemu zainteresowanemu przedsiębiorcy szczegółowej informacji o warunkach wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją niezwłocznie po wszczęciu postępowania w sprawie udzielenia koncesji (patrz także art. 51 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej)

Wpisywanie w koncesjach obowiązków programowych nie ogranicza samodzielności nadawców w zakresie tworzenia programu. Samodzielność nadawcy realizowana jest w ramach wyznaczonych przepisami prawa, to jest zgodnie m.in. z art. 1 ust.1 oraz art. 37 ust. 1 i 2 ustawy o radiofonii i telewizji. Zapisy koncesji dotyczące programu mają na celu realizację zadań radiofonii określonych w art. 1 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji w konkretnych warunkach działania nadawców. Zapisy programowe w koncesjach określają tylko ogólne zakresy zagadnień, które powinny znaleźć miejsce w programie. Nadawca ma natomiast całkowitą swobodę w wyborze sposobu doboru i realizacji zagadnień, poprzez które będzie je realizował, czasu trwania tych audycji i ich miejsca w programie itp. W tym zakresie KRRiT nie dokonywała i nie dokonuje żadnych regulacji.

KRRiT nie określa także w koncesjach wprost wymaganego udziału słowa w programie. Udział słowa w programach radiowych mają natomiast zapewnić zapisy dotyczące

obligatoryjnego udziału w programie określonej tematyki oraz zapisy określające, w programach o charakterze wyspecjalizowanym, obowiązkowy udział audycji słownych i słowno-muzycznych dotyczących wyspecjalizowanego charakteru programu. W programach o charakterze uniwersalnym, tj. w programach zawierających różne gatunki i formy radiowe oraz różnorodną problematykę. Nadawcy mają obowiązek, jak wskazano wyżej, nadawać audycje poświęcone określonej tematyce, a także obowiązek nadawania własnych audycji informacyjnych i publicystycznych.

Nie zmienia to faktu, że brak precyzji w sformułowaniu przepisów prawnych znacząco utrudnia wykonywanie przez KRRiT nałożonych przez Konstytucję i ustawę o radiofonii i telewizji zadań związanych z ochroną różnorodności programowej i pluralizmu mediów. Znajduje to swoje odbicie w wyrokach sądów administracyjnych. Wskazując jednak na brak wprost wyrażonych podstaw prawnych do formułowania szczegółowych wytycznych dotyczących koncesjonowanego programu, sądy także dostarczają wskazówek na temat tego, z czego KRRiT mogłaby wywieść swoją politykę w tym zakresie. Przykładowo można wskazać następujące orzeczenia :

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z 27 grudnia 2004 roku (nieprawomocny)

W skardze złożonej do WSA na decyzję DK -304/2003 z 15 grudnia 2003 roku, spółka RMF Sp. z o.o. kwestionowała prawo KRRiT m.in. do:

- zobowiązywania koncesjonariusza do tworzenia całkowicie oryginalnego programu (tzn. nie pochodzącego od innych nadawców), jako kłócącego się z wyrażoną w art. 13 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji zasadą samodzielności nadawcy w tworzeniu programu;
- zakazywania nadawcy tzw. rozszczepień reklamowych, czyli nadawania bloków reklamowych na rynki lokalne;
- nakładania na koncesjonariusza obowiązku informacyjnego dotyczącego jego aktualnej struktury udziałowej.

W uzasadnieniu do wyroku, w którym uchylił zaskarżoną decyzję, sąd stwierdził, że pomimo braku odpowiednich uregulowań ustawowych dotyczących m.in. rozszczepiania programu i przyjętej przez organ koncesyjny praktyce w tym zakresie, „nie można odmówić temu organowi prawa do zmiany tej praktyki” jeżeli jest to związane z potrzebami rynku. Sąd zauważył jednocześnie, że zmiana ta powinna być odpowiednio uzasadniona „w płaszczyźnie polityki administracyjnej odnoszącej się do całej dziedziny spraw objętych właściwością tego organu, a także wprowadzona w odpowiedni sposób i odpowiednim czasie – tak aby nie dezorganizować rynku i nie doprowadzić do nieuzasadnionych strat działających na nim podmiotów”.

Wojewódzki Sąd Administracyjny stwierdził również (...) *wszystkie te zjawiska – i zapewne wiele innych, związanych z merytoryczną stroną działalności nadawczej, pozostającej przecież poza zakresem zainteresowania sądu, powinny stanowić przedmiot rozważań KRRiT nie tylko przy okazji rozważania kolejnych koncesji, lecz powinny być ujęte w dokumencie programowym KRRiT określającym politykę administracyjną Rady w tej dziedzinie i definiującym jej stanowisko w sposób generalny wobec występującej w praktyce nadawczej problemów, w tym również problemów prawnych. Jest oczywiste, że dokument taki na gruncie obecnie obowiązującej ustawy o radiofonii i telewizji nie miałby charakteru aktu prawnego powszechnie obowiązującego, ale odpowiednio i wcześniej rozpowszechniony uprzedzałby koncesjonariuszy i ubiegających się o koncesję czego mogą się spodziewać i na co liczyć. Decyzje KRRiT powinny być oparte właśnie o tego rodzaju dokument.*

KRRiT złożyła skargę kasacyjną od wspomnianego orzeczenia. Rozszczepianie programu i reklam w sposób wnioskowany przez spółkę RMF FM Sp. z o.o. jest sprzeczny z art. 32 Konstytucji. Spółka poprzez rozszczepianie reklam w lokalnych pasmach programowych uzyskiwałaby prawo dostępu do lokalnego rynku reklamy, mając cały czas prawo do rynku reklamy ogólnopolskiej. Wprowadzenie rozszczepień wnioskowanych przez RMF spowodowałoby realne uprzywilejowanie jednej ogólnopolskiej stacji radiowej wobec nadawców lokalnych. Naruszona w ten sposób zostałaby zasada solidarności społecznej i zrównoważonego rozwoju (art. 5 i 22 Konstytucji). Przy braku wyraźnych przepisów w ustawie o radiofonii i telewizji, art. 37 ust. 2 ustawy daje wystarczające podstawy do zapewnienia wykonania innych przepisów ustawy takich jak art. 6 ust. 1 i 2, 16 ust. 1 i 2, 36 ust. 2, 37 ust. 1 pkt 3 i art. 38.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z 8 kwietnia 2004 roku.

W skardze złożonej na decyzję Przewodniczącego KRRiT DK – 256/2002 z 8 października 2002 roku spółka KKK FM S.A. podważyła:

- dopuszczalność określenia w koncesji szczegółowych wytycznych do programu objętego koncesją – jego charakteru, rodzajów audycji i czasu nadawania;
- obowiązek koncesjonariuszy (udziałowców) spółek kontrolujących koncesjonariusza związanych z przekształceniami ich struktury kapitałowej oraz uprawnień do głosowania na Walnym Zgromadzeniu.

Sąd nie kwestionował prawa KRRiT do oceny zgodności z prawem faktu określania przez Krajową Radę *charakteru programu, z wyraźną preferencją jego warstwy słownej, w nim tematyki lokalnej, stopnia udziału w programie audycji muzycznych i rodzaju nadawanej muzyki, czy (...) określenia (...) obowiązków udziałowców kontrolujących nadawcę w sferze udziałowej.*

Rozdźwięk między konstytucyjnymi i ustawowymi obowiązkami nałożonymi na Krajową Radę, a ubogim instrumentarium prawnym służącym realizacji obowiązku stania na straży pluralizmu mediów i różnorodności programowej sprawia, że konieczne staje się wypracowanie dokumentu o charakterze strategicznym, który służyłby jako wykładnia polityki koncesyjnej organu regulacyjnego w sferze programowej.

Na potrzebę stworzenia takiego dokumentu wskazała również „Strategia państwa polskiego w dziedzinie mediów elektronicznych na lata 2005-2020” *Organ regulacyjny wypracuje w odrębnym dokumencie programowym założenia dotyczące warunków programowych w koncesjach nadawców o zasięgu lokalnym w celu zagwarantowania realizacji ustawowych zadań polegających na integrowaniu lokalnych środowisk, przy uwzględnieniu rynkowych i organizacyjnych realiów prowadzenia działalności przez przedsiębiorców samodzielnych i zrzeszonych w grupach kapitałowych.*

Krajowa Rada Radiofonii przyjmując dokument „Obrona lokalności i demokracji lokalnej - Strategia działania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji na rzecz ochrony lokalnego charakteru i pluralizmu oferty programowej w lokalnych mediach elektronicznych”, wyróżniła między innymi kilka podstawowych funkcji, które powinny być wypełniane przez media lokalne:

- funkcja informacyjna - media lokalne powinny dostarczać wszechstronnej i bezstronnej informacji lokalnej;
- funkcja praktyczna - informowanie o życiu i wydarzeniach w danej społeczności, dostarczanie informacji, porad praktycznych i wskazówek potrzebnych w życiu codziennym;

- funkcje psychospołeczne - tworzenie środowiska społecznego i więzi sąsiedzkiej, dostarczanie wspólnych przeżyć, wzmacnianie tożsamości grupowej i poczucia przynależności do społeczności lokalnej lub regionalnej, podtrzymywanie tradycji;
- funkcja integracyjna - spełniając trzy powyższe funkcje, media integrują środowiska lokalne, skupiając je wokół problematyki związanej z ich „małymi ojczyznami”;
- funkcja kontrolna wobec władz lokalnych - jest to filar demokratycznej roli mediów w ogóle. Rola ta jest nie do przecenienia na płaszczyźnie lokalnej, gdzie pozwala miejscowej społeczności na wywieranie realnego wpływu na działania wybranych przez siebie władz, stanowiąc jednocześnie istotny element kształtowania postaw obywatelskich. Media lokalne uruchamiają interakcję społeczną oraz inspirują do działalności i aktywności społecznej, m.in. poprzez reprezentowanie społeczności miejscowej w stosunkach z władzami i sprawowanie kontroli nad nimi;
- funkcja opiniotwórcza - media lokalne są trybuną lokalnej społeczności, stanowią platformę do wymiany poglądów i opinii. Pełnią jednocześnie bardzo istotną rolę kształtując lokalną opinię publiczną;
- funkcje kulturalne - ożywianie i kultywowanie kultury artystycznej i ludowej danego terenu, stwarzanie lokalnym artystom możliwości prezentowania swojej twórczości w programie;
- funkcja promowania inicjatyw lokalnych, w tym lokalnej twórczości i produkcji audiowizualnej - oznacza to m.in. skupienie się na zagadnieniach związanych z gospodarką społeczności lokalnej oraz na pobudzaniu przedsiębiorczości lokalnej, w tym w zakresie produkcji audiowizualnej;
- funkcje reklamowo-ogłoszeniowe w stosunku do lokalnych reklamodawców;
- funkcja rozrywkowa, zakotwiczona lokalnie dzięki tematyce, formie lub autorstwu.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przyjmuje, że to zestawienie funkcji mediów lokalnych w sposób wyczerpujący opisuje ich zadania.

Do dokumentu „Obrona lokalności i demokracji lokalnej - Strategia działania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji na rzecz ochrony lokalnego charakteru i pluralizmu oferty programowej w lokalnych mediach elektronicznych” dołączono również warianty ramowych zapisów koncesyjnych dla lokalnych nadawców radiowych i telewizyjnych.

Przyjęcie przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji stanowiska w sprawie zapisów właścicielskich, stosowanych w koncesjach udzielanych spółkom kapitałowym

4.24 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, 1 września 2005 roku, przyjęła stanowisko w sprawie zapisów właścicielskich stosowanych w koncesjach udzielanych spółkom kapitałowym. Zapisy te pełnią funkcję informacyjną, prowadzącą do przedstawiania przez koncesjonariuszy, będących spółkami kapitałowymi, zmian w zakresie struktury właścicielskiej tych podmiotów. Powyższe informacje są niezbędne do realizacji ustawowych obowiązków KRRiT oraz Przewodniczącego KRRiT, w tym m.in. ustalenia okoliczności prowadzących do osiągnięcia pozycji dominującej lub przejęcia kontroli nad koncesjonariuszem.

Zapisy znajdują podstawę prawną w art. 213 Konstytucji oraz art. 5, 6, 10 ust. 2 w zw. z art. 37 ust. 2 oraz 38 ustawy o radiofonii i telewizji.

Konstytucja RP w art. 213 nadała Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji szczególną konstytucyjną rangę i wskazała, iż jest ona organem stojącym na straży interesu publicznego a także wolności słowa oraz prawa do informacji w radiofonii i telewizji. Ustawa o radiofonii i telewizji w art. 5 i 6 uszczegółowiła konstytucyjne kompetencje KRRiT. Szczególna konstytucyjna ranga KRRiT rozpatrywana łącznie z przepisami ustawy o radiofonii i telewizji wyznacza jej kompetencje do kształtowania rynku w zakresie radiofonii i telewizji. Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji KRRiT stoi na straży samodzielności nadawców. Ustawodawca podkreślił szczególną rolę samodzielności nadawców, którą należy rozpatrywać również w kontekście art. 38 ust. 2 pkt. 4 ustawy o radiofonii i telewizji, zgodnie z którym utrata samodzielności może wyrazić się również poprzez przejęcie kontroli nad nadawcą.

W związku z powyższym ustawodawca wyposażył KRRiT m.in. w kompetencję do sprawowania w granicach określonych ustawą kontroli działalności nadawców (art. 6 ust. 2 pkt. 4), tak aby Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji mogła ustalić czy działalność nadawcy stanowi okoliczność, z którą ustawa wiąże negatywne skutki w postaci cofnięcia koncesji.

Ustawodawca nie określił w jaki sposób uprawnienie do kontroli działalności nadawców ma być wykonywane, jednak uzasadnione jest rozpatrywanie powyższego uprawnienia w związku z art. 10 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji, który daje podstawę Przewodniczącemu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji do możliwości żądania od nadawcy przedstawienia materiałów, dokumentów i udzielenia wyjaśnień w zakresie niezbędnym dla kontroli zgodności działania nadawcy z przepisami ustawy i warunkami koncesji.

Zgodnie z ustawą o radiofonii i telewizji koncesja na rozpowszechnianie programów radiowych lub telewizyjnych powinna zawierać w szczególności elementy wskazane w art. 37 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji. Z uwagi na taką konstrukcję tego przepisu, zawarty tam katalog elementów koncesji nie jest zamknięty. Ustawa o radiofonii i telewizji wskazuje ponadto w art. 37 ust. 2, że koncesja może określać inne warunki prowadzenia działalności, niezbędne dla realizacji przepisów ustawy.

Mając na uwadze opisane powyżej przytoczone przepisy ustawy, stwierdzić należy, iż Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wydając decyzję koncesyjną ma prawo w kontekście art. 10 ust. 2 w zw. art. 6 ust. 2 pkt. 4 oraz art. 37 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji do umieszczania w decyzji koncesyjnej zapisów, które będą umożliwiały stwierdzenie czy koncesjonariusz realizuje przepisy ustawy, w tym czy prowadzona przez koncesjonariusza działalność prowadzi do wypełnienia przesłanek z art. 38 ustawy o radiofonii i telewizji, stanowiących podstawę cofnięcia koncesji. Zatem skoro ustawa wiąże z wystąpieniem określonych okoliczności skutek w postaci cofnięcia koncesji to uzasadnionym jest twierdzenie, że Przewodniczący KRRiT jako organ właściwy w sprawie koncesji, musi mieć możliwość ustalenia czy okoliczności, o których mowa powyżej mają miejsce. W związku z tym dopuszczalne i niezbędne jest nałożenie na koncesjonariusza obowiązku przedstawiania informacji w opisanym powyżej zakresie.

Jedną z przesłanek cofnięcia koncesji jest zgodnie z art. 38 ust. 2 pkt. 4 przejęcie bezpośredniej lub pośredniej kontroli nad działalnością nadawcy przez inną osobę. W związku z tym niezbędne jest takie kontrolowanie działalności nadawcy, zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt. 4 w związku z art. 10 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji, które będzie prowadziło do ustalenia czy wystąpiły okoliczności prowadzące do przejęcia kontroli nad koncesjonariuszem.

Ustawodawca wskazując, iż cofnięcie koncesji może być spowodowane przejęciem kontroli nad nadawcą nie zdefiniował jednocześnie pojęcia „przejęcia kontroli”. W związku z brakiem definicji tego pojęcia i jednocześnie koniecznością realizacji ustawowych kompetencji przez Przewodniczącego KRRiT, należy uznać, iż ustawodawca pozostawił interpretację pojęcia „przejęcie kontroli” organowi koncesyjnemu. Wynika z tego, że wskazanym stało się wyjaśnienie w koncesji powołanego powyżej pojęcia. Jest to niezbędne dla jasnego określenia sytuacji koncesjonariusza, tak aby wiadome było jakie okoliczności mogą doprowadzić do cofnięcia koncesji.

W związku z powyższym przyjęte przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji stanowisko w sprawie zapisów właścicielskich określiło liczbę głosów i udziałów (akcji), której objęcie przez podmiot nie będący udziałowcem koncesjonariusza w dniu udzielenia koncesji oznaczać będzie przejęcie kontroli nad koncesjonariuszem (co najmniej 50 %).

W celu ustalenia czy wyznaczony próg został przekroczony niezbędne jest ustalenie czy nastąpiły zmiany w strukturze udziałowej koncesjonariusza i zmiany w uprawnieniu do głosowania na Zgromadzeniu Wspólników koncesjonariusza i czy doprowadziło to do sytuacji, którą można określić jako „przejęcie kontroli”, a w związku z tym w kontekście art. 6 ust. 2 pkt. 4, art. 10 ust. 2 oraz 37 ust. 2 ustawy radiofonii i telewizji, omawiane zapisy właścicielskie zawierają odpowiednie obowiązki informacyjne.

Ponadto Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji uznała, iż obowiązki informacyjne dotyczące zmian w strukturze właścicielskiej są konieczne również w sytuacji gdy zmiany dokonują się w pomiędzy dotychczasowymi udziałowcami koncesjonariusza tzn. w sytuacji która zgodnie z przyjętą definicją nie stanowi przejęcia kontroli nad koncesjonariuszem.

Do powyższego wniosku prowadzi analiza art. 59 oraz art. 49 ust. 2 ustawy z 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej w związku z art. 40b, art. 37 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji oraz § 9 ust. 1 oraz § 3 pkt. 2 rozporządzenia Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 2 czerwca 1993 roku w sprawie zawartości wniosku oraz szczegółowego trybu postępowania w sprawach udzielania i cofania koncesji na rozpowszechnianie programów radiofonicznych i telewizyjnych.

Zapisy właścicielskie ustalone w stanowisku Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wskazują również na obowiązki informacyjne koncesjonariuszy prowadzące do ustalenia czy działalność danego koncesjonariusza prowadzi do osiągnięcia przez niego takiego udziału w rynku właściwym, który może zostać określony jako pozycja dominująca. Informacja taka w związku z treścią art. 38 ust. 2 pkt. 3 ustawy o radiofonii i telewizji jest niezbędna dla możliwości realizacji wskazanej tam kompetencji Przewodniczącego KRRiT do cofnięcia koncesji.

Ponadto Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji uznała, w oparciu o art. 38 ust. 2 oraz art. 37 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji, że skoro ustawodawca wyposażył Przewodniczącego KRRiT w uprawnienie cofania koncesji w opisanych sytuacjach i jednocześnie pozostawił możliwość określania przez Przewodniczącego KRRiT dodatkowych postanowień w koncesji, to powyższą regulację należy rozumieć m.in. jako uprawnienie dla Przewodniczącego KRRiT do takiego określania zapisów koncesji które będzie umożliwiało temu organowi realizację kompetencji wskazanych w art. 38 ust. 2 powołanej ustawy. W szczególności wykorzystując kompetencje określone w art. 6 ust. 2 pkt. 4 oraz art. 10 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji.

Udział w pracach Zespołu do Spraw Przeciwdziałania Naruszeniom Prawa Autorskiego i Praw Pokrewnych

4.25 Zarządzeniem nr 83 z 9 listopada 2000 roku Prezes Rady Ministrów, działając na podstawie art. 127¹ ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, powołał Zespół do Spraw Przeciwdziałania Naruszeniom Prawa Autorskiego i Praw Pokrewnych. Zgodnie z § 2 ust. 2 Zarządzenia, Przewodniczący Zespołu może zapraszać do udziału w pracach Zespołu inne osoby, w tym przedstawicieli Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz przedstawicieli organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi.

Przedstawiciele Przewodniczącego KRRiT brali udział w tworzeniu przygotowywanej przez Zespół Strategii na rzecz ochrony własności intelektualnej w Polsce na rok 2005. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji angażuje się w działania przewidziane przez Cel Strategiczny nr 3 – Opracowanie odpowiednich zmian w prawie związanych z koniecznością usprawnienia postępowań w zakresie naruszeń prawa autorskiego i praw pokrewnych. Obecnie jednym z ważniejszych zadań jest implementacja „Dyrektywy w zakresie środków i procedur zapewniających egzekwowanie praw własności intelektualnej” do prawa polskiego.

Działalność Krajowej Rady w trakcie trwania kampanii wyborczej do Sejmu i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej i w wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Krajowa Rada dokonała przeglądu obowiązującego stanu prawnego w zakresie przepisów prawnych związanych z wyborami do Sejmu RP i Senatu RP oraz wyborami Prezydenta RP. Należało zmienić obowiązujące przepisy wykonawcze do obu ustaw i przygotować nowe akty.

4.26 W dniach 10 marca i 7 czerwca Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przyjęła rozporządzenia zmieniające rozporządzenie w sprawie przygotowania i rozpowszechniania audycji wyborczych w wyborach do Sejmu i do Senatu. Rozporządzenia te ogłoszone zostały w Dzienniku Ustaw z 12 kwietnia 2005 roku Nr 59, poz. 512 oraz w Dzienniku Ustaw z 21 czerwca 2005 roku Nr 109, poz. 922. W rozporządzeniach dokonano zmian w załącznikach określających obszary emitowania spółek radiofonii regionalnej i oddziałów terenowych telewizji polskiej oraz dodano przepis związany z wyborami zarządzonymi w związku ze skróceniem kadencji Sejmu.

4.27 W dniu 1 czerwca Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przyjęła rozporządzenie zmieniające rozporządzenie w sprawie trybu postępowania w zakresie nieodpłatnego przedstawiania w programach ogólnokrajowych telewizyjnych i radiowych przez Państwową Komisję Wyborczą informacji, wyjaśnień i komunikatów związanych z zarządzonymi wyborami Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej i obowiązującymi przepisami prawa wyborczego. Rozporządzenie ogłoszone zostało w Dzienniku Ustaw z 12 kwietnia 2005 roku Nr 109, poz. 919, a 7 czerwca Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przyjęła rozporządzenie zmieniające rozporządzenie w sprawie trybu postępowania w zakresie nieodpłatnego przedstawiania w programach ogólnokrajowych telewizyjnych i radiowych informacji, wyjaśnień i komunikatów Państwowej Komisji Wyborczej związanych z zarządzonymi wyborami do Sejmu i do Senatu i obowiązującymi przepisami prawa wyborczego.

Rozporządzenie ogłoszone zostało w Dzienniku Ustaw z 21 czerwca 2005 roku Nr 109, poz. 921.

Zmiany obu rozporządzeń dotyczyły wykreślenia daty i miejsca promulgacji postanowienia Marszałka Sejmu i postanowienia Prezydenta RP.

4.28 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, 23 sierpnia 2005 roku, przyjęła rozporządzenie w sprawie czasu przeznaczanego na rozpowszechnianie audycji wyborczych oraz ramowego podziału czasu w programach ogólnokrajowych i regionalnych. Rozporządzenie ogłoszone zostało w Dzienniku Ustaw z 30 sierpnia 2005 roku Nr 165, poz. 1382. W rozporządzeniu Krajowa Rada, po zasięgnięciu opinii zarządów i rad programowych spółek radiofonii regionalnej, Polskiego Radia S.A., Telewizji Polskiej S.A. oraz oddziałów terenowych Telewizji Polskiej S.A., ustaliła podział czasu na poszczególne programy ogólnokrajowe telewizyjne i radiowe, programy telewizyjne rozpowszechniane przez oddziały terenowe Telewizji Polskiej oraz określono jaki czas i w jakich godzinach musi zostać przeznaczony na rozpowszechnianie audycji wyborczych przez spółki radiofonii regionalnej. W odniesieniu do programów ogólnokrajowych radiowych i telewizyjnych oraz regionalnych rozpowszechnianych przez oddziały terenowe Telewizji Polskiej określono termin i godzinę rozpowszechniania.

4.29 30 sierpnia 2005 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji na wniosek Telewizji Polskiej S.A. i Polskiego Radia S.A. dokonała zmiany rozporządzenia w sprawie czasu przeznaczanego na rozpowszechnianie audycji wyborczych oraz ramowego podziału czasu w programach ogólnokrajowych i regionalnych. Rozporządzenie ogłoszone zostało w Dzienniku Ustaw z 2 września 2005 roku Nr 168, poz. 1409. W rozporządzeniu dokonano zmian w ramowym układzie programu.

4.30 W związku z wyborami Prezydenta RP Krajowa Rada podjęła dwie uchwały ustalające czas przeznaczony na rozpowszechnianie nieodpłatnie audycji wyborczych w każdym z programów ogólnokrajowych i ramowy podział czasu dla Telewizji Polskiej S.A. i Polskiego Radia S.A. Były to Uchwała Nr 355/2005 z 23 sierpnia 2005 roku oraz Uchwała Nr 465/2005 z 6 października 2005 roku, w których ustalono podział czasu i tzw. ramówkę w przypadku zarządzenia ponownego głosowania w wyborach na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Zasady demokratycznego państwa prawnego znajdują pełne urzeczywistnienie w przepisach dotyczących regulacji związanych z wyborami, a w szczególności z wyborami do Sejmu RP, do Senatu RP oraz na urząd Prezydenta RP, które zawarte zostały w ustawie z 27 września 1990 roku o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej i ustawie z 12 kwietnia 2001 roku Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej. W 2005 roku po raz pierwszy zbiegły się terminy wyborów do Sejmu i do Senatu RP z wyborami na Prezydenta RP.

Postanowieniem Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z 23 maja 2005 roku wybory Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarządzane zostały na 9 października 2005 roku, a zgodnie z postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej wybory do Sejmu i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej zarządzane zostały na 25 września 2005 roku. Zgodnie z kalendarzem wyborczym stanowiącym załącznik do obu postanowień kampania wyborcza :

1. w przypadku wyborów na Prezydenta RP dla ogólnokrajowych nadawców publicznych i nadawców komercyjnych rozpoczynała się 24 września i kończyła się 7 października,

2. w przypadku wyborów do Sejmu i do Senatu RP kampania w :

- mediach publicznych w ramach audycji wyborczych (bezpłatny czas antenowy) rozpoczynała się 10 września i trwała do 23 września,
- natomiast w przypadku ogłoszeń wyborczych w mediach komercyjnych i publicznych rozpoczynała się z dniem rozpoczęcia kampanii wyborczej tj. z dniem ogłoszenia postanowienia Prezydenta RP o zarządzeniu wyborów i trwała do 23 września.

Po ukazaniu się w Dzienniku Ustaw postanowień o zarządzeniu wyborów Krajowa Rada dokonała analizy terminów kampanii wyborczej i skierowała do Państwowej Komisji Wyborczej wystąpienie, w którym podniesiono kwestię rozpoczęcia kampanii wyborczej na urząd Prezydenta RP w trakcie trwania ciszy wyborczej w wyborach do Sejmu RP i do Senatu RP. Zauważono bowiem problem związany z „nałożeniem” się na siebie obu kampanii i z faktem, że trudno będzie oddzielić kampanię na urząd Prezydenta RP od kampanii do Sejmu i do Senatu, tym bardziej, że mogła powstać sytuacja, że prezentowani w audycjach wyborczych i ogłoszeniach wyborczych do Sejmu i do Senatu RP politycy, mogą być również kandydatami na Prezydenta RP. Okazało się w trakcie kampanii, że tak też się stało.

W związku z faktem, że problemy związane z obu kampaniami miały inny charakter, omówione zostaną osobno.

4.31 Krajowa Rada wypełniając swoje ustawowe zobowiązania zobligowana było do wydania rozporządzenia z art. 182 ust. 4 ustawy Ordynacja do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej. W rozporządzeniu tym należało określić czas przeznaczony na rozpowszechnianie audycji wyborczych w każdym z programów ogólnokrajowych i regionalnych oraz ramowy podział tego czasu. Obowiązkiem KRRiT było zasięgnięcie opinii od zarządów spółek i właściwych rad programowych. Podmiotów tych jest łącznie 54. W tym roku, w związku z wypracowanym w 2001 roku w odniesieniu do spółek radiofonii regionalnej przepisem ogólnym w zakresie czasu rozpowszechniania audycji nieodpłatnych przy poprzednich wyborach, spółki radiofonii regionalnej w większości zaakceptowały ten przepis z małą modyfikacją, która uwzględniona została przez Krajową Radę. Telewizja Polska S.A. zaproponowała inne niż prezentowane w projekcie przygotowanym przez KRRiT godziny rozpowszechniania audycji nieodpłatnych, powołując się na fakt ustalenia ramówki z audycjami wyborczymi w takim czasie, aby audycje te mogły być oglądane przez widzów w różnym wieku i w różnym czasie antenowym. Problem jaki pojawił się przy określaniu tzw. ramówki telewizyjnej związany był z faktem, że Telewizja Polska nie wskazała godzin emisji audycji w tzw. rozłącznej sieci dwójki. Takie rozwiązanie uzasadniano faktem, że rozpowszechnianie w rozłącznej sieci dwójki spowoduje zwiększenie ilości czasu przyznanego poszczególnym komitetom wyborczym. Problem ten był o tyle istotny, zgodnie bowiem z art. 24 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji, ustawodawca zagwarantował możliwość rozpowszechniania audycji wyborczych w programach publicznej radiofonii i telewizji z jednej strony, z drugiej zaś zasięgi częstotliwościowe nie pokrywają całego obszaru Polski (chodzi w tym przypadku o programy regionalne). Znajdują się bowiem obszary, które nie odbierają żadnego programu regionalnego i wówczas właśnie uruchamiana jest tzw. rozłączna sieć dwójki, umożliwiającą dotarcie z programem do tych regionów Polski. Krajowa Rada stanęła w związku z tym przed bardzo trudnym dylematem. Uznano jednak, że należy uwzględnić argumenty przedstawione przez telewizję publiczną, ponieważ w innych przypadkach nastąpi sytuacja, w której niektóre komitety wyborcze będą dysponowały zwiększonym czasem antenowym, co będzie skutkowało bezpośrednio naruszeniem przepisów ustawy Ordynacja wyborcza do Sejmu i do Senatu RP.

W związku z wyborami do Krajowej Rady wpłynął również apel Związku Pracodawców Mediów Publicznych, w którym zwrócono się z prośbą, aby przy określaniu godzin nieodpłatnej emisji audycji komitetów wyborczych w kampanii parlamentarnej i prezydenckiej, Krajowa Rada respektowała racje nadawców i uszanowała przyzwyczajenia odbiorców. Związek zaapelował również, aby Krajowa Rada okazała zaufanie wobec profesjonalizmu służb programowych telewizji i radiofonii publicznej, które charakteryzują się również poczuciem odpowiedzialności za kształt demokracji obywatelskiej w kraju. Przy ustalaniu ramówki, nadawcy twierdzili, że jest to tak naprawdę ingerencja w program i naruszenie zasady określonej w art. 13 ustawy o radiofonii i telewizji, w którym ustawodawca zagwarantował, że nadawca kształtuje program samodzielnie i ponosi odpowiedzialność za jego treść. Dużym problemem dla nadawców był przepis, który w trakcie prac legislacyjnych w Sejmie nad projektem ustawy Ordynacja wyborcza do Sejmu RP i do Senatu RP, miał stanowić swoistą ochronę dla nadawców i miał powodować zwolnienie ich z wszelkiej odpowiedzialności za treść audycji wyborczych. Chodzi o przepis mówiący, że nadawcy nie ponoszą odpowiedzialności za treść rozpowszechniania audycji wyborczych i ogłoszeń wyborczych. Nadawcy nie mogą odmówić rozpowszechniania audycji i ogłoszeń wyborczych (art. 186). Problem dotyczy faktu, że wielokrotnie audycje dostarczane do nadawców przez komitety wyborcze, zdaniem nadawców naruszały normy kodeksu karnego. Pomimo to nadawcy, aby nie naruszać zasad Ordynacji oraz art. 54 ust. 2 Konstytucji emitowali audycje. Po emisji podejmowano decyzję o złożeniu zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa (Telewizja Polska złożyła zawiadomienie w odniesieniu do audycji Komitetu Wyborczego Narodowego Odrodzenia Polski). Zaznaczyć należy, że na ogół sprawy te są umarzane. Tak było np. w przypadku złożenia przez Przewodniczącego KRRiT zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa w 2004 roku w trakcie wyborów uzupełniających do Senatu RP w okręgu wyborczym nr 1 w województwie dolnośląskim, (przez ten sam podmiot). Nadawcy uważają, że rozwiązanie to jest złe, gdyż przepis nie powinien stwarzać wątpliwości, czy treści naruszające prawo mogą być emitowane.

Kolejnym problemem była kwestia związana z art. 183, tj. terminem w jakim ma nastąpić losowanie kolejności rozpowszechniania w każdym dniu audycji wyborczych, z zastrzeżeniem, że losowanie to ma nastąpić najpóźniej w 18 dniu przed dniem wyborów. Zdarzały się sytuacje, że losowanie odbyło się, po czym rozgłoszenie regionalne otrzymały informacje od Okręgowych Komisji Wyborczych o unieważnieniu rejestracji listy kandydatów na posłów. Powstało w związku z tym pytanie, czy można jeszcze raz przeprowadzić losowanie np. w 17 dniu przed dniem wyborów i czy można w kolejnym losowaniu czas, który został przyznany komitetowi podzielić pomiędzy pozostałe komitety, które uprawnione są do rozpowszechniania audycji wyborczych nieodpłatnych w danym okręgu u konkretnego nadawcy. Wykładnie tego przepisu dokonana przez Państwową Komisję Wyborczą i Krajową Radę Radiofonii i Telewizji poszły w kierunku racjonalnego rozwiązania i uznano, że nie ma przeszkód prawnych, aby do dnia rozpoczęcia rozpowszechniania audycji wyborczych czas na audycje wyborcze był aktualizowany zgodnie z faktyczną liczbą zarejestrowanych list okręgowych i kandydatów na senatorów, a o wykorzystaniu „dodatkowego” czasu decydowały komitety wyborcze po uzyskaniu stosownej informacji.

Drugi problem związany z tym przepisem dotyczył sposobu przeprowadzenia losowania. Większość nadawców dokonywała losowania za pomocą komputera i specjalnie przygotowanego do tego programu. Pojawiło się wiele kontrowersji ze strony komitetów wyborczych, że opracowane programy używane do losowania mogą być „nieobiektywne” i mogą dokonywać manipulacji. W związku z tym składano skargi na sposób przeprowadzenia losowania. I w tym przypadku wykładnia tego przepisu dokonana przez Państwową Komisję

Wyborczą i KRRiT była tożsama - skarga na sposób przeprowadzenia losowania nie przysługuje.

W związku z wystąpieniem Prezesa Telewizji Polskiej S.A. Krajowa Rada dokonała wykładni w zakresie tzw. znakowania audycji wyborczych, zgodnie z rozporządzeniem KRRiT w sprawie kwalifikowania audycji lub innych przekazów mogących mieć negatywny wpływ na prawidłowy fizyczny, psychiczny lub moralny rozwój małoletnich oraz audycji lub innych przekazów przeznaczonych dla danej kategorii wiekowej małoletnich, stosowania wzorów symboli graficznych i formuł zapowiedzi. Okazało się bowiem, że znakowaniu sprzeciwiły się komitety wyborcze, bowiem ich zdaniem symbol graficzny żółty trójkąt z cyfrą 12 mógł działać na podświadomość widza i wprowadzać go w błąd co do kwestii związanej z numerem listy związanej z danym komitetem wyborczym i sugerować na którą listę należy oddać głos wyborczy.

4.32 Kontrowersje wokół kampanii wyborczej na Prezydenta RP rozpoczęły się jeszcze przed zarządzeniem wyborów. Już w marcu w blokach reklamowych ukazały się przekazy, przedstawiające Lecha Kaczyńskiego, jako osobę zamierzającą kandydować na urząd Prezydenta RP. Po wezwaniu Przewodniczącego KRRiT, skierowanym do Prezesa Zarządu TVP S.A. zaprzestano ich emisji, a Prawo i Sprawiedliwość zmieniło formułę w takim kierunku, aby nie sugerowały one, że jest to kampania wyborcza.

Największe emocje związane były z kalendarzem wyborczym i z faktem, że w trakcie ciszy wyborczej do Sejmu i do Senatu RP ustalono termin rozpoczęcia rozpowszechniania nieodpłatnych i odpłatnych audycji wyborczych. Krajowa Rada chcąc uszanować zasady związane z ciszą wyborczą, zasadami demokratycznego państwa prawnego, a jednocześnie zrealizować nałożony ustawowy obowiązek ustalenia czasu przeznaczonego na rozpowszechnianie nieodpłatnie audycji wyborczych i ramowego podziału czasu, podjęła następujące działania:

1. 19 lipca 2005 roku ukazał się apel Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, który popierał apel skierowany przez Państwową Komisję Wyborczą do komitetów wyborczych. Krajowa Rada zwróciła się z apelem do komitetów wyborczych i publicznych i niepublicznych nadawców radiowych i telewizyjnych, aby zrezygnowali z rozpowszechniania odpłatnych audycji wyborczych w wyborach na Prezydenta RP od godziny 24.00 23 września 2005 roku do godziny 20.00 25 września 2005 roku celem poszanowania ciszy wyborczej w wyborach do Sejmu RP i do Senatu RP. Apel KRRiT uzasadniła tym, że w wyborach do Sejmu i do Senatu RP uczestniczyć mogą komitety wyborcze, związane z partiami politycznymi, które mogą popierać kandydatów także w wyborach na Prezydenta RP,
2. w Uchwale KRRiT z 23 sierpnia 2005 roku dotyczącej ustalenia czasu przeznaczonego na rozpowszechnianie nieodpłatnie audycji wyborczych w każdym z programów ogólnokrajowych i ramowego podziału czasu, ustaliła, że nieodpłatne audycje wyborcze będą rozpowszechniane od 26 września, a nie tak jak zostało określone w kalendarzu od 24 września.

W tak trudnej sytuacji nadawcy – Polskie Radio S.A., Telewizja Polska S.A. oraz Przewodniczący Stowarzyszenia Radia Publicznego w Polsce – wystosowali oświadczenie, w którym wyrazili gotowość, aby 24 i 25 września powstrzymać się od emisji jakichkolwiek audycji wyborczych. W oświadczeniu tym, zwrócono się również z prośbą do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, aby przy określeniu zasad i terminu rozpowszechniania audycji

komitetów wyborczych kandydatów na Prezydenta RP wzięła pod uwagę apel Państwowej Komisji Wyborczej.

Największe kontrowersje wzbudziły audycje własne emitowane przez Telewizję Polską, a w szczególności zasady doboru kandydatów do tych audycji. Telewizja Polska zastosowała bowiem zasadę doboru kandydatów do audycji własnych, na podstawie sondaży i miejsc kandydatów w sondażach. W związku z napływającymi do Krajowej Rady skargami, Krajowa Rada, 29 września 2005 roku, wydała stanowisko, w którym zaapelowała, aby uczestnicy debat przedwyborczych dobierani byli nie tylko na podstawie jednego kryterium, którym jest średnia wyników sondaży poparcia społecznego. Kryterium to – bowiem zdaniem KRRiT – może spowodować naruszenie zasady obiektywizmu i bezstronności, a w przypadku tego typu audycji nadawca publiczny powinien kierować się zasadą równości traktowania wszystkich kandydatów. W stanowisku Krajowa Rada podkreśliła, że działania nadawcy publicznego, w tym przypadku Telewizji Polskiej S.A., powinny być zgodne z brzmieniem art. 21 ust. 1 ustawy z 29 grudnia 1992 roku o radiofonii i telewizji, w którym to przepisie ustawodawca stwierdza między innymi, że publiczna telewizja realizuje misję publiczną, oferując całemu społeczeństwu i poszczególnym jego częściom zróżnicowane programy, cechujące się pluralizmem i bezstronnością. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wielokrotnie w swoich wystąpieniach podkreślała, że wszyscy są wobec prawa równi, a wybory są realizacją demokratycznego państwa prawnego.

V. KRAJOWA RADA RADIOFONII I TELEWIZJI JAKO ORGAN KONCESYJNY

A. RADIO

Nowe koncesje na nadawanie programów radiowych, rozszerzenia koncesji o nowe stacje nadawcze oraz inne zmiany techniczne skutkujące zwiększeniem zasięgu programu

Nowe koncesje na falach ultrakrótkich (UKF)

5.1 Rynek radiofonii lokalnej w Polsce rozwija się powoli, tam gdzie pozwala na to zasób wolnych częstotliwości. W minionym roku zakończyły się postępowania w sprawie udzielenia nowych koncesji, w zakresie fal ultrakrótkich, w czterech miastach. Nowi nadawcy rozpoczęli emisję swoich programów w Gdańsku i Gdyni, Oławie k/ Wrocławia, Kielcach i Białymstoku.

Stowarzyszenie Ziemia Pucka uzyskało koncesję na rozpowszechnianie programu „RADIO KASZĘBĚ” w Trójmieście. W programie obecne są między innymi audycje adresowane do społeczności kaszubskiej, dotyczące spraw lokalnych i pozalokalnych, w tym też audycje nadawane w języku tej społeczności.

Spółka International Communication Sp. z o.o., należąca do grupy ZPR S.A., rozpoczęła nadawanie programu muzyczno – kulturalnego pod nazwą „RADIO 105,5 GOLD FM” w Oławie k/Wrocławia, poświęconego muzyce rozrywkowej oraz różnym dziedzinom kultury i wydarzeniom kulturalnym w wymiarze lokalnym.

W Kielcach, na mocy nowej koncesji, rozpoczęło działalność radio „RADIO PLANETA 103,9 FM”, wyspecjalizowane ze względu na poruszaną problematykę i odbiorcę, którego oferta skierowana jest do środowiska akademickiego. W programie tym mają być nadawane, pośród innych także audycje dotyczące problemów i działalności środowiska akademickiego w Kielcach oraz polskiego środowiska akademickiego jako całości, a także audycje prezentujące twórczość artystyczną środowiska akademickiego w Kielcach, jak też innych środowisk akademickich w Polsce (kabarety studenckie, przeglądy piosenek studenckich itd.). Koncesja została wydana spółce „Radio SBB Rodło Sp. z o.o.” będącej własnością grupy Ad.Point.

KRRiT podjęła uchwały w sprawie udzielenia koncesji dla Radio Galicja Sp. z o.o. w Krynicy i Radio TOP Sp. z o.o. w Tomaszowie Mazowieckim na nadawanie programu lokalnego.

Natomiast postępowanie w sprawie udzielenia koncesji na nadawanie programu informacyjno- publicystyczno-edukacyjnego w Warszawie, na wniosek BBC Polska Sp. z o.o. zostało zawieszone.

Dwa postępowania, których przedmiotem są stacje nadawcze we Wrocławiu zostały zainicjowane w końcu 2005 roku.

W postępowaniu o udzielenie koncesji w Dzierżoniowie uczestniczy spółka z udziałem dotychczasowego nadawcy i trzy inne podmioty. Postępowanie zostanie rozstrzygnięte po ostatecznym uzupełnieniu wniosków i ich zaopiniowaniu.

Poniższe tabele zawierają wykaz wydanych koncesji, wykaz uchwał Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w sprawie udzielenia koncesji oraz wykaz toczących się postępowań.

Wykaz wydanych koncesji (UKF)

Nr koncesji	Data wydania	Nazwa nadawcy (nazwa programu)	Charakter programu	Lokalizacja stacji
317/2005-R	06.06.2005	Stowarzyszenie Ziemia Pucka (RADIO KASZĘBĚ)	uniwersalny	Gdańsk, Gdynia
321/2005-R	24.10.2005	International Communication Sp. z o.o. (RADIO 105,5 GOLD FM)	wyspecjalizowany - muzyczno-kulturalny	RSN Oława
324/2005-R	14.12.2005	Grupa Radiowa Agory Sp. z o.o. (ZŁOTE PRZEBOJE 101 FM)	uniwersalny	Białystok
334/2005-R	23.12.2005	Radio SBB Rodło Sp. z o.o. (RADIO PLANETA 103,9 FM)	wyspecjalizowany - akademicki	Kielce

Wykaz uchwały KRRiT w sprawie udzielenia koncesji (UKF)

Data uchwały	Nazwa nadawcy (nazwa programu)	Charakter programu	Lokalizacja stacji
25.08.2005	BBC Polska Sp. z o.o. (BBC FM)	wyspecjalizowany – informacyjno-publicystyczno- edukacyjny	Warszawa
21.12.2005	Radio Galicja Sp. z o.o. (Radio Galicja)	uniwersalny	Krynica
21.12.2005	RADIO TOP Sp. z o.o. (RADIA FAMA TOMASZÓW)	uniwersalny	Tomaszów Mazowiecki

Wykaz toczących się postępowań w sprawie udzielenia koncesji (UKF)

Data Ogłoszenie	Lokalizacja stacji	Charakter programu	Liczba wniosków
28.07.2005	Dzierżonów	uniwersalny, lokalny	4
17.11.2005	Wrocław	akademicki	1
17.11.2005	Wrocław	uniwersalny, lokalny	9

Koncesje na falach średnich

5.2 W minionym roku nastąpił istotny rozwój projektu lokalnych stacji działających na falach średnich, który od 2000 roku realizuje spółka Polskie Fale Średnie S.A. Nowych 10 koncesji dla tej spółki uprawnia ją do emisji programów w Radzynie Podlaskim, Ozorkowie, Lubaczowie, Jarosławiu, Nowym Sączu, Tokarni (Żywiec), Sanoku, Andrychowie, Chełmie, i Chojnicach. Programy te identyfikowane wspólną nazwą „DWA RADIO”, powinny być rozpowszechniane samodzielnie, przez co najmniej 1 godzinę na dobę w pierwszym roku

nadawania, a następnie przez 2 godziny na dobę w drugim roku nadawania i w latach następnych. Tematyka lokalna dotycząca miejscowości objętych zasięgiem nadawania programu, w tym własne audycje informacyjne nadawcy oraz publicystyka na temat problemów lokalnych powinna zajmować ponad 55 % czasu nadawania programu. Do rozstrzygnięcia pozostaje 68 postępowań w sprawie udzielenia koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego w zakresie fal średnich na terenie całego kraju.

Rozwój projektu realizowanego przez spółkę Polskie Fale Średnie S.A. w minionym roku prezentują tabele poniżej.

Wykaz wydanych koncesji (fale średnie)

Nr koncesji	Data wydania	Nazwa nadawcy (nazwa programu)	Charakter programu	Lokalizacja stacji
320/2005-R	18.10.2005	Polskie Fale Średnie S.A. (TWOJE RADIO)	uniwersalny	Radzyń Podlaski
326/2005-R	23.12.2005	Polskie Fale Średnie S.A. (TWOJE RADIO OZORKÓW)	uniwersalny	Ozorków
327/2005-R	23.12.2005	Polskie Fale Średnie S.A. (TWOJE RADIO LUBACZÓW)	uniwersalny	Lubaczów
328/2005-R	23.12.2005	Polskie Fale Średnie S.A. (TWOJE RADIO JAROSŁAW)	uniwersalny	Jarosław
329/2005-R	23.12.2005	Polskie Fale Średnie S.A. (TWOJE RADIO NOWY SĄCZ)	uniwersalny	Nowy Sącz
330/2005-R	23.12.2005	Polskie Fale Średnie S.A. (TWOJE RADIO ŻYWIEC)	uniwersalny	Tokarnia
331/2005-R	23.12.2005	Polskie Fale Średnie S.A. (TWOJE RADIO SANOK)	uniwersalny	Sanok
332/2005-R	23.12.2005	Polskie Fale Średnie S.A. (TWOJE RADIO ANDRYCHÓW)	uniwersalny	Andrychów
333/2005-R	23.12.2005	Polskie Fale Średnie S.A. (TWOJE RADIO CHEŁM)	uniwersalny	Chełm
335/2005-R	28.12.2005	Polskie Fale Średnie S.A. (TWOJE RADIO CHOJNICE)	uniwersalny	Chojnice

Wykaz uchwał KRRiT w sprawie udzielenia koncesji (fale średnie)

Data uchwały	Nazwa nadawcy (nazwa programu)	Charakter programu	Lokalizacja stacji
29.09.2005	Polskie Fale Średnie S.A. (Twoje Radio)	uniwersalny	Wąlcz
21.12.2005	Polskie Fale Średnie S.A. (Twoje Radio)	uniwersalny	Kraśnik

Rozszerzenia koncesji o nowe stacje nadawcze

5.3 Krajowa Rada systematycznie uzupełnia sieci nadawców ogólnokrajowych na obszarach, na których występują problemy z odbiorem ich programów. W minionym roku zakończyły się postępowania związane z uzyskaniem dodatkowych stacji nadawczych, w wyniku których sieć RMF FM została wzbogacona o częstotliwość w Elblągu, Gorzowie Wlkp. Iławie/Kisielicach, a sieć Radia ZET o częstotliwość w Kluczborku, a niebawem po uzyskaniu uzgodnień technicznych Prezesa UKE także w Gorzowie Wlkp. i Wągrowcu.

Radio Maryja za pomocą nowej stacji w Siedlcach poprawiło odbiór swojego sygnału na tym obszarze.

W miarę możliwości Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji rozwijała także zasięgi techniczne istniejących nadawców lokalnych: nową stację w Simoradzu może wykorzystywać „Radio 90” z Wodzisławia Śląskiego, nadajniki w Koniakowie i Ustroniu zwiększą obszar nadawania „Radia Bielsko”, Radio ESKA Ostrów - Kalisz uzyskała możliwość nadawania za pomocą dodatkowej stacji w Wysocku Wielkim. Diecezja Pelplińska będzie docierać do mieszkańców Szymbarka.

Postępowania zakończone rozszerzeniem o stacje w Gdańsku, Krakowie i Wrocławiu, koncesji spółki RMF Classic Sp. z o.o. toczyły się w związku z wygaśnięciem koncesji wydanej spółce OPERA i miały charakter odtworzenia zasięgu technicznego tego programu. Ponownie zostały utrwalone uprawnienia związane z użytkowaniem stacji nadawczych w Olsztynku i Morągu przez „RADIO MAZURY”. Faktycznie w obu tych przypadkach nie nastąpiło zwiększenie zasięgu nadawania.

Poniżej przedstawione tabele prezentują dane na temat wydanych decyzji, podjętych uchwał KRRiT oraz toczących się postępowań w sprawie rozszerzenia koncesji.

Wykaz decyzji w sprawie rozszerzenia koncesji o dodatkową stację nadawczą

Nr koncesji	Nazwa nadawcy (nazwa programu)	Lokalizacja nowej stacji nadawczej	Przyrost odbiorców [tys.]
001/P/2001-R	Radio Muzyka Fakty Sp. z o.o. (RMF FM)	Elbląg	0
		Gorzów Wlkp.	7
		Iława Kisielice	22
002/P/2001-R	Radio ZET Sp. z o.o. (RADIO ZET)	Kluczbork	3
003/P/2001-R	Warszawska Prowincja Redemptorystów (RADIO MARYJA)	Siedlce	11
025/P/2001-R	Diecezja Pelplińska (Katolicka Rozgłośnia Diecezji Pelplińskiej - RADIO GŁOS)	Szymbark	83
057/P/2001-R	Radio 90 Sp. z o.o. (RADIO 90 FM)	Simoradz	33
079/P/2001-R	Radio Bielsko Sp. z o.o. (RADIO BIELSKO)	Koniaków, Ustróż	59
122/P/2002-R	RMF Classic Sp. z o.o. (RMF CLASSIC - Szczecin)	Gdańsk, Wrocław	926
		Kraków	781
155/P/2003-R	INFORADIO Sp. z o.o. (TOK FM - PIERWSZE RADIO INFORMACYJNE)	Opole	152
157/P/2003-R	Fundacja Wzajemnej Pomocy Chrześcijańskiej (RADIO MAZURY)	Morąg, Olsztynek	26
256/2000-R	MONA Sp. z o.o. (RADIO ESKA OSTRÓW - KALISZ)	Wysocko Wielkie	8

Wykaz uchwał KRRiT w sprawie rozszerzenia koncesji o dodatkową stację nadawczą

Nr koncesji	Nazwa nadawcy (nazwa programu)	Lokalizacja nowej stacji nadawczej	Data uchwały
002/P/2001-R	Radio ZET Sp. z o.o. (RADIO ZET)	Gorzów Wlkp.	14.07.2005
		Wągrowiec	22.09.2005

**Wykaz toczących się postępowań w sprawie rozszerzenia koncesji
o dodatkową stację nadawczą**

Data Ogłoszenie	Lokalizacja stacji	Charakter rozszerzanego programu	Liczba wniosków
07.07.2005	Kościerzyna	uniwersalny, lokalny	3
28.07.2005	Chorzów	uniwersalny, lokalny	7
02.09.2005	Brzeg Opolski, Milicz, Namysłów, Strzelin	społeczno-religijny	1
30.09.2005	Kędzierzyn Koźle	uniwersalny, ogólnopolski	2
17.11.2005	Koszalin	uniwersalny, sieć, adresowany do młodzieży	1
17.11.2005	Szczecin	uniwersalny, sieć, adresowany do młodzieży	1
28.11.2005	Bytów	uniwersalny, lokalny	2
28.11.2005	Dęblin	uniwersalny, ogólnopolski	1
28.11.2005	Hrubieszów	uniwersalny, ogólnopolski	2
28.11.2005	Łódź	uniwersalny, sieć	1
28.11.2005	Łódź	muzyczno-literacki	1

Inne zmiany techniczne skutkujące zwiększeniem zasięgu programów lub polepszeniem jakości odbioru nadawanych programów radiowych

5.4 Warunki techniczne koncesji, o ile nie powoduje to zakłóceń pracy istniejących stacji oraz zostanie to uzgodnione z administracjami krajów sąsiadujących, mogą ulec zmianie na wniosek zainteresowanego nadawcy. Do końca 2005 roku wnioski takie były składane do Przewodniczącego KRRiT, który po uzyskaniu pozytywnej uchwały Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji przesyłał je do uzgodnień Prezesowi URTiP. Po uzyskaniu uzgodnień Przewodniczący KRRiT mógł wydać decyzje w sprawie zmian technicznych, skutkujących zwiększeniem zasięgu lub polepszeniem jakości odbioru nadawanych programów radiowych.

Zakres tych decyzji przedstawia poniższa tabela:

Nr koncesji	Nazwa nadawcy (nazwa programu)	Treść decyzji	Przyrost odbiorców [tys.]
001/P/2001-R	Radio Muzyka Fakty Sp. z o.o. (RMF FM)	Zmiana charakterystyki prom. anteny stacji w Zielonej Górze, wysokości zawieszenia anteny w Gdańsku, zamiana częstotliwości z 92,1 MHz na 100,9 MHz stacji w Słupsku	
002/P/2001-R	Radio ZET Sp. z o.o. (RADIO ZET)	Zwiększenie ERP stacji w Nysie	6
		Przeniesienie stacji z Katowic do Siemianowic Śląskich	334
003/P/2001-R	Warszawska Prowincja Redemptorystów (RADIO MARYJA)	Zwiększenie ERP stacji w Jeleniej Górze i zamiana częstotliwości z 100,9 MHz na 92,1 MHz w Słupsku	
		Zwiększenie ERP stacji w Giżycku	3
		Zmiana wys. zawieszenia anteny stacji w Stalowej Woli	
		Zmiana charakterystyki prom. anteny stacji w Bielsku-Białej	
		Przeniesienie stacji z Sadowia do Wysocka Wielkiego k/ Ostrowa Wlkp. wraz ze zwiększeniem ERP	
		Zmiana lokalizacji stacji Lubań	

		Zmiana wys. zawieszenia anteny stacji w Lublinie (97 MHz), zmiana lokalizacji i zwiększenie ERP stacji w Zakopanem	5
010/P/2001-R	Archidiecezja Wrocławska (Katolickie Radio RODZINA)	Zmiana wysokości zawieszenia anteny stacji we Wrocławiu	4
014/P/2001-R	Diecezja Łomżyńska (Diecezjalne Radio NADZIEJA)	Zmiana wysokości zawieszenia anteny stacji w Łomży	28
015/P/2001-R	Diecezja Łowicka (Radio VICTORIA między Łodzią a Warszawą - Rozgłośnia Diecezji Łowickiej)	Zmiana lokalizacji stacji w Skierniewicach	
016/P/2001-R	Diecezja Opolska (RADIO PLUS OPOLE)	Przeniesienie częstotliwości 107,9 MHz z Wysokiej/Góra Św. Anny do Brzezia wraz ze zwiększeniem ERP	
019/P/2001-R	Diecezja Warszawsko-Praska (RADIO WARSZAWA PRAGA)	Zwiększenie ERP stacji w Warszawie	731
024/P/2001-R	Diecezja Bielsko-Żywiecka (ANIOŁ BESKIDÓW - Beskidzkie Radio Katolickie)	Zmiana lokalizacji stacji z Oświęcimia na obiekt Góra Magurka Wilkowicka	92
026/P/2001-R	Diecezja Zielonogórsko-Gorzowska (RADIO PLUS GŁOGÓW)	Zmiana wysokości zawieszenia anteny stacji w Głogowie	
034/P/2001-R	PUH HITT Sp. z o.o. (AntyRadio 106,4 FM FLASH)	Zmiana lokalizacji stacji z Wisły do Szczyrku wraz ze zwiększeniem ERP	324
036/P/2001-R	Radio Las Vegas Sp. z o.o. (RADIO BRAWO)	Przeniesienie stacji z Ciechocinka do Torunia	333
037/P/2001-R	Radio VANESSA Sp. z o.o. (RADIO VANESSA)	Zwiększenie ERP stacji Strzebnik k/Raciborza	20
038/P/2001-R	Radio ESKA S.A. (Radio ESKA Bydgoszcz)	Zwiększenie ERP stacji w Osielsku	101
046/P/2001-R	RADIOSTACJA Sp. z o.o. (RADIOSTACJA)	Zmiana lokalizacji, zwiększenie ERP stacji w Gdańsku	344
		Zmiana lokalizacji stacji w Łodzi	306
		Zwiększenie ERP stacji w Gdyni	5
049/P/2001-R	Radio Warmia-Mazury WA-MA S.A. (RADIO Wa-Ma)	Zmiana lokalizacji stacji wraz ze zwiększeniem ERP w Olsztynie	35
054/P/2001-R	Prowincja Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych (RADIO NIEPOKALANÓW)	Zmiana lokalizacji stacji w Łodzi	
057/P/2001-R	Radio 90 Sp. z o.o. (RADIO 90 FM)	Przeniesienie stacji z Wodzisławia Śl. do Rybnika	728
058/P/2001-R	RADIO RADOM Sp. z o.o. (RADIO ESKA RADOM)	Zmiana charakterystyki promieniowania i wysokości zawieszenia anteny stacji w Radomiu	
065/P/2001-R	Archidiecezja Łódzka (RADIO PLUS ŁÓDŹ)	Zwiększenie ERP stacji w Łodzi	90
073/P/2001-R	RADIO KOŁOBRZEG Sp. z o.o. (RADIO KOŁOBRZEG)	Przeniesienie stacji z Kołobrzega do Stramnicy	
078/P/2001-R	RADIO PLAMA Sp. z o.o. (RADIO ESKA SZCZECIN)	Zwiększenie ERP stacji w Szczecinie	97
082/P/2001-R	Lokalne Radio w Opolu Sp. z o.o. (RADIO BLUE 106,6 FM)	Zwiększenie ERP stacji Wysoka k/Opola	158
085/P/2001-R	WAWA S.A. (RADIO WAWA)	Zwiększenie ERP stacji w Olsztynie	33
		Zwiększenie ERP stacji Katowice/Kosztowy	968

		Zwiększenie ERP stacji we Wrocławiu	150
		Zwiększenie ERP stacji w Płocku	36
088/P/2002-R	Radio WEEKEND Sp. z o.o. (RADIO WEEKEND)	Zmiana wysokości zawieszenia anteny stacji w Bytowie	
101/P/2002-R	Diecezja Gliwicka (RADIO PLUS GLIWICE)	Zmiana częstotliwości nadawania z 96,1 MHz na 96,2 MHz, charakter. prom. i wys. zawieszenia anteny	391
109/P/2002-R	Fundacja Krakowskiego Radia Akademickiego ŻAK (eX FM)	Zwiększenie ERP stacji w Krakowie	306
126/P/2002-R	Muzyczne Radio Sp. z o.o. (MUZYCZNE RADIO)	Zmiana charakterystyki prom. anteny stacji Góra Świeradowiec	
133/P/2002-R	Media Sp. z o.o. (RMI FM)	Zmiana charakterystyki prom. anteny stacji w Poznaniu	
148/P/2003-R	TWOJE RADIO Sp. z o.o. (ZŁOTE PRZEBOJE 106,2 FM)	Zmiana lokalizacji stacji Łysa Góra k/ Dziwiszowa	
164/P/2003-R	Radio Bieszczady Sp. z o.o. (RADIO BIESZCZADY)	Przeniesienie stacji z Rzeszów/ Sucha Góra do Czarnorzek k. Krosna	
170/P/2004-R	Radio Trefl Sp. z o.o. (RADIO TREFL 103 i 99,2 ZŁOTE PRZEBOJE)	Zmiana lokalizacji stacji w Gdańsku	157
174/P/2004-R	RADIO WARTA Sp. z o.o. (RADIO FLASH 99,6 FM)	Zwiększenie ERP stacji w Koninie	71
180/P/2004-R	Muzyka Jazz Radio Sp. z o.o. (NRJ FM)	Zmiana lokalizacji z Katowic do Siemianowic	66
181/P/2004-R	TWOJE RADIO Sp. z o.o. (TWOJE RADIO ZŁOTE PRZEBOJE)	Zmiana polaryzacji anteny stacji w Wilkanowie k/ Zielonej Góry	12
186/P/2004-R	Radio CCM Sp. z o.o. (RADIO CCM)	Zwiększenie ERP stacji w Gliwicach	423
		Zmiana lokalizacji stacji: Góra Szynkielnia i Ustron	
234/98-R	Opera FM Sp. z o.o. (RMF CLASSIC - KRAKÓW)	Zmiana częstotliwości i ERP stacji w Gdańsku i Wrocławiu	427
278/2002-R	Agencja Wydawnicza i Marketingowa Mediabank S.A. (PiN 102 FM - Pieniądz i Nowoczesność)	Zwiększenie ERP stacji w Warszawie	429
279/2002-R	SPECTRUM FM Sp. z o.o. (AntyRadio 94 FM)	Zwiększenie ERP stacji w Warszawie	641
280/2002-R	Nadawca Sp. z o.o. (RADIO PLUS ŁAGODNE PRZEBOJE)	Zwiększenie ERP stacji w Warszawie	232
291/2003-R	International Communication Sp. z o.o. (104,4 ESKA ROCK)	Zwiększenie ERP stacji w Warszawie	433
305/2004-R	INDIGO Sp. z o. o. (RADIO GRA BYDGOSZCZ)	Przeniesienie stacji z Bydgoszczy do Osieleska	158

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przyjęła również następujące uchwały w sprawie zmian technicznych, skutkujących zwiększeniem zasięgu lub polepszeniem jakości odbioru nadawanych programów radiowych:

Nr koncesji	Nazwa nadawcy (nazwa programu)	Treść uchwały
001/P/2001-R	Radio Muzyka Fakty Sp. z o.o. (RMF FM)	Zmiana charakterystyki promieniowania anteny stacji w Lublinie
		Zmiana częstotliwości w Warszawie (budynek WTC)
002/P/2001-R	Radio ZET Sp. z o.o. (RADIO ZET)	Zwiększenie ERP stacji w Szczawnicy
003/P/2001-R	Warszawska Prowincja Redemptorystów (RADIO MARYJA)	Zmiana polaryzacji stacji w Białej Podlaskiej
		Zwiększenie ERP stacji w Katowicach
		Zmiana parametrów stacji w Koszalinie
		Zmiana częstotliwości ze 100,5 na 100,4 MHz stacji w Jeleniej Górze
042/P/2001-R	RADIO MEGA FM Sp. z o.o. (MEGA FM)	Zmiana lokalizacji stacji Łaziska Górne
051/P/2001-R	PPU "RADIO - MEDIA ZIEMI WIELUŃSKIEJ" Sp. z o.o. (Radio Ziemi Wieluńskiej)	Zmiana polaryzacji anteny stacji w Wieluniu
054/P/2001-R	Prowincja Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych (RADIO NIEPOKALANÓW)	Zwiększenie ERP stacji w Łodzi
079/P/2001-R	Radio Bielsko Sp. z o.o. (RADIO BIELSKO)	Zmiana lokalizacji stacji Ustroń
083/P/2001-R	RADIO REJA Sp. z o.o. (RADIO ESKA SZCZECINEK)	Zmiana wysokości zawieszenia anteny stacji w Szczecinku
		Zmiana wysokości zawieszenia anteny stacji w Złocięcu
086/P/2002-R	MAKS-TARNÓW Sp. z o.o. (RADIO MAKS)	Zmiana lokalizacji stacji w Tarnowie
135/P/2002-R	PUH HITT Sp. z o.o. (PLANETA 101,3 FM)	Zmiana lokalizacji stacji w Krakowie
168/P/2004-R	PPUH MAKS Sp. z o.o. (RADIO ESKA RZESZÓW)	Zwiększenie ERP stacji w Rzeszowie
168/P/2004-R	PPUH MAKS Sp. z o.o. (RADIO ESKA RZESZÓW)	Zwiększenie ERP stacji w Czarnorzekach
317/2005-R	Stowarzyszenie Ziemia Pucka (RADIO KASZĚBĚ)	Zmiana lokalizacji stacji w Gdańsku
		Zwiększenie ERP stacji w Gdyni

Postępowania w ramach ponownego udzielenia koncesji na nadawanie naziemnych programów radiowych.

5.5. Stworzenie dotychczasowym nadawcom możliwości przystąpienia do procesu ponownego udzielenia koncesji wymagało publicznego ogłoszenia częstotliwości, na których programy te były nadawane. Otworzyło to szansę do ubiegania się o udzielenie koncesji nie tylko funkcjonującym już nadawcom, ale także wszystkim innym podmiotom zainteresowanym działalnością radiową. W związku z zakończeniem siedmioletniego okresu ważności koncesji dla kolejnej grupy nadawców radiowych w 2005 roku Krajowa Rada przeprowadziła postępowania, zakończone ponownym wydaniem 8 koncesji o zasięgu lokalnym.

Z ponownie wydanych koncesji 5 uprawnia do nadawania programu poświęconego tematyce lokalnej, która powinna być w nich obecna w wymiarze nie mniejszym niż 12 % dobowego czasu nadawania w miastach powyżej 200 tysięcy mieszkańców i w wymiarze nie mniejszym niż 10 % dobowego czasu nadawania w mniejszych miastach.

Pozostałe to programy wyspecjalizowane – muzyczne, które także oprócz audycji, które tematyką nawiązują do specjalizacji tj. określonego rodzaju muzyki, powinny zawierać informacje i publicystkę poruszającą wydarzenia i problemy środowiska lokalnego na obszarze nadawania. Programy muzyczne realizowane są przez spółki związane z grupą AGORA. (O'le w Opolu, Karolina w Katowicach, Twoje Radio w Wałbrzychu).

Wykaz ponownie wydanych koncesji radiowych

Nr koncesji	Data wydania	Nazwa nadawcy (nazwa programu)	Lokalizacja stacji
195/P/2005-R	21.09.2005	O'LE Sp. z o.o. (ZŁOTE PRZEBOJE O'LE 92,8 FM)	Opole
196/P/2005-R	26.09.2005	Karolina Sp. z o.o. (ZŁOTE PRZEBOJE KAROLINA 91,2 FM)	Katowice/Kosztowy
197/P/2005-R	26.09.2005	GRUPA RADIOWA AGORY Sp. z o.o. (RADIO BLUE FM 103,4)	Poznań
198/P/2005-R	14.10.2005	Radio PRO KOLOR Sp. z o.o. (RMF Maxxx Opole)	Opole
200/P/2005-R	12.12.2005	Radio TAK S.A. (RADIO TAK FM)	Kielce Św. Krzyż, Kielce, Końskie, Pińczów, Włoszczowa
201/P/2005-R	19.12.2005	TWOJE RADIO Sp. z o.o. (ZŁOTE PRZEBOJE 104,1 FM)	Opole
202/P/2005-R	19.12.2005	TWOJE RADIO Sp. z o.o. (ZŁOTE PRZEBOJE 91,8 FM)	Wałbrzych/ Chelmiec

Toczy się również, od października 2005 roku, postępowanie w związku z ponownym udzieleniem koncesji na rozpowszechnianie wyspecjalizowanego, ze względu na język nadawania i odbiorcę, programu radiowego adresowanego dla mniejszości białoruskiej w Polsce. Przedmiotem tego postępowania są stacje nadawcze: na falach ultrakrótkich w Białymstoku oraz na falach średnich w Katowicach/Koszęcinie. Biorą w nim udział dwie spółki: dotychczasowy koncesjonariusz Radio Racja Sp. z o.o. , który zaprzestał z powodów finansowych działalności na przełomie lat 2002/2003 oraz nowy podmiot – spółka Europejskie Radio dla Białorusi Sp. z o.o. Postępowanie to dotychczas nie mogło być rozstrzygnięte ze względu na niekompletność wniosków i zastrzeżenia formalne.

Postępowania w sprawie cofnięcia koncesji

5.6 W 2005 roku tylko w dwóch przypadkach Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji prowadziła postępowanie w sprawie cofnięcia koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego. Było to związane z brakiem emisji programu przez nadawców.

Pierwszy przypadek dotyczył koncesji Nr 243/99-R z 30 lipca 1999 roku, która została udzielona spółce „Radio Racja” Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie na rozpowszechnianie programu radiowego pod nazwą „Radio RACJA”.

Zgodnie z informacją Podlaskiego Oddziału Okręgowego URTiP w Białymstoku radio zaprzestało emisji programu w zakresie UKF w czerwcu 2003 roku.

W styczniu 2004 roku operator stacji nadawczej poinformował KRRiT o zakończeniu emisji tego programu także za pomocą fal średnich. Z tych względów KRRiT 9 stycznia 2004 roku podjęła uchwałę w sprawie wszczęcia postępowania o cofnięcie koncesji. Analizując sytuację związaną z wykonywaniem koncesji KRRiT wezwała koncesjonariusza do złożenia wyjaśnień w sprawie niepowiadomienia KRRiT o zaprzestaniu nadawania programu (i przyczynach, które to spowodowały) oraz nieprzestrzegania obowiązków informacyjnych wynikających z koncesji, a także braku wystąpienia do KRRiT o zezwolenie na nabycie przez podmiot zagraniczny udziałów w spółce „Racja” Sp. z o.o. Nie dostarczono także do KRRiT informacji o kolejnych zmianach adresu siedziby Spółki i informacji o aktualnej sytuacji finansowej oraz sprawozdania finansowego Spółki za rok 2002 (pomimo ustawowego obowiązku).

W nadesłanej z dużym opóźnieniem odpowiedzi koncesjonariusz wyjaśniał fakt niepoinformowania KRRiT o zaprzestaniu nadawania programu, co tłumaczył oczekiwaniem na wynik rozmów w sprawie udzielenia przez europejskie i amerykańskie fundacje pozarządowe pomocy finansowej, która umożliwiłaby dalszą działalność nadawczą.

Natomiast niepowiadomienie KRRiT o zmianach w strukturze udziałowej Spółki koncesjonariusz postrzegał, jako przeoczenie, wynikające z braku doświadczenia jako nadawcy.

Koncesjonariusz dostarczył sprawozdanie finansowe za rok 2002 dopiero w 2004 roku informując jednocześnie, że w 2003 roku nie zaszły żadne zmiany w trudnej sytuacji finansowej Spółki.

Koncesjonariusz potwierdził fakt, że program radiowy „Radio RACJA” w 2005 roku nie był emitowany.

Od tego momentu do daty cofnięcia koncesji nie miały miejsca żadne nowe fakty, które stanowiłyby podstawę do stwierdzenia, że koncesjonariusz jest zdolny do podjęcia obowiązków wynikających z udzielonej mu koncesji. Decyzja w sprawie cofnięcia koncesji została wydana 22 grudnia 2005 roku. Decyzja nie jest prawomocna, spółce Radio Racja Sp. z o.o. przysługuje w prawo do wniesienia odwołania.

Drugie postępowanie w sprawie cofnięcia dotyczy koncesji z 12 lipca 2001 roku Nr 004/P/2001-R wydanej Archidiecezji Białostockiej („Radio PLUS Białystok”) w odniesieniu do stacji nadawczej w Mońkach.

W dniu 25 sierpnia 2005 roku KRRiT biorąc pod uwagę fakt, że od daty wydania koncesji minęło 4 lata, odmówiła Archidiecezji Białostockiej wyrażenia zgody na wyznaczenie nowego terminu (do 15 października 2005 roku) do uruchomienia programu radiowego pod nazwą „Radio PLUS Białystok” ze stacji nadawczej w Mońkach. Jednocześnie Przewodniczący KRRiT wezwał koncesjonariusza do rozpoczęcia emisji programu z tej stacji w terminie do 15 października 2005 roku. Prezes URTiP pismem z 8 grudnia 2005 roku poinformował, że Archidiecezja Białostocka nadal nie nadaje swojego programu ze stacji w Mońkach. Wobec tego KRRiT 21 grudnia 2005 roku wszczęła postępowanie o cofnięcie koncesji w zakresie nieużytkowanej stacji nadawczej.

Sposób zagospodarowania wolnych zasobów częstotliwości, wnioski Przewodniczącego KRRiT w sprawie zmiany planu zagospodarowania częstotliwości

5.7 W dyspozycji Krajowej Rady w marcu 2005 roku pozostawało 68 wolnych częstotliwości radiowych. Niektóre z nich Krajowa Rada postanowiła przeznaczyć na uzupełnienie zasobów technicznych Polskiego Radia S.A. (10 częstotliwości).

W celu uzupełnienia zasięgów programów ogólnokrajowych skierowano do ogłoszenia, inauguracyjnego postępowania w sprawie możliwości rozszerzenia koncesji, 7 częstotliwości zlokalizowanych na obszarach, gdzie sygnał tych programów nie jest obecny lub jego poziom jest niezadowalający. Sytuacja ta dotyczyła następujących miast: Gorzów Wlkp., Kluczbork, Iława/Kisielice, Wągrowiec, Kędzierzyn/Koźle, Dęblin, Hrubieszów.

4 częstotliwości, w tym dwie w Łodzi i po jednej w Koszalinie i Szczecinie, to jest w miastach, w których są już dostępne programy nadawców ogólnokrajowych oraz lokalnych, KRRiT postanowiła przeznaczyć na rozszerzenie programów ponadregionalnych, w celu uzupełnienia oferty, przy jednoczesnym ograniczeniu ewentualnych, negatywnych skutków zwiększenia konkurencji.

Częstotliwości, w większości obejmujące swoim zasięgiem małe miasta i miejscowości, Krajowa Rada przeznaczyła na uzupełnienie zasięgu programów lokalnych na obszarach ich pierwotnego działania. W sumie na ten cel przeznaczono 7 częstotliwości w lokalizacjach: Kościerzyna, Chorzów, Bytów oraz łącznie Milicz, Strzelin Brzeg Opolski i Namysłów.

Kierując się zamiarem uzupełniania i rozwoju radiowego rynku lokalnego, aby umożliwić powstanie nowych stacji radiowych, KRRiT skierowała do ogłoszenia 6 częstotliwości, które mają służyć rozpowszechnianiu lokalnych programów, zarówno o charakterze uniwersalnym: w Krynicy, Tomaszowie Mazowieckim i we Wrocławiu, jak i wyspecjalizowanych: w Warszawie (dla programu informacyjno-publicystyczno-edukacyjnego, w ograniczonym wymiarze czasowym ze względu na współużytkowanie stacji nadawczej z innym nadawcą) oraz we Wrocławiu (dla programu skierowanego do środowiska akademickiego).

Pod koniec 2005 roku Prezes URTiP uzgodnił projekty nowych ogłoszeń zawierających ofertę rozszerzenia koncesji nadawców ogólnokrajowych: w Elblągu i Miastku, ponadregionalnych: w Koninie i Białymstoku, lokalnych: w Wałbrzychu, Miastku, Legnicy. Ze względu na wysoki poziom sygnału zakłóceń, pochodzącego od stacji sąsiadujących, Prezes URTiP nie uzgodnił treści projektu ogłoszenia i wycofał z dyspozycji KRRiT częstotliwość z lokalizacją w Bydgoszczy.

W grudniu 2005 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zdecydowała o skierowaniu do ogłoszenia częstotliwości w lokalizacjach: Kupimierz i Góra Liwosz z przeznaczeniem na rozszerzenie koncesji o charakterze społeczno-religijnym oraz częstotliwość w Opalenicy i Legionowie k/Warszawy z przeznaczeniem na udzielenie koncesji na program lokalny. Projekty ogłoszeń wymagają uzgodnienia z Prezesem UKE (wcześniej URTiP).

W sprawie zagospodarowania częstotliwości zlokalizowanych, zgodnie z obecnie obowiązującym planem, w mało atrakcyjnych dla nadawców miejscowościach KRRiT wystąpiła do Prezesa URTiP z zapytaniem o możliwość przesunięcia ich do większych miast. Taka sytuacja miała miejsce w odniesieniu do 10 częstotliwości.

Prezes URTiP podjął prace nad przesunięciem częstotliwości: z Miechowa do Krakowa, z Oleśnicy do Wrocławia, z Piotrkowa Trybunalskiego do Częstochowy i ze Złotowa do Piły oraz poinformował o przeniesieniu częstotliwości z Ostrowca Św. do Kielc, z Chełmna do Torunia, z Jędrzejowa do Kielc, z Kołobrzegu do Koszalina, z Poddębic do Łodzi i z Białego Boru do Miastka.

Krajowa Rada w minionym roku dysponowała ograniczonym zasobem częstotliwości radiowych odpowiadających zapotrzebowaniom istniejących nadawców oraz chętnych do prowadzenia takiej działalności.

Krajowa Rada stale analizuje zainteresowanie udzieleniem koncesji na nadawanie programu lub rozszerzeniem o dodatkową stację nadawczą wyrażane poprzez składanie aplikacji. Aby uporządkować te prace oraz ułatwić zainteresowanym przedstawienie swoich potrzeb i zamiarów KRRiT przyjęła 4 listopada 2004 roku dokument po nazwę „Zasady postępowania KRRiT w sprawie wydawania opinii dla Przewodniczącego KRRiT na temat wniosków (podań, aplikacji) o dobór częstotliwości radiowych i kanałów telewizyjnych, w związku z przygotowaniem wniosków do Prezesa URTiP o uzupełnienie planu zagospodarowania częstotliwości”, w którym szczegółowo określiła tryb prac i zakres niezbędnych informacji, jakie powinna zawierać aplikacja.

W 2005 roku Krajowa Rada po rozpatrzeniu złożonych aplikacji wydała pozytywną opinię w sprawie wystąpienia Przewodniczącego KRRiT do Prezesa URTiP o dobór 28 nowych częstotliwości, z czego 10 zostało już dobranych i przekazanych KRRiT, która następnie skierowała je do ogłoszenia.

W trakcie doboru pozostaje obecnie 17 częstotliwości, które mają być przeznaczone na różne potrzeby. Dla uzupełnienia sieci nadawców ogólnokrajowych mają posłużyć częstotliwości w Węgrowie, Lesznie/Lasocicach (2), Siedlcach (2), Opolu, Wągrowcu. W celu rozwoju sieci ponadregionalnych Przewodniczący KRRiT wystąpił o dobranie częstotliwości w Katowicach (zostały dobrane Siemianowice Śl.) i Opolu (Prezes URTiP poinformował o braku możliwości doboru). Aby zwiększyć obszar nadawania stacji lokalnych mają być dobrane częstotliwości: w Bolewicach, Śremie, Domachowie, Niżałkowicach k/Działoszyna, Żelechowie, Augustowie, Gołdapi, Olecku, Sejnach.

Większość nowych stacji nadawczych będzie mogła być ogłoszona po zakończeniu uzgodnień międzynarodowych, prowadzonych przez Prezesa URTiP (obecnie UKE), formalnym ich przekazaniu do dyspozycji Przewodniczącego KRRiT, sformułowaniu przez KRRiT szczegółowych warunków ogłoszenia i uzyskaniu pozytywnej odpowiedzi Prezesa UKE w sprawie jego treści.

Zmiany koncesji w zakresie warunków dotyczących programu i reklamy

Zmiany nazwy programów lokalnych związane z „wchodzeniem do sieci” ESKA

5.8 Większość zmian w tym zakresie była efektem zawierania przez lokalnych nadawców umów franchisingowych lub transakcji polegających na sprzedaży większości udziałów w spółkach na rzecz ESKA S.A. Do sieci ESKA dołączyło w ten sposób 6 nowych stacji: PPUH MAKŚ z Jasła, MTM ze Starachowic, Media Zamość, HOT Radio Przemyśl, Łomżyńska Agencja Wydawnicza, Radio Plama ze Szczecina oraz Płockie Radio PLUS.

Dwie inne spółki weszły w skład innego projektu realizowanego przez grupę ZPR S.A. pod nazwą ESKA ROCK. W związku z tym nazwę programu zmieniły: spółka RM Media z Łodzi oraz International Communication z Warszawy.

Wszyscy nadawcy występujący o zmianę nazwy złożyli deklaracje, że zmiana ta nie wpłynie negatywnie na realizację warunków programowych koncesji oraz w przypadku korzystania z zarejestrowanego znaku towarowego także umowę świadczącą o nabyciu praw do korzystania z tej nazwy od jej dysponenta.

Zmiany programowe związane z powstaniem nowego projektu radiowego sieci AGORA

5.9 Spółki związane z AGORĄ zdecydowały o przyjęciu nowej wspólnej nazwy ROXY FM w miejsce dotychczasowej BLUE ROCK oraz KLASZYKA FM. W ramach tego projektu funkcjonować będą stacje lokalne z sieci AGORY w: Warszawie, Bydgoszczy, Tychach,

Wrocławiu i Krakowie. W obowiązujących koncesjach Krajowa Rada na wniosek nadawców zmieniła zapisy dotyczące charakteru programu oraz sposobu jego realizacji. Obecnie programy lokalne pod nazwą ROXY mają charakter wyspecjalizowany kulturalno – muzyczny, w którym będą przedstawiane i komentowane wydarzenia, trendy i zjawiska z różnych dziedzin kultury i sztuki: literatury, teatru, filmu, sztuk plastycznych oraz będzie prezentowana muzyka rozrywkowa o dowolnym formacie. Audycje słowne dotyczące specjalizacji mają zajmować nie mniej niż 6 % miesięcznego czasu nadawania programu w godzinach 6.00 – 23.00. Nadawcy choć w zmniejszonym wymiarze (2 % w godzinach 6.00 – 23.00) mają także obowiązek poruszania tematyki lokalnej odnoszącej się do miejscowości objętych zasięgiem nadawania programu.

Powstanie sieci stacji lokalnych RMF MAXXX

5.10 W oparciu o spółkę MULTIMEDIA z Krakowa na bazie programu RMF MAXXX Kraków powstał nowy projekt zrzeszający nadawców lokalnych. Nową grupę stworzyły: Pro Kolor z Opola, należące wcześniej do Y–Radio stacje: BAB z Łomży, BRW z Wałbrzycha ABC ze Szczecina i FON z Częstochowy oraz spółka Radio Lokalne Zielona Góra, będące dotychczas własnością AGORY. Obecnie więc nowy projekt lokalny realizuje 7 nadawców, którzy deklarują, że ich celem jest dotarcie z ofertą programową do środowisk lokalnych w wyniku wykorzystania doświadczeń przy tworzeniu nowatorskiego i odnoszącego sukcesy programu radiowego RMF MAXXX Kraków z jednoczesnym zachowaniem warunków koncesji.

Oprócz zmiany dotychczasowych nazw na takie, w których występuje element identyfikujący tę grupę, w pozostałym zakresie koncesje tych nadawców nie uległy zmianie. Mają oni obowiązek emisji programów uniwersalnych tj. zawierających różne gatunki i formy radiowe oraz różnorodną problematykę, poświęconych tematyce lokalnej w wymiarze 12 % lub 10 % tygodniowego czasu nadawania programu w godzinach 6.00 – 23.00, w zależności od wielkości miasta, w którym działają.

Nowe nazwy stacji działających w grupie Ad. Point

5.11 Nową nazwę dla niektórych programów nadawanych w swojej grupie postanowił przyjąć Ad. Point. AntyRadio to nowa marka stacji w Katowicach i Warszawie. Pozostałe warunki programowe w tych koncesjach nie uległy zmianie.

Integracja nadawców lokalnych wokół „Radia GRA” z Torunia”

5.12 Nadawcy lokalni z województwa kujawsko-pomorskiego postanowili o zawiązaniu porozumienia programowego i wspólnej sprzedaży reklam. W celu realizacji tych planów oraz w wyniku sprzedaży części udziałów właścicielowi Radia Gra z Torunia – Gazecie Pomorskiej przyjęli jednolitą nazwę. Do projektu wcześniej przystąpiło „Radio I” z Inowrocławia i spółka Indigo Sp. z o.o. z Bydgoszczy. W 2005 roku dołączyło do nich Radio W z Włocławka. Obecnie tworzą grupę 4 stacji.

Wykaz decyzji w sprawie zmiany nazwy programu

Nr koncesji	Nazwa nadawcy nazwa programu przed zmianą	Treść decyzji
156/P/2003 - R	MTM FM Sp. z o.o. Radio MTM FM	Zmiana nazwy programu na Radio ESKA Starachowice
168/P/2004 - R	PPUH Maks sp. z o.o. FAN FM	Zmiana nazwy programu na Radio ESKA Rzeszów
167/P/2004 -R	Media Zamość Sp. z o.o. FAN FM Zamość	Zmiana nazwy programu na Radio ESKA Zamość

056/P/2001 - R	Elżbieta Czeremańska- Goławska Płockie Radio PLUS	zmiana nazwy programu na Radio ESKA Płock
143/P/2002-R	HOT Radio Przemyśl Sp. z o.o. HOT Radio	Zmiana nazwy programu na Radio ESKA Przemyśl
169/P/2004 - R	Łomżyńska Agencja Informacyjna Sp. z o.o. radio PLUS Łomża	Zmiana nazwy programu na Radio ESKA Łomża
078/P/2001 - R	Radio Plama Sp. z o.o. Radio PLAMA	Zmiana nazwy programu na Radio ESKA Szczecin
249/2000-R	RM Media Sp. z o.o. 97,9 GOLD FM	Zmiana nazwy programu na 97,9 ESKA ROCK
291/2003-R	International Communication Sp. z o.o. 104,4 GOLD FM	Zmiana nazwy programu na 104,4 ESKA ROCK wraz ze zmianą typu muzyki prezentowanej w programie na rock
031/P/2001 -R	Radio Pomoże Sp. z o.o. Radio BLUE 103,5 FM	Zmiana nazwy programu na 103,5 ROXY FM wraz ze zmianą charakteru programu i in. zapisów programowych
061/P/2001 - R	Regionalne Przedsiębiorstwo Związkowe Radio BLUE 94,5 FM	Zmiana nazwy programu na 94,5 ROXY FM wraz ze zmianą charakteru programu i in. zapisów programowych
080/P-2001 - R	Radio KLAKSON Sp. z o.o. Radio BLUE 106,1 FM	Zmiana nazwy programu na 106,1 ROXY FM wraz ze zmianą charakteru programu i in. zapisów programowych
119/P/2002-R	Wibor Sp. z o.o. Radio BLUE 103,8 FM	Zmiana nazwy programu na 103,8 ROXY FM wraz ze zmianą charakteru programu i in. zapisów programowych
160/P/2003-R	ROM Sp. z o.o. Radio KLASYKA 103,7 FM Najpiękniejsze melodie	Zmiana nazwy programu na 103,7 ROXY FM wraz ze zmianą charakteru programu i in. zapisów programowych
259/2000-R	Multimedia Plus Sp. z o.o. Rock Radio Wielkopolska	Zmiana nazwy programu na 105,4 ROXY FM wraz ze zmianą charakteru programu i in. zapisów programowych
128/P/2002-R	Radio ABC Sp. z o.o. Radio ABC	Zmiana nazwy programu na RMF MAXXX – Szczecin
138/P/2002-R	BRW Sp. z o.o. Radio BRW	Zmiana nazwy programu na RMF MAXXX – Wałbrzych
081/P/2001-R	Radio Lokalne Zielona Góra Sp. z o.o. Radio BLUE 101,7 FM	Zmiana nazwy programu na RMF MAXXX – Zielona Góra
125/P/2002-R	ADA Corporation Radio FON Sp. z o.o. Radio FON	Zmiana nazwy programu na RMF MAXXX – Częstochowa
166/P/2004 - R	Radio BAB Sp. z o.o. Radio BAB	Zmiana nazwy programu na RMF MAXXX – Łomża
034/P/2001-R	PUH HITT Sp. z o.o. FLASH	Zmiana nazwy programu na AntyRadio 106,4 FM FLASH
279/2002-R	Spectrum FM Sp. z o.o. Radio 94 FM	Zmiana nazwy programu na AntyRadio 94 FM
040/P/2001-R	Radio W Sp. z o.o. Radio W	Zmiana nazwy programu na Radio GRA Włocławek

Zmiany limitu reklam

- 5.13** Ze względu na wejście do sieci ESKA o podwyższenie procentowego udziału reklamy w programie wystąpił p. Jerzy Kalisz. Zmiana limitu reklam z 2 % do 7 % dotyczyła stacji ESKA Grudziądz i ESKA Iława. O podwyższenie z 0 % do 2 % wystąpiła

Politechnika Białostocka Radio AKADERA, która poprzednio całkowicie zrezygnowała w nadawania reklamy w programie ze względu na wysokość tantiem wnoszonych do ZAIKS.

Wykaz decyzji wydanych w sprawie zmiany limitu reklam

Nr koncesji	Nazwa nadawcy nazwa programu	Treść decyzji
110/P/2002-R	Jerzy Kalisz Radio ESKA Iława	Rozszerzenia czasu reklamowego do 7% dziennego czasu nadawania programu
165/P/2004-R	Jerzy Kalisz Radio ESKA Grudziądz	Rozszerzenia czasu reklamowego do 7% dziennego czasu nadawania programu
039/P/2001-R	Politechnika Białostocka Radio AKADERA	Rozszerzenia czasu reklamowego do 2% dziennego czasu nadawania programu

Uznanie za nadawcę społecznego

5.14 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji nadała status nadawcy społecznego nowej rozgłośni „Radio Rodzina Świdnica” prowadzonej przez Archidiecezję Wrocławską. Rozgłośnia ta podobnie jak macierzyste – „Katolickie Radio Rodzina” z Wrocławia nadaje program społeczno-religijny bez udziału reklamy i audycji sponsorowanych.

Przedłużenie terminu ważności koncesji

5.15 Z ustawowej możliwości wydłużenia koncesji do 7 lat skorzystały dwie spółki. Koncesja wydana Radiostacji Sp. z o.o. na nadawanie programu skierowanego do dzieci i młodzieży została wydana na 5 lat. Krajowa Rada nie mając zastrzeżeń do sposobu jej realizacji zmieniła termin ważności koncesji ustalając go na dzień 24 sierpnia 2008 roku.

Koncesja dla Radio ESKA S.A na nadawanie programu pod nazwą „Radio ESKA Bełchatów”, na wniosek zainteresowanego została wydana w 2002 roku na trzy lata. Wnioskowana przez Koncesjonariusza zmiana podyktowana jest „lepszą i bardziej przewidywalną pod względem finansowym kondycją obecnie funkcjonującej stacji”, co pozwoli na dalszą realizację zapisów wynikających z koncesji. Krajowa Rada przychyliła się do wniosku i wydłużyła termin ważności koncesji do 17 listopada 2009 roku. Obaj nadawcy wnieśli opłatę z tego tytułu.

5.16 W związku z przyjęciem przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji, 1 września 2005 roku, stanowiska w sprawie nowej formuły zapisów właścicielskich (tekst aktualnego stanowiska dostępny na jest na stronie www.krrit.gov.pl) było możliwe, na wniosek lub za zgodą nadawców zaktualizowanie brzmienia koncesji. Z możliwości tej do końca 2005 roku skorzystało 27 nadawców. Decyzje o zmianie formuły zapisów własnościowych bez innych zmian w strukturze kapitałowej spółek wykonujących koncesję wydano tylko w 10

przypadkach. Pozostałe decyzje dotyczyły także uwidocznienia zmienionego składu udziałowców.

Jako nowych udziałowców do 2 spółek tj. TRES Sp. z o.o. z Pabianic, „Złote Przeboje 101,3 FM” i Bis Media z Lublina, „Złote Przeboje PULS 95,6 FM” wpisano AGORA S.A.

Do 2 jako udziałowiec weszła Radio ESKA S.A.: PPUH MAKS Sp. z o.o. Radio ESKA Rzeszów i Radio Plama Sp. z o.o. Radio Eska Szczecin.

W 5 udziały objęły Multimedia Sp. z o.o., Region Sp. z o.o. „RMF MAXXX” z Krakowa, BRW Sp. z o.o., „RMF MAXXX – Wałbrzych i Radio ABC Sp. z o.o., RMF MAXXX Szczecin, Radio BAB Sp. z o.o. „RMF MAXXX – Łomża”, Radio Lokalne Zielona Góra Sp. z o.o. „RMF MAXXX – Zielona Góra”.

W spółce Arcola nadającej program „RMF Classic – Warszawa” Multimedia zbyły udziały na rzecz OPERA FM.

Do 3 weszły inne podmioty niezwiązane z grupami radiowymi. W spółce MFM Sp. z o.o. „Kolor 103 FM” z Warszawy udziały nabyła spółka Impact Managment System Sp. z o.o., w Radio Kołobrzeg Sp. z o.o. – spółka Telewizji Kablowa Kołobrzeg Agencja Usługowo-Reklamowa Sp. z o.o., w Alex Media Sp. z o.o. „ALEX” z Zakopanego - PZ POLAMER Sp. z o.o.

W 4 przypadkach Krajowa Rada wyraziła zgodę na przeniesienie uprawnień w wyniku połączenia lub wydzielenia spółek. Zmiany te dotyczyły:

- wydzielenia ze spółki Radio Klakson dwóch spółek: Radio Lokalne Zielona Góra Sp. z o.o. (RMF MAXXX – Zielona Góra) i Lokalne Radio w Opolu Sp. z o.o. (Radio BLUE 106,6 FM)
- przeniesienia uprawnień wynikających z koncesji wydanej spółce PUH HITT Sp. z o.o. na PUH HITT Bielsko Sp. z o.o. (Planeta 106,2 FM w Opolu oraz Planeta 101,3 FM w Krakowie)

Wykaz koncesji, w których dokonano zmiany brzmienia zapisów właścicielskich bez istotnych zmian na liście udziałowców

Nr koncesji	Nazwa nadawcy (nazwa programu)
031/P/2001-R	Radio Pomoże Sp. z o.o. (103,5 ROXY FM)
080/P/2001-R	Radio KLAkson Sp. z o.o. (106,1 ROXY FM)
085/P/2001-R	WAWA S.A. (Radio Wawa)
093/P/2002-R	KKK FM S.A. (Złote Przeboje Kolor 90,4 FM)
094/P/2002-R	Radio WANDA Sp. z o.o. (Złote Przeboje Wanda 92,5 FM)
118/P/2002-R	Wibor Sp. z o.o. (Złote Przeboje ECHO)
119/P/2002-R	Wibor Sp. z o.o. (103,8 ROXY FM)
125/P/2002-R	ADA Corporation Radio FON Sp. z o.o. (RMF MAXXX – Częstochowa)
140/P/2002-R	Radio na Fali Sp. z o.o. (Złote Przeboje na Fali 89,8 FM)
170/P/2004-R	Radio TREFL Sp. z o.o. (Radio TREFL 103 i 99,2 Złote Przeboje)
250/2000-R	Grupa Radiowa AGORY Sp. z o.o. (Złote Przeboje RES 95,7)

Wykaz koncesji, w których dokonano zmiany listy udziałowców lub zmiany brzmienia zapisów własnościowych wraz ze zmianą listy udziałowców

Nr koncesji	Nazwa nadawcy (nazwa programu)	Nowy udziałowiec
030/P/2001-R	Bis Media Sp. z o.o. (Złote Przeboje PULS 95,6 FM)	AGORA S.A
060/P/2001-R	Alex Media Sp. z o.o. (ALEX)	PZ POLAMER Sp. z o.o.
073/P/2001-R	Radio Kołobrzeg Sp. z o.o. (Radio Kołobrzeg)	Telewizja Kablowa Kołobrzeg Agencja Usługowo-Reklamowa Sp. z o.o.
075/P/2001-R	MFM Sp. z o.o. (Kolor 103 FM)	Impact Managment System Sp. z o.o.
078/P/2001-R	Radio Plama Sp. z o.o. (Radio Eska Szczecin)	Radio ESKA S.A
081/P/2001-R	Radio Lokalne Zielona Góra Sp. z o.o. (RMF MAXXX – Zielona Góra)	Multimedia Sp. z o.o.
117/P/2002-R	Region Sp. z o.o. (RMF MAXXX)	Multimedia Sp. z o.o.
128/P/2002-R	Radio ABC Sp. z o.o. (RMF MAXXX Szczecin)	Multimedia Sp. z o.o.
138/P/2002-R	BRW Sp. z o.o. (RMF MAXXX – Wałbrzych)	Multimedia Sp. z o.o.
166/P/2004-R	Radio BAB Sp. z o.o. (RMF MAXXX – Łomża)	Multimedia Sp. z o.o.
168/P/2004-R	PPUH MAKS Sp. z o.o. (Radio ESKA Rzeszów)	Radio ESKA S.A.
267/2001-R	ARCOLA Sp. z o.o. (RMF CLASSIC- Warszawa)	Opera FM Sp z o.o.
293/2003-R	TRES Sp. z o.o. (Złote Przeboje 101,3 FM)	AGORA S.A

Wykaz koncesji, w których dokonane zostały zmiany w wyniku wyrażenia przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji zgody na przeniesienie uprawnień

Nr koncesji	Nazwa podmiotu, który otrzymał koncesję (nazwa programu)	Podmiot, na który przeniesiono uprawnienia
081/P/2001-R	Radio Klakson Sp. z o.o. (RMF MAXXX – Zielona Góra)	Radio Lokalne Zielona Góra Sp. z o.o.
082/P/2001-R	Radio Klakson Sp. z o.o. (Radio BLUE 106,6 FM)	Lokalne Radio w Opolu Sp. z o.o.
035/P/2001-R	PUH HITT Sp. z o.o. (Planeta 106,2 FM)	PUH HITT Bielsko Sp. z o.o.
135/P/2002-R	PUH HITT Sp. z o.o. (Planeta 101,3 FM)	PUH HITT Bielsko Sp. z o.o.

Realizacja obowiązku ustawowego obligującego koncesjonariuszy do corocznego składania do KRRiT sprawozdań finansowych

5.17 Zgodnie z art. 37a ustawy o radiofonii i telewizji nadawcy są zobowiązani do corocznego składania do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji sprawozdania finansowego, w

formie przewidzianej w ustawie z 29 września 1994 roku o rachunkowości lub w przypadku nadawców kościelnych, według zasad określonych przez wewnętrzne przepisy kościelne, zgodnie z § 1 ust. 2 rozporządzenia Ministra Finansów z 15 listopada 2001 roku. Dodatkowo spółki powinny także załączyć do sprawozdania odpis uchwały Zgromadzenia Wspólników bądź postanowienia o zatwierdzeniu rocznego sprawozdania finansowego. Ustawodawca wprowadzając do ustawy o radiofonii i telewizji obowiązek składania sprawozdań finansowych, nie określił terminu do ich przedstawiania KRRiT.

Zgodnie z ustawą o rachunkowości, roczne sprawozdania finansowe jednostek podlegają zatwierdzeniu nie później niż 6 miesięcy od dnia bilansowego, a dla podmiotów skonsolidowanych nie później niż 8 miesięcy od dnia bilansowego. Nadawcy wykorzystują możliwości ustawowe i w większości przekazują sprawozdania do KRRiT dopiero w drugim półroczu po okresie sprawozdawczym. Większość z nich nadesłała sprawozdania dopiero po skierowaniu do nich pism przypominających o ustawowym obowiązku. Do końca 2005 roku wszyscy nadawcy złożyli sprawozdania.

Ponad połowa koncesjonowanych nadawców prowadzi działalność w formie spółek prawa handlowego. Przedstawili oni sprawozdania finansowe za zawierające bilans i rachunek zysków i strat, niekiedy także wraz z opinią i raportem biegłego rewidenta.

Nieliczne osoby fizyczne wykonujące koncesje przedstawiają sprawozdania w postaci: „Książki przychodów i rozchodów” lub zeznania podatkowego PIT-B, dotyczących prowadzonej działalności radiowej lub zeznań podatkowych PIT-36 dotyczących prowadzonej działalności gospodarczej, w wielu przypadkach dużo szerszej niż tylko działalność radiowa.

Koncesjonariusze prowadzący niewyodrębnioną działalność radiową w ramach innych form prawnych jak: wyższe uczelnie, stowarzyszenia, fundacje, Centra Kultury i Sztuki oraz Miejskie Domy Kultury przedstawili sprawozdania, dotyczące całości prowadzonej działalności przez te instytucje.

Sprawozdania finansowe nadawców, prowadzących działalność w ramach instytucji kościelnych, dotyczą tylko wyodrębnionej, wykonywanej w ramach koncesji działalności rozgłośni radiowych, działających w strukturach kościelnych (archidiecezji, diecezji, zgromadzeń). W przypadku parafii wykonujących koncesję sprawozdania finansowe zawierały tylko informacje o wpływach i wydatkach radia działającego na terenie parafii. Pozostałe jednostki kościelne; diecezje i archidiecezja oraz zakony przedstawiły sprawozdania w różnorodnej formie: bilansu i rachunku zysków i strat, rachunku zysków i strat (lub wpływów i wydatków radia), danych dotyczące kosztów funkcjonowania radia wraz z informacją, że zostały one pokryte w całości darowiznami wiernych lub dotacjami diecezji. Różnorodność form składanych przez nadawców kościelnych sprawozdań wynika z faktu, że sprawozdania zostały sporządzone zgodnie z wewnętrznymi przepisami kościelnymi.

Podsumowanie wyników analizy sprawozdań finansowych znajduje się w części „Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

Odroczenie terminu płatności, rozłożenie na raty opłaty koncesyjnej, umorzenie odsetek od zaległości we wnoszeniu opłat koncesyjnych

5.18 Opłata koncesyjna pobierana jest za udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych, na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy z 29 grudnia 1992 roku o radiofonii i telewizji. Jednocześnie ust. 2 zawiera delegację dla Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji do ustalania w porozumieniu z Ministrem Finansów, w drodze rozporządzenia, wysokości tej opłaty.

W tym trybie Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wydała rozporządzenie z 4 lutego 2000 roku w sprawie opłat za udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych.

Ustawa o radiofonii i telewizji nie przewiduje w sposób bezpośredni możliwości rozkładania na raty opłat z tytułu udzielenia koncesji, a zgodnie z art. 217 Konstytucji RP ustalanie zasad przyznawania ulg i umorzeń w stosunku do nakładanych podatków i innych danin publicznych, następuje w drodze ustawy.

Jako, że opłaty koncesyjne stanowią dochód budżetu państwa wobec tego spełniają przesłanki art. 2 § 2 ustawy Ordynacja podatkowa. W Ordynacji podatkowej stwierdza się, że w sytuacji gdy inne przepisy nie stanowią inaczej, do opłat i innych niepodatkowych należności budżetu państwa stosuje się przepisy działu III.

W dziale III w art. 48 § 1 dopuszcza się odroczenie terminu płatności takiej należności wraz z odsetkami za zwłokę. Rozłożenie na raty następuje na wniosek podatnika i ze względu na jego ważny interes lub interes publiczny. Ordynacja podatkowa wprowadza obowiązek ustalenia opłaty prolongacyjnej w przypadku wydania pozytywnej decyzji. Stawka opłaty prolongacyjnej wynosi 50 % ustawowej stawki odsetek za zwłokę, ogłaszanej przez Ministra Finansów w „Monitorze Polskim”.

W okresie sprawozdawczym Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji rozpatrzyła pozytywnie wniosek MTM Sp. z o.o. „Radio ESKA Starachowice” o rozłożenie na raty opłaty wynikającej z decyzji o podwyższeniu limitu czasu reklamowego w programie z 2 % do 15 % dziennego czasu nadawania.

Krajowa Rada przychyliła się także do wniosku Stowarzyszenia Ziemia Pucka „Radio Kaszëbë” i odroczyła termin do wniesienia opłaty za udzieloną koncesję o 3 i pół miesiąca w związku z koniecznością rozpatrzenia odwołania w sprawie wysokości tejże opłaty.

W 2 przypadkach Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji odmówiła wyrażenia zgody na zmianę zasad wniesienia opłaty koncesyjnej nie znajdując dostatecznych podstaw, wskazanych w Ordynacji podatkowej do udzielenia tej formy pomocy publicznej (Media Sp. z o.o. „RMI FM” oraz Fundacja Krakowskiego Radia Akademickiego Żak „eX FM”).

Krajowa Rada odmówiła także wstrzymania wykonania decyzji o udzieleniu koncesji spółce Twoje Radio Sp. z o.o. na nadawanie programu „Twoje Radio Złote Przeboje” w Zielonej Górze i Żarach, w odniesieniu do wysokości i terminu wniesienia opłaty.

W uzasadnieniu wniosku Twoje Radio Sp. z o.o. powołało się na fakt złożenia odwołania w kwestii opłaty. Rada ostatecznie nie przychyliła się do argumentów nadawcy przedstawionych w odwołaniu i odmówiła zarówno zmiany wysokości opłaty, jak i wstrzymania obowiązku jej wniesienia.

Jarosław Dziemian zwrócił się do Krajowej Rady o zwrot opłat z tytułu 3 udzielonych koncesji powołując się na przepisy ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych. Ze względu na fakt, że jedyna kategoria podmiotów zwolnionych z opłat za udzielenie koncesji, przewidziana została przez ustawodawcę w art. 39b ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji i są to nadawcy społeczni, Krajowa Rada nie mogła pozytywnie rozpatrzyć tych wniosków.

B. TELEWIZJA

Ponowne udzielenie koncesji

5.19 W okresie sprawozdawczym Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji kontynuowała proces odtwarzania rynku telewizyjnego. Wiązało się to z terminem wygasania, wydanych w

roku 1995, dziesięcioletnich koncesji na nadawanie programów telewizyjnych o zasięgu lokalnym skupionych w grupie ODRA. Większość z tych nadawców od października 2000 roku, za zgodą Krajowej Rady, współpracowała programowo i w zakresie sprzedaży czasu reklamowego z TV 4. Współpraca ta przewidywała także retransmisję programu TV 4 w lokalnych stacjach w czasie, gdy nie były nadawane programy lokalne. Koniecznością zatem stało się ogłoszenie możliwości uzyskania koncesji za pomocą stacji nadawczych dotychczas użytkowanych przez tych nadawców.

Ogłoszenie przewidywało, że nowe koncesje połączą w sobie prawo do nadawania własnych programów o charakterze lokalnym, w wymiarze 2 godzin na dobę, a w pozostałym czasie prawo do rozprowadzania programu innego nadawcy, którego sygnał jest niedostępny drogą naziemną na obszarze objętym zasięgiem stacji nadawczej. To rozwiązanie dało możliwość racjonalnego wykorzystania zasobów technicznych z korzyścią dla mieszkańców tych miast, którzy będą mieli możliwość odbioru lokalnych treści, a jednocześnie dostęp do nieobecnego w danym rejonie programu ponadregionalnego. Po przeprowadzeniu postępowania z udziałem spółki Telewizja ODRA Sp. z o.o. – kontynuatora działalności Telewizji Dolnośląskiej Sp. z o.o. która zainicjowała powstanie tej grupy nadawców, zostało wydanych 5 koncesji, na podstawie których są nadawane programy lokalne, za pomocą nadajników w Jeleniej Górze, Zielonej Górze, Świdnicy i Wrocławiu, Głogowie, Legnicy i Lubinie oraz w Gorzowie Wielkopolskim.

Koncesje te przewidują, że nadawany przez 2 godziny na dobę program ma charakter uniwersalny i jest poświęcony tematyce lokalnej, tzn. zawiera różne gatunki i formy telewizyjne oraz różnorodną problematykę dotyczącą mieszkańców objętych zasięgiem nadawania. Nadawca programów - Telewizja ODRA Sp. z o.o. jest zobowiązany do prezentowania tematyki lokalnej dotyczącej miasta i okolic, w wymiarze nie mniej niż 70 % czasu nadawania programu w ciągu miesiąca, w godzinach 6.00 – 23.00. Do audycji o tematyce lokalnej zalicza się różne rodzaje i gatunki telewizyjne, w których prezentowane będą aktualne wydarzenia i problemy (m.in. społeczne, polityczne, gospodarcze, kulturalne, artystyczne, sportowe) dotyczące lokalnej społeczności, kultura i historia regionu, a także użyteczne informacje lokalne. Obligatoryjnym elementem programu poświęconym tematyce lokalnej są lokalne serwisy informacyjne (dzienniki) i publicystyka na temat problemów lokalnych (realizowana poprzez różne formy: dyskusje, rozmowy, felietony, komentarze, recenzje, wywiady, sondaże opinii itp.). Program wytworzony przez koncesjonariusza lub na jego zamówienie ma zawierać nie mniej niż 1 godzinę dziennie audycji premierowych poświęconych tematyce lokalnej dotyczącej społeczności objętej zasięgiem nadawania programu. Program innego nadawcy nie może stanowić części programu poświęconego tematyce lokalnej. Dla pełnego wykorzystania kanałów telewizyjnych ustalono w koncesji, że w pozostałym czasie nadawca rozpowszechnia program, zestawiając swój program lokalny z programem „TV 4”, który nie jest dostępny drogą naziemną na obszarze objętym zasięgiem stacji nadawczej koncesjonariusza.

Tak sformułowane zobowiązania nadawcy, rozpowszechniającego programy o zasięgu lokalnym, ustalone zgodnie z przedstawionym projektem, mają służyć realizacji zadań określonych w art. 1 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji. W związku z jednym wnioskiem spółki Telewizja ODRA Sp. z o.o. o udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu pod nazwą „ODRA - KOSZALIN, SZCZECIN”, postępowanie zostało zawieszone do czasu rozstrzygnięcia przez Wojewódzki Sąd Administracyjny skarg spółki Telewizja ODRA Sp. z o.o. na treść zapisów koncesyjnych w już wydanych koncesjach.

W ramach ponownego udzielenia koncesję za pomocą stacji nadawczej w Lubaniu uzyskała Telewizji Lubań- Bolesławiec Sp. z o.o. (poprzednio Stowarzyszenie Telewizyjne Lubań). Warunki tej koncesji są analogiczne do warunków rozpowszechniania programów Telewizji ODRA.

Wykaz ponownie wydanych koncesji telewizyjnych

Nr koncesji	Data wydania	Nazwa nadawcy (nazwa programu)	Lokalizacja stacji
190/P/2005-T	14.04.2005	Telewizja ODRA Sp. z o.o. (ODRA - GORZÓW WIELKOPOLSKI)	Gorzów Wlkp.
191/P/2005-T	14.04.2005	Telewizja ODRA Sp. z o.o. (ODRA - GŁOGÓW, LEGNICA, LUBIN)	Głogów, Legnica, Lubin
192/P/2005-T	14.04.2005	Telewizja ODRA Sp. z o.o. (ODRA - ŚWIDNICA, WROCŁAW, OPOLE)	Opole, Świdnica, Wrocław
193/P/2005-T	14.04.2005	Telewizja ODRA Sp. z o.o. (ODRA - ZIELONA GÓRA)	Zielona Góra
194/P/2005-T	14.04.2005	Telewizja ODRA Sp. z o.o. (ODRA - JELENIA GÓRA)	Jelenia Góra
199/P/2005-T	24.10.2005	Telewizja Lubań - Bolesławiec Sp. z o.o. (STUDIO LUBAŃ - BOLESŁAWIEC)	Lubań

Nowe koncesje na nadawanie programu telewizyjnego o zasięgu lokalnym i dodatkowe stacje nadawcze dla programów ponadregionalnych

5.20 Dysponując dwoma nowymi kanałami telewizyjnymi w Rybniku i Żorach o niewielkiej mocy (0,2 kW) Krajowa Rada postanowiła o łącznym przeznaczeniu ich dla potrzeb powstania programu telewizyjnego o charakterze uniwersalnym, poświęconego tematyce lokalnej. Ogłoszenie Przewodniczącego KRRiT, które ukazało się w Monitorze Polskim 17 listopada 2005 roku określało warunki przyszłej koncesji.

Program będzie zawierał różne rodzaje audycji poświęcone tematyce lokalnej dotyczącej Żor, Rybnika i okolic. Udział tych audycji, które mają być nadawane codziennie między godz. 6.00 a 23.00, ma wynosić nie mniej niż 2 godziny w tym czasie, przy czym premiery będą stanowić nie mniej niż 1 godzinę dziennie.

Kanał telewizyjny w Radomiu, o mocy 1 kW, Krajowa Rada przekazała do ogłoszenia o możliwości rozszerzenia koncesji na nadawanie program telewizyjnego o charakterze uniwersalnym. Ogłoszenie ukazało się 30 grudnia 2005 roku.

Po wycofaniu przez Prowincję Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych skargi złożonej w NSA, w związku z odmową rozszerzenia koncesji „Telewizji PULS” o stacje nadawcze zlokalizowane w Białymstoku i Suwałkach, było możliwe wydanie decyzji uzupełniającej odnowioną koncesję TVN S.A. o te stacje. Łącznie na obszarze tych stacji TVN S.A. zyskało ok. 450 tysięcy potencjalnych odbiorców.

Inne zmiany techniczne skutkujące zwiększeniem zasięgu programów lub polepszeniem jakości odbioru nadawanych programów telewizyjnych

5.21 Warunki techniczne koncesji, o ile nie powoduje to zakłóceń pracy stacji istniejących oraz zostanie uzgodnione z administracjami krajów sąsiadujących, mogą ulec zmianie w wyniku złożenia przez zainteresowanego nadawcę odpowiedniego wniosku. Do końca 2005 roku wnioski takie były składane do Przewodniczącego KRRiT, który po uzyskaniu pozytywnej uchwały Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji przysyłał je do uzgodnień Prezesowi URTiP. Po uzyskaniu uzgodnień Przewodniczący KRRiT mógł wydać decyzje w sprawie zmian technicznych rezerwacji częstotliwości, skutkujących zwiększeniem zasięgu lub polepszeniem jakości odbioru nadawanych programów telewizyjnych.

Nr koncesji	Nazwa nadawcy (nazwa programu)	Treść decyzji	Przyrost odbiorców [tys.]
171/P/2004-T	Telewizja POLSAT S.A. (POLSAT)	Zmiana wysokości zawieszenia anteny stacji w Jeleniej Górze	135
		Zwiększenie ERP stacji Lubań/ Nowa Karczma	
175/P/2004-T	TVN S.A. (TVN)	Zwiększenie ERP stacji w Zamościu, Warszawie i Przemyśle	68
		Zwiększenie ERP stacji w Gdańsku	46
		Zwiększenie ERP stacji w Łodzi	181
313/2005-T	Łukasz Borowiecki (TELEWIZJA GRYF)	Zmiana lokalizacji stacji w Szczecinie	157

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przyjęła również następujące uchwały w sprawie zwiększenia mocy (ERP) oraz zmiany lokalizacji stacji nadawczych:

Nr koncesji	Nazwa nadawcy (nazwa programu)	Treść uchwały
175/P/2004-T	TVN S.A. (TVN)	Zmiana lokalizacji stacji w Katowicach wraz ze zwiększeniem ERP
		Zwiększenie ERP stacji w Tarnowie
		Zwiększenie ERP stacji w Wałbrzychu
		Zwiększenie ERP stacji we Wrocławiu
236/99-T	Polskie Media S.A. (TV 4)	Zwiększenie ERP stacji w Olsztynie

Zmiany koncesji w zakresie warunków dotyczących programu oraz zmiany właścicielskie

5.21 Spółka „NTL-TED” Sp. z o.o. - nadawca programu „Niezależna Telewizja Lokalna Radomsko” miała zestawiać własny program lokalny, nadawany przez 2 godziny na dobę, z programem innego naziemnego nadawcy krajowego, którego sygnał nie jest dostępny drogą naziemną, na obszarze objętym koncesją. Pierwotnie programem uzupełniającym miało być TV 4. Jednak ze względu na brak wiążącej umowy, z właścicielem programu TV 4 spółką Polskie Media S.A., nadawca lokalny zmienił plany i wniósł do Krajowej Rady o zmianę koncesji umożliwiającą współpracę w innym programem ponadregionalnym – TVN. Ze względu na fakt, że sygnał TVN identycznie jak w przypadku TV4 nie jest dostępny dla odbiorców w Radomsku drogą naziemną, Krajowa Rada przychyliła się do tego wniosku.

Współpraca NTL TED Sp. z o.o. z TVN S.A. przybrała także formę kapitałową. Za zgodą KRRiT TVN S.A. jako jedyny podmiot, została wpisana na listę udziałowców w koncesji.

Odroczenie terminu płatności, rozłożenie na raty opłaty koncesyjnej, umorzenie odsetek od zaległości we wnoszeniu opłat koncesyjnych

5.22 W okresie sprawozdawczym Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji rozpatrzyła pozytywnie 3 wnioski związane z rozłożeniem na raty opłaty koncesyjnej. O taką formę pomocy publicznej wystąpili: Łukasz Marian Borowiecki „Telewizja Gryf”, Telewizja PULS Sp. z o.o. „PULS” oraz NTL Ted Sp. z o.o. „Niezależna Telewizja Lokalna Radomsko”. Biorąc pod uwagę fakt, że opłata za udzielenie koncesji dotyczyła programów poświęconych

tematyce lokalnej oraz programu wyspecjalizowanego społeczno-religijnego, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji uznała je za zasadne z punktu widzenia interesu społecznego, rozumianego jako interes odbiorców, uzyskujących dostęp do wzbogaconej oferty programowej. Opłata prolongacyjna naliczona we wszystkich trzech decyzjach wyniosła 433.775 złotych, które zostaną wniesione wraz z ratami jako należność Skarbu Państwa.

Nowe koncesje na nadawanie satelitarnych programów telewizyjnych i wnioski o ich udzielenie

5.23 Nieograniczony zasobem wolnych kanałów telewizyjnych rynek telewizji satelitarnych rozwijał się w minionym roku nadal rozwijał się dynamicznie. O udzielenie koncesji na nadawanie programu satelitarnego wnioskodawcy mogą występować w dowolnym momencie, postępowanie to toczy się bowiem bez konieczności publikacji ogłoszenia.

O kolejne koncesje satelitarne występowali nadawcy emitujący swój program za pomocą nadajników naziemnych (TVN S.A. i Telewizja POLSAT S.A.) oraz właściciel satelitarnej platformy cyfrowej Canal + Cyfrowy Sp. z o.o. Powstawały też nowe projekty firm dotychczas nieobecnych na tym rynku (Superstacja Sp. z o.o., C.K. TV Agencja Reklamowa Sp. z o.o.).

4 nowe koncesje to ściśle sprofilowane, niszowe oferty programowe. Pakiet programów satelitarnych TVN wzbogaciły TVN MED i TVN GRA. Pierwszy z nich skierowany jest do środowiska medycznego i ma charakter wyspecjalizowany – edukacyjny, poświęcony doskonaleniu zawodowemu lekarzy różnych specjalności. Program składa się z wykładów, których celem jest doskonalenie zawodowe lekarzy, z audycji i innych przekazów o charakterze instruktażowym, polegających na relacjonowaniu i komentowaniu różnego typu zabiegów medycznych oraz z audycji i innych przekazów, w których lekarze mają możliwość konsultowania z ekspertami różnych, napotkanych w praktyce przypadków chorobowych. Audycje realizujące wyspecjalizowany charakter programu zajmują nie mniej niż 70 % czasu nadawania programu w ciągu miesiąca, w godzinach 6.00 – 23.00.

TVN GRA to wyspecjalizowany interaktywny program rozrywkowy składający z różnotematycznych gier interaktywnych: teleturniejów, quizów popularno-naukowych, gier telewizyjnych i konkursów nadawanych przez 70 % czasu trwania programu w ciągu miesiąca, w godzinach 6.00 – 23.00.

Telewizja POLSAT S.A. rozwinęła pasmo programów sportowych emitowanych dotychczas w programie „POLSAT 2” (na nadawanie, którego koncesja wygasła 4 października 2003 roku) w samodzielny kanał tematyczny dostępny na platformie satelitarnej POLSAT CYFROWY. Koncesja na ten program przewiduje prezentacje wraz z omówieniem różnych dyscyplin sportowych. Wyspecjalizowany charakter programu jest realizowany poprzez udział w programie transmisji i retransmisji (oraz ich skrótów) krajowych i zagranicznych rozgrywek sportowych różnych dyscyplin oraz audycji publicystycznych i informacyjnych dotyczących sportu. Te elementy programu powinny zajmować także nie mniej niż 70 % czasu nadawania programu w ciągu miesiąca, w godzinach 6.00-23.00.

Telewizja POLSAT S.A. otrzymała również koncesję na nadawanie rozrywkowego programu „PLAYBOY POLSKA, adresowanego do widzów dorosłych. Program ten składa się z dwóch części: w porze dziennej w godzinach 6.00–23.00 jest wypełniony audycjami rozrywkowymi (konkursy piękności, pokazy mody, relacje z imprez rozrywkowych, plebiscyty popularności osób ze świata rozrywki, kabarety, koncerty muzyki popularnej itp.) oraz audycjami poradniczymi dotyczącymi motoryzacji, turystyki, hobby, sportów ekstremalnych itp. Natomiast w porze nocnej w godzinach 23.00-6.00 na program składają się filmy i inne audycje o treści erotycznej. Obowiązkiem nadawcy jest zagwarantowanie, że małoletni widzowie nie będą mieli dostępu do przekazów zawierających sceny lub treści

mogące mieć negatywny wpływ na ich prawidłowy rozwój fizyczny, psychiczny lub moralny. W tym celu koncesjonariusz będzie w godzinach 23.00–6.00 nadawał program zakodowany, a dostęp do niego będzie możliwy przy użyciu dodatkowego indywidualnego urządzenia technicznego. Także z tego względu zapowiedzi audycji i innych przekazów zawierających treści erotyczne nie mogą być nadawane w godz. 6.00 – 23.00.

Canal+ ma zamiar rozszerzyć swoją ofertę programów tematycznych o kolejny kanał sportowy Canal+Sport 2.

Z propozycją 3 nowych programów wystąpiła spółka C.K. TV Agencja Reklamowa Sp. z o.o. Mają to być kanały wyspecjalizowane: rozrywkowo edukacyjny pod nazwą up!tv oraz poświęcony filmom dokumentalnym doc!tv i uniwersalny 8!tv.

Wykaz nowych koncesji na satelitarne rozpowszechnianie programu telewizyjnego

Nr koncesji	Data wydania	Nazwa nadawcy (nazwa programu)	Charakter programu
325/2005-T	22.12.2005	TVN S.A. (TVN MED)	wyspecjalizowany - edukacyjny
323/2005-T	16.11.2005	Telewizja POLSAT S.A. (PLAYBOY POLSKA)	wyspecjalizowany - rozrywkowy
322/2005-T	27.10.2005	Telewizja POLSAT S.A. (POLSAT SPORT 2)	wyspecjalizowany - sportowy
319/2005-T	03.10.2005	TVN S.A. (TVN GRA)	wyspecjalizowany - rozrywkowy

Wykaz wniosków o udzielenie koncesji na satelitarne rozpowszechnianie programu telewizyjnego

Data wniosku	Nazwa wnioskodawcy (nazwa programu)	Charakter programu
29.12.2005	Telewizja Polska S.A. (TVP SPORT)	wyspecjalizowany – sportowy
29.12.2005	Telewizja Polska S.A. (TVP ROZRYWKA)	wyspecjalizowany – rozrywkowy
23.12.2005	SUPERSTACJA Sp. z o.o. (SUPERSTACJA)	wyspecjalizowany – informacyjny
14.11.2005	CANAL + Cyfrowy Sp. z o.o. (CANAL+SPORT 2)	wyspecjalizowany – sportowy
04.11.2005	C.K.TV. Agencja Reklamowa Sp. z o.o. (up!tv)	wyspecjalizowany – rozrywkowo-edukacyjny
04.11.2005	C.K.TV. Agencja Reklamowa Sp. z o.o. (8!tv)	uniwersalny
04.11.2005	C.K.TV. Agencja Reklamowa Sp. z o.o. (doc!tv)	wyspecjalizowany – filmy dokumentalne

Uchylenia i cofnięcia koncesji na nadawanie satelitarnych programów telewizyjnych

5.24 Niektórzy nadawcy satelitarni nie potrafią zapewnić ciągłości emisji programu, poszukują inwestorów i występują do Krajowej Rady o wyrażenie zgody na zawieszenie emisji programu oraz zgody na zmiany własnościowe.

W minionym roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji dokonała cofnięcia 2 koncesji na nadawanie programu telewizyjnego drogą rozsiwczą satelitarną oraz wszczęła postępowanie wyjaśniające w tym zakresie wobec 1 nadawcy takiego programu.

Koncesja Nr 281/2002-R z 5 sierpnia 2002 roku została udzielona spółce „Grupa Multimedia” Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie na rozpowszechnianie w sposób rozsiwczy satelitarny programu telewizyjnego pod nazwą „Telewizja CENTRUM”. Program telewizyjny o charakterze wyspecjalizowanym, informacyjno-publicystycznym był emitowany tylko przez niespełna rok od daty przyznania koncesji.

Koncesjonariusz trzykrotnie wystąpił do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z wnioskiem o zawieszenie emisji programu telewizyjnego uzasadniając prośby koniecznością zmian organizacyjnych, programowych i własnościowych w Spółce. Ostatnią decyzją Krajowa Rada postanowiła o zawieszeniu nadawania programu „Telewizja Centrum” do 30 czerwca 2004 roku.

W związku z faktem, że koncesjonariusz po tej dacie nie wznowił emisji programu „Telewizja CENTRUM”, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji uchwałą z 2 września 2004 roku postanowiła wszcząć postępowania o cofnięcie koncesji. Na kolejną prośbę o zgodę na dalszy brak emisji Krajowa Rada odpowiedziała negatywnie. Decyzję tę uzasadniał fakt, że koncesjonariusz nie emitował programu już od ponad roku, a składane kolejne deklaracje w zakresie wznowienia programu nie były realizowane.

Jednocześnie Przewodniczący KRRiT wezwał koncesjonariusza do natychmiastowego wznowienia emisji programu „Telewizja CENTRUM” oraz poinformował, że zgodnie z art. 38 ust. 1 pkt 4 ustawy o radiofonii i telewizji, koncesja zostanie cofnięta jeśli nadawca, pomimo wezwania Przewodniczącego KRRiT, nie rozpocznie rozpowszechniania programu. Mimo kolejnych informacji o przystąpieniu do spółki „Grupa Multimedia” Sp. z o.o. nowych udziałowców, opracowaniu nowego biznesplanu i planowanym na kwiecień, a następnie na maj 2005 roku wznowieniu emisji programu koncesja nadal nie była realizowana.

Ostatecznie, na podstawie art. 33 ust. 3 w zw. z art. 38 ust. 1 pkt 4 ustawy o radiofonii i telewizji, biorąc pod uwagę fakt, że spółka „Grupa Multimedia” Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie od ponad 10 miesięcy, bez zgody Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, nie emitowała programu, 4 lipca 2005 roku koncesja została cofnięta.

Koncesjonariusz złożył wniosek o ponowne rozpatrzenia sprawy w którym stwierdził, że decyzja o cofnięciu koncesji została wydana bez rozpatrzenia wszystkich argumentów świadczących na korzyść spółki. Koncesjonariusz twierdził, że kłopoty z rozpowszechnianiem programu „Telewizji CENTRUM” spowodowane były zmianą części udziałowców oraz całkowitą zmianą składu Zarządu, co skutkowało problemami w skompletowaniu dokumentacji. Ponadto koncesjonariusz uważał, że nie korzysta z dobra rzadkiego, jakim jest częstotliwość naziemna, a co za tym nie blokuje działania innych podmiotów w związku, z czym rynek mediów nie ponosi w tym względzie żadnych strat.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji analizując argumenty koncesjonariusza przedstawione we wniosku o ponowne rozpatrzenie stwierdziła, że w okresie od listopada 2003 roku do daty wydania niniejszej decyzji wielokrotnie stwarzała koncesjonariuszowi warunki do informowania o planach i zamierzeniach związanych z wykonywaniem koncesji a wszelkie dostarczane przezeń informacje poddawała szczegółowej analizie. Jednak mimo zapewnień koncesjonariusza o podejmowaniu różnych działań na rzecz wznowienia emisji programu Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji nie została poinformowana o efektach tych działań.

W ocenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji koncesjonariusz nie przedstawił żadnych wiarygodnych i udokumentowanych faktów i okoliczności świadczących na korzyść Spółki w aspekcie jej zdolności do wykonywania przyznanej koncesji. Deklaratywny i

ogólnych charakter informacji przedstawianych KRRiT nie mógł stanowić podstawy do rozstrzygnięcia postępowania o cofnięcie koncesji na korzyść koncesjonariusza, który nie daje rękojmi do realizacji podstawowego obowiązku – emisji programu telewizyjnego.

Argument koncesjonariusza o niekorzystaniu z dobra rzadkiego, jakim jest częstotliwość naziemna, nie mógł być uznany w świetle przepisów prawnych regulujących działalność, polegającą na emisji programu telewizyjnego, bowiem ustawa o radiofonii i telewizji stanowi w art. 33 ust. 1, że rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych, z wyjątkiem programów publicznej radiofonii i telewizji, wymaga uzyskania koncesji. Nie było więc żadnych podstaw prawnych, aby traktować sytuację koncesjonariusza odmiennie niż w kontekście wszystkich przepisów ustawy o radiofonii i telewizji regulujących działalność nadawców niepublicznych, w tym również w kontekście treści art. 38 tej ustawy, w którym określono obligatoryjne przesłanki cofnięcia koncesji.

Wobec powyższych argumentów Krajowa Rada postanowiła upoważnić Przewodniczącego do wydania decyzji utrzymującej w mocy cofnięcie koncesji, co nastąpiło 30 listopada 2005 roku.

Koncesja z 25 marca 2002 roku Nr 276/2002-R została udzielona spółce „Ponadregionalna Telewizja PULS” Sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi na rozpowszechnianie w sposób rozsiewczy satelitarny programu telewizyjnego pod nazwą „CZAS”.

Z uwagi na fakt nierozpoczęcia emisji programu telewizyjnego przez koncesjonariusza, KRRiT 22 kwietnia 2004 roku podjęła uchwałę w sprawie wszczęcia postępowania o cofnięcie koncesji. KRRiT wielokrotnie wzywała koncesjonariusza do wyjaśnienia przyczyn nierozpoczęcia rozpowszechniania programu oraz o podanie planowanego terminu rozpoczęcia nadawania programu. Dopiero we wrześniu 2004 roku koncesjonariusz wskazał nowy termin rozpoczęcia emisji programu telewizyjnego na maj 2005 roku oraz wyjaśnił, że zmiana terminu wynika ze zmiany strategii programowej i podjęcia decyzji o umiędzynarodowieniu projektu tj. nadawaniu programu w kilku wersjach językowych jednak termin ten nie został dotrzymany. Spółka „Ponadregionalna Telewizja PULS” twierdziła, że powodem braku emisji programu są także przedłużające się rozmowy z potencjalnymi inwestorami, które stały się przyczyną załamania sytuacji ekonomiczno-finansowej. Krajowa Rada oceniła, że nie są to okoliczności niezależne od nadawcy tym bardziej, że koncesja została udzielona po udokumentowaniu możliwości finansowania kosztów związanych z realizacją przedsięwzięcia. Z uwagi na fakt, że koncesjonariusz nie rozpoczął emisji programu oraz nie przedstawił wiarygodnych argumentów uzasadniających ten fakt, a dotychczasowe postępowanie koncesjonariusza nie daje gwarancji, co do rozpowszechniania programu w ogóle, KRRiT zdecydowała o cofnięciu koncesji. Decyzja w tej sprawie została wydana 2 sierpnia 2005 roku. Koncesjonariusz odwołał się od tej decyzji jednak wobec faktu, że do dnia rozpatrzenia odwołania, czyli po przeszło trzech latach od wydania koncesji, program nadal nie był rozpowszechniany KRRiT postanowiła utrzymać cofnięcie koncesji w mocy. Decyzja w tej sprawie została wydana 21 grudnia 2005 roku.

Koncesja Nr 277/2002-T z 7 maja 2002 roku została udzielona spółce ANTENA 2 Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie na rozpowszechnianie w sposób rozsiewczy satelitarny programu telewizyjnego pod nazwą „PILOT”. Spółka informowała KRRiT o konieczności pozyskania inwestora finansowego i wystąpiła o zezwolenie na nabycie udziałów przez podmiot spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego (European Renaissance Capital II. L.P.), zgodnie z przepisem art. 40a ust. 1, 3 ustawy o radiofonii i telewizji i uzyskała tę zgodę. Nie pomogło to jednak w restrukturyzacji firmy. KRRiT 3 listopada 2005 roku wszczęła postępowanie o cofnięcie tej koncesji w związku z brakiem od 2 kwietnia 2005 roku emisji programu „PILOT” oraz niepodejmowaniem przez koncesjonariusza żadnej korespondencji od 31 sierpnia 2005 roku. Trwa obecnie postępowanie wyjaśniające, czy koncesjonariusz jest

zdolny do podjęcia działalności, do której zobowiązuje go koncesja, o czym spółka została powiadomiona.

O uchylenie koncesji Nr 268/2001 – T z 8 czerwca 2001 roku wystąpił sam nadawca - Prowincja Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych, która miała zamiar rozpowszechniać oprócz naziemnego programu pod nazwą „Telewizja Niepokalanów” (później „Telewizja PULS”) także wyspecjalizowany program społeczno - religijny „Telewizja Niepokalanów II”. Ze względów organizacyjnych i finansowych plan ten nie został zrealizowany. Koncesja została uchylona 27 września 2005 roku.

Decyzje w sprawie zmian technicznych w koncesjach na satelitarne rozpowszechnianie programu telewizyjnego

2.25 Przewodniczący KRRiT wydał następujące decyzje w sprawie zmian warunków technicznych w satelitarnych koncesjach telewizyjnych:

Nr koncesji	Nazwa nadawcy (nazwa programu)	Treść decyzji
233/98-T	Polskie Media S.A. (TV 4)	Zmiana wykorzystywanego satelity (na Eutelsat Hot Bird 6) oraz lokalizacji stacji dosyłowej
239/99-T	International Movie Productions, TV LTD. (Trochę Młodsza Telewizja)	Zmiana wykorzystywanego satelity (na Eutelsat Hot Bird 4)
247/2000-T	ANTEL Sp. z o.o. (TELE 5)	Zmiana wykorzystywanego satelity (na Eutelsat Hot Bird 1) oraz lokalizacji stacji dosyłowej
277/2002-T	ANTENA 2 Sp. z o.o. (PILOT)	Zmiana wykorzystywanego satelity (na Eutelsat Hot Bird 4)
286/2003-T	MANGO - MEDIA Sp. z o.o. (TELEZAKUPY MANGO 24)	Zmiana wykorzystywanego satelity (na Amos 2)
314/2005-T	Telewizja Polska S.A. (TVP KULTURA)	Rozszerzenie koncesji o możliwość nadawania za pomocą dodatkowego transpondera (na satelicie Eutelsat W3A)

KRRiT podjęła również uchwałę w sprawie możliwości nadawania, przez Telewizję Polską S.A., programu TVP KULTURA z wykorzystaniem kolejnego transpondera (na satelicie ASTRA 2C).

Zmiany warunków koncesji dotyczących programu, reklamy i listy udziałowców

5.26 Zmiany w tym zakresie dotyczyły koncesji wydanej spółce Media EKSPERT Sp. z o.o. na program pod nazwą „MOJA TV”. Po zmianach ma charakter wyspecjalizowany edukacyjno-poradniczy, ze szczególnym uwzględnieniem edukacji społecznej, m.in. w następujących dziedzinach: zdrowego trybu życia i odżywiania, relacji rodzinnych, wychowania dzieci, urządzania mieszkania i ogrodu, praw konsumenckich, kształtowania swojego wizerunku i pobudzania aktywności życiowej, możliwości znalezienia pracy, racjonalnego gospodarowania pieniędzmi, projektowania i budowania domu, postaw proekologicznych, korzystania z komputera czy nowości technologicznych. Jak w każdym programie wyspecjalizowanym audycje i inne przekazy realizujące charakter programu zajmują nie mniej niż 70 % czasu nadawania programu w ciągu miesiąca, w godzinach 6.00 – 23.00.

Spółka Media BIZNES Sp. z o.o., nadawca programu TV BIZNES, zdecydowała się zwiększyć czas nadawanie reklam w programie z 7 do 15 % ze względu na wzrost zainteresowania ze strony reklamodawców.

W wyniku zmiany koncesji uległy także zapisy własnościowe w koncesjach: KINO POLSKA TV Sp. z o.o. oraz Telewizja PULS Sp. z o.o. Do listy udziałowców w spółce KINO POLSKA TV Sp. z o.o. dołączyli BBI Capital S.A., Piotr Wilam i Aleksander Kierski. Nowym udziałowcem w spółce Telewizja PULS został Dariusz Roman Trzeciak.

Realizacja obowiązku ustawowego obligującego koncesjonariuszy do corocznego składania do KRRiT sprawozdań finansowych

5.26 Monitorując wykonanie obowiązku zawartego w art. 37a ustawy o radiofonii i telewizji Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji stwierdziła, że sprawozdania finansowe nadesłało 21 podmiotów wykonujących koncesje na nadawanie programów telewizyjnych (drogą naziemną i satelitarną). Zasady składania sprawozdań zostały szczegółowo opisane we wcześniejszej części rozdziału, dotyczącej radiofonii.

Z obowiązku złożenia sprawozdania nie wywiązała się spółka ANTENA 2, która zgodnie z koncesją powinna nadawać program pod nazwą PILOT. Emisja programu została zawieszona w kwietniu 2005 roku. Koncesjonariusz nie podejmuje korespondencji w sprawach koncesyjnych. Sytuacja nadawcy została opisana powyżej, w punkcie na temat uchylecia i cofnięcia koncesji.

Podsumowanie wyników analizy sprawozdań finansowych znajduje się w części „Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

C. KOMUNIKACJA KABLOWA

Postępowanie dotyczące udzielenia koncesji na rozpowszechnianie programu w sieciach telewizji kablowej

5.27 Do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wpłynęło 39 wniosków o udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programów w sieciach telewizji kablowej i 6 wniosków o rozszerzenie koncesji o kolejne sieci telewizji kablowej.

Przewodniczący KRRiT wydał 36 koncesje na rozpowszechnianie programów w sieciach kablowych. Koncesje otrzymały:

- osoby fizyczne – 8
- spółki z ograniczoną odpowiedzialnością – 7
- spółdzielnie mieszkaniowe – 3
- spółki akcyjne – 10 koncesji dla jednego podmiotu
- gminy – 1
- domy kultury – 3
- stowarzyszenia – 2
- spółdzielnie telekomunikacyjne – 2 dla jednego podmiotu

W okresie sprawozdawczym Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zorganizowała 8 spotkań z wnioskodawcami ubiegającymi się o koncesje na rozpowszechnianie programów w sieciach kablowych.

Koncesje na rozpowszechnianie programów w sieciach kablowych w okresie sprawozdawczym otrzymały następujące podmioty:

Lp	Nr koncesji	Nazwa nadawcy	Adres siedziby	Nr zezw. URTiP/ Nr z rejestru przeds. telekom.	Nazwa operatora	Adres stacji czolowej
1.	TK-0008/05	Ireneusz Mateńko	Os. Klimeckiego 13/9 Łuków	155/01	UPC Telewizja Kablowa Sp. z o.o.	Os. Unitów Podlaskich 17 Łuków
2.	TK-0009/05	Spółdzielnia Mieszkaniowa Krzemionki	Os. Stawki 47 Ostrowiec Świętokrzyski	25/2003	Spółdzielnia Mieszkaniowa Krzemionki	Os. Stawki 45 Ostrowiec Świętokrzyski
3.	TK-0010/05	Gmina Miasta Biłgoraj	Pl. Wolności 16 Biłgoraj	352/02	Multimedia Polska Sp. z o.o.	Ul. Nadstawna 56a Biłgoraj
4.	TK-0011/05	Lesław Piotr Dorobek	Ul. Słowackiego 52/14 Kamienna Góra	266	Zakład Usług Telewizji Kablowej Lesław i Maria Dorobek	Ul. Cicha 8 Kamienna Góra
5.	TK-0012/05	Telewizja Kablowa VECTRA S.A.	Ul. Przebendowskich 17 Gdynia	21/04	Telewizja Kablowa VECTRA S.A.	Ul. Spółdzielcza 34A Skarżysko Kamienna
6.	TK-0013/05	Telewizja Kablowa VECTRA S.A.	Ul. Przebendowskich 17 Gdynia	22/04	Telewizja Kablowa VECTRA S.A.	Ul. Żeromskiego 75 Radom
7.	TK-0014/05	Telewizja Kablowa VECTRA S.A.	Ul. Przebendowskich 17 Gdynia	16/04	Telewizja Kablowa VECTRA S.A.	Ul. Olszewskiego 2B Oświęcim
8.	TK-0015/05	Telewizja Kablowa VECTRA S.A.	Ul. Przebendowskich 17 Gdynia	39/04	Telewizja Kablowa VECTRA S.A.	Ul. Wrocławska 26/28 Legnica
9.	TK-0016/05	Telewizja Kablowa VECTRA S.A.	Ul. Przebendowskich 17 Gdynia	38/04	Telewizja Kablowa VECTRA S.A.	Ul. Krótka 24A Jelenia Góra
10	TK-0017/05	PETRUS Sp. z o.o.	Ul. Staszica 30 Chojnice	139	PETRUS Sp. z o.o.	Ul. Buszczyńskich 2 Toruń
11	TK-0018/05	PETRUS Sp. z o.o.	Ul. Staszica 30 Chojnice	139	PETRUS Sp. z o.o.	Ul. Jana Pawła II 1b Chojnice
12	TK-0019/05	Miejski Dom Kultury	Pl. Jana Pawła II 3 Żyrardów	207/98	Zakład Elektroniki ISKO	Ul. Skrowaczewskiego 33 Żyrardów
				002/2001	Miejska Sieć Multimedialna TVM S.A.	Ul. I Maja 37C Żyrardów
13	TK-0020/05	Jarosław Jan Przedwojski	Ul. Zbyszka z Bogdańca 73 Gdańsk	40/2002	Przedsiębiorstwo Usługowe JARSAT	Ul. Kościuszki 35 Milicz
14	TK-0021/05	Spółdzielnia Mieszkaniowa w Lipnie	Os. Gen. W. Sikorskiego 15 Lipno	285	Spółdzielnia Mieszkaniowa w Lipnie	Os. Gen. W. Sikorskiego 15 Lipno

V. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji jako organ koncesyjny

15	TK-0022/05	CITY-SAT GORDZIELIK Sp. z o.o.	Ul. Ligonía 1 Strzelce Opolskie	029/04	CITY-SAT GORDZIELIK Sp. z o.o.	Ul. Ligonía 1 Strzelce Opolskie
16	TK-0023/05	Miejskie Ośrodek Kultury w Pabianicach	Ul. Kościuszki 14 Pabianice	439	Stowarzyszenie Bugaj	Ul. J. WajsoŃny 6 Pabianice
17	TK-0024/05	TV ASTA Sp. z o.o.	Ul. Sikorskiego 80 Piła	148/03	ASTA-NET S.J. Małdziński Ryczek	Al. Piastów 15 Piła
				303/02	ASTA-NET S.J. Małdziński Ryczek	Ul. Norwida 5 Złotów
				20/02	TVK Antserwis S.C. Robowska, Dymek	Ul. Wojska Polskiego 2-6 Wałcz
				445/02	ZUA Antserwis S.J.	Ul. Malepszego 8 Chodzież
				1131	ZUA Antserwis S.J.	Ul. Kościuszki 60 Czarnków
				190/01	ASTA-NET S.J. Małdziński Ryczek	Ul. Staszica 8 Ujście
				192/01	ASTA-NET S.J. Małdziński Ryczek	Ul. Złotowska 3A Krajenka
18	TK-0025/05	Telewizja Kablowa Kołobrzeg Agencja Usługowo-Reklamowa Sp. z o.o.	Ul. Czarnieckiego 7 Kołobrzeg	1156	Telewizja Kablowa Kołobrzeg Agencja Usługowo-Reklamowa Sp. z o.o.	Ul. Czarnieckiego 7 Kołobrzeg
19	TK-0026/05	Spółdzielnia Telekomunikacyjna w Zbąszyniu	Ul. Gen Dowbor-Muśnickiego 4 Zbąszyń	60	Spółdzielnia Telekomunikacyjna w Zbąszyniu	Ul. Gen. Dowbor-Muśnickiego 4 Zbąszyń
20	TK-0027/05	Spółdzielnia Telekomunikacyjna w Zbąszyniu	Ul. Gen Dowbor-Muśnickiego 4 Zbąszyń	60	Spółdzielnia Telekomunikacyjna w Zbąszyniu	Ul. Gen. Dowbor-Muśnickiego 4 Zbąszyń
21	TK-0028/05	Stowarzyszenie Sadyba	Ul. Konstancińska 3 Warszawa	226/02	ELART-Stanisław Zakrzewski	Ul. Jaszowiecka 8 Warszawa
22	TK-0029/05	Edward Karwala	Ul. Turskiego 14 Nowy Sącz	3208	Telewizja Kablowa INSAT S.C.	Ul. Nawojowska 7 Nowy Sącz
				3208	Telewizja Kablowa INSAT S.C.	Os. Słoneczne 9 Stary Sącz
23	TK-0030/05	Maciej Mieczysław Trybus	Ul. Biecka 46 Gorlice	1855	SAT-KOL Spółka Jawna	Ul. Hallera 81 Gorlice
24	TK-0031/05	Stowarzyszenie Użytkowników Kablowej Telewizji Satelitarnej „DOB-SAT”	Ul. Grudziądzka 7A Dobre Miasto	1315	Stowarzyszenie Użytkowników Kablowej Telewizji Satelitarnej DOB-SAT	Ul. Grudziądzka 7A Dobre Miasto
25	TK-0032/05	Zbigniew Wiktor Gawroński	Ul. Szczecińska 38 Szczecinek	1111	Gawel Media Sp. z o.o.	Pl. Wolności 1 Szczecinek

26	TK-0033/05	Mariusz Jarosław Brodzik	Ul. Pomorska 11 Morąg	228	Telewizja Kablowa VECTRA S.A.	Ul. Pułaskiego 9 Morąg
27	TK-0034/05	Telewizja Kablowa VECTRA S.A.	Ul. Przebendowskich 17 Gdynia	228	Telewizja Kablowa VECTRA S.A.	Ul. Batorego 3 Siedlce
28	TK-0035/05	Przedsiębiorstwo Usługowo Produkcyjno Handlowe JUREX Sp. z o.o.	Ul. Krzywa Góra 3 Włocławek	2960	SAT-FILM Sp. z o.o.	Ul. Hutnicza 20 Włocławek
29	TK—0036/05	Częstochowska Spółdzielnia Mieszkaniowa „Nasza Praca”	Ul. Okólna 113a Częstochowa	1344	Częstochowska Spółdzielnia Mieszkaniowa „Nasza Praca”	Ul. PCK 6 Częstochowa
				1542	Spółdzielnia Mieszkaniowa „Północ”	Ul. Iwaskiewiczza 8 Częstochowa
30	TK-0037/05	Dom Kultury w Łęczycy	Al. Jana Pawła II 11 Łęczycza	228	Telewizja Kablowa VECTRA S.A.	Ul. M. Konopnickiej 14 Łęczycza
31	TK-0038/05	Antoniusz Zajączkowski	Ul. Rzeszowska 4C/20 Nisko	2353	PHU PROSAT Antoniusz Zajączkowski	Ul. Kalinki 1 Jarosław
				2353	PHU PROSAT Antoniusz Zajączkowski	Ul. Rzeszowska 4C Nisko
32	TK-0039/05	Telewizja Kablowa VECTRA S.A.	Ul. Przebendowskich 17 Gdynia	228	Telewizja Kablowa VECTRA S.A.	Ul. Kościuszki 9 Świnoujście
33	TK-0040/05	Telewizja Kablowa VECTRA S.A.	Ul. Przebendowskich 17 Gdynia	228	Telewizja Kablowa VECTRA S.A.	Ul. Czeska 13 Stargard Szczeciński
34	TK-0041/05	Telewizja Kablowa VECTRA S.A.	Ul. Przebendowskich 17 Gdynia	228	Telewizja Kablowa VECTRA S.A.	Ul. Piastowska 28 Sierpc
35	TK-0042/05	Telewizja Kablowa VECTRA S.A.	Ul. Przebendowskich 17 Gdynia	228	Telewizja Kablowa VECTRA S.A.	Aleja Pokoju 11b Sieradz
36	TK-0043/05	Przedsiębiorstwo Przemysłowo Handlowe Aura Sp. z o.o.	Ul. Madalińskiego 8 Szczecin	2656	Przedsiębiorstwo Przemysłowo Handlowe Aura Sp. z o.o.	Pl. Wolności 1 Pyrzyce

Wśród wymienionych koncesjonariuszy ponownie koncesje otrzymały następujące podmioty:

Lp .	Nr koncesji	Nazwa nadawcy	Adres siedziby	Poprzednia koncesja
1.	TK-0009/05	Spółdzielnia Mieszkaniowa Krzemionki	Os. Stawki 47 Ostrowiec Świętokrzyski	TK-0022/94
2.	TK-0010/05	Gmina Miasta Biłgoraj	Pl. Wolności 16 Biłgoraj	TK-0007/95
3.	TK-0011/05	Lesław Piotr Dorobek	Ul. Słowackiego 52/14 Kamienna Góra	TK-0035/94
4.	TK-0021/05	Spółdzielnia Mieszkaniowa w Lipnie	Os. Gen. W. Sikorskiego 15 Lipno	TK-0011/99
5.	TK-0025/05	Telewizja Kablowa Kołobrzeg Agencja Usługowo-Reklamowa Sp. z o.o.	Ul. Czarnieckiego 7 Kołobrzeg	TK-0003/95
6.	TK-0029/05	Edward Karwala	Ul. Turskiego 14 33-300 Nowy Sącz	TK-0024/95

7.	TK-0032/05	Zbigniew Wiktor Gawroński	Ul. Szczecińska 38 Szczecinek	TK-0019/95
8.	TK-0035/05	Przedsiębiorstwo Usługowo Produkcyjno Handlowe JUREX Sp. z o.o.	Ul. Krzywa Góra 3 87-800 Włocławek	TK-0013/00
9.	TK-0036/05	Częstochowska Spółdzielnia Mieszkaniowa „Nasza Praca”	Ul. Okólna 113a Częstochowa	TK-0027/95

Uniwersalny charakter programu występuje w 28 koncesjach, wyspecjalizowany - informacyjno-publicystyczny w 8 koncesjach, informacyjny, lokalny w 5 koncesjach, edukacyjny w 1 koncesji.

Minimalny, średni czas nadawania programu to 1 godzina na tydzień.

Najdłuższy czas nadawania programu to 6 godzin na dobę, zaś najniższy 15 minut dwa razy w tygodniu.

Zmiany decyzji koncesyjnych na rozpowszechnianie programu w sieciach telewizji kablowej

5.28 Przewodniczący KRRiT wydał na podstawie uchwał Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji następujące decyzje:

- 1 decyzja dotycząca **wyrażenia zgody na rozłożenie opłaty w formie rat za wydanie koncesji**:
 - decyzja nr D-TK-0012/05 z 23 marca 2005 roku w sprawie wyrażenia zgody na rozłożenie opłaty, wynikającej z koncesji nr-0031/04 z 24 listopada 2004 roku udzielonej Andrzejowi Piotrowi Szocińskiemu w Wiśle w formie rat, począwszy od maja do listopada 2005 roku.
- 1 decyzja dotycząca **utrzymania w mocy decyzji** wydanej przez KRRiT:
 - decyzja nr D-TK-0013/05 z 19 kwietnia 2005 roku w sprawie utrzymania w mocy decyzję nr D-TK-0006/05 z 1 lutego 2005 roku w sprawie cofnięcia koncesji nr TK-0007/01 z 9 lipca 2001 roku udzielonej Silesia TV Sp. z o.o. z siedzibą w Zabrzu na rozpowszechnianie programu telewizyjnego w sieciach telewizji kablowej.
- 1 decyzja dotycząca **zmiany koncesji**:
 - decyzja nr D-TK-0015/05 z 22 kwietnia 2005 roku w sprawie zmiany w części koncesję nr TK-0006/01 z 9 lipca 2001 roku udzielonej Telewizji Kablowej VECTRA S.A. z siedzibą w Gdyni poprzez wykreślenie sieci kablowych zlokalizowanych w Kościerzynie, Nidzicy i Olsztynie.
- 4 decyzje dotyczące **rozszerzenia koncesji o kolejne sieci kablowe**:
 - decyzja nr D-TK-0014/05 z 21 kwietnia 2005 roku w sprawie zmiany koncesji nr TK-0014/00 z 27 września 2000 roku udzielony Miejskiej Telewizji Tarnobrzeg „MTVT” Sp. z o.o. z siedzibą w Tarnobrzegu – rozszerzenie o kolejną sieć kablową zlokalizowaną w Tarnobrzegu;
 - decyzja nr D-TK-0034/05 z 22 sierpnia 2005 roku w sprawie zmiany koncesji nr TK-0003/00 z 7 czerwca 2000 roku udzielony Miejskiemu Ośrodkowi Kultury z siedzibą w Piotrkowie Trybunalskim – rozszerzenie o sieć kablową zlokalizowaną w Piotrkowie Trybunalskim;
 - decyzja nr D-TK-0037/05 z 13 września 2005 roku w sprawie zmiany koncesji nr TK-0013/03 z 2 lipca 2003 roku udzieloną Telewizji Miejskiej Gorzów Sp. z o.o. z siedzibą w

Gorzowie Wielkopolskim – rozszerzenie o sieć kablową zlokalizowaną w Gorzowie Wielkopolskim;

- decyzja nr D-TK-0040/05 z 25 października 2005 roku w sprawie zmiany koncesji nr TK-0020/04 z 28 września 2004 roku udzieloną Markowi Henrykowski Kramarczykowi zamieszkałemu we Władysławowie – rozszerzenia o sieć kablową zlokalizowaną w Pucku;

- 2 decyzje dotyczące **zmiany numerów zezwoleń URTiP na numery z rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych**:

- decyzja nr D-TK-0016/05 z 22 kwietnia 2005 roku w sprawie zmiany numerów zezwoleń URTiP na numery z rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych w koncesji nr TK-0006/01 udzielonej Telewizji Kablowej VECTRA S.A. z siedzibą w Gdyni;

- decyzja nr D-TK-0025/05 z 7 czerwca 2005 roku w sprawie zmiany numerów zezwoleń URTiP na numery z rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych w koncesji nr TK-0017/00 udzielonej TELE-TOP Grupa Multimedia Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Gdyni.

- 1 decyzja dotycząca **zmiany nazwy operatora**;

- decyzja nr D-TK-0026/05 z 15 czerwca 2005 roku w sprawie zmiany koncesji nr TK-0003/00 udzielonej Miejskiemu Ośrodkowi Kultury z siedzibą w Piotrkowie Trybunalskim poprzez zmianę nazwy z PTK Operator na UPC Polska Sp. z o.o.

- 3 decyzje dotyczące **zmiany adresu siedziby koncesjonariusza i nazwy programu**:

- decyzja nr D-TK-0027/05 z 17 czerwca 2005 roku w sprawie zmiany treści pkt I koncesji nr TK-0025/04 z 22 października 2004 roku udzielonej MEDIA WM Sp. z o.o. z siedzibą w Lubinie, poprzez zmianę adresu i nazwy programu;

- decyzja nr D-TK-0033/05 z 12 lipca 2005 roku w sprawie zmiany treści pkt I koncesji nr TK-0028/04 z 4 listopada udzielonej Telewizji Przewodowej Zielona Góra Sp. z o.o. z siedzibą w Zielonej Górze, poprzez zmiany nazwy programu;

- decyzja nr D-TK-0038/05 z 13 września 2005 roku w sprawie zmiany treści pkt I i IV koncesji nr TK-0017/00 z 29 listopada 2000 roku udzielonej TELE-TOP Grupa Multimedia Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Gdyni, poprzez zmiany nazwy programu i wydzielania lokalnych pasm programowych.

- 18 decyzji dotyczących **zmian zapisów właścicielskich** (zgodnie ze stanowiskiem KRRiT z 1 września 2005 roku):

- decyzja nr D-TK-0042/05 z 30 listopada 2005 roku w sprawie zmiany treści zapisów właścicielskich określonych w pkt XI w koncesji nr TK-0006/01 z 9 lipca 2001 roku udzielonej Telewizji Kablowej VECTRA S.A. z siedzibą w Gdyni;

- decyzja nr D-TK-0043/05 z 30 listopada 2005 roku w sprawie zmiany treści zapisów właścicielskich określonych w pkt IX w koncesji nr TK-0007/02 z 14 maja 2002 roku udzielonej Telewizji Kablowej VECTRA S.A. z siedzibą w Gdyni;

- decyzja nr D-TK-0044/05 z 30 listopada 2005 roku w sprawie zmiany treści zapisów właścicielskich określonych w pkt IX w koncesji nr TK-0016/02 z 23 grudnia 2002 roku udzielonej Telewizji Kablowej VECTRA S.A. z siedzibą w Gdyni ;

- decyzja nr D-TK-0045/05 z 30 listopada 2005 roku w sprawie zmiany treści zapisów właścicielskich określonych w pkt IX w koncesji nr TK-0017/02 z 23 grudnia 2002 roku udzielonej Telewizji Kablowej VECTRA S.A. z siedzibą w Gdyni;

- decyzja nr D-TK-0046/05 z 30 listopada 2005 roku w sprawie zmiany treści zapisów właścicielskich określonych w pkt IX w koncesji nr TK-0018/02 z 23 grudnia 2002 roku udzielonej Telewizji Kablowej VECTRA S.A. z siedzibą w Gdyni;
- decyzja nr D-TK-0047/05 z 30 listopada 2005 roku w sprawie zmiany treści zapisów właścicielskich określonych w pkt X w koncesji nr TK-0001/05 z 27 stycznia 2005 roku udzielonej Telewizji Kablowej VECTRA S.A. z siedzibą w Gdyni;
- decyzja nr D-TK-0048/05 z 30 listopada 2005 roku w sprawie zmiany treści zapisów właścicielskich określonych w pkt X w koncesji nr TK-0002/05 z 27 stycznia 2005 roku udzielonej Telewizji Kablowej VECTRA S.A. z siedzibą w Gdyni;
- decyzja nr D-TK-0049/05 z 30 listopada 2005 roku w sprawie zmiany treści zapisów właścicielskich określonych w pkt X w koncesji nr TK-0003/05 z 27 stycznia 2005 roku udzielonej Telewizji Kablowej VECTRA S.A. z siedzibą w Gdyni;
- decyzja nr D-TK-0050/05 z 30 listopada 2005 roku w sprawie zmiany treści zapisów właścicielskich określonych w pkt X w koncesji nr TK-0004/05 z 27 stycznia 2005 roku udzielonej Telewizji Kablowej VECTRA S.A. z siedzibą w Gdyni;
- decyzja nr D-TK-0051/05 z 30 listopada 2005 roku w sprawie zmiany treści zapisów właścicielskich określonych w pkt X w koncesji nr TK-0005/05 z 27 stycznia 2005 roku udzielonej Telewizji Kablowej VECTRA S.A. z siedzibą w Gdyni;
- decyzja nr D-TK-0052/05 z 30 listopada 2005 roku w sprawie zmiany treści zapisów właścicielskich określonych w pkt X w koncesji nr TK-0014/05 z 14 kwietnia 2005 roku udzielonej Telewizji Kablowej VECTRA S.A. z siedzibą w Gdyni;
- decyzja nr D-TK-0053/05 z 30 listopada 2005 roku w sprawie zmiany treści zapisów właścicielskich określonych w pkt IX w koncesji nr TK-0017/05 z 14 kwietnia 2005 roku udzielonej PETRUS Sp. z o.o. z siedzibą w Chojnicach;
- decyzja nr D-TK-0054/05 z 30 listopada 2005 roku w sprawie zmiany treści zapisów właścicielskich określonych w pkt IX w koncesji nr TK-0018/05 z 14 kwietnia 2005 roku udzielonej PETRUS Sp. z o.o. z siedzibą w Chojnicach;
- decyzja nr D-TK-0055/05 z 30 listopada 2005 roku w sprawie zmiany treści zapisów właścicielskich określonych w pkt X koncesji w nr TK-0034/05 z 20 września 2005 roku udzielonej Telewizji Kablowej VECTRA S.A. z siedzibą w Gdyni;
- decyzja nr D-TK-0060/05 z 9 grudnia 2005 roku w sprawie zmiany treści zapisów właścicielskich i zmiany adresu określonych w pkt I i VII w koncesji nr TK-0015/00 z 27 listopada 2000 roku udzielonej Miejskiej Telewizji Opole Sp. z o.o. z siedzibą w Opolu;
- decyzja nr D-TK-0061/05 z 19 grudnia 2005 roku w sprawie zmiany treści zapisów właścicielskich określonych w pkt X w koncesji nr TK-0002/02 z 18 stycznia 2002 roku udzielonej Telewizji Miejskiej Stalowa Wola Sp. z o.o. z siedzibą w Stalowej Woli;
- decyzja nr D-TK-0062/05 z 19 grudnia 2005 roku w sprawie zmiany treści zapisów właścicielskich określonych w pkt IX w koncesji nr TK-0022/05 z 15 kwietnia 2005 roku udzielonej CITY-SAT GORDZIELIK S p. z o.o. z siedzibą w Strzelcach Opolskich ;
- decyzja nr D-TK-0066/05 z 30 grudnia 2005 roku w sprawie zmiany treści zapisów właścicielskich określonych w pkt IX w koncesji nr TK-0005/02 z 28 marca 2002 roku udzielonej Telewizji Kablowej Bogatynia Sp. z o.o. z siedzibą w Bogatyni.
- 2 decyzje dotyczące **zmiany terminu rozpoczęcia rozpowszechniania programu**;
- decyzja nr D-TK-0064/05 z 30 grudnia 2005 roku w sprawie zmiany terminu rozpoczęcia rozpowszechniania programu w koncesji nr TK-0026/05 z 17 czerwca 2005 roku do dnia 1 stycznia 2006 roku;

- decyzja nr D-TK-0065/05 z 30 grudnia 2005 roku w sprawie zmiany terminu rozpoczęcia rozpowszechniania programu w koncesji nr TK-0027/05 z 17 czerwca 2005 roku do dnia 1 stycznia 2006 roku.

- 10 decyzji dotyczących **uchylenia koncesji**:

- decyzja nr D-TK-0017/05 z 4 maja 2005 roku w sprawie uchylenia koncesji nr TK-0004/96 z 10 maja 1996 roku udzielonej Spółdzielni Mieszkaniowej „Związkowiec” z siedzibą w Koninie, zaprzestanie rozpowszechniania programu wynikające ze zmiany sytuacji finansowej Spółdzielni;

- decyzja nr D-TK-0018/05 z 4 maja 2005 roku w sprawie uchylenia koncesji nr TK- 0010/98 z 7 maja 1998 roku udzielonej Zamojskiej Telewizji Kablowej Sp. z o.o. z siedzibą w Zamościu, rezygnacja z rozpowszechniania programu;

- decyzja nr D-TK-0021/05 z 10 maja 2005 roku w sprawie uchylenia koncesji nr TK-0015/96 z 30 września 1996 roku na rozpowszechnianie programu w sieciach telewizji kablowej udzielonej Karolowi Jackowi Augustynowi zamieszkałemu w Białymstoku, zaprzestanie emisji programu spowodowany sprzedażą sieci innemu operatorowi ;

- decyzja nr D-TK-0023/05 z 31 maja 2005 roku w sprawie uchylenia koncesji nr TK-0004/04 z 9 marca 2004 roku udzielonej Markowi Betleji zamieszkałemu w Rudniku, zaprzestanie produkowania i rozpowszechniania programu;

- decyzja nr D-TK-0028/05 z 17 czerwca 2005 roku w sprawie uchylenia koncesji nr TK-0011/00 z 29 sierpnia 2000 roku udzielonej Przedsiębiorstwu Wielobranżowemu Impromex Sp. z o.o. z siedzibą w Szydłowcu, przyczyny organizacyjne i brak kompletnego zespołu organizacyjnego;

- decyzja nr D-TK-0029/05 z 17 czerwca 2005 roku w sprawie uchylenia koncesji nr TK-0013/02 z 29 października 2002 roku udzielonej Czaplińskiemu Ośrodkowi Kultury z siedzibą w Czaplinku, brak możliwości wznowienia nadawania programu;

- decyzja nr D-TK-0056/05 z 9 grudnia 2005 roku w sprawie uchylenia koncesji nr TK-0012/05 z 14 kwietnia 2005 roku udzielonej Telewizji Kablowej VECTRA S.A. Z siedzibą w Gdyni na rozpowszechnianie programu w sieci tvk w Skarżysku Kamiennej, zmiany w strategii rozwoju i zaniechanie zamiaru działalności nadawczej;

- decyzja nr D-TK-0057/05 z 9 grudnia 2005 roku w sprawie uchylenia koncesji nr TK-0013/05 z 14 kwietnia 2005 roku udzielonej Telewizji Kablowej VECTRA S.A. z siedzibą w Gdyni na rozpowszechnianie programu w sieci tvk w Radomiu, zmiany w strategii rozwoju i zaniechanie zamiaru działalności nadawczej ;

- decyzja nr D-TK-0058/05 z 9 grudnia 2005 roku w sprawie uchylenia koncesji nr TK-0015/05 z 14 kwietnia 2005 roku udzielonej Telewizji Kablowej VRCTRA S.A. z siedzibą w Gdyni na rozpowszechnianie programu w sieci tvk w Legnicy, zmiany w strategii rozwoju i zaniechanie zamiaru działalności nadawczej ;

- decyzja nr D-TK-0059/05 z 9 grudnia 2005 roku w sprawie uchylenia koncesji nr TK-0016/05 z 14 kwietnia 2005 roku udzielonej Telewizji Kablowej VECTRA S.A. z siedzibą w Gdyni na rozpowszechnianie programu w sieci tvk w Jeleniej Górze, zmiany w strategii rozwoju i zaniechanie zamiaru działalności nadawczej ;

- 5 decyzji dotyczących **zawieszenia emisji programu**:

- decyzja nr D-TK-0019/05 z 10 maja 2005 roku w sprawie zawieszenia rozpowszechniania programu telewizyjnego w sieciach kablowych w Nowym Dworze Gdańskim, Darłowie, Dąbrowie Białostockiej, Łapach, Malborku, Nowym Stawie, Pasłęku, Rucianym Nidzie, Bemowie Piskim, Orzyszu, Gdańsku i Wąbrzeźnie na podstawie koncesji nr TK-0017/00

udzielonej TELE-TOP Grupie Multimedialnej Polska Sp. z o.o., od 15 marca 2005 roku do 31 grudnia 2005 roku;

- decyzja nr D-TK-0020/05 z 10 maja 2005 roku w sprawie zawieszenia rozpowszechniania programu telewizyjnego w sieci kablowej na podstawie koncesji nr TK-0006/97 udzielonej Janowi Wiertlewskiemu, od 3 kwietnia 2004 roku do 31 grudnia 2005 roku;

- decyzja nr D-TK-0024/05 z 7 czerwca 2005 roku w sprawie zawieszenia rozpowszechniania programu telewizyjnego w sieci kablowej na podstawie koncesji nr TK-0015/02, od 1 sierpnia 2004 roku do 31 grudnia 2006 roku;

- decyzja nr D-TK-0030/05 z 21 czerwca 2005 roku w sprawie zawieszenia emisji programu telewizyjnego rozpowszechnianego przez Telewizję Kablową VECTRA SA na podstawie koncesji nr TK-0006/01 w sieci kablowej zlokalizowanej w Wałbrzychu ze stacją czołową przy ul. Kasztelańskiej 86, od 30 maja 2005 roku do 30 listopada 2005 roku;

- decyzja nr D-TK-0031/05 z 28 czerwca 2005 roku w sprawie zawieszenia emisji programu telewizyjnego rozpowszechnianego przez Telewizję Kablową VECTRA SA na podstawie koncesji nr TK-0012/05 w sieci kablowej zlokalizowanej w Skarżysku Kamiennej ze stacją czołową przy ul. Spółdzielczej 34A, od 30 czerwca 2005 roku do 31 grudnia 2005 roku.

- 3 decyzje dotyczące **umorzenia postępowania** w sprawie wniosków o udzielenie koncesji:

- decyzja nr D-TK-0022/05 z 20 maja 2005 roku w sprawie umorzenia postępowania w sprawie wniosku o udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu telewizyjnego w sieci telewizji kablowej, złożonego w 23 września 2004 roku przez Przedsiębiorstwo EKO-BUD Sp. z o.o. z siedzibą w Żorach, zarejestrowanego pod numerem TVK0057/04;

- decyzja nr D-TK-0039/05 z 20 października 2005 roku w sprawie umorzenia postępowania w sprawie wniosku o udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu telewizyjnego w sieci telewizji kablowej w Świnoujściu, złożonego w 11 lipca 2005 roku przez Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „Telewizja Kablowa „, Sp. z o.o. z siedzibą w Świnoujściu, zarejestrowanego pod numerem TVK0021/05;

- decyzja nr D-TK-0063/05 z 29 grudnia 2005 roku w sprawie umorzenia postępowania w sprawie wniosku nr TVK0039/97-R o rozszerzenie koncesji nr TK-0015/95 złożonego przez ProCable Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie w 9 września 1997 roku na rozpowszechnianie programu telewizyjnego w kolejnych sieciach telewizji kablowej, ze względu na jego bezprzedmiotowość;

- 1 decyzja dotycząca **uznania za nadawcę społecznego**:

- decyzja nr D-TK-0032/05 z 5 lipca 2005 roku w sprawie uznania Stowarzyszenia Sadyba z siedzibą w Warszawie przy ul. Konstancińskiej 3 za nadawcę społecznego i zwolnienie Stowarzyszenia Sadyba z opłaty za udzielenie koncesji.

- 1 decyzja dotycząca **pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia**:

- decyzja nr D-TK-0035/05 z 24 sierpnia 2005 roku w sprawie pozostawienia bez rozpatrzenia złożonego przez Jerzego Sobotkę zamieszkałego w Ostródzie, wniosku nr TVK0016/05 z 6 czerwca 2005 roku, z powodu nieuzupełnienia braków.

- 2 decyzje dotyczące **odmowy udzielenia koncesji**:

- decyzja nr D-TK-0036/05 z 12 września 2005 roku w sprawie odmowy udzielenia koncesji na rozpowszechnianie programu telewizyjnego pod nazwą „RTK lokalny” dla Regionalnej Telewizji Kablowej Spółka Jawna L. Iwański i Wspólnicy z siedzibą w Nowym Sączu przy ul. Naściszowskiej 39. Spółka Jawna nie posiada pełnej osobowości prawnej i nie może uzyskać koncesji na rozpowszechnianie programu ;

- decyzja nr D-TK-0041/05 z 9 listopada 2005 roku w sprawie odmowy udzielenia koncesji na rozpowszechnianie programu telewizyjnego pod nazwą „Telewizja TWOJA” poprzez sieć instalacji anten zbiorczych za pomocą urządzeń radiowych bliskiego zasięgu dla Przedsiębiorstwa EKO-BUD Sp. z o.o. z siedzibą w Żorach przy ul. Węglowej 11, odmowa uzgodnienia warunków technicznych na rozpowszechnianie programu telewizyjnego w sieciach instalacji anten zbiorczych przez URTiP.

Rejestracja programów rozprowadzanych w sieciach telewizji kablowej

5.29 Zgodnie z przepisami ustawy o radiofonii i telewizji Przewodniczący KRRiT jest organem rejestrującym programy rozprowadzane w sieciach telewizji kablowej.

Do Przewodniczącego KRRiT wpłynęło w okresie sprawozdawczym **325** zgłoszeń o wpis do rejestru programów rozprowadzanych w sieciach telewizji kablowej.

Przewodniczący KRRiT wydał też **327** postanowień o wpisie do rejestru programów rozprowadzanych w sieciach kablowych

W okresie sprawozdawczym zostało wydanych **108** decyzji pozostawiających złożone zgłoszenia bez rozpoznania ze względu na nieuzupełnienie przez operatorów braków w w/w zgłoszeniach. Powodem wydania tych decyzji było nienadesłanie w oznaczonym terminie 7 dni umów, zgód, oświadczeń nadawców, zezwalających operatorom na reemisję programów.

Wpłynęło **6** wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy. Po dokonaniu uzupełnień zgłoszeń sprawy zostały załatwione pozytywnie.

W okresie sprawozdawczym nie były wydane decyzje o odmowie rejestracji, ani decyzje zakazujące rozprowadzania programów w sieciach telewizji kablowej.

Na rynku medialnym pojawiły się nowe programy do rejestracji:

- **TVN GRA** (ul. Wiertnicza 166, 02-952 Warszawa, Polska, TVN Sp. z o.o.);
- **TVP Kultura** (ul. J.P. Woronicza 17, 00-999 Warszawa, Polska, Telewizja Polska S.A.);
- **Boomerang** (House 16 Great Marlborough Street, Londyn W1F7HS, Turner Broadcasting System Europe Ltd., Wielka Brytania);
- **Cinemax 2** (Pod Visnovkou 1662/23, 140 00 Praga 4, HBO Ceska Republika, spol. S r. o., Czeska Republika);
- **EDUSAT BIS** (ul. Kasprzaka 29/31, 01-234 Warszawa, Polska, Fundacja Innowacja);
- **EDUSAT BIS 2** (ul. Kasprzaka 29/31, 01-234 Warszawa, Polska, Fundacja Innowacja);
- **Polsat Sport 2** (ul. Ostrobramska 77, 04-175 Warszawa, Polska, Telewizja Polsat SA);
- **PLAYBOY TV UK** (Aquis House, Station Road, Hayes, Middlesex UB3 4DX, Wielka Brytania, Playboy TV UK/Benelux Limited);
- Program **MTV Classic** zmienił nazwę na **VH1 Polska**.

Przewodniczący KRRiT wydał 5 postanowień o zmianie w księdze rejestrowej operatorów na ich wnioski.

Nowe usługi w sieciach kablowych. Cyfrowa telewizja kablowa

5.30 Sieci telewizji kablowej przestały być już jedynie miejscem świadczenia najprostszej usługi, czyli dostarczania analogowego sygnału telewizyjnego i radiowego.

Obecnie sieć telewizji kablowej jest miejscem intensywnego rozwoju. Operatorzy telewizji kablowej, stają się dostawcami usługi dostępu do sieci Internet. Swoją ofertę wzbogacają o możliwość podłączenia telefonii cyfrowej.

Z pełną konwergencją tzw. „Triple play”, połączeniem przez jednego operatora sieci teletransmisyjnej trzech rodzajów usług, telewizji, dostępu do sieci Internet oraz telefonu, mamy do czynienia jak na razie jedynie w przypadku największego warszawskiego operatora spółki Aster City Cable Sp. z o.o. oraz spółki MULTIMEDIA z Gdyni.

Aster City Cable Sp. z o.o. jako pierwsza w Polsce uruchomiła usługę telewizji cyfrowej dostępnej w sieci kablowej. Korzyści, jakie niesie ze sobą wprowadzenie cyfrowej technologii w sieci kablowej to m.in. odbiór obrazu i dźwięku w cyfrowej jakości, możliwość wyboru przez użytkownika odpowiadającej mu wersji językowej, możliwość wyboru napisów, kontrola rodzicielska – wprowadzenie kodu zabezpieczającego przed odbiorem programów przez osoby nieuprawnione. W przyszłości telewizja cyfrowa umożliwi operatorom wprowadzenie szeregu nowych usług, m.in. video on-demand (video na żądanie) czy pay-per-view (płać i oglądaj).

Analiza sprawozdań finansowych z działalności koncesjonowanych podmiotów rozpowszechniających program w sieciach telewizji kablowej.

5.31 Z analizy sprawozdań finansowych nadesłanych w roku 2005, (zgodnie z art.37a ustawy o radiofonii i telewizji) przez koncesjonariuszy rozpowszechniających program w sieciach telewizji kablowej wynika, iż należy dokonać podziału na grupy podmiotów. Podział ten ma zasadnicze znaczenie dla przedstawianych wyników finansowych.

- Jedną grupę stanowią nadawcy, będący równocześnie operatorami telewizji kablowej. Prowadząc jako podmioty gospodarcze wspólne rachunki przychodów i kosztów z obu rodzajów działalności, wykazują najwyższe dochody, rzędu kilkuset tysięcy złotych rocznie lub wyższe, gdy rzecz dotyczy wielkich sieci telewizji kablowej. Główne wpływy pochodzą jednak z abonamentu.
- Kolejną grupą, którą należy wyodrębnić spośród koncesjonariuszy telewizji kablowej są podmioty, należące i dotowane przez samorządy terytorialne, stowarzyszenia i spółdzielnie mieszkaniowe. Incydentalnie również przypadki podmiotów gospodarczych np. zakładów przemysłowych lub produkcyjno-handlowych, dla których produkcja i rozpowszechnianie programu jest marginalnym dodatkiem. Prowadząc ten rodzaj działalności, kierują się one innymi względami niż ekonomiczne, nie wykazując dochodu, a w większości przypadków koszty ich funkcjonowania są dotowane lub pokrywane z innych źródeł.
- Ostatnią grupę stanowią nadawcy, dla których rozpowszechnianie i produkcja programów stanowi źródło dochodów, a często sposób na samozatrudnienie lub stworzenie kilku miejsc pracy. W przypadku tych podmiotów wykazywane dochody generalnie mieszczą się w przedziale od kilku do kilkudziesięciu tysięcy złotych rocznie.

Z nadsyłanych sprawozdań finansowych wynikają też wspólne dla tej branży wnioski:

- 1) Podmioty posiadające i realizujące koncesje w sieciach telewizji kablowej zatrudniają do tego najczęściej kilku, rzadziej kilkunastu pracowników (etaty, umowy-zlecenia) .
- 2) Realizacja koncesji w sieci telewizji kablowej mimo kreowania stosunkowo niewielkich zysków, ze względu na znaczne koszty wymaga dużych nakładów. Wykazywane w sprawozdaniach wielkości przychodów i kosztów wskazują na znaczenie gospodarcze tej branży, zwłaszcza dla lokalnych (często są to małe miasta) rynków. Ekonomicznym efektem

tej działalności są miejsca pracy nie tylko w samych telewizjach, ale ich gospodarczym otoczeniu.

3) Produkcja i rozpowszechnianie programów w sieciach telewizji kablowej podejmowana jest w znacznej mierze z wielu innych przyczyn niż wypracowanie zysku firmy. Z jednej strony ze względu na zapotrzebowanie społeczności lokalnych program stał się pożądanym narzędziem komunikacji społecznej (program lokalny stanowi sposób upowszechniania lokalnych informacji, wiedzy, dorobku kultury, sportu i nauki; promocję miasta i regionu; nowe możliwości reklamy itd.), z drugiej staje się atrakcyjnym uzupełnieniem oferty programowej sieci telewizji kablowej.

Rynek telewizji kablowych przedstawiany jest również w części „Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

VI. DZIAŁALNOŚĆ KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI W ZAKRESIE ODBIORU PROGRAMÓW NADAWCÓW PUBLICZNYCH

A. RADIOFONIA PUBLICZNA

6.1 Rozwój bazy nadawczej programów radia publicznego odbywa się w oparciu o projekty sieci oraz wnioski składane przez nadawców, dotyczące dokonania niezbędnych uzupełnień w określonych rejonach kraju.

Rozwój w oparciu o projekty sieci wiąże się najczęściej z faktem uruchamiania nowych stacji nadawczych w oddawanych do użytku profesjonalnych obiektach.

Aktualna sytuacja nadawcza Polskiego Radia S.A.

6.2 Program 1 PR S.A. funkcjonuje w oparciu o podstawową częstotliwość długofalową 225 kHz w Solcu Kujawskim, częstotliwość 198 kHz, zlokalizowaną w RON Raszyn oraz 58 częstotliwości z zakresu 87,5 – 108 MHz, przy czym 41 z nich to częstotliwości o mocy równej lub wyższej od 1 kW.

W 2005 roku kontynuowana była rozbudowa sieci stacji UKF FM, przeznaczonych do emisji Programu 1 w oparciu o częstotliwości zwalniane przez nadawców lub przekazywane przez Urząd Regulacji Telekomunikacji i Poczty.

Przewodniczący KRRiT wydał 23 decyzje, umożliwiające uruchomienie 11 nowych stacji do emisji Programu 1, w tym 8 stacji o mocy równej lub większej od 1 kW.

W przypadku dwunastu pracujących stacji wydane zostały decyzje zmieniające ich parametry techniczne.

Trzy projekty decyzji uzgadniających parametry techniczne stacji do emisji PR1 oczekują na uzgodnienie w Urzędzie Komunikacji Elektronicznej.

Obecnie pokrycie ludnościowe Programem 1 PR S.A. w zakresie UKF FM wynosi 53,72 %, natomiast pokrycie powierzchniowe wynosi 31,85 %.

W 2005 roku Przewodniczący KRRiT wydał decyzję dotyczącą dodatkowej stacji w Siedlcach i aktualnie Polskie Radio S.A. dysponuje siecią 40 stacji nadawczych służących do emisji Programu 2, co pozwala na osiągnięcie pokrycia ludnościowego prawie 78% przy jednoczesnym zasięgu powierzchniowym wynoszącym 76,2%.

Sieć ogólnopolska do emisji Programu 3 funkcjonuje w oparciu o 41 stacji nadawczych, zapewniających uzyskanie pokrycia ludnościowego około 92,5% przy jednoczesnym pokryciu powierzchniowym 90,14%.

W przypadku jednej stacji z sieci Programu 3 wydana została decyzja zmieniająca parametry techniczne.

W 2005 roku kontynuowano rozbudowę sieci stacji Programu 4 - Radio BIS.

Łącznie w ubiegłym roku dokonano zmiany parametrów technicznych w przypadku czterech częstotliwości z sieci Radia BIS, a w jednym przypadku KRRiT z powodu zakończenia kadencji już nie zdążyła wydać decyzji pomimo otrzymanego postanowienia Prezesa URTiP.

Aktualnie liczba stacji do emisji Programu 4 - Radio BIS, dla których dokonano rezerwacji częstotliwości wynosi 42.

Pozwala to na osiągnięcie pokrycia ludnościowego 62,6 % przy jednoczesnym pokryciu powierzchniowym 49,1%.

W celu dalszego rozwoju sieci Programu 4 - Radio BIS i uzyskania docelowego pokrycia zgodnego z projektem sieci konieczne jest wskazanie przez Polskie Radio S.A. szczegółowych lokalizacji dla około 10 stacji nadawczych, których częstotliwości znajdują się w dyspozycji Przewodniczącego KRRiT.

Aktualna sytuacja nadawcza regionalnych rozgłośni Polskiego Radia

6.3 Uchwała Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji nr 497 z 14 grudnia 1998 roku, określiła konieczność rekonfiguracji sieci nadawczych, eksploatowanych przez regionalne spółki radia publicznego w związku ze zmianą podziału administracyjnego kraju.

W 2005 roku Przewodniczący KRRiT wydał jedną decyzję rozszerzającą dotychczasowy stan posiadania Radia Łódź S.A. o częstotliwość zlokalizowaną w Wieruszowie.

Przewodniczący KRRiT dokonał również zmiany parametrów technicznych w przypadku siedmiu stacji nadawczych.

Ponadto toczą się trzy postępowania w sprawie zmian parametrów technicznych stacji oraz jedno postępowanie dotyczące nowej stacji.

Aktualne zasięgi programów ogólnopolskich i regionalnych radia publicznego przedstawiono na mapach stanowiących załącznik do opracowania „Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

B. TELEWIZJA PUBLICZNA

Działania na rzecz rozszerzenia zasięgu i poprawy odbioru programów nadawanych przez Telewizję Polską S.A.

6.4 Rozwój sieci ogólnopolskich Programu 1 i 2 Telewizji Polskiej S.A. realizowany jest zgodnie z uchwałą KRRiT Nr 171 z 1995 roku. Do dokończenia budowy tych sieci pozostało uruchomienie pięciu obiektów nadawczych dużej mocy. Do tego konieczne będzie

uruchomienie, szczególnie w rejonach górskich, wielu stacji retransmisyjnych małej mocy. Po oddaniu do eksploatacji wszystkich planowanych obiektów dużej mocy pokrycie kraju zbliży się do 100 %.

W 2006 roku przewidywane jest oddanie do użytku obiektu nadawczego Warszawa Raszyn. Przewidywana jest także budowa obiektów nadawczych: Ostrołęka, Łódź - Dąbrowa, Gniezno – Kopaszyn, Krynica – Maślana Góra.

Dla tych obiektów przewidziane zostały kanały do retransmisji Programów 1 i 2 Telewizji Polskiej S.A.

Dla programu regionalnego tworzonego przez oddziały terenowe TVP S.A. brakuje nowych kanałów telewizyjnych dużej mocy, które mogłyby zostać uruchomione w nowo oddanych obiektach nadawczych. W 2005 roku skoordynowanych zostało dziewięć kanałów małej mocy z przeznaczeniem dla potrzeb TVP3.

Oddanie do użytku wymienionych obiektów zamknie proces przyznawania kanałów telewizji naziemnej dla nadawania analogowego. Następnym etapem rozwoju telewizji naziemnej będzie nadawanie cyfrowe.

Rozwój sieci oddziałów terenowych TVP S.A.

6.5 Programy regionalne telewizji publicznej są nadawane z wykorzystaniem 42 stacji, co zapewnia 75,4 % pokrycia ludnościowego kraju i 59,0 % pokrycia powierzchniowego.

W 2005 roku zmieniono parametry techniczne dla 5 stacji nadawczych. Z końcem roku Przewodniczący KRRiT wystąpił z wnioskiem do Prezesa URTiP o wydanie postanowienia na rezerwację kanału dla siedmiu obiektów nadawczych małej mocy.

Pojedyncze nowe stacje mogą pojawić się po dokonaniu weryfikacji pokrycia kraju Programem 1 i Programem 2 TVP S.A. oraz po dokonaniu oceny konieczności uzupełnienia sieci, wykorzystywanych do emisji tych programów o stacje zapisane w uchwale KRRiT nr 171 z 1995 roku.

W ocenie konieczności uzupełnienia sieci dla Programu 1 i Programu 2 TVP S.A. należy też uwzględnić stację w Bytowie, która dotychczas nie została uruchomiona. Weryfikacja powinna objąć też następujące stacje: Czersk, Gniezno, Hajnówka, Krynica - Maślana Góra, Lidzbark Warmiński, Ostrołęka, Wodzisław Śląski i Żagań Wichów.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji nie ma możliwości technicznych dokonania weryfikacji pokrycia kraju Programem 1 i Programem 2 TVP S.A. Weryfikacji tej może jedynie dokonać Urząd Komunikacji Elektronicznej we współpracy ze Spółką Telewizja Polska S.A.

Dalszy rozwój sieci służącej do nadawania programów regionalnych będzie możliwy z chwilą wprowadzenia naziemnej telewizji cyfrowej DVB-T.

VII. KONTROLA DZIAŁALNOŚCI PROGRAMOWEJ NADAWCÓW

7.1 Prowadzona przez KRRiT kontrola działalności programowej nadawców odbywa się w granicach określonych ustawą i nie narusza prawa nadawców do samodzielnego kształtowania programu (art. 13 ustawy o radiofonii i telewizji). KRRiT dokonuje kontroli na podstawie dwóch narzędzi: monitoringu programów oraz analizy sprawozdań i planów programowych nadawców.

Monitoring programu, zależnie od jego celu, może obejmować:

- całość programu danego nadawcy emitowanego w danym okresie; monitoring taki służy kontroli realizacji warunków koncesji lub innych zapisanych w prawie obowiązków programowych nadawcy. Standardowo, w odniesieniu zarówno do programów radiowych jak i telewizyjnych, najczęściej stosowaną próbą obejmującą całość programu jest program nadany w ciągu pełnego tygodnia;
- wybrany rodzaj audycji (przekazów) nadanych w programie danego nadawcy (grupy nadawców) w danym okresie (w ciągu tygodnia lub dłużej), analizowany z punktu widzenia realizacji obowiązków określonych w ustawie, określonego problemu związanego ze specyfiką danego rodzaju programu itp.;
- konkretną audycję (przekaz) lub jej konkretne wydania; monitoring ten przeprowadzany jest najczęściej w trybie interwencji, tzn. wówczas, gdy KRRiT otrzymała skargę lub gdy zachodzi podejrzenie, że w danej audycji nastąpiło naruszenie określonych przepisów ustawy i należy dokonać weryfikacji tego zarzutu.

7.2 Sprawozdania i plany programowe nadawców dotyczą wymaganych w ustawie rodzajów i zakresów tematycznych audycji i sporządzane są, zależnie od ich celu, głównie w dwóch przekrojach czasowych: rocznym lub kwartalnym.

W odniesieniu do wszystkich nadawców, tj. publicznych i koncesjonowanych, radiowych telewizyjnych, kontrola programów, prowadzona przez KRRiT zgodnie z ustawą o radiofonii i telewizji, obejmuje:

- realizację obligatoryjnych kwot audycji i innych przekazów w programach nadawców, tj.
 - w odniesieniu do programów radiowych i telewizyjnych - udziału utworów słowno-muzycznych wykonywanych w języku polskim w łącznym czasie emisji wszystkich utworów słowno-muzycznych w programie; w odniesieniu do programów telewizyjnych – także kwot nadanych audycji wytworzonych pierwotnie w języku polskim, audycji europejskich i audycji europejskich wytworzonych przez producentów niezależnych, w

tym audycji wytworzonych w okresie 5 lat przed rozpowszechnieniem w programie (art. 15 i 15a u.r.t.); kontrola realizacji ww. przepisów ustawy dokonywana jest na podstawie danych pozyskiwanych co kwartał przez KRRiT od nadawców;

- przestrzeganie w nadawanych programach przepisów dotyczących szczególnej ochrony dzieci i młodzieży (art. 18 ust. 4 i 5 ustawy) oraz monitorowanie naruszeń przepisów art. 18 ustawy ust. 1-5 oraz ust. 7 ustawy. W tym zakresie kontrola jest prowadzona za pomocą monitoringu programów: obejmującego całość programu danego nadawcy lub grupy nadawców, badanego w wybranym okresie lub monitoringu podjętego w trybie interwencji.

W odniesieniu do nadawców publicznych, radiowych i telewizyjnych, kontrola, obok zagadnień wymienionych powyżej, obejmuje:

- realizację szczególnych zadań nadawców publicznych (art. 21, 23, 24, 25 ustawy), w tym emisję audycji służących umacnianiu rodziny, kształtowaniu postaw prozdrowotnych, zwalczaniu patologii społecznych (art. 21 ust. 2 pkt 7, 7a, 8), audycji oświatowych dla szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych (art. 25 ust. 2), audycji dla mniejszości narodowych i etnicznych oraz społeczności posługujących się językiem regionalnym, emitowanych w językach tych mniejszości i społeczności (art. 21 ust. 1a pkt 8a);
- realizację zadań regionalnych i lokalnych nadawców publicznych (dotyczy publicznych regionalnych programów radiowych i telewizyjnych i publicznych lokalnych - miejskich programów radiowych),
- zachowywania równowagi (mierzonej czasem obecności w programie) w dostępie partii, ugrupowań politycznych i polityków do programów publicznego radia i telewizji;

Kontrola KRRiT w ww. zakresie opiera się na analizie i ocenie:

- rocznych sprawozdań programowych nadawców, zawierających dane o liczbie godzin programu nadanego w ciągu roku, o jego strukturze gatunkowej (tj. liczbie godzin różnych rodzajów audycji: informacyjnych, publicystycznych, edukacyjnych, rozrywkowych itd., nadanych w programie w danym roku), o liczbie godzin i rodzaju audycji poświęconych tematyce regionalnej (dotyczy regionalnych radiowych programów) oraz informacje (data emisji, tematy, łączna liczba godzin emisji w ciągu roku) o nadanych w programie audycjach realizujących szczególne zadania określone w art. 21 ust. 2 pkt 7, 7a, 8, art. 21 ust. 1a pkt 8a, art. 25 ust. 2 ustawy;
- rocznych planów programowych nadawców, zawierających dane o liczbie godzin i planowanej strukturze gatunkowej programu oraz (w przypadku regionalnych programów radiowych) o planowanej liczbie godzin emisji tematyki związanej z regionem;
- planowanych przedsięwzięć programowych finansowanych ze środków tzw. pozaabonamentowych;
- sprawozdań tematycznych nadawców dotyczących realizacji obowiązków nadawców wynikających z innych niż ustawa o radiofonii i telewizji ustaw i aktów prawnych (np. ustawa o przeciwdziałaniu alkoholizmowi i wychowaniu w trzeźwości).

Podstawą wymagań programowych dotyczących udziału tematyki regionalnej w programach rozgłośni regionalnych są uchwały KRRiT: nr 398/2003 i 44/2004. Zgodnie z nimi, KRRiT powinna prowadzić dwukrotnie w ciągu roku monitoring programów nadawanych przez 17 rozgłośni regionalnych radia publicznego, mający na celu sprawdzenie, w jakim wymiarze i w jakich audycjach obecna jest w programie tematyka regionalna.

W 2005 roku monitoring ten został przez KRRiT zawieszony, ze względu na zgłaszany przez nadawców postulat zmiany obowiązków programowych określonych w uchwałach i związanego z tym trybem prowadzenia monitoringu.

7.3. W odniesieniu do nadawców koncesjonowanych, radiowych i telewizyjnych, kontrola, obok zagadnień wymienionych w pkt. 1 powyżej, obejmuje:

- realizację warunków koncesji w zakresie programu,
- realizację zadań ustawowych radiofonii i telewizji (art. 1 ust. 1)

Kontrola realizacji warunków koncesji prowadzona jest przede wszystkim poprzez monitoring nadawanych programów. Jest on prowadzony przez KRRiT regularnie od kilku lat, początkowo w celu sprawdzenia realizacji warunków koncesji przez nadawców zamierzających wystąpić o ponowne udzielenie koncesji, obecnie – dotyczy głównie nadawców rozpowszechniających programy na podstawie nowo przyznanych koncesji. Monitoring obejmuje w tym przypadku zawsze pełny tydzień emisji programu, nadanego w losowo wybranym terminie (nieznanym wcześniej nadawcy). Podstawą monitoringu są poemisyjne nagrania programu dostarczone przez nadawcę. Monitoring prowadzony jest w każdym przypadku pod kątem realizacji w programie szczegółowych warunków zapisanych w koncesji danego nadawcy. Wyniki monitoringu przedstawiane są w raportach rocznych, zawierających dane o realizacji warunków koncesji przez poszczególnych nadawców objętych badaniem oraz syntetyczne podsumowanie przedstawiające stan realizacji poszczególnych – standardowych dla danej grupy nadawców – warunków koncesji. Raporty te są następnie podstawą do sporządzenia informacji o realizacji programowych warunków koncesji w rocznym sprawozdaniu KRRiT.

W ubiegłych latach monitoring prowadzony był przez KRRiT w odniesieniu do grup nadawców radiowych wyróżnionych ze względu na wyspecjalizowany charakter programu (np. tzw. akademickich), miejsce nadawania (np. radiowe programy o zasięgu lokalnym rozpowszechniane w Warszawie) oraz ze względu na związki nadawcy z daną grupą kapitałową (porównanie lokalnych nadawców radiowych działających samodzielnie z nadawcami związanymi z grupą ESKA, Agora, Ad. Point) lub uczestnictwo w porozumieniu programowym (np. Radio PLUS).

Od dwóch lat KRRiT prowadzi monitoring programów lokalnych radiowych nadawców koncesjonowanych w układzie regionalnym, tzn. obejmując monitoringiem wszystkie takie programy nadawane w danym regionie (województwie). Przyjęty plan monitoringu ma na celu sporządzenie mapy radiowych programów lokalnych w Polsce i określenie stopnia zróżnicowania proponowanej odbiorcom oferty programowej.

7.4 Obok wymienionych wyżej zadań Krajowa Rada, zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 5 ustawy, organizuje badania treści i odbioru programów radiowych i telewizyjnych. Realizując ww. postanowienie ustawy KRRiT korzysta z wyników dwóch badań telemetrycznych i jedyne go dostępnego na rynku badania radiometrycznego. Wymienione badania pokazują wielkość widowni i audytorium programów poszczególnych stacji i pojedynczych audycji w ich ramach (telewizja) lub poszczególnych pasm programowych w ciągu dnia (radio). Badania te pozwalają także dokonywać analiz przekrojowych dla dłuższych okresów, umożliwiając śledzenie tendencji i zmian na rynku nadawców, pozwalają formułować prognozy krótko i długoterminowe, dotyczące kierunku rozwoju nadawców.

W roku ubiegłym Krajowa Rada kontynuowała kontrolę działalności programowej nadawców, zarówno publicznych jak i koncesjonowanych, realizując tym samym zadania we wszystkich wymienionych wyżej obszarach zagadnień.

7.5 W 2005 roku Krajowa Rada skontrolowała:

- realizację obligatoryjnych kwot audycji i innych przekazów w programach nadawców radiowych (art. 15 ust. 2) i telewizyjnych (art. 15 ust. 1-3 i art. 15a ust. 1).

Kontrola dotycząca realizacji wymienionych wyżej przepisów ustawy dokonywana była na podstawie danych uzyskanych od nadawców. Dane zbierano w okresach kwartalnych, tj. zgodnie z przyjętym w ustawie okresem rozliczeniowym wymaganych kwot. Kontrolą objęte zostały, zgodnie z ustawą, wszystkie programy: nadawców radiowych i telewizyjnych, publicznych i koncesjonowanych, nadawane w 2005 roku co najmniej przez jeden pełny kwartał. Skontrolowano łącznie 287 programów, w tym 235 radiowych i 52 telewizyjnych.

Zgromadzone dane zostały poddane analizie. Na podstawie jej wyników nadawcy, którzy nie realizowali wymaganych kwot, zostali przez Przewodniczącego KRRiT wezwani do przedstawienia przyczyn zaistniałego stanu rzeczy i dostosowania programu do wymagań ustawy.

Informacja dotycząca realizacji art. 15 ust. 3 i 15a ust. 1 (audycje europejskie, w tym wytworzone przez producentów niezależnych i w okresie 5 lat przed rozpowszechnianiem w programie) zostanie także przekazana Komisji Europejskiej. KRRiT zobowiązana jest do przekazywania tych informacji na podstawie artykułu 4 ust. 3 Dyrektywy Rady 89/552/EWG z 3 października 1989 roku w sprawie koordynacji przepisów prawa, ustawodawstwa i działań administracyjnych w państwach członkowskich w zakresie emisji programów telewizyjnych, zmienionej Dyrektywą 97/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 19 czerwca 1997 roku. Dyrektywa stanowi, że Państwa Członkowskie mają obowiązek co dwa lata przedstawić Komisji Europejskiej raport na temat stosowania artykułów 4 i 5 dotyczących nadawania utworów europejskich oraz utworów europejskich wytworzonych przez producentów niezależnych.

Wyniki przeprowadzonej analizy zostały przedstawione w części „Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

- Przestrzeganie art. 18 ust. 4 i 5 ustawy oraz rozporządzenia KRRiT z dnia 23 czerwca 2005 r. (ochrona dzieci i młodzieży i oznaczanie audycji)

W 2005 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji kontynuowała prace związane z wynikającym z ustawy o radiofonii i telewizji (art. 18 ust. 4-6) obowiązkiem ochrony małoletnich widzów przed audycjami i innymi programami mogącymi mieć negatywny wpływ na ich prawidłowy rozwój fizyczny, psychiczny lub moralny.

Prace te przebiegały w następujących formach:

- dokończenie rozpoczętych w roku 2004 prac nad przygotowaniem *rozporządzenia KRRiT w sprawie kwalifikowania audycji lub innych przekazów mogących mieć negatywny wpływ na prawidłowy fizyczny, psychiczny lub moralny rozwój małoletnich oraz audycji lub innych przekazów przeznaczonych dla danej kategorii wiekowej małoletnich, stosowania wzorów symboli graficznych i formuł zapowiedzi* (rozporządzenie przyjęte ostatecznie przez Krajową Radę 23 czerwca 2005 roku);
- przygotowanie i przyjęcie *Oświadczenia KRRiT z 15 marca 2005 roku skierowanego do nadawców, a zawierającego ostrzeżenie przed samowolną liberalizacją w praktycznym stosowaniu przepisów ustawowych dotyczących ochrony nieletnich odbiorców programów, a w szczególności zasady czasu objętego ochroną*;

- kierowanie do nadawców przez Przewodniczącego KRRiT pisemnych ostrzeżeń i wezwań do zaniechania nadawania określonych audycji w przypadku stwierdzenia nieprzestrzegania przepisów art. 18 ustawy o radiofonii i telewizji oraz rozporządzenia KRRiT;
- systematyczna obserwacja wybranych fragmentów programów różnych nadawców pod kątem respektowania przepisów chroniących małoletnich widzów i formułowanie płynących stąd wniosków;
- przeprowadzenie we wrześniu 2005 roku monitoringu całodobowych tygodniowych prób dwóch programów radiowych oraz czterech programów telewizyjnych dla uzyskania odpowiedzi na pytanie: jak nadawcy realizują obowiązki dotyczące kwalifikowania i oznaczania programów z uwzględnieniem podziału na grupy wiekowe małoletnich widzów określone rozporządzeniem KRRiT z 23 czerwca 2005 roku (badanie przeprowadzono po upływie miesiąca od wejścia w życie tego rozporządzenia).

7.6 Prace nad przygotowaniem *rozporządzenia KRRiT w sprawie kwalifikowania audycji lub innych przekazów mogących mieć negatywny wpływ na prawidłowy fizyczny, psychiczny lub moralny rozwój małoletnich oraz audycji lub innych przekazów przeznaczonych dla danej kategorii wiekowej małoletnich, stosowania wzorów symboli graficznych i formuł zapowiedzi* trwały od maja 2004 roku do czerwca 2005 roku. Nowelizacja ustawy o radiofonii i telewizji przyjęta przez Sejm RP 2 kwietnia 2004 roku zobowiązała nadawców radiowych i telewizyjnych do opatrywania audycji i innych przekazów oznaczeniami informacyjnymi (w radiofonii - zapowiedziami słownymi, w telewizji - symbolami graficznymi), wskazującymi na potencjalne zagrożenia dla poszczególnych kategorii wiekowych małoletnich (art. 18 ust. 5, 5a i 5b).

KRRiT została zobowiązana do wydania rozporządzenia określającego cechy i szczegółowe warunki kwalifikowania, rozpowszechniania i zapowiadania audycji lub innych przekazów, zawierającego podział małoletnich na kategorie wiekowe z uwzględnieniem godzin nadawania oraz do ustalenia odnośnych wzorów symboli graficznych, formuł zapowiedzi i sposobu ich prezentacji (art. 18 ust. 6 pkt. 1, 2 i 3). KRRiT zakończyła te prace wydając 23 czerwca 2005 roku rozporządzenie w tej sprawie. Rozporządzenie weszło w życie od 1 sierpnia 2005 roku.

Krajowa Rada pracując nad tym rozporządzeniem musiała pokonać poważne trudności wynikające z dwóch przyczyn: niekonsekwencji w samej ustawie utrudniających redakcję rozporządzenia oraz konieczności powołania zespołu specjalistów w zakresie psychologii wychowawczej dla opracowania załącznika zawierającego podział małoletnich na kategorie wiekowe i ich charakterystykę.

Pierwsza z tych przyczyn wymaga szerszego wyjaśnienia. W czasie opracowywania nowelizacji ustawy przez Ministerstwo Kultury we wrześniu 2003 roku podczas konsultacji KRRiT stwierdziła, że w projekcie występuje niespójność dwóch przepisów dotyczących oznaczania audycji lub innych przekazów nadawanych w tzw. „czasie ochronnym”. Zastrzeżenia te odnosiły się szczególnie do ust. 5b w art. 18 ustawy o radiofonii i telewizji (*Nadawcy są zobowiązani do oznaczania audycji lub innych przekazów, o których mowa w ust. 5 (a więc dozwolonych w „czasie ochronnym” między godz. 6.00 a 23.00) (...) uwzględniając stopień szkodliwości danej audycji lub przekazu dla małoletnich w poszczególnych kategoriach wiekowych*) oraz do ust. 6 pkt 2 i 3, w którym KRRiT zobowiązana została do określenia w drodze rozporządzenia warunków kwalifikowania i rozpowszechniania audycji, podziału małoletnich na kategorie wiekowe oraz wzorów symboli graficznych w odniesieniu m.in. do tzw. „czasu chronionego” - *uwzględniając stopień szkodliwości audycji dla małoletnich w poszczególnych kategoriach wiekowych*. Przepis ust. 5 art. 18 wyklucza bezwarunkowo w czasie między godz. 6.00 a 23.00 wszelkie audycje

mogące mieć negatywny wpływ na prawidłowy fizyczny, psychiczny lub moralny rozwój małoletnich.

Taka redakcja przepisu stawiała KRRiT w sytuacji, w której musi w rozporządzeniu (obligacja art. 18 ust. 6) określić dla „czasu chronionego” cechy audycji i odpowiadające im symbole graficzne *z uwzględnieniem stopnia szkodliwości (...) w poszczególnych kategoriach wiekowych niepełnoletnich widzów*, z jednoczesnym założeniem, że jeżeli dana audycja może być szkodliwa (*mieć negatywny wpływ*) dla jakiejkolwiek grupy wiekowej niepełnoletnich, *to nie może ona być w ogóle emitowana w czasie chronionym (ust. 5).*

W wystąpieniu do Ministra Kultury KRRiT zwróciła uwagę na powyższą niespójność. Pomimo tego przepisy dotyczące ochrony małoletnich widzów zostały ostatecznie przyjęte w formie zawierającej niespójność, na którą KRRiT wskazała już na wstępnym etapie opracowywania projektu ustawy.

KRRiT uznała, że niesie to poważne niebezpieczeństwa praktyczne. Można sobie bowiem łatwo wyobrazić sytuację, w której nadawcy zechcą emitować w „czasie chronionym” audycje, które mogą mieć negatywny wpływ na populację widzów np. do lat 12, oznaczając je symbolem „dozwolone dla grup wiekowych powyżej lat 12” - tłumacząc się następnie, że przecież zgodnie z ustawą prawidłowo oznakowali ten materiał „z uwzględnieniem szkodliwości dla danej grupy wiekowej”. Uczyniłoby to z czasu chronionego - obejmującego obecnie całą populację niepełnoletnich - fikcję i wbrew woli ustawodawcy nie zaostriżyło, ale rozluźniło dotychczas obowiązujące rygory.

Ze względu na możliwe, poważne konsekwencje takiej wieloznaczności przepisów ustawy Krajowa Rada w czerwcu 2004 roku zwróciła się do Rzecznika Praw Obywatelskich i do Rzecznika Praw Dziecka z wnioskiem o pomoc w interpretacji ustawy w tym zakresie. Rzecznicy potwierdzili zasadność zastrzeżeń KRRiT.

Rzecznik Praw Dziecka zwrócił się do Ministra Kultury postulując podjęcie inicjatywy nowelizacji tego przepisu, ale spotkał się z odmową. Rzecznik Praw Obywatelskich po analizie problemu przez zespół prawników we wrześniu 2004 roku. zaproponował wyjście z sytuacji poprzez uznanie, że użyte w ustawie określenia: *choć nie mają jeszcze ściśle sprecyzowanego znaczenia, w świetle orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, nie są zastrzeżone do dookreślenia wyłącznie przez regulację ustawową*, a więc mogą być sprecyzowane w rozporządzeniu, choć – jak dodawał – *zadanie ich dookreślenia nie jest łatwe zarówno dla psychologów i pedagogów, jak i prawników.*

Zdając sobie sprawę z ryzyka, jakie niesie taka interpretacja, w sytuacji w której nastąpiła odmowa wystąpienia z projektem nowelizacji ustawy ze strony Ministra Kultury, a nadawcy byli pozbawieni interpretacji art. 18 ustawy, Krajowa Rada zdecydowała o przyjęciu sugestii Rzecznika Praw Obywatelskich przy dalszym opracowywaniu projektu rozporządzenia.

Zaistniały problem został w rozporządzeniu rozwiązany w ten sposób, że wyraźnie zostały rozgraniczone audycje zakwalifikowane, jako zawierające sceny lub treści mogące mieć negatywny wpływ na prawidłowy rozwój dzieci i młodzieży, których emisja ograniczona jest do godzin nocnych (paragraf 1-3 rozporządzenia) oraz audycje, które takim wpływem nie zagrażają, ale z różnych, sprecyzowanych w załączniku nr 3 powodów, nie są odpowiednie dla danej kategorii małoletnich widzów (paragraf 4 - 6 rozporządzenia).

W uzasadnieniu dołączonym do rozporządzenia zawarto wyjaśnienie podstawy tego rozróżnienia i przyjętego sposobu interpretacji nieprecyzyjnego sformułowania ustawowego o „stopniu szkodliwości audycji dla małoletnich w poszczególnych kategoriach wiekowych” w odniesieniu do „czasu chronionego”.

Druga trudność wydłużająca pracę nad rozporządzeniem to konieczność powołania zespołu eksperckiego dla opracowania, nowatorskiego na gruncie polskiego prawodawstwa medialnego, katalogu kategorii wiekowych małoletnich i charakterystyki nieodpowiednich dla nich audycji medialnych. Prace specjalistów z zakresu psychologii wychowawczej i badania odbioru mediów (z Uniwersytetu Warszawskiego i z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego) prowadzone były we współpracy z Biurem KRRiT, w czasie pierwszego półroczu 2005 roku. Dzięki tej pracy możliwe stało się określenie w rozporządzeniu, zgodnie ze współczesną wiedzą psychologiczną, 4 kategorii wiekowych, których charakterystyka (wraz z przykładowymi opisami audycji dla danej kategorii niepożądanymi) znalazła się w załączniku do rozporządzenia (załącznik nr 3).

Przyjęcie przez KRRiT 23 czerwca 2005 roku rozporządzenia zakończyło ważny etap w pracy Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji nad lepszą ochroną małoletnich widzów. Nie przeceniając bowiem roli, jaką w systemie kompleksowej ochrony dzieci i młodzieży stanowić może obowiązek zamieszczania przez nadawców znaków ostrzegawczych z uwzględnieniem podziału na kategorie wiekowe, warto przypomnieć, że stanowi on sprawdzone w praktyce innych krajów (np. Francji) narzędzie skłaniające nadawców do baczniejszej kwalifikacji audycji, a rodzicom i wychowawcom dające możliwość świadomego nadzoru nad tym, co oglądają ich dzieci. Otworzyło to jednocześnie przed KRRiT nowy obszar zadań w postaci konieczności rozszerzonej kontroli nad stosowaniem wprowadzonego systemu (zwłaszcza w zakresie prawidłowości dokonywanej przez nadawców kwalifikacji do poszczególnych kategorii wiekowych).

7.7 KRRiT obserwując coraz częściej sytuację, w której niektórzy nadawcy zaczęli naruszać dotąd obowiązujące zasady ochrony małoletnich, postanowiła wydać oświadczenie z 15 marca 2005 roku. KRRiT w wydanym oświadczeniu stwierdziła, że nie wyraża zgody na samowolną liberalizację w praktycznym stosowaniu przepisów ustawowych dotyczących obowiązku ochrony nieletnich odbiorców programów, a w szczególności zasady czasu objętego ochroną. Krajowa Rada zapowiedziała częstsze nakładanie kar pieniężnych na nadawców nie przestrzegających przepisów określonych w art. 18 ust. 1 - 5b.

Ten rodzaj perswazji wobec nadawców okazał się na ogół skuteczny. Wyjątkiem w okresie sprawozdawczym była cykliczna audycja *Rozmowy w toku* nadawana przez TVN. KRRiT zgłosiła zastrzeżenia do szeregu audycji tego cyklu nadanych w pierwszej połowie 2005 roku w tzw. „czasie chronionym”. Podejmowano w nich drastyczne problemy z zakresu życia seksualnego (np. audycje *Czego kobieta pragnie w łóżku*, *Mój pierwszy gejowski raz*, *Czy twój szef molestował cię seksualnie?*, *Lubię inaczej*). Zarząd TVN S.A. wszedł w polemikę ze stanowiskiem KRRiT początkowo kategorycznie odrzucając sugestie zaprzestania nadawania tego cyklu tematycznego lub przeniesienia go na godziny nocne. Mimo wezwania Przewodniczącego KRRiT audycje w cyklu *Rozmowy w toku* o tej tematyce emitowano nadal. W związku z tym KRRiT na posiedzeniu 14 czerwca 2005 roku rozważała nałożenie na nadawcę kary pieniężnej. Uwzględniając fakt, iż cykl „*Rozmowy w toku*” w innych segmentach tematycznych, niedotykających problemów życia seksualnego, podejmował ważne społecznie problemy i nie naruszał obowiązujących przepisów, KRRiT zdecydowała się jeszcze raz zwrócić do nadawcy z ponownym wezwaniem do zaniechania dotychczasowej praktyki i zapowiedzią nieuchronnego nałożenia kary w przypadku nie podporządkowania się tym zaleceniom. Dopiero po tym wezwaniu praktyka doboru tematyki do nadawanych w tzw. „czasie chronionym” audycji *Rozmowy w toku* uległa zmianie.

Należy dodać, że skierowane jeszcze w kwietniu 2004 roku przez Przewodniczącego Krajowej Rady wezwanie, w trybie art. 10 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji, do zaniechania rozpowszechniania audycji pod tytułem *Nieustraszeni* skierowane do Telewizji

POLSAT S.A. (z motywacją: *treści i obrazy przedstawione w audycji propagują zachowania zagrażające bezpośrednio zdrowiu i bezpieczeństwu uczestników oraz propagują zachowania wynaturzone, sprzeczne z przyjętymi w kręgu kultury europejskiej normami etycznymi i kulturowymi i uwłaczają godności człowieka*) zostało przez nadawcę zaskarżone do sądu i do dziś nie ma w tej sprawie wyroku, a nadawca kontynuuje emisję cyklu.

7.8 W okresie sprawozdawczym KRRiT prowadziła systematyczny monitoring wybranych audycji, nadawanych w różnych programach, pod kątem przestrzegania przepisów chroniących małoletnich widzów. Podstawę do stwierdzenia, które audycje zawierały treści oddziałujące negatywnie na małoletnich widzów (wizja świata, wzory zachowań, oceny moralne, wywoływane emocje) stanowił załącznik nr 3 do rozporządzenia KRRiT z 23 czerwca 2005 roku.

Spośród programów telewizyjnych monitoringiem objęto wybrane audycje nadane w: TVP 1 (11 godzin 38 minut), TVP 2 (75 godzin), POLSAT (57 godzin), TVN (407 godzin 20 minut); natomiast w programach radiowych: ANTYRADIO (3 godziny 54 minuty) i ESKA Toruń (24 godziny).

Wyrażna dominacja programów telewizyjnych w doborze audycji poddanych tej formie analizy jest konsekwencją obserwacji, potwierdzanej przez wszelkie inne formy badania programów, iż to właśnie audycje telewizyjne najczęściej naruszają przepisy art. 18 ustawy o radiofonii i telewizji. Najczęściej stają się też one przedmiotem skarg kierowanych do KRRiT przez rodziców i wychowawców.

Dlatego też w 2005 roku przedmiotem badania wybranych audycji były przede wszystkim różne rodzaje filmów i magazynów sensacyjnych i kryminalnych, thrillery i *reality show*, a więc audycje nasuwające duże prawdopodobieństwo, iż mogą zawierać elementy mogące wywierać szkodliwy wpływ na zdrowie fizyczne, psychiczne i moralne małoletnich. Badania dowiodły, iż przy okazji emisji tych gatunków nadawcy często przedkładają względy komercyjne ponad rzetelność w klasyfikacji zgodnej z kryteriami zawartymi w ustawie o radiofonii i telewizji i rozporządzeniu KRRiT. W ostatnich miesiącach 2005 roku przejawiało się to przede wszystkim w zaniżaniu wieku przy kwalifikacji audycji do określonych w rozporządzeniu KRRiT kategorii wiekowych i co za tym idzie błędnego oznaczania audycji symbolami informacyjnymi. Konieczne wydaje się poszerzenie zasięgu tego typu badania, tj. objęcie nim wszystkich programów (szczególnie telewizyjnych), by uzyskać pełny obraz sytuacji, a zarazem gromadzić materiał niezbędny dla KRRiT do podejmowania działań mających na celu zdyscyplinowanie nadawców stosujących błędną kwalifikację.

Warto rozważyć rozwiązania przyjęte w niektórych krajach europejskich, które służyły stworzeniu systemu skutecznej ochrony. Na przykład CSA (francuski odpowiednik KRRiT) w okresie wprowadzania systemu ostrzegawczego (oznakowań audycji) zatrudniła dodatkowo 50 osób do monitoringu tylko jednej kategorii audycji - filmów dla dzieci.

7.9 We wrześniu 2005 roku KRRiT przeprowadziła tygodniowy monitoring 2 programów radiowych i 4 telewizyjnych pod kątem realizacji przez nadawców rozporządzenia KRRiT z 23 czerwca 2005 roku. Wprowadzenie w życie nowych przepisów przewidzianych tym rozporządzeniem wymagało podjęcia przez nadawców szeregu działań organizacyjnych (przede wszystkim konieczność powołania kompetentnych komisji kwalifikacyjnych z udziałem specjalistów) oraz technicznych (oznakowanie nowymi symbolami większości audycji przeznaczonych emisji). Konieczna więc była kontrola procesu wdrażania nowych przepisów, a także analiza reakcji na nowe znaki zarówno ze strony nadawców jak i odbiorców.

Monitoringiem objęto całodobowe tygodniowe próby dwóch programów radiowych (Program 1 PR S.A. i Radio Bis) oraz czterech programów telewizyjnych (TVP 1, TVP 2, POLSAT, TVN). Analizowano programy nadane we wrześniu 2005 roku po upływie miesiąca od wejścia w życie nowych przepisów. W monitorowanych programach zbadano następujące elementy:

- w programach radiowych: obecność zapowiedzi słownych poprzedzających emisję audycji lub innych przekazów;
- w programach telewizyjnych: obecność symboli graficznych w czasie całego trwania audycji lub innych przekazów; prawidłowość ich umieszczenia na ekranie oraz wymiaru, zgodność godzin emisji z określoną dla danej audycji kategorią wiekową, korelację godzin emisji zwiastunów audycji z dozwolonym czasem rozpowszechniania tych audycji, obecność symboli graficznych w informacjach prasowych na temat bieżącego programu (tygodniowe ramówki) i ich zgodność z oznakowaniem audycji wyemitowanych. Ponadto oceniono - posługując się zamieszczonym w załączniku nr 3 do rozporządzenia KRRiT z 23 czerwca 2005 roku katalogiem cech oraz szczegółowych warunków kwalifikowania audycji lub innych przekazów - czy nadawcy właściwie dokonywali kwalifikacji dla poszczególnych kategorii wiekowych.

Monitoring potwierdził - sygnalizowane również w skargach odbiorców – liczne przypadki stosowania nieprawidłowej kwalifikacji i wadliwego oznaczania symbolami informacyjnymi audycji telewizyjnych. Stwierdzono zaniżanie kategorii wiekowych oraz ograniczanie ilości audycji oznaczanych jako „dozwolone od lat 18”, co ma zapewne na celu umożliwienie emitowania tych audycji w czasie największej oglądalności. Wskazuje to na konieczność wzmocnienia kontroli przez KRRiT celem umożliwienia natychmiastowej reakcji na takie przypadki.

Wyniki przeprowadzonego monitoringu zostały przedstawione w części „Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

7.10 Podstawowe wnioski wynikające w zakresie ochrony małoletnich widzów można ująć następująco:

1. Sprawą zasadniczą w zakresie realizacji art. 18 ustawy o radiofonii i telewizji jest skuteczna egzekucja wypełniania tego obowiązku przez wszystkich nadawców telewizyjnych i radiowych. KRRiT, aby mogła wykonać to zadanie, musi posiadać merytoryczny i stale uaktualniany obraz realizacji przez nadawców radiowych i telewizyjnych przepisów odnoszących się do ochrony małoletnich. Zakłada to rozbudowę monitoringu, a tym samym poszerzenie zakresu dokonywanej obserwacji (m.in. o ocenę skutków psychologicznych kwalifikacji audycji).
2. Art. 18 ustawy o radiofonii i telewizji zawiera szereg niejasnych lub wewnętrznie sprzecznych sformułowań, które wymagałyby doprecyzowania przy okazji kolejnej nowelizacji tej ustawy. Na przykład pominięcie w ust. 5b przy wyłączeniach z obowiązku oznaczania transmisji Mszy św.; użycie w ust. 5b i ust. 6b terminu „stopień szkodliwości dla małoletnich” w odniesieniu do audycji, które zgodnie z ust. 5 nie mogą w ogóle mieć negatywnego wpływu na prawidłowy rozwój małoletnich; czy opuszczenie w ust. 5b obowiązku zapowiedzi ustnych w odniesieniu do radia, w sprzeczności ze sformułowaniem w ust. 6 pkt 3 zobowiązującym KRRiT do ustalenia formuł zapowiedzi: „o których mowa w ust. 5b”. Niektóre z tych niejasności zawartych w ustawie mają istotne znaczenie praktyczne, np. Stowarzyszenie Radia Publicznego kwestionuje na tej podstawie w ogóle obowiązek poprzedzania audycji radiowych zapowiedziami słownymi z określeniem klasyfikacji dla danej kategorii wiekowej.

Kontrola nadawców publicznych pod kątem realizacji ustawowych zadań i powinności

7.11 W 2005 roku KRRiT, podobnie jak w latach poprzednich, przeprowadziła kontrole programów nadawców publicznych na podstawie sporządzonych przez nich rocznych sprawozdań z działalności programowej w minionym roku. Analizą objęto wszystkie programy radio i telewizji publicznej nadawane w 2004 roku:

- cztery programy ogólnokrajowe Polskiego Radia S.A.: PR 1, PR 2, PR 3 i Radio BIS,
- program PR SA dla zagranicy Radio Polonia,
- 17 programów rozgłośni regionalnych radia publicznego, nadawanych w następujących miastach: Białystok, Bydgoszcz, Gdańsk, Katowice, Kielce, Koszalin, Kraków, Lublin, Łódź, Olsztyn, Opole, Poznań, Rzeszów, Szczecin, Warszawa, Wrocław i Zielona Góra;
- dwa programy ogólnokrajowe Telewizji Polskiej S.A.: TVP 1 i TVP 2,
- nadawany przez TVP S.A. Program Satelitarny TV Polonia, adresowany do Polaków zamieszkujących poza granicami kraju,
- program TVP 3 Regionalna i 12 odmian regionalnych tego programu, nadawanych przez oddziały terenowe TVP S.A. w Białymstoku, Bydgoszczy, Gdańsku, Krakowie, Katowicach, Lublinie, Łodzi, Poznaniu, Rzeszowie, Szczecinie, Warszawie i Wrocławiu.

Na podstawie sprawozdań nadawców zanalizowano strukturę gatunkową (tj. procentowy udział różnych rodzajów audycji) każdego z programów, zróżnicowanie form audycji w ramach poszczególnych rodzajów, różnorodność gatunkową i profil programu oraz wynikający z tych cech sposób realizacji zadań radiofonii i telewizji określonych w art. 1 ust. 1 ustawy.

W odniesieniu do radiowych programów regionalnych i tzw. miejskich przeanalizowano dodatkowo dane dotyczące udziału w programie audycji poświęconych tematyce regionalnej i lokalnej.

Sprawozdania dostarczyły też informacji o nadanych w programach audycjach realizujących szczególne obowiązki ustawowe nadawców publicznych - tj. audycjach służących umacnianiu rodziny, kształtowaniu postaw prozdrowotnych i zwalczaniu patologii społecznych (art. 21 ust. 2 pkt 7, 7a, 8), adresowanych do mniejszości narodowych i etnicznych oraz społeczności posługujących się językiem regionalnym (art. 21 ust. 1a pkt 8a), audycjach oświatowych dla szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych (art. 25 ust. 2).

Na podstawie analiz sprawozdań KRRiT przygotowała informację o działalności programowej nadawców publicznych w 2005 roku.

Wyniki przeprowadzonych analiz zostały przedstawione w części „Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

7.12 KRRiT przeprowadziła w 2005 roku monitoring czterech programów miejskich: Radio RAM (Wrocław), Radio Zielona Góra, Radio Słupsk, Radio Miejskie Gorzów. Analizowano strukturę gatunkową nadanych programów i formy nadawanych audycji, co pozwoliło określić różnorodność gatunkową programów, proporcje słowa i muzyki w programach oraz udział czasowy w programach i sposób realizacji zadań związanych z lokalnym (miejskim) zasięgiem i adresatem programów.

Wyniki przeprowadzonego monitoringu zostały przedstawione w części „Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

7.13 W roku ubiegłym KRRiT kontrolowała również przestrzeganie zasady równowagi w programach nadawców publicznych poprzez systematyczną analizę czasu wystąpień polityków w programach. Analiza obejmowała cztery programy ogólnokrajowe Polskiego Radia S.A. i dwa TVP S.A.

Podstawą kontroli były comiesięczne zestawienia przygotowywane przez nadawców, zawierające szczegółowe dane o czasie wystąpień polityków i (łącznie) przedstawicieli poszczególnych ugrupowań politycznych, a także przedstawicieli rządu, w nadanych w poszczególnych programach audycjach informacyjnych i publicystycznych. Na podstawie tych zestawień powstawały raporty, które informowały o zachowaniu zasady równowagi (lub jej braku) w dostępie polityków z poszczególnych ugrupowań politycznych do anten mediów publicznych (łącznie 10 raportów). KRRiT przekazywała informacje na ten temat w Biuletynie Informacyjnym KRRiT, a także podczas debaty sejmowej 11 marca 2005 roku.

7.14 Przestrzeganiu zasady równowagi w telewizji publicznej poświęcony był w 2005 roku także monitoring audycji informacyjnych i publicystycznych nadawanych w obu programach TVP SA. Analizę przeprowadzono na próbie programów z dwóch pierwszych tygodni maja 2005 roku.

Celem monitoringu było sprawdzenie, czy nadawca prezentując partie i ugrupowania polityczne przestrzegał zasady równowagi, która nakłada na nadawcę obowiązek stworzenia równych warunków wszystkim przedstawicielom partii i ugrupowań politycznych występujących w audycjach. Analizowano główne wydania *Wiadomości* i *Panoramy* oraz audycje publicystyczne: *Prosto w oczy*, *Deбата*, *Warto rozmawiać*, *Linia specjalna*, *Misja specjalna*.

Wyniki przeprowadzonego monitoringu zostały przedstawione w części „Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

Kontrola nadawców koncesjonowanych pod kątem realizacji zadań ustawowych i programowych warunków koncesji

7.15 Krajowa Rada przeprowadziła analizę struktury gatunkowej programów telewizyjnych nadawców koncesjonowanych, naziemnych i satelitarnych, rozpowszechnianych w 2005 roku - łącznie 39 programów (tj. wszystkie działające). Ofertę programową badano na podstawie rocznych sprawozdań nadawców z działalności programowej. Zanalizowano strukturę gatunkową (tj. procentowy udział różnych rodzajów audycji) każdego z programów, zróżnicowanie form audycji w ramach poszczególnych rodzajów, różnorodność gatunkową i profil programu i wynikający z tych cech sposób realizacji zadań radiofonii i telewizji, określonych w art. 1 ust. 1 ustawy. W odniesieniu do programów wyspecjalizowanych zanalizowano także udział i rodzaj audycji realizujących specjalizację.

Ponadto KRRiT kontynuowała kontrolę realizacji programowych warunków koncesji poprzez monitoring koncesjonowanych programów radiowych nadawanych w poszczególnych regionach. Badaniem objęto pięć województw: lubelskie, podkarpackie, świętokrzyskie, podlaskie i mazowieckie (z wyłączeniem programów nadawanych w Warszawie, monitorowanych w 2003 roku). Zmonitorowano łącznie 41 programów radiowych o zasięgu lokalnym.

Oprócz programów radiowych przeprowadzono monitoring programu *TVP Kultura*, pod kątem jego zawartości i sposobów realizacji wyspecjalizowanego charakteru programu.

Wyniki przeprowadzonych analiz i monitoringów zostały przedstawiono w części „Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

Badania odbioru programów radiowych i telewizyjnych

7.16 Ustawowym zadaniem Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji jest organizowanie badań treści i odbioru programów radia i telewizji. (art. 6 ust. 2 pkt. 5 u.r.t.).

W 2005 roku, podobnie jak w roku ubiegłym, KRRiT korzystała z wyników dwóch badań telemetrycznych: OBOP-Taylor Nelson i AGB Polska oraz jedyne go dostępnego na rynku badania radiometrycznego firmy SMG/KRC.

Wymienione badania pokazują wielkość widowni i audytorium programów poszczególnych stacji i pojedynczych audycji w ich ramach (telewizja) lub poszczególnych pasm programowych w ciągu dnia (radio). Badania te pozwalają także dokonywać analiz przekrojowych dla dłuższych okresów, umożliwiając śledzenie tendencji i zmian na rynku nadawców, pozwalają formułować prognozy krótko i długoterminowe, dotyczące kierunku rozwoju nadawców.

W tym zakresie Krajowa Rada prowadziła analizy, dotyczące badania wielkości widowni i audytorium nadawców radiowych i telewizyjnych, zarówno publicznych jak i koncesjonowanych. Analizą objęte były wszystkie stacje naziemne: ogólnopolskie, ponadregionalne, regionalne i lokalne. Przeprowadzone analizy obrazowały pozycje poszczególnych nadawców na rynku mediów, strukturę społeczno-demograficzną widowni telewizyjnej i audytorium radiowego.

Wyniki analiz badań odbioru programów zostały przedstawione w części „Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

VIII. KONTROLA DZIAŁALNOŚCI REKLAMOWEJ I SPONSORSKIEJ NADAWCÓW TELEWIZYJNYCH I RADIOWYCH

8.1 Zarówno planowe kontrole działalności nadawców telewizyjnych i radiowych, jak również wszelkie działania interwencyjne związane z działalnością reklamową i sponsorską nadawców, przeprowadzono zgodnie z uprawnieniami Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, zawartymi w ustawie z 29 grudnia 1992 roku o radiofonii i telewizji.

Kontrolą planową objęto wszystkich nadawców, natomiast działania interwencyjne podejmowane były w zależności od potrzeb, na podstawie monitoringu nadawców, analizy badań telemetrycznych i radiometrycznych, a także informacji uzyskanych od podmiotów działających na rynku mediów.

Informacje o czasie wyemitowanych reklam i o wpływach z emisji reklam znajdują się w części informacyjnej, w rozdziale I (Telewizja i radiofonia publiczna) i II (Telewizja i radiofonia koncesjonowana).

Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej w Telewizji Polskiej S.A.

8.2 Analiza przesłanych dokumentów oraz programu oddziałów terenowych TVP S.A. w Białymstoku, Łodzi, Wrocławiu i Szczecinie oraz Kanału Kultura nie wykazała naruszeń przepisów obowiązujących nadawcę w zakresie reklamy i sponsoringu.

W wyniku analizy dokumentacji, nadanych reklam, audycji sponsorowanych i nagrań poemisyjnych, stwierdzono w telewizji publicznej występowanie następujących naruszeń w zakresie przepisów regulujących działalność reklamową i sponsorską:

- emisję reklamy ukrytej stwierdzono w Programie 2 TVP (naruszenie art. 16 c ustawy o radiofonii i telewizji),
- publiczne rozpowszechnianie znaku towarowego napoju alkoholowego (naruszenie art. 13¹ ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi),
- nieprawidłowe wskazanie sponsora zawierające informacje niezgodne z art. 17 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji stwierdzono w TVP 1 (dwukrotnie), TVP 2 (trzykrotnie), TVP Gdańsk (trzykrotnie), TVP Rzeszów (jednokrotnie),
- nieprawidłowe wskazania sponsorów audycji zawierające informację o kilku produktach sponsorów (naruszenie art. 7 ust 1 ww. ustawy) stwierdzono w TVP 1 (czterokrotnie), TVP 2 (trzykrotnie), OTVP Gdańsk, OTVP Poznań, OTVP Gorzów Wielkopolski (jed-

nokrotnie),

- nieprawidłowe oznaczenie bloku reklamowego (naruszenie art. 16 ust. 1 ww. ustawy) stwierdzono w OTVP Gorzów Wielkopolski i OTVP Katowice,
- nieprawidłową ewidencję reklam (naruszenie § 8 ust. 2 rozporządzenia KRRiT w sprawie sposobu prowadzenia działalności reklamowej i telesprzedaży w programach radiowych i telewizyjnych) stwierdzono w OTVP Kielce, OTVP Opole, OTVP Warszawa, OTVP Olsztyn, i OTVP Lublin,
- niekompletną ewidencję reklam (naruszenie § 8 ust. 1 ww. rozporządzenia) stwierdzono w OTVP Lublin i OTVP Olsztyn,
- przekroczenie czasu trwania wskazania sponsorskiego (naruszenie § 2 ust. 1 rozporządzenia KRRiT w sprawie sposobu sponsorowania audycji lub innych przekazów) stwierdzono w TVP 1 (pięciokrotnie), TVP 2 (ośmiokrotnie) i OTVP Katowice,
- niekompletną ewidencję audycji sponsorowanych (naruszenie § 5 ust. 1 ww. rozporządzenia) stwierdzono w TVP 1, TVP 2, OTVP Opole,
- nadesłanie niekompletnych materiałów archiwalnych (naruszenie rozporządzenia KRRiT w sprawie sposobów utrwalania i przechowywania przez nadawców audycji, reklam i innych przekazów) stwierdzono w OTVP Bydgoszcz, OTVP Gdańsk, OTVP Lublin, OTVP Kielce, OTVP Kraków, OTVP Opole, OTVP Poznań.

Zestawienie uchybień stwierdzonych podczas kontroli w telewizji publicznej

	Liczba programów w których stwierdzono uchybienie			
	2002 r. *	2003 r. **	2004 r. **	2005 r. ***
Przekroczenie obowiązującego limitu reklam w godzinie	0	1	1	0
Emisja kryptoreklamy/reklamy ukrytej	1	1	1	1
Nieprawidłowe wskazania sponsora	2	4	10	6
Brak właściwego oznaczenia bloku reklamowego	1	2	2	2
Nieprawidłowe przerywanie programu w celu emisji reklam	0	0	1	0
Zbyt krótkie bloki poświęcone wyłącznie telesprzedaży	0	0	1	0
Nieprawidłowa ewidencja reklam	4	6	2	5
Przekroczenie czasu trwania wskazania sponsorskiego	1	2	4	3
Nieprawidłowa ewidencja audycji sponsorowanych	3	5	3	3
Braki w archiwizacji	5	0	0	7

* w 2002 r. skontrolowano 10 programów

** w 2003 i 2004 r. skontrolowano 15 programów

*** w 2005 r. skontrolowano 21 programów

8.3 W wyniku podjętych działań interwencyjnych stwierdzono w programach telewizji publicznej naruszenia w zakresie następujących przepisów regulujących działalność reklamową i sponsorską:

- nieprawidłowe wskazanie sponsorskie (naruszenia art. 17 ust. 5 pkt 4 ustawy o radiofonii i telewizji) stwierdzono w Programie 1 TVP,
- emisję reklamy wyborczej w czasie chronionym (naruszenie art. 83 a ust.1 ustawy o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej),
- emisję reklamy ukrytej (naruszenie art. 16 c ustawy o radiofonii i telewizji) stwierdzono w TVP 1 (dwukrotnie),
- przekroczenie limitu emisji reklam w godzinie emisji programu (naruszenie art. 16 ust. 2 ww. ustawy) stwierdzono w programach TVP 1 (dwukrotnie), TVP 3 (dwukrotnie),
- nieprawidłowe oznaczanie audycji sponsorowanych (naruszenie art. 17 ust. 1 ww. ustawy) stwierdzono w TVP 1,
- emisję reklamy naruszającej art. 16 b ust. 2 pkt 4 i art. 16 b ust. 3 pkt 4 i 5 ww. ustawy (reklama PEUGEOT),
- emisję reklamy naruszającej art. 16 b ust. 3 pkt 4 i 5 ww. ustawy (reklama HEYAH),
- emisję reklamy naruszającej art. 16 b ust. 3 pkt 4 i 5 ww. ustawy (reklama LINK 4).

Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej w radiu publicznym

8.4 Kontrolę działalności reklamowej i sponsorskiej Polskiego Radia (PR I, II, III, a także RADIA BIS), jak również 17 rozgłośni regionalnych radia publicznego przeprowadzono w I półroczu 2005 roku.

Celem kontroli było sprawdzenie zgodności działalności reklamowej i sponsorskiej z przepisami wynikającymi z ustawy o radiofonii i telewizji, rozporządzeń KRRiT, jak również innych aktów prawnych obowiązujących nadawcę w jego radiowej działalności. Analizie poddano nagrania czterech godzin programu wyemitowanego w kontrolowanym dniu, jak również wymaganą przepisami dokumentację.

Szczegółowa analiza przesłanych materiałów wykazała u sześciu nw. nadawców naruszenia przepisów w zakresie działalności reklamowej i sponsorskiej:

- PR Regionalna Rozgłosnia RADIO DLA CIEBIE S.A. w Warszawie;
- PR Regionalna Rozgłosnia w Koszalinie RADIO KOSZALIN S.A.;
- PR Regionalna Rozgłosnia w Łodzi RADIO ŁÓDŹ S.A.;
- PR Regionalna Rozgłosnia w Olsztynie RADIO OLSZTYN S.A.;
- PR S.A. Regionalna Rozgłosnia RADIO ZACHÓD S.A. w Zielonej Górze (program regionalny);
- PR S.A. Regionalna Rozgłosnia RADIO ZACHÓD S.A. w Zielonej Górze (program miejski).

W skontrolowanej działalności reklamowej i sponsorskiej stwierdzono wymienione poniżej naruszenia przepisów.

- Wyemitowanie audycji sponsorowanej, która zachęca do zakupu towarów sponsora, a także takich, w których sponsor wpływa na treść audycji (naruszenie art. 17 ust. 4 usta-

wy o radiofonii i telewizji), stwierdzono w PR Regionalnej Rozgłośni w Olsztynie RADIO OLSZTYN S.A.

- Niezgodność emisji poszczególnych reklam z przedstawioną do kontroli ewidencją reklam (naruszenie § 8 pkt 1 rozporządzenia KRRiT w sprawie sposobu prowadzenia działalności reklamowej i telesprzedaży w programach radiowych i telewizyjnych) stwierdzono w PR Regionalnej Rozgłośni w Olsztynie RADIO OLSZTYN S.A. i w PR Regionalnej Rozgłośni w Zielonej Górze RADIO ZACHÓD S.A. (program regionalny).
- Wyemitowanie po blokach reklamowych przekazu informacyjnego wyczerpującego definicję reklamy, bez umieszczenia go w ewidencji reklam (naruszenie § 4 pkt 2 ww. rozporządzenia) stwierdzono w PR Regionalnej Rozgłośni w Koszalinie RADIO KOSZALIN S.A.
- Wyemitowanie niewłaściwie oznakowanych bloków reklamowych (naruszenie § 4 pkt 2 ww. rozporządzenia KRRiT) stwierdzono w PR Regionalnej Rozgłośni w Łodzi RADIO ŁÓDŹ S.A.
- Nieprawidłowe prowadzenie ewidencji audycji sponsorowanych i brak audycji w wykazie lub ewidencję niezgodną z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu (naruszenie § 5 pkt 1 rozporządzenia KRRiT w sprawie sposobu sponsorowania audycji lub innych przekazów) stwierdzono w PR Regionalnej Rozgłośni w Warszawie RADIO DLA CIEBIE S.A. i PR Regionalnej Rozgłośni w Zielonej Górze RADIO ZACHÓD S.A.
- Wyemitowanie zapowiedzi audycji sponsorowanych przekraczających dozwolony 8 – sekundowy czas jej trwania (naruszenie § 2 pkt 1 ww. rozporządzenia KRRiT) stwierdzono w PR Regionalnej Rozgłośni w Olsztynie RADIO OLSZTYN S.A. i w PR Regionalnej Rozgłośni w Zielonej Górze RADIO ZACHÓD S.A. (program miejski).

Do ww. nadawców skierowano pisma wzywające do natychmiastowego dostosowania działalności reklamowej i sponsorskiej do obowiązujących przepisów, a także przesłania wyczerpujących wyjaśnień dotyczących przyczyn ich powstania. Przedstawione zalecenia zostały przez wszystkich nadawców zrealizowane.

Niestety przeprowadzona w II półroczu, ponowna kontrola nadawców, którzy nie przestrzegali obowiązujących przepisów wykazała, że PR Regionalna Rozgłosnia w Olsztynie RADIO OLSZTYN S.A., kolejny raz naruszyła przepisy. W programie przekroczono dopuszczalną zawartość informacji w oznaczeniu sponsorskim, jak również zamieszczono zachętę do korzystania z towarów lub usług sponsora (naruszenie art. 17 ust.1 i 4 ustawy o radiofonii i telewizji), ponadto ponownie naruszono § 2 pkt 1 rozporządzenia KRRiT w sprawie sposobu sponsorowania audycji lub innych przekazów przekraczając 8 sekundowy czas zapowiedzi sponsorskiej. Nadawca został wezwany do bezwzględnego zwrócenia uwagi na konieczność przestrzegania obowiązujących przepisów.

8.5 Poza planową kontrolą roczną, prowadzono bieżący monitoring działalności reklamowej i sponsorskiej Polskiego Radia S.A. i regionalnych rozgłośni.

W jego wyniku na antenie Programu I Polskiego Radia S.A. w maju 2005 roku stwierdzono emisję reklam promujących wydanie gazety FAKT, które zawierały relacje z *reality show* „Zamieńmy się żonami”. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji bardzo krytycznie odniosła się do zawartych w nim treści, jak również samego jej zaistnienia na antenie mediów publicznych. Przywołany przekaz naruszał art. 16b ust. 3 pkt. 1 i 4 oraz art. 18 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji. Krajowa Rada zwróciła uwagę nadawcy na konieczność zachowania

szczególnej staranności w doborze treści w programie emitowanym na antenie w odniesieniu do misji jaką mają do spełnienia media publiczne.

Poddano także dodatkowej kontroli Regionalną Rozgłośnie PR w Zielonej Górze „RADIO ZACHÓD” S.A. (program miejski). Po analizie przesłanego materiału (materiał dźwiękowy i obowiązująca dokumentacja), stwierdzono emisję nieoznakowanych przekazów reklamowych. Nadawca naruszył tym samym art. 4 ust. 6 ustawy o radiofonii i telewizji, a także § 8 rozporządzenia KRRiT z 3 czerwca 2004 roku w sprawie sposobu prowadzenia działalności reklamowej i telesprzedaży w programach radiowych i telewizyjnych.

Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej koncesjonowanych nadawców telewizyjnych rozpowszechniających program drogą naziemną i satelitarną

8.6. Planową kontrolą objęto 30 programów koncesjonowanych nadawców rozpowszechniających program drogą naziemną i satelitarną. Analiza przesłanych dokumentów oraz programów: TVN STYLE, EDUSAT, Tele Mango, HIPIKA nie wykazała naruszeń przepisów obowiązujących nadawcę w zakresie reklamy i sponsoringu.

W wyniku analizy dokumentacji, nadanych reklam, audycji sponsorowanych i nagrań poemisyjnych stwierdzono u koncesjonowanych nadawców telewizyjnych, rozpowszechniających program drogą naziemną i satelitarną, występowanie następujących naruszeń przepisów regulujących działalność w zakresie reklamy i sponsoringu:

- emisja reklamy ukrytej (naruszenie art. 16 c ustawy o radiofonii i telewizji) stwierdzono w programie telewizji TV 4, iTV, Telewizji TRWAM,
- nieprawidłowe wskazania sponsorów audycji zawierające informację o kilku produktach sponsorów (naruszenie art. 17 ust. 1 ww. ustawy) stwierdzono w TVN, TVN METEO, TVN Siedem, TVN 24, TVN TURBO, TV 4, POLSAT, ZIG ZAP,
- nieprawidłowe wskazanie sponsora zawierające informacje niezgodne z art. 17 ust. 1 ww. ustawy stwierdzono w TVN, POLSAT,
- promocję napojów alkoholowych stwierdzono w Telewizji GRYF (naruszenie art. 13¹ ust. 1 ww. ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi),
- niekompletną ewidencję reklam stwierdzono w TVN METEO, NTL Radomsko, ZIG ZAP (naruszenie § 8 ust 1 rozporządzenia KRRiT w sprawie sposobu prowadzenia działalności reklamowej i telesprzedaży w programach radiowych i telewizyjnych),
- nieprawidłową ewidencję reklam (naruszenie § 8 ust. 2 ww. rozporządzenia) stwierdzono w TV 4, TV BIZNES, CANAL +, CANAL + SPORT, PLANETE,
- brak właściwego oznaczenia bloku reklamowego stwierdzono w Telewizji GRYF, a bloku telesprzedaży w telewizji ZIG ZAP (naruszenie § 4 ust. 1 ww. rozporządzenia),
- niekompletną ewidencję audycji sponsorowanych (naruszenie § 5 ust.1 rozporządzenia w sprawie sposobu sponsorowania audycji lub innych przekazów) stwierdzono w TVN INTERNATIONAL, POLSAT, POLSAT SPORT, POLSAT ZDROWIE I URODA, POLSAT 2, Tele 5, TV BIZNES, KINO POLSKA, Telewizji GRYF, NTL Radomsko, CANAL + SPORT, CANAL +FILM, ZIG ZAP,
- nieprawidłową ewidencję audycji sponsorowanych (naruszenie § 5 ust.2 ww. rozporządzenia) stwierdzono w TV 4, POLSAT, CANAL +, CANAL SPORT, CANAL + FILM, ITV, TV BIZNES,

- nadesłanie materiałów archiwalnych niespełniających norm zawartych w rozporządzenia KRRiT w sprawie sposobów utrwalania i przechowywania przez nadawców audycji, reklam i innych przekazów stwierdzono w Tele 5, NTL Radomsko, ALE KINO, a nadesłanie niekompletnych materiałów archiwalnych stwierdzono w KINO POLSKA i Telewizji GRYF.

Zestawienie uchybień stwierdzonych podczas kontroli w telewizjach koncesjonowanych

	Liczba programów w których stwierdzono uchybienie			
	2002 r. *	2003 r.**	2004 r. **	2005 r. ***
Przekroczenie obowiązującego limitu reklam w godzinie	0	1	0	0
Emisja kryptoreklamy/reklamy ukrytej	1	1	1	2
Nieprawidłowe wskazania sponsora	2	2	2	8
Brak właściwego oznaczenia bloku reklamowego	1	7	5	2
Zbyt krótkie bloki poświęcone wyłącznie tele-sprzedaży	1	1	0	1
Nieprawidłowa ewidencja reklam	11	10	13	8
Przekroczenie czasu trwania wskazania sponsorskiego	0	1	2	0
Nieprawidłowa ewidencja audycji sponsorowanych	10	9	12	15
Braki w archiwizacji	0	0	3	5
Naruszenia ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi	0	0	1	1

* w 2002 r. skontrolowano 12 programów,

** w 2003 r. skontrolowano 29 programów,

*** w 2004 i 2005 r. skontrolowano 30 programów

8.7 W wyniku podjętych działań interwencyjnych stwierdzono w programach telewizji koncesjonowanych, rozprawdzających program drogą naziemną i satelitarną naruszenia w zakresie następujących przepisów regulujących działalność reklamową i sponsorską:

- emisję reklamy ukrytej (naruszenie art.16 c ustawy o radiofonii i telewizji) stwierdzono w Telewizji TRWAM,
- emisję reklamy naruszającej art. 16 b ust. 2 pkt 4 i art. 16 b ust. 3 pkt 4 i 5 ww. ustawy stwierdzono w TV 4, TVN (reklama PEUGEOT),
- emisję reklamy naruszającej art. 16 b ust. 3 pkt 4 i 5 ww. ustawy stwierdzono Telewizji POLSAT, TV 4, TVN (reklama HEYAH),
- emisję reklamy naruszającej art. 16 b ust. 3 pkt 4 i 5 ww. ustawy stwierdzono w telewizji CANAL +, POLSAT, Tele 5, TV 4, TVN (reklama LINK 4),

- emisję telesprzedaży naruszającej art. 16 b ust. 3 pkt 5 ww. ustawy (telesprzedaż PHOTO BLOCKER) stwierdzono w telewizji MANGO i TVN TURBO,
- przekroczenie obowiązującego limitu emisji reklam w godzinie programu (naruszenie art. 16 ust. 2 ww. ustawy) stwierdzono w Telewizji POLSAT,
- nieprawidłowe oznaczenie bloku reklamowego (naruszenie art. 16 ust. 1 ww. ustawy) stwierdzono w Telewizji POLSAT,
- nieprawidłowe wskazanie sponsora audycji (naruszenie art. 17 ust. 1 ww. ustawy) stwierdzono w Telewizji POLSAT (dwukrotnie),
- emisję reklamy naruszającej 16 b ust. 1 pkt 4 ww. ustawy stwierdzono w Telewizji POLSAT i TV 4 (reklama www.wpadka.pl).

Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej koncesjonowanych nadawców telewizyjnych rozpowszechniających program drogą kablową

8.8 W 2005 roku przeprowadzono trzy zaplanowane kontrole, działalności reklamowej i sponsorskiej w programach telewizyjnych nadawców kablowych oraz dodatkowo jedną, którą przeprowadzono w oparciu o docierające do KRRiT skargi na działalność nadawców. Łącznie kontrolą w 2005 roku objęto 80 nadawców.

Kontrola wykazała, że 18 (22,5%) z wybranych do kontroli nadawców nie prowadzi, z różnych przyczyn, działalności programowej w sieciach telewizji kablowej na podstawie posiadanej koncesji. Są to między innymi nadawcy, którzy zwrócili się do KRRiT z prośbą o uchylenie koncesji, nadawcy, którzy zwrócili się do KRRiT z prośbą o przesunięcie terminu rozpoczęcia rozpowszechniania programu oraz tacy, którzy zwrócili się do KRRiT z prośbą o zawieszenie emisji programu.

W stosunku do 22 (35,48%) spośród kontrolowanych nadawców nie zgłoszono uwag i zastrzeżeń dotyczących prowadzonej w programach działalności reklamowej i sponsorskiej.

Analiza wyemitowanego programu wykazała, że najczęściej powtarzały się następujące uchybienia:

- brak ewidencji nadanych reklam i telesprzedaży lub nieprawidłowe prowadzenie ewidencji (16 nadawców),
- brak właściwego oznaczenia przekazów reklamowych lub telesprzedaży (14 nadawców),
- nadawanie zakazanej reklamy (10 nadawców), w tym:
 - reklama ukryta (10 nadawców),
 - reklama usług medycznych (2 nadawców),
 - promocja napojów alkoholowych (2 nadawców),
- brak ewidencji sponsorowanych audycji lub nieprawidłowe prowadzenie ewidencji (12 nadawców),
- sponsorowanie audycji, których sponsorowanie jest zabronione (10 nadawców),
- niewłaściwe wskazanie sponsora audycji (6 nadawców),
- brak należytej archiwizacji lub zła jakość archiwizowanych materiałów (4 nadawców).

Zestawienie najczęściej stwierdzonych uchybień w latach 2001-2005

Rodzaj uchybienia	2001 r.	2002 r.	2003 r.	2004 r.	2005 r.
Brak ewidencji nadanych reklam lub nieprawidłowe prowadzenie ewidencji	83,87%	50,00%	63,15%	47,91%	25,80%
Brak właściwego oznaczenia przekazów reklamowych	30,64%	33,25%	40,35%	20,83%	22,58%
Brak ewidencji sponsorowanych audycji lub nieprawidłowe prowadzenie ewidencji	19,35%	17,74%	10,52%	16,66%	19,35%
Nadawanie zakazanej reklamy	25,80%	20,96%	28,07%	20,83%	16,12%
Sponsorowanie audycji, których sponsorowanie jest zabronione	4,83%	4,83%	12,28%	4,16%	16,12%
Niewłaściwe wskazanie sponsora audycji	6,45%	3,22%	0,00%	10,41%	9,67%
Brak należytej archiwizacji lub zła jakość archiwizowanych materiałów	9,67%	6,45%	14,03%	16,66%	6,45%
Przekroczenie dopuszczalnego czasu nadawania reklam	24,19%	16,12%	24,56%	4,16%	4,83%

Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej ogólnopolskich koncesjonowanych nadawców radiowych

8.9 Koncesjonowani nadawcy ogólnopolscy, Radio RMF FM i Radio ZET, zgodnie z planem rocznym, zostali poddani kontroli w czerwcu 2005 roku.

Celem kontroli było sprawdzenie zgodności działalności reklamowej i sponsorskiej z przepisami wynikającymi z ustawy o radiofonii i telewizji, rozporządzeń KRRiT, jak również innych aktów prawnych obowiązujących nadawcę w jego radiowej działalności. Analizie poddano nagrania czterech godzin programu wyemitowanego w kontrolowanym dniu, jak również wymaganą przepisami dokumentację.

Analiza materiałów przekazanych przez nadawców do kontroli nie wykazała w programach ww. nadawców naruszeń przepisów, obowiązujących w zakresie działalności reklamowej i sponsorskiej oraz archiwizacji programu.

Poza kontrolą doroczną, prowadzono bieżący monitoring działalności reklamowej i sponsorskiej ogólnopolskich koncesjonowanych nadawców radiowych.

Na uwagę zasługuje fakt, że w trakcie doraźnie podejmowanych działań, również nie stwierdzono istotnych naruszeń obowiązujących przepisów.

Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej lokalnych koncesjonowanych nadawców radiowych

8.10 W 2005 roku kontrolą w zakresie działalności reklamowej i sponsorskiej objęto 183 lokalnych koncesjonowanych nadawców radiowych.

Kontrolę przeprowadzono w czterech turach, analizując nagrania programu wyemitowanego w godzinach 7.00 – 9.00 i 15.00 – 17.00.

- I tura 18 lutego 2005 r.
- II tura 23 marca 2005 r.
- III tura 22 kwietnia 2005 r.
- IV tura 3 czerwca 2005 r.

Poszczególne terminy kontroli wynikały z rocznego planu pracy, a także z otrzymywania przez nadawców koncesji w terminach, uniemożliwiających sprawdzenie ich działalności pod względem reklamowym i sponsorskim w I półroczu 2005 roku. Przeprowadzenie kontroli w zróżnicowanych terminach umożliwiło szybkie przekazanie nadawcom wyników kontroli, a także podjęcie natychmiastowej interwencji w przypadku naruszenia przepisów.

Celem dorocznej kontroli było: sprawdzenie zgodności działań nadawców z obowiązującymi przepisami oraz porównanie z wynikami z lat ubiegłych, a także analiza zmian zachodzących na rynku reklamowym w 2005 roku w poszczególnych regionach kraju.

Na 183 skontrolowanych nadawców do 109 nie zgłoszono żadnych zastrzeżeń w zakresie działalności reklamowej i sponsoringu, a także archiwizacji programu. Stanowi to 58,4% skontrolowanych nadawców. W porównaniu z rokiem ubiegłym odnotowano niewielki spadek procentowy nadawców, u których nie odnotowano naruszeń obowiązujących przepisów. W roku 2004 na 180 nadawców poddanych kontroli, do 107 nie było uwag, co stanowiło 59,4%.

W wyniku przeprowadzonej kontroli, u 3 nadawców (stanowi to 1,6% skontrolowanych) stwierdzono rażące naruszenia obowiązujących przepisów. Do tych nadawców Przewodniczący KRRiT, na podstawie art. 10 ust. 2 i 3 ustawy o radiofonii i telewizji skierował pisma wzywające do bezzwłocznego dostosowania działalności do obowiązujących przepisów. Nadawcy zostali także zobowiązani do przesłania wyjaśnień dotyczących przyczyn powstania nieprawidłowości, jak również informacji o podjętych działaniach, mających na celu ich wyeliminowanie w przyszłości.

Do 71 nadawców, (co stanowi 38,8% skontrolowanych nadawców), w programach, w których stwierdzono mniej istotne naruszenia, skierowano pisma zobowiązujące do zwrócenia szczególnej uwagi na konieczność przestrzegania obowiązujących przepisów, a także wypracowania procedur uniemożliwiających w przyszłości występowanie podobnych naruszeń prawa.

Do najczęściej odnotowywanych naruszeń przepisów dotyczących działalności reklamowej należała emisja reklamy ukrytej (5 nadawców – 2,4% skontrolowanych), nieprawidłowej reklamy usług medycznych (3 nadawców – 1,4% skontrolowanych) i występującej u 1 nadawcy (0,5% skontrolowanych) emisji reklamy promującej napoje alkoholowe. Zwrócono uwagę też na bardzo często występujące (29 nadawców – 15,8% skontrolowanych) niezgodności ewidencji reklam z wymaganiami zawartymi w rozporządzeniu KRRiT lub niezgodności dokumentacji z wyemitowanymi reklamami.

Przeprowadzona kontrola wykazała, że wśród 183 nadawców, których materiały źródłowe zostały poddane analizie, 140 nadawców emitowało audycje sponsorowane, co stanowi 76,5% nadawców skontrolowanych.

Zastrzeżenia, co do przestrzegania przepisów dotyczących sponsoringu dotyczyły przede wszystkim emitowania zbyt wielu informacji o sponsorze, jak również audycji zachęcających do korzystania z usług sponsora. Wystąpiły także liczne nieprawidłowości w prowadzeniu ewidencji audycji sponsorowanych i przekraczania dopuszczalnego czasu wskazania sponsorskiego.

Warto zwrócić uwagę, że w stosunku do ubiegłorocznej kontroli liczba nadawców naruszających obowiązujące przepisy w sposób rażący, istotnie się zmniejszyła. W roku 2004 Przewodniczący skierował pisma wzywające do bezwzględnego przestrzegania przepisów do 11 nadawców, co stanowiło 6,1% skontrolowanych nadawców.

W sierpniu 2005 roku przeprowadzono ponowną kontrolę, której poddano 30 nadawców radiowych. Przeprowadzono ją u nadawców, którzy w kontroli w I półroczu, wykazali w

działalności reklamowej i sponsorskiej rażące naruszenia przepisów, bądź nie przesłali do kontroli wymaganych ustawą materiałów.

Skontrolowano także 8 nadawców, którzy otrzymali koncesję w terminie uniemożliwiającym przeprowadzenie analizy ich działalności w I półroczu 2005 roku.

Warto zaznaczyć, że do 6 z tej grupy nowych nadawców nie zgłoszono zastrzeżeń.

Analiza wyników powtórnej kontroli wykazała, że z 30 nadawców, którzy zostali jej poddani, 17 wyeliminowało wszystkie naruszenia, jakie stwierdzono w trakcie kontroli w pierwszej połowie roku. Pozostali zostali wezwani do bezwzględnego przestrzegania obowiązujących przepisów.

Przedstawiona poniżej tabela zawiera najistotniejsze naruszenia przepisów stwierdzonych w czasie planowych kontroli w latach 2002 – 2005 oraz kroków dyscyplinujących podjętych w tych latach wobec nadawców.

Zestawienie najistotniejszych naruszeń przepisów (w%)

RODZAJ NARUSZENIA	2002 r.	2003 r.	2004 r.	2005 r.
Brak odpowiedzi na żądanie Przewodniczącej	0,6	0,6	0	0
Reklama wyrobów i rekwizytów tytoniowych	0	0	0,5	0
Reklama lub promocja napojów alkoholowych	0,6	0	3,4	0,4
Nieprawidłowa reklama usług medycznych	6,2	4,5	1,4	1,4
Emitowanie reklamy ukrytej	0	5,5	3,4	2,4
Przekroczenie czasu reklamowego	1,1	0,5	1,0	1,3
Niewłaściwe oznaczenie reklamy	4,5	2,5	2,0	3,8
Nieprawidłowa ewidencja reklam	14,0	8,5	6,9	16,5
Wyemitowanie reklamy z wykorzystaniem głosu osoby prowadzącej audycje informacyjne	0	0	0	0,4
Wyemitowanie zbyt wielu informacji o sponsorze	1,5	5,3	9,6	5,3
Przekaz zachęca do korzystania z usług sponsora	0,7	1,3	1,4	4,3
Sponsorowanie audycji przez produkt	1,7	0,5	0	2,9
Przekroczenie dopuszczalnego czasu wskazania sponsora	2,2	4,0	1,4	6,3
Nieprawidłowa ewidencja audycji sponsorowanych	16,2	7,2	5,5	10,6
Brak należytej archiwizacji	4,0	4,5	1,0	3,4

Kroki dyscyplinujące podjęte wobec nadawców, u których stwierdzono naruszenie przepisów

Podjęte działania dyscyplinujące	2002 r. (178 nadawców)	2003 r. (199 nadawców)	2004 r. (203 nadawców)	2005 r. (206 nadawców)
Kara finansowa nałożona przez Przewodniczącą KRRiT	1	1	0	0
Wezwanie Przewodniczącej KRRiT do zaniechania działań naruszających przepisy	15	9	11	3
Pismo dyrektora Departamentu Reklamy określające naruszenia przepisów wraz z prośbą o nadesłanie wyjaśnień	62	61	61	78

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji – poprzez pracowników Departamentu Reklamy udziela na bieżąco stałych konsultacji nadawcom radiowym w zakresie interpretacji obowiązujących przepisów prawa dotyczących działalności reklamowej i sponsoringu.

Decyzje o ukaraniu nadawców za naruszenia obowiązujących przepisów w zakresie działalności reklamowej i sponsorskiej

8.11 Do najczęstszych naruszeń obowiązujących przepisów w zakresie działalności reklamowej i sponsorskiej zaliczyć należy brak prawidłowego ewidencjonowania wyemitowanych reklam i audycji sponsorowanych, a także przekraczanie dopuszczalnego czasu wskazania sponsora.

Do najistotniejszych naruszeń przepisów zaliczyć należy natomiast przekraczanie dopuszczalnego czasu emisji reklam.

Decyzjami Przewodniczącego KRRiT nałożono w 2005 roku 4 kary pieniężne za rażące naruszenia przepisów dotyczących działalności reklamowej i sponsoringu. Wszystkie ww. kary nałożono na nadawców telewizyjnych. Za przekroczenie dopuszczalnego czasu emisji reklam nałożono 3 kary, za emisję niedozwolonej reklamy nałożono 1 karę. Nadawców ukarano na łączną kwotę 42 380 zł.

Wykaz decyzji Przewodniczącego KRRiT nakładających kary w 2005 roku, za nieprzestrzeganie przepisów regulujących działalność w zakresie reklamy i sponsoringu:

1. Antel Sp. z o.o. emitująca program **TELE 5** za przekroczenie obowiązującego limitu emisji reklam w godzinie nadawania programu – kara w wysokości 5 000 zł (decyzja nr 2/2005 z 20 kwietnia 2005 roku)
2. Polsat S.A. emitująca program **POLSAT** za przekroczenie obowiązującego limitu emisji reklam w godzinie nadawania programu – kara w wysokości 20 000 zł (decyzja nr 3/2005 z 18 maja 2005 roku)
3. Telewizja Polska S.A. emitująca program **TVP 2** za emisję niedozwolonej reklamy napoju alkoholowego – kara w wysokości 11 300 zł (decyzja nr 4/2005 z 6 września 2005 roku)
4. Telewizja Polska S.A. emitująca program **TVP 1** za przekroczenie obowiązującego limitu emisji reklam w godzinie nadawania programu – kara w wysokości 6 080 zł (decyzja nr 6/2005 z 27 października 2005 roku);

Decyzją nr 7/2005 z 1 grudnia 2005 wydaną na podstawie uchwały Krajowej Rady Radiofonii Telewizji Nr 607 z 30 listopada 2005 r., Przewodniczący KRRiT wezwał nadawcę Telewizję Polską S.A emitującą program **TVP 2** do zaniechania działań polegających na nie-

dopuszczalnym u nadawcy publicznego przerywaniu emitowanych audycji reklamami. (audycja „Załóż się”).

Informacja o wydatkach i wykorzystaniu czasu antenowego w radiu i telewizji na emisje płatnych ogłoszeń wyborczych zleconych przez Komitety Wyborcze w trakcie kampanii wyborczej do Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w 2005 roku

8.12 Informacje opracowane zostały na podstawie analizy danych nadesłanych przez nadawców. Przeanalizowano dane z 281 programów radiowych i telewizyjnych, w tym z: 202 programów radiowych, 32 programów telewizyjnych, 47 programów telewizji kablowej. Z wyżej wymienionych programów, płatnych ogłoszeń wyborczych nie emitowano w 37 programach radiowych, 4 programach telewizyjnych, 1 programie telewizji kablowej.

Czas płatnych ogłoszeń wyborczych

8.13 Ogółem wyemitowano 44.241 minut ogłoszeń wyborczych w tym 27.271 minut w radiach i 16.965 w telewizjach, przy czym w radiu najwięcej Komitet Wyborczy Prawa i Sprawiedliwości (6 456 min, co stanowi 24% czasu przeznaczonego na reklamę w radio), a w telewizji Komitet Wyborczy Platformy Obywatelskiej (4 431 min – co stanowi 26% czasu przeznaczonego na reklamę w telewizji)

Łącznie Komitet Wyborczy Platformy Obywatelskiej wyemitował 10 551 minut ogłoszeń, a Komitet Wyborczy Prawa i Sprawiedliwości 9 287 minut.

Czas płatnych ogłoszeń wyborczych wyemitowanych przez nadawców radiowych w minutach

	radio publiczne	radio komercyjne	radio razem
Ruch Patriotyczny	17	43	60
Polska Partia Pracy	1	2	3
Liga Polskich Rodzin	89	1 515	1 604
Partia Demokratyczna	24	448	472
Socjaldemokracja Polska	101	1 198	1 299
Prawo i Sprawiedliwość	1 257	5 199	6 456
Sojusz Lewicy Demokratycznej	706	3 335	4 041
Platforma Obywatelska	738	5 381	6 119
Polska Partia Narodowa	0	0	0
Polskie Stronnictwo Ludowe	545	1 786	2 331
Centrum	30	107	137
Platforma Janusza Korwin-Mikkego	0	5	5
Ogólnopolska Koalicja Obywatelska	6	37	43
Polska Konfederacja „Godność i Praca”	0	0	0
Samoobrona	184	2 253	2 437
Inicjatywa RP	0	7	7
Dom Ojczysty	5	191	196
Narodowe Odrodzenie Polski	0	0	0
Inne	194	1 862	2 056
Razem	3 897	23 369	27 266

Czas płatnych ogłoszeń wyborczych wyemitowanych przez nadawców telewizyjnych w minutach

	telewizja publiczna	telewizja komercyjna naziemna	telewizja kablowa	telewizja razem
Ruch Patriotyczny	13	5	13	31
Polska Partia Pracy	0	0	0	0
Liga Polskich Rodzin	285	44	338	667
Partia Demokratyczna	118	38	217	373
Socjaldemokracja Polska	182	68	920	1 170
Prawo i Sprawiedliwość	698	297	1 835	2 830
Sojusz Lewicy Demokratycznej	814	206	2 631	3 651
Platforma Obywatelska	1 260	188	2 982	4 430
Polska Partia Narodowa	0	0	0	0
Polskie Stronnictwo Ludowe	334	38	896	1 268
Centrum	49	42	448	539
Platforma Janusza Korwin-Mikkego	3	0	17	20
Ogólnopolska Koalicja Obywatelska	23	0	34	57
Polska Konfederacja „Godność i Praca”	1	0	0	1
Samoobrona	350	50	374	774
Inicjatywa RP	0	20	8	28
Dom Ojczysty	2	4	25	31
Narodowe Odrodzenie Polski	0	0	0	0
Inne	190	22	870	1 082
RAZEM	4 322	1 022	11 608	16 952

Czas płatnych ogłoszeń wyborczych wyemitowanych przez nadawców radiowych i telewizyjnych w minutach

	radio razem	telewizja razem	radio i telewizja
Ruch Patriotyczny	60	32	92
Polska Partia Pracy	3	0	3
Liga Polskich Rodzin	1 604	667	2 271
Partia Demokratyczna	472	374	846
Socjaldemokracja Polska	1 299	1 171	2 470
Prawo i Sprawiedliwość	6 456	2 831	9 287
Sojusz Lewicy Demokratycznej	4 042	3 652	7 694
Platforma Obywatelska	6 120	4 431	10 551
Polska Partia Narodowa	0	0	0
Polskie Stronnictwo Ludowe	2 331	1 269	3 600
Centrum	138	541	679
Platforma Janusza Korwin-Mikkego	5	21	26
Ogólnopolska Koalicja Obywatelska	44	57	101
Polska Konfederacja „Godność i Praca”	0	1	1
Samoobrona	2 438	775	3 213
Inicjatywa RP	7	28	35
Dom Ojczysty	196	32	228
Narodowe Odrodzenie Polski	0	0	0
Inne	2 056	1 083	3 139
RAZEM	27 271	16 965	44 236

Koszt płatnych ogłoszeń wyborczych

8.14 Komitety Wyborcze wydały na kampanie wyborcze w radiu i w telewizji nie mniej niż 38 587 556,41 zł. Największe wydatki poniósł Komitet Wyborczy Prawa i Sprawiedliwości (łącznie: 12 141 355,81 zł – co stanowi 31% wszystkich wydatków), następnie Komitet Wyborczy Platformy Obywatelskiej (łącznie: 8 127 857,20 zł – co stanowi 21% wszystkich wydatków).

Komitety Wyborcze Polskiej Partii Narodowej i Narodowego Odrodzenia Polski nie zlecały emisji płatnych ogłoszeń wyborczych, natomiast KW Polskiej Partii Pracy zlecił emisję tylko w radiu na kwotę 679,85 zł.

**Koszt płatnych ogłoszeń wyborczych emitowanych przez nadawców radiowych
(brutto z VAT, w zł)**

	radio publiczne	radio komercyjne	radio razem
Ruch Patriotyczny	1 911,98	79 899,94	81 811,92
Polska Partia Pracy	366,00	313,85	679,85
Liga Polskich Rodzin	24 501,94	147 936,16	172 438,10
Partia Demokratyczna	5 463,16	72 327,96	77 791,12
Socjaldemokracja Polska	115 757,25	142 056,70	257 813,95
Prawo i Sprawiedliwość	592 137,03	946 877,11	1 539 014,14
Sojusz Lewicy Demokratycznej	224 000,19	617 536,33	841 536,52
Platforma Obywatelska	229 056,14	889 026,55	1 118 082,69
Polska Partia Narodowa	0,00	0,00	0,00
Polskie Stronnictwo Ludowe	106 515,51	154 772,81	261 288,32
Centrum	5 841,36	10 713,44	16 554,80
Platforma Janusza Korwin-Mikkego	0,00	122,00	122,00
Ogólnopolska Koalicja Obywatelska	57 341,95	3 928,00	61 269,95
Polska Konfederacja „Godność i Praca”	0,00	0,00	0,00
Samoobrona	42 463,78	345 710,39	388 174,17
Inicjatywa RP	0,00	1 457,90	1 457,90
Dom Ojczysty	3 133,78	16 157,26	19 291,04
Narodowe Odrodzenie Polski	0,00	0,00	0,00
Inne	34 006,54	188 293,61	222 300,15
RAZEM	1 442 496,61	3 617 130,01	5 059 626,62

**Koszt płatnych ogłoszeń wyborczych emitowanych przez nadawców telewizyjnych
(brutto z VAT, w zł)**

	telewizja publiczna	telewizja komercyjna naziemna	telewizja kablowa	telewizja razem
Ruch Patriotyczny	14 444,31	36 600,00	1 278,56	52 322,87
Polska Partia Pracy	0,00	0,00	0,00	0,00
Liga Polskich Rodzin	4 695 622,53	317 932,00	40 937,08	5 054 491,61
Partia Demokratyczna	244 647,08	320 450,45	23 739,01	588 836,54

Socjaldemokracja Polska	1 554 896,93	1 289 979,26	66 377,45	2 911 253,64
Prawo i Sprawiedliwość	6 050 451,10	4 379 019,46	172 871,11	10 602 341,67
Sojusz Lewicy Demokratycznej	1 639 059,92	663 467,09	190 794,04	2 493 321,05
Platforma Obywatelska	5 209 998,03	1 575 377,48	224 399,00	7 009 774,51
Polska Partia Narodowa	0,00	0,00	0,00	0,00
Polskie Stronnictwo Ludowe	1 820 615,88	871 293,50	88 316,43	2 780 225,81
Centrum	26 406,90	9 040,20	13 117,73	48 564,83
Platforma Janusza Korwin-Mikkego	3 660,00	0,00	4 050,40	7 710,40
Ogólnopolska Koalicja Obywatelska	161 656,16	0,00	9 407,18	171 063,34
Polska Konfederacja „Godność i Praca”	2 196,00	0,00	0,00	2 196,00
Samoobrona	1 301 039,18	113 139,77	65 825,17	1 480 004,12
Inicjatywa RP	0,00	2 704,50	1 161,44	3 865,94
Dom Ojczysty	1 537,20	7 320,00	793,00	9 650,20
Narodowe Odrodzenie Polski	0,00	0,00	0,00	0,00
Inne	238 821,96	4 547,25	68 938,05	312 307,26
RAZEM	22 965 053,18	9 590 870,96	972 005,65	33 527 929,79

**Koszt płatnych ogłoszeń wyborczych emitowanych przez nadawców radiowych i telewizyjnych
(brutto z VAT, w zł)**

	radio	telewizja	radio i telewizja
Ruch Patriotyczny	81 811,92	52 322,87	134 134,79
Polska Partia Pracy	679,85	0,00	679,85
Liga Polskich Rodzin	172 438,10	5 054 491,61	5 226 929,71
Partia Demokratyczna	77 791,12	588 836,54	666 627,66
Socjaldemokracja Polska	257 813,95	2 911 253,64	3 169 067,59
Prawo i Sprawiedliwość	1 539 014,14	10 602 341,67	12 141 355,81
Sojusz Lewicy Demokratycznej	841 536,52	2 493 321,05	3 334 857,57
Platforma Obywatelska	1 118 082,69	7 009 774,51	8 127 857,20
Polska Partia Narodowa	0,00	0,00	0,00
Polskie Stronnictwo Ludowe	261 288,32	2 780 225,81	3 041 514,13
Centrum	16 554,80	48 564,83	65 119,63
Platforma Janusza Korwin-Mikkego	122,00	7 710,40	7 832,40
Ogólnopolska Koalicja Obywatelska	61 269,95	171 063,34	232 333,29
Polska Konfederacja „Godność i Praca”	0,00	2 196,00	2 196,00
Samoobrona	388 174,17	1 480 004,12	1 868 178,29
Inicjatywa RP	1 457,90	3 865,94	5 323,84
Dom Ojczysty	19 291,04	9 650,20	28 941,24
Narodowe Odrodzenie Polski	0,00	0,00	0,00
Inne	222 300,15	312 307,26	534 607,41
RAZEM	5 059 626,62	33 527 929,79	38 587 556,41

Informacja o wydatkach i wykorzystaniu czasu na emisję odpłatnych audycji wyborczych w radiu i telewizji w trakcie kampanii wyborczej na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w 2005 roku

Informacja opracowana została na podstawie analizy danych nadesłanych przez nadawców.

8.15 Odpłatne audycje wyborcze w kampanii wyborczej na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej emitowane były w ogólnopolskich programach radiowych (Polskie Radia S.A,

Radio Zet) i telewizyjnych (Program 1 i 2 TVP S.A., Telewizja TVN S.A, Telewizja POLSAT).

Czas odpłatnych audycji wyborczych

8.16 Niezależnie od czasu przyznanego na rozpowszechnianie nieodpłatnie audycji wyborczych każdy komitet mógł, wyłącznie w okresie od 15 dnia przed dniem wyborów do dnia zakończenia kampanii wyborczej, odpłatnie rozpowszechniać audycje wyborcze w programach publicznych i niepublicznych nadawców radiowych i telewizyjnych. Łączny czas rozpowszechniania odpłatnie audycji wyborczych nie mógł przekroczyć 15% łącznego czasu przyznanego danemu komitetowi na nieodpłatne rozpowszechnianie audycji wyborczych. Przed pierwszą turą wyborów każdy komitet mógł odpłatnie wyemitować 843 sekund odpłatnych audycji wyborczych w telewizji (ok. 14 minut) i 1181 sekund reklam w radiu (ok. 20 minut).¹

Czas emisji odpłatnych audycji wyborczych w programach radiowych przed I turą wyborów (w sekundach)

	Polskie Radio S.A.	Radio ZET	radio razem
Henryka Bochniarz			
Marek Borowski			
Leszek Bubel			
Maciej Giertych	400		400
Liwiusz Iliasz			
Lech Kaczyński			
Jarosław Kalinowski			
Janusz Korwin-Mikke			
Andrzej Lepper			
Jan Pyszko			
Adam Słomka			
Donald Tusk		1 155	1 155
Stanisław Tymiński			
RAZEM	400	1 155	1 555

Czas emisji odpłatnych audycji wyborczych w programach telewizyjnych przed I turą wyborów (w sekundach)

	TVP 1	TVP 2	TVN	POLSAT	telewizje razem
Henryka Bochniarz	320	40	520		880
Marek Borowski					
Leszek Bubel					
Maciej Giertych	90	90		60	240
Liwiusz Iliasz					
Lech Kaczyński	270	210	240	240	960
Jarosław Kalinowski					
Janusz Korwin-Mikke					
Andrzej Lepper					
Jan Pyszko					
Adam Słomka					

¹ Czas podzielono pomiędzy 16 zarejestrowanych komitetów wyborczych.

Donald Tusk	330	180	420	90	1 020
Stanisław Tymiński					
RAZEM	1 010	520	1 180	390	3 100

**Czas emisji odpłatnych audycji wyborczych w programach radiowych i telewizyjnych
przed I turą wyborów
(w sekundach)**

	radio razem	telewizje razem	radio i telewizja łącznie
Henryka Bochniarz		880	880
Marek Borowski			
Leszek Bubel			
Maciej Giertych	400	240	640
Liwiusz Iliasz			
Lech Kaczyński		960	960
Jarosław Kalinowski			
Janusz Korwin-Mikke			
Andrzej Lepper			
Jan Pyszko			
Adam Słomka			
Donald Tusk	1 155	1 020	2 175
Stanisław Tymiński			
RAZEM	1 555	3 100	4 655

W drugiej turze każdy z kandydatów mógł wyemitować w telewizji 1620 sekund płatnych audycji wyborczych (27 minut) i w radiu 2 160 sekund (36 minut).

**Czas emisji odpłatnych audycji wyborczych w programach radiowych przed II turą wyborów
(w sekundach)**

	Polskie Radio S.A.	Radio ZET	radio razem
Lech Kaczyński	1 260	912	2 172
Donald Tusk	840	865	1 705
RAZEM	2 100	1 777	3 877

**Czas emisji odpłatnych audycji wyborczych w programach telewizyjnych przed II turą wyborów
(w sekundach)**

	TVP 1	TVP 2	TVN	POLSAT	telewizje razem
Lech Kaczyński	630	210	540	240	1 620
Donald Tusk	630	360	480	150	1 620
RAZEM	1 260	570	1 020	390	3 240

**Czas emisji odpłatnych audycji wyborczych w programach radiowych i telewizyjnych
przed II turą wyborów (w sekundach)**

	radio razem	telewizje razem	radio i telewizja łącznie
Lech Kaczyński	2 172	1 620	3 792
Donald Tusk	1 705	1 620	3 325
RAZEM	3 877	3 240	7 117

Wydatki na odpłatne audycje wyborcze

8.17 Wydatki na odpłatne audycje wyborcze w programach radiowych i telewizyjnych wyniosły 3 579 475,12 zł, z czego wydatki w programach radiowych wyniosły 711 507,66 zł (20% wszystkich wydatków), a w programach telewizyjnych 2 867 967,46 zł (80% wszystkich wydatków).

**Wydatki na emisję odpłatnych audycji wyborczych w programach radiowych i telewizyjnych
(w zł)**

	radio	telewizje	łącznie
Henryka Bochniarz		386 893,72	386 893,72
Marek Borowski			
Leszek Bubel			
Maciej Giertych	32 879,00	77 348,00	110 227,00
Liwiusz Iliasz			
Lech Kaczyński	283 503,60	1 354 312,24	1 637 815,84
Jarosław Kalinowski			
Janusz Korwin-Mikke			
Andrzej Lepper			
Jan Pyszko			
Adam Słomka			
Donald Tusk	395 125,06	1 049 413,50	1 444 538,56
Stanisław Tymiński			
RAZEM	711 507,66	2 867 967,46	3 579 475,12

IX. DZIAŁALNOŚĆ MIĘDZYNARODOWA KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

Kierunki działalności międzynarodowej KRRiT

9.1 Działalność międzynarodowa KRRiT wynika z ustawy o radiofonii i telewizji, gdzie w artykule 6 wśród zadań KRRiT wymienia się organizowanie i inicjowanie współpracy z zagranicą w dziedzinie radiofonii i telewizji. Przy planowaniu kierunków tej działalności Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji kieruje się priorytetami polskiej polityki międzynarodowej, kierunkami europejskiej polityki audiowizualnej oraz potrzebami wynikającymi z bieżącej działalności KRRiT. Główne działania KRRiT dotyczą następujących problemów:

Aktywne uczestnictwo w tworzeniu i realizowaniu europejskiej polityki audiowizualnej

9.2 Szczególne miejsce w działalności międzynarodowej Krajowej Rady przypada działaniom związanym z realizacją obowiązków wynikających z członkostwa Polski w Unii Europejskiej. Poczynając od 1996 roku, działania te stały się centralną częścią działalności międzynarodowej Krajowej Rady. Z dniem akcesji Polski do UE krajowa polityka audiowizualna, jej koncepcje dalszego rozwoju związane zostały ściśle z celami regulacyjnymi Unii Europejskiej. Tym bardziej, iż prawo wspólnotowe rozwija się bardzo dynamicznie i obejmuje swym zakresem coraz to nowe dziedziny, które w dotychczasowej praktyce pozostawały wyłącznie w gestii państw członkowskich.

9.3 Jednym z najistotniejszych kierunków działań KRRiT w zakresie współtworzenia i implementacji europejskiej polityki audiowizualnej jest aktywny udział w analizie unijnych aktów prawnych, wypracowywanie stanowiska KRRiT oraz współpraca z innymi resortami przy przygotowywaniu stanowiska Polski w tym zakresie.

Dotyczą one m.in. takich dziedzin objętych regulacją wspólnotową jak:

- regulacja treści audiowizualnych;

Podstawowym dokumentem jest tu dyrektywa Rady (89/552/EEC) z 3 października 1989 roku, zmieniona dyrektywą Rady i Parlamentu Europejskiego (97/36/EC) z 30 czerwca 1997 roku w sprawie koordynacji określonych przepisów prawa, ustawodawstwa lub działań administracyjnych w państwach członkowskich w zakresie emisji programów telewizyjnych (zwana dyrektywą „O telewizji bez granic”). Jest ona obecnie przedmiotem nowelizacji –

13 grudnia 2005 roku Komisja Europejska ogłosiła projekt jej zmiany. Proponowana zmiana dyrektywy pociągnie za sobą konieczność wprowadzenia nowych rozwiązań do krajowego porządku prawnego.

- regulacja świadczenia usług łączności elektronicznej

Kluczowe regulacje z tego zakresu zawarte zostały w tzw. pakiecie dyrektyw z 2002 roku „O łączności elektronicznej”. Pakiet regulacyjny odnosi się do świadczenia usług łączności elektronicznej, sieci łączności elektronicznej, związanych z nimi urządzeń lub usług. Jest to bardzo obszerna sfera zagadnień, istotna dla sektora audiowizualnego.

Realizacja zadań z tego zakresu zakłada współpracę z resortem merytorycznie właściwym i regulatorem rynku łączności elektronicznej.

- wspólnotowe podejście do usług na rynku wewnętrznym

Projektowana dyrektywa „O usługach na rynku wewnętrznym” – w obecnej redakcji dotycząca również usług audiowizualnych – stanowić może bardzo ważną regulację dla sektora audiowizualnego. Działania te obejmują współpracę z merytorycznie właściwym resortem – Ministerstwem Gospodarki - w wypracowywaniu stanowiska Polski w kwestiach odnoszących się do uzgadniania wspólnotowej polityki handlowej - w kwestiach odnoszących się do sfery audiowizualnej- w związku z pracami Grupy roboczej ds. konkurencyjności i wzrostu.

- wspólnotowe podejście do praw autorskich i praw pokrewnych.

Działanie to obejmuje współpracę z Ministerstwem Kultury w kwestiach związanych z pracami Grupy roboczej ds. własności intelektualnej, działającej w strukturach Rady UE.

9.4 Aktywne uczestnictwo w grupach roboczych i stałych komitetach w Brukseli oraz w pracach organizacji międzynarodowych związanych z problematyką mediów elektronicznych

Istotne znaczenie w kształtowaniu europejskiej polityki audiowizualnej w ramach Unii Europejskiej mają prace podejmowane w działających przy nich grupach roboczych, stałych komitetach oraz gremiach eksperckich w Brukseli. Po przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej, przedstawiciele Polski zostali włączeni w proces podejmowania decyzji w ramach Grupy Roboczej ds. Audiowizualnych, działającej w strukturze Rady Unii Europejskiej, a także w prace podejmowane na forum Komitetu Kontaktowego do spraw dyrektywy „O telewizji bez granic”.

Po akcesji do Unii Europejskiej, Polska została także włączona w proces uzgadniania wspólnotowej polityki handlowej (obejmującej również sferę usług audiowizualnych) i tym samym we współpracę w ramach właściwych grup roboczych i komitetów działających w ramach instytucji wspólnotowych, w tym w szczególności: Komitetu 133 w sprawie usług oraz Grupy Roboczej ds. Konkurencyjności i Wzrostu.

Podczas gdy przedmiotem prac Komitetu 133 jest wypracowywanie wspólnego stanowiska Unii Europejskiej w procesie negocjacji w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO) i w kwestiach zasadniczo związanych z zewnętrzną polityką handlową Wspólnoty, w ramach prac Grupy Roboczej ds. Konkurencyjności i Wzrostu rozpatrywane są kwestie dotyczące rynku wewnętrznego Wspólnoty.

Przedstawiciele Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji jako instytucji współdziałającej przy wypracowywaniu stanowiska strony polskiej, przesyłają opinie i uwagi do dokumentów będących przedmiotem prac ww. ciał eksperckich w zakresie dotyczącym sektora audiowizualnego.

Komisja Europejska, doceniając rolę krajowych ciał regulacyjnych w monitorowaniu prawidłowego stosowania oraz wypełniania celów dyrektywy „O telewizji bez granic” i mając na uwadze ich doświadczenia uznała, iż celowe jest włączenie przedstawicieli tych państw w prace nad planowaną nowelizacją dyrektywy. Uznanie roli krajowych organów regulacyjnych zaowocowało powołaniem stałej grupy składającej się z przedstawicieli krajowych regulatorów audiowizualnych oraz Komisji Europejskiej - Grupy Wysokiego Szczebla Regulatorów Audiowizualnych (High-level Group of Executives of Regulatory Authorities in the Field of Broadcasting). W pracach tej grupy uczestniczą także przedstawiciele KRRiT.

Poczynając od 1993 roku Krajowej Radzie została powierzona odpowiedzialność za reprezentowanie Polski w strukturach Rady Europy zajmujących się środkami masowego przekazu. Reprezentanci Polski odgrywają znaczącą i aktywną rolę w pracach tych struktur. Przedstawiciele KRRiT lub zgłoszeni przez nią eksperci biorą udział w pracach grup zajmujących się najważniejszymi dla sektora audiowizualnego problemami.

Prace KRRiT związane z członkostwem Polski w Unii Europejskiej i Radzie Europy nie zamykają działań Krajowej Rady związanych z wypełnianiem zobowiązań międzynarodowych Polski dotyczących sektora audiowizualnego. KRRiT bierze również udział w pracach związanych z realizacją działań podejmowanych na forum wyspecjalizowanych organizacji międzynarodowych jak WIPO i UNESCO. Warto zaznaczyć, że na forum wielu organizacji prezentowane jest jednolite stanowisko Wspólnoty Europejskiej i jej państw członkowskich, wygłaszane przez przedstawiciela Komisji Europejskiej lub Prezydencji UE. Tym niemniej państwa członkowskie samodzielnie uczestniczą w pracach tych organizacji, a ich stanowisko uwzględniane jest przy formułowaniu wspólnego stanowiska Wspólnoty Europejskiej i jej państw członkowskich.

KRRiT reprezentuje również Polskę w Europejskim Obserwatorium Audiowizualnym, które powstało w 1992 roku. Polska była jednym z krajów współzałożycieli EOA. Jest ono europejską instytucją publiczną zrzeszającą 36 krajów oraz Wspólnotę Europejską reprezentowaną przez Komisję Europejską. Głównym celem EOA jest zbieranie, analizowanie i opracowywanie informacji na temat rynku audiowizualnego w zakresie prawa, statystyki oraz produkcji i jej finansowania, w takich sektorach jak: film, telewizja, video/DVD, nowe media. Jest wiodącą w Europie instytucją informacyjno - badawczą w zakresie sektora audiowizualnego, szeroko i kompleksowo badającą rynek audiowizualny i powiązane dziedziny przemysłowe.

KRRiT jest członkiem współzałożycielem międzynarodowej organizacji zrzeszającej europejskie ciała regulujące, Europejskiej Platformy Ciał Regulujących (EPRA). EPRA została utworzona w 1995 roku, dzisiaj skupia 48 instytucji regulujących sektor mediów elektronicznych z 40 krajów. W ciągu 10 lat istnienia EPRA stała się w Europie poważnym forum dyskusyjnym, przy którym stałymi obserwatorami są Komisja Europejska i Rada Europy.

Współpraca bilateralna

9.5 Ważne miejsce w działalności międzynarodowej Krajowej Rady przypada inicjowaniu i rozwijaniu współpracy regionalnej w sektorze audiowizualnym pomiędzy krajami Europy Środkowo-Wschodniej oraz współpracy bilateralnej. W 1996 roku KRRiT była inicjatorem stworzenia Platformy Ciał Regulujących Europy Środkowo-Wschodniej, która po dwóch latach istnienia w związku z intensywnym rozwojem EPRA została rozwiązana. W wyniku wówczas nawiązanych kontaktów KRRiT współpracowała dość aktywnie w latach 1997-98 ze słowacką Radą oraz od 1997 roku z Narodową Radą Telewizji i Radia Ukrainy oraz Radą litewską. Współpraca bilateralna dotyczy również regulatorów z krajów UE. W 2003 roku KRRiT podpisała w umowę o współpracy z francuską CSA, współpracowała z austriackim

Kom-Austria. Osobne miejsce zajmuje współpraca w dziedzinie sektora audiowizualnego z Ukrainą, która wykracza poza samą współpracę z ukraińskim regulatorem.

Przygotowanie merytoryczne i organizacja konferencji i seminariów międzynarodowych

9.6 Ważną częścią działalności międzynarodowej jest inicjowanie i organizowanie konferencji międzynarodowych. Konferencje mają na celu przede wszystkim przybliżenie Polsce doświadczeń krajów Unii Europejskiej w dziedzinie sektora audiowizualnego, a także polityki wspólnotowej w tym obszarze. Istotnym elementem są również konferencje współorganizowane z Radą Europy oraz konferencje o dostępie mniejszości narodowych i etnicznych do mediów elektronicznych w aspekcie europejskim.

Przygotowanie opracowań z zakresu problematyki sektora mediów elektronicznych w Europie

Istotnym kierunkiem jest tworzenie opracowań poświęconych problemom i różnym aspektom funkcjonowania sektora mediów elektronicznych w Europie. Część z nich powstaje zgodnie z planem prac Biura KRRiT, pozostałe natomiast zgodnie z bieżącymi potrzebami KRRiT. Tematyka opracowań jest szeroka i dotyczy najczęściej uregulowań wspólnotowych w zakresie polityki audiowizualnej UE oraz prawnych rozwiązań stosowanych przez państwa członkowskie UE w zakresie wybranych aspektów polityki medialnej. Elektroniczne wersje większości z opracowań są dostępne na stronie internetowej KRRiT w dziale zatytułowanym „Działalność Międzynarodowa”. W ciągu 3 ostatnich lat przygotowano 18 takich opracowań.

Realizacja polityki audiowizualnej w instytucjonalnych ramach Unii Europejskiej

Udział KRRiT w pracach stałych komitetów i grup roboczych

9.7 Istotne znaczenie dla procesu kształtowania europejskiej polityki audiowizualnej w ramach współpracy pomiędzy poszczególnymi instytucjami Unii Europejskiej mają prace podejmowane w działających przy nich gremiach specjalistycznych.

Grupy robocze Rady Unii Europejskiej, składające się z ekspertów pochodzących z państw członkowskich, przygotowują kwestie wymagające specjalistycznej wiedzy w danym zakresie, które mają być następnie przedmiotem obrad Komitetu Stałych Przedstawicieli, a na dalszych etapach - Rady. Odgrywają one istotną rolę w wyrażaniu opinii o projektach nowych inicjatyw wspólnotowych, w tym w szczególności propozycji przedstawianych przez Komisję Europejską, stosownie do kalendarza prac danej Prezydencji UE.

Grupa robocza ds. audiowizualnych składa się z ekspertów pochodzących z wszystkich Państw Członkowskich. Prace grupy odgrywają istotną rolę w pracach nad propozycjami nowych wspólnotowych regulacji dotyczących sektora audiowizualnego. Grupa działając pod przewodnictwem aktualnej Prezydencji UE, współpracując z Komisją Europejską wyraża stanowisko i przedstawia propozycje zmian do przekazywanych jej do zaopiniowania projektów aktów prawnych w tym; decyzji, zaleceń, czy dyrektyw. Wypracowywanie stanowiska Polski prezentowanego na forum tej grupy jest koordynowane przez Ministerstwo Kultury, będące resortem wiodącym. KRRiT jest instytucją współpracującą w przedmiotowym zakresie.

W 2005 roku Grupa ds. polityki audiowizualnej pracowała m.in. nad przedstawionymi przez Komisję Europejską propozycjami zaleceń Parlamentu Europejskiego oraz Rady UE:

- w sprawie dziedzictwa audiowizualnego oraz konkurencyjności w powiązanych dziedzinach przemysłowych,

- w sprawie ochrony małoletnich, godności ludzkiej oraz prawa do odpowiedzi w związku z konkurencyjnością europejskiego przemysłu usług audiowizualnych i usług informacyjnych *on-line*,

a także nad:

- projektem decyzji Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie wprowadzenia w życie programu wspierającego europejski sektor audiowizualny (MEDIA 2007).

Zgodnie z przekazanymi przez Prezydencję Austriacką informacjami dotyczącymi planowanych prac grupy roboczej w pierwszym półroczu 2006 roku, Prezydencja zamierza prowadzić prace związane z projektem dyrektywy zmieniającej dyrektywę „O telewizji bez granic”.

Komitet Kontaktowy ds. Dyrektywy Rady (89/552/EEC) z 3 października 1989 roku, zmienionej Dyrektywą Rady i Parlamentu Europejskiego (97/36/EC) z 30 czerwca 1997 roku w sprawie koordynacji określonych przepisów prawa, ustawodawstwa lub działań administracyjnych w państwach członkowskich w zakresie emisji programów telewizyjnych (zwanej dyrektywą „O telewizji bez granic”), powołany w oparciu o artykuł 23a tej dyrektywy, działa pod auspicjami Komisji Europejskiej i składa się z przedstawicieli państw członkowskich, obradujących pod przewodnictwem przedstawiciela Komisji.

Zadaniem Komitetu jest ułatwienie implementacji dyrektywy poprzez regularne konsultacje w zakresie wszelkich praktycznych problemów wynikających z zastosowania jej postanowień, opracowywanie opinii w sprawie realizacji przez państwa członkowskie postanowień dyrektywy, tworzenie forum wymiany informacji, omawianie wyników regularnie prowadzonych konsultacji, usprawnienie wymiany informacji pomiędzy państwami członkowskimi i Komisją w sprawie aktualnej sytuacji oraz rozwoju działalności regulacyjnej w zakresie świadczenia usług nadawczych, z uwzględnieniem polityki audiowizualnej Wspólnoty, a także postępu technicznego, jak również śledzenie wszelkich zmian w branży, w odniesieniu do których pożądana byłaby wymiana informacji. W 2005 roku odbyły się dwa spotkania Komitetu Kontaktowego ds. dyrektywy „O telewizji bez granic”. Przedstawiciele KRRiT regularnie biorą udział w tych spotkaniach w ramach delegacji polskiej. W 2005 roku najistotniejszym zagadnieniem omawianym na forum Komitetu Kontaktowego była kwestia rewizji dyrektywy „O telewizji bez granic”, w tym omówienie wyników prac grup eksperckich (tzw. grup fokusowych) i rezultatów publicznych konsultacji w sprawie dokumentów problemowych Komisji Europejskiej tzw. Issues Papers.

Omówienie stanowiska przyjętego w tej sprawie przez KRRiT zostało omówione poniżej, w dalszej części rozdziału IX.

Przedmiotem dyskusji było sprawozdanie Komisji Europejskiej o wynikach konsultacji w sprawie sześciu ogłoszonych przez Komisję Europejską dokumentów problemowych dotyczących:

- przedmiotowego i terytorialnego zakresu nowej dyrektywy,
- prawa do informacji i prawa do krótkich sprawozdań,
- wspierania różnorodności kulturowej i promocji europejskiej produkcji audiowizualnej,
- podejścia regulacyjnego do reklamy i sponsorowania w usługach audiowizualnych,
- ochrony małoletnich, godności ludzkiej i prawa do odpowiedzi,
- pluralizmu mediów.

Omawiano także szereg innych szczegółowych spraw, w tym kwestię przygotowań związanych ze zbliżającą się datą końcową wprowadzenia w życie nowych rozwiązań prawnych przewidzianych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady z 27 października 2004 roku nr 2006/2004/WE w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów.

Postulowano także zacieśnienie współpracy pomiędzy organami regulacyjnymi poszczególnych państw członkowskich, a także pomiędzy nimi a organami regulacyjnymi z krajów trzecich w kontekście problemów jurysdykcyjnych i potrzeby zagwarantowania respektowania minimalnych standardów z zakresu ochrony godności ludzkiej w rozpowszechnianych drogą satelitarną programach spoza Unii Europejskiej.

Omówienie ogłoszonego 13 grudnia 2005 roku projektu dyrektywy zmieniającej dyrektywę „O telewizji bez granic” znajduje się w „Informacji o najistotniejszych problemach radiofonii i telewizji”

Grupa Wysokiego Szczebla Regulatorów Audiowizualnych - w 2005 roku prace Grupy dotyczyły nowelizacji dyrektywy „O telewizji bez granic”, a także zostały przedyskutowane sprawy dotyczące działań europejskich regulatorów wobec problemów wynikających z nadawania drogą satelitarną programów propagujących treści o charakterze dyskryminacyjnym lub pobudzające do nienawiści rasowej oraz etnicznej. Zostały przyjęte wspólne wnioski Komisji Europejskiej i zaproszonych przedstawicieli regulatorów, które zobowiązują regulatorów Państw Członkowskich do m.in.: wymiany informacji o autoryzowanych programach w Państwach Członkowskich, w celu określenia właściwego kompetencyjnie państwa i zapewnienia skutecznego stosowania prawa wspólnotowego oraz do wzajemnej wymiany informacji między regulatorami audiowizualnymi Państw Członkowskich, a także do ścisłej współpracy w przypadku wycofania zezwolenia lub zakazu nadawania programu.

Grupa Robocza ds. Konkurencyjności i Wzrostu działa przy Radzie Unii Europejskiej jako gremium gromadzące ekspertów Państw Członkowskich, a jej kompetencje obejmują kwestie pozostające w kompetencji Rady UE ds. Konkurencyjności, w tym rynek wewnętrzny, przemysł i badania naukowe.

W ramach prac Grupy Polskę reprezentują przedstawiciele Ministerstwa Gospodarki i Pracy (od 31 października 2005 roku Ministerstwa Gospodarki), które koordynuje wypracowywanie stanowiska Polski w sprawach będących przedmiotem jej prac. Przedstawiciele KRRiT, pełniące rolę instytucji współpracującej w zakresie sektora usług audiowizualnych, współpracują z Ministerstwem Gospodarki przy wypracowywaniu instrukcji na posiedzenia Grupy oraz przesyłają uwagi i opinie w zakresie jej prac.

W okresie objętym sprawozdaniem, prace Grupy koncentrowały się na projekcie dyrektywy o usługach na rynku wewnętrznym. Prace toczące się podczas dwóch Prezydencji: luksemburskiej i brytyjskiej zostały podsumowane w maju i grudniu 2005 roku, gdy przedstawiono skonsolidowane wersje projektu dyrektywy, uwzględniające postęp prac prowadzonych w ramach grupy roboczej w tym okresie.

Działalność KRRiT w zakresie wypracowaniu stanowiska Polski w odniesieniu do projektu dyrektywy o usługach na rynku wewnętrznym została omówiona poniżej w dalszej części rozdziału IX.

Po wejściu do Unii Europejskiej Polska przekazała Wspólnocie część swoich kompetencji w zakresie zewnętrznej polityki handlowej. Od daty akcesji Polska, podobnie jak

inne państwa członkowskie bierze udział w wypracowywaniu wspólnej polityki handlowej m.in. poprzez udział w pracach **Komitetu art. 133**.

Zadaniem tego Komitetu, powołanego na podstawie art. 133 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską, jest wypracowywanie wspólnego stanowiska Wspólnoty w odniesieniu do negocjacji prowadzonych na forum Światowej Organizacji Handlu, jak również współpraca z Komisją Europejską w negocjowaniu umów zawieranych w ramach prowadzenia zewnętrznej wspólnotowej polityki handlowej. W okresie objętym sprawozdaniem przedmiotem prac Komitetu art. 133 - Usługi były w szczególności: kontynuacja negocjacji usługowych GATS/WTO w ramach rundy Doha, akcesje państw trzecich do WTO, umowa UE z Meksykiem, strefa wolnego handlu UE – państwa regionu śródziemnomorskiego (EUROMED), porozumienie UE - państwa Zatoki Perskiej (GCC). Przedstawiciele KRRiT, wypełniając rolę instytucji współpracującej w zakresie sektora usług audiowizualnych, brali udział w wypracowywaniu stanowiska Polski w tych sprawach, przekazując opinię i uwagi. Ponadto, przedstawiciele KRRiT współpracowali również przy wypracowywaniu stanowiska Polski w sprawie negocjacji usługowych GATS, które zostało przyjęte 30 września 2005 roku przez Komitet Europejski Rady Ministrów. W dokumencie tym wskazano na szczególnie charakter usług audiowizualnych, zaliczonych do jednego z „sektorów wrażliwych”, podkreślając, iż w sektorach tych Wspólnota i jej państwa członkowskie nie będą podejmowały zobowiązań liberalizacyjnych w obecnej rundzie negocjacji.

Udział KRRiT w wypracowywaniu stanowiska wobec projektowanych zmian w prawie wspólnotowym

9.8 Prowadzony przez Komisję Europejską proces przeglądu dyrektywy „O telewizji bez granic” miał szeroki i złożony charakter. Prace te toczyły się formalnie od przeprowadzenia w 2003 roku pierwszej fazy społecznych konsultacji, następnie poprzez działalność grup eksperckich oraz opartą na jej wynikach drugą fazę konsultacji, które zostały podsumowane we wrześniu 2005 roku na konferencji w Liverpoolu.

Przedstawiciele KRRiT od początku z uwagą śledzili ten proces, wypowiadając się również na wcześniejszych jego etapach. W okresie objętym sprawozdaniem wkład przedstawicieli KRRiT w ten proces polegał na udziale w powołanych przez Komisję grupach eksperckich: grupie fokusowej w sprawie regulacji treści audiowizualnych i grupie eksperckiej w sprawie różnorodności kulturowej oraz na przedstawieniu pisemnych stanowisk w ramach konsultacji społecznych prowadzonych przez Komisję. W trakcie drugiej fazy konsultacji publicznych prowadzonych w 2005 roku w ramach przeglądu dyrektywy „O telewizji bez granic” różne zainteresowane strony przedstawiały w formie pisemnej swoje stanowiska w odniesieniu do przedstawionych przez Komisję Europejską sześciu dokumentów problemowych (tzw. Issues Papers).

9.9 Po przeprowadzeniu analizy przedstawionych dokumentów Krajowa Rada przyjęła na posiedzeniu 1 września 2005 roku stanowisko w tej sprawie. Stanowisko to zostało następnie przekazane Komisji Europejskiej. Stanowisko KRRiT odnosi się do sześciu tematów poruszonych w ramach tych konsultacji publicznych:

- przedmiotowego i terytorialnego zakresu dyrektywy;
- prawa do informacji i prawa do krótkich relacji;
- różnorodności kulturowej oraz wspierania europejskiej i niezależnej produkcji audiowizualnej;
- przepisów dotyczących reklamy w usługach audiowizualnych;

- ochrony małoletnich, godności ludzkiej;
- prawa do odpowiedzi oraz pluralizmu mediów.

W odniesieniu do przedmiotowego i terytorialnego zakresu dyrektywy wskazano, iż KRRiT popiera zasadnicze założenie, że nowa dyrektywa powinna zawierać technologicznie neutralne regulacje uwzględniające konwergencję mediów oraz, że potrzebne jest kompleksowe, zintegrowane podejście do usług społeczeństwa informacyjnego i do audiowizualnych usług medialnych. Wyrażono, co do zasady, poparcie dla przyjęcia dwóch poziomów regulacji – dla wszelkich usług audiowizualnych oraz dla linearnych usług audiowizualnych. Jednocześnie wskazano na wątpliwości związane z mało precyzyjnym określeniem przedmiotowego zakresu nowej dyrektywy, w szczególności związane z brakiem precyzyjnego określenia nielinearnych usług audiowizualnych podlegających regulacji dyrektywy.

W stosunku do terytorialnego zakresu dyrektywy wyrażono poparcie dla zawartych w dokumencie Komisji propozycji bardziej precyzyjnych definicji pojęć „znacząca część siły roboczej” i „decyzje redakcyjne” oraz zamiany kolejności dodatkowych kryteriów ustalania jurysdykcji. Wyrażono również postulat, by Komisja Europejska uwzględniła w projekcie dyrektywy rozwiązania pozwalające na przeciwdziałanie nadużywaniu swobody wyboru państwa pochodzenia w celu omijania przepisów kraju, do którego program jest adresowany. Wskazano, iż większą rolę w tym zakresie mogłaby odegrać ściślejsza współpraca pomiędzy państwami członkowskimi, usankcjonowana w dyrektywie.

W zakresie prawa do informacji i prawa krótkich relacji wskazano, iż zapisy art. 3a dyrektywy „O telewizji bez granic” są właściwe i proporcjonalne. Tym niemniej w trosce o spójną interpretację i poprawne stosowanie postanowień art. 3a ust. 3 dyrektywy, w kontekście ponadgranicznym, mając też na względzie zróżnicowanie w zakresie podejmowanych przez poszczególne państwa członkowskie środków w celu implementacji przepisów dyrektywy, zasadne wydaje się wskazanie w recitalu preambuły dyrektywy zalecanych kryteriów pozwalających bardziej precyzyjnie odnieść się do tego terminu w kontekście ponadgranicznym.

W stanowisku przyjęto, iż określenie w przyszłej dyrektywie prawa do ponadgranicznego dostępu do skrótów z audycji do wykorzystania w audycjach informacyjnych wraz z wykazem szczególnych warunków korzystania z tego prawa, takich jak wydarzenia objęte tym prawem, beneficjenci tego prawa, długość i przeznaczenie skrótów, wydaje się rozwiązaniem słusznym.

W odniesieniu do tematu „Różnorodność kulturowa oraz wspieranie europejskiej i niezależnej produkcji audiowizualnej” przedstawiono stanowisko uwzględniające różnicę pomiędzy usługami linearnymi i nielinearnymi. W stosunku do usług linearnych podniesiono, iż KRRiT zgadza się z konkluzją wynikającą z dotychczasowych konsultacji, że art. 4 i 5 dyrektywy „O telewizji bez granic” spełniają zakładane cele kulturalne i nie wymagają zmiany. Jednocześnie wskazano, że mając na uwadze znaczenie skonstruowania w nowej dyrektywie jak najbardziej jasnych i czytelnych ram prawnych określających warunki świadczenia usług audiowizualnych, warto rozważyć możliwość opracowania bardziej przejrzystej i prostszej definicji audycji europejskiej, o której mowa jest w art. 6 dyrektywy „O telewizji bez granic”. Natomiast w kwestii usług nielinearnych w stanowisku KRRiT podkreślono, że brak precyzyjnej definicji usług nielinarnych utrudnia ustosunkowanie się do propozycji zawartych w Issues Papers. Jednocześnie wskazano, iż KRRiT stoi na stanowisku, że nielinearne usługi medialne powinny wносить wkład do różnorodności kulturowej oraz wspierania europejskiej i niezależnej produkcji audiowizualnej, a przedstawione w Issues Paper pomysły wymogów katalogowych lub inwestycyjnych zasługują na rozważenie.

W zakresie przepisów dotyczących reklamy w usługach audiowizualnych wskazano, iż istotne jest, aby nowa audiowizualna regulacja wspólnotowa określająca stosowanie reklamy w szeroko pojętych mediach audiowizualnych brała pod uwagę aktualny stan rozwoju technicznego, upowszechnienie się nowych typów mediów audiowizualnych, a także rozwój nowych form reklamy i sponsoringu. W stanowisku przyjęto, iż wymogi podstawowe, zwane też wymogami „jakościowymi”, dotyczące reklamy telewizyjnej, sponsoringu i telesprzedaży powinny zostać utrzymane, a ich stosowanie powinno zostać rozciągnięte także na inne niż tradycyjna telewizja, linearne i nielinearne usługi audiowizualne. Wskazano, iż należy przychylić się do poglądu, iż tzw. wymogi jakościowe, a więc także zasady dotyczące godności ludzkiej (art. 12 dyrektywy) i ochrony małoletnich (art. 16 dyrektywy) powinny dotyczyć wszystkich form przekazu o charakterze reklamowym (także sponsoringu), zarówno linearnych, jak i nielinearnych. Podkreślono, iż sformułowane w obecnie obowiązującej dyrektywie ograniczenia reklamowe odnoszące się do reklamy leków i środków leczniczych dostępnych jedynie na receptę, papierosów i wyrobów tytoniowych, a także napojów alkoholowych powinny zostać utrzymane i rozciągnięte na także na nowe media. Powinny one dotyczyć wszystkich usług audiowizualnych, zarówno linearnych, jak i nielinearnych.

W stanowisku krytycznie odniesiono się do dopuszczenia *product placement*, wskazując iż jego legalizacja byłaby niewłaściwym krokiem, ponieważ forma ta najłatwiej może wprowadzać w błąd odbiorców co do charakteru przekazu. Wskazano jednocześnie na różne sposoby podejścia do zjawiska *product placement*.

Odnosząc się do rozwiązań proponowanych w kwestii zasad ilościowych w reklamie telewizyjnej, podniesiono, iż rezygnacja z zasady określającej dzienny limit reklamy i telesprzedaży oraz pozostawienie jedynie godzinowego limitu, nie wydaje się właściwym rozwiązaniem. Przyznano, iż istotnie, pułap przyjęty w art. 18 ust. 1 dyrektywy jest bardzo wysoki, a zatem stosowanie tej zasady nie powinno stwarzać nadawcom trudności, jednocześnie zaś interesy konsumentów są poddane ochronie.

Podkreślono również, iż zasady określone w art. 11 ust. 1 dyrektywy „O telewizji bez granic” powinny zostać utrzymane względem usług telewizyjnych, w trosce o realizację uznanych celów ogólnospołecznych.

W stanowisku w zakresie ochrony małoletnich i godności ludzkiej oraz prawa do odpowiedzi, podniesiono, iż ramy prawne tej ochrony określone w dyrektywie, a w szczególności w art. 22 i 22b należy uznać za istotne, a zasady tam nakreślone powinny w odpowiedniej formie znaleźć odzwierciedlenie także w nowej dyrektywie w odniesieniu do szeroko rozumianych usług audiowizualnych.

Przychylono się do poglądu, że obecne brzmienie przepisów odnoszących się do zakazu treści nawołujących do nienawiści jest odpowiednie i powinno zostać utrzymane w stosunku do wszystkich usług audiowizualnych tak linearnych, jak i nielinearnych.

Odnosząc się do kwestii prawa do odpowiedzi wskazano, iż określenie tej zasady w nowej dyrektywie, w odniesieniu do linearnych usług telewizyjnych zasługuje na poparcie. Natomiast w stosunku do usług nielinearnych wskazano, iż materia powinna zostać określona raczej w zaleceniu niż w samej dyrektywie, co pozwoli państwom członkowskim na bardziej elastyczny, dostosowany krajowych standardów i zwyczajów wybór środków ukierunkowanych na zapewnienie osobom fizycznym i prawnym ochrony reputacji i dobrego imienia.

W stanowisku w kwestii pluralizmu mediów, wskazano na szereg celów strategicznych, związanych z promowaniem pluralizmu strukturalnego i pluralizmu

zawartości w dziedzinie mediów zawartych w opracowanym przez KRRiT projekcie „Strategii państwa polskiego w dziedzinie mediów elektronicznych 2005-2020”.

Wskazano, iż Polska uznaje pluralizm mediów za jeden z podstawowych celów polityki medialnej państwa. Podkreślono, iż KRRiT z zainteresowaniem przyjęła Issues Paper na temat pluralizmu mediów, odbierając go jako element dyskusji nie tyle nad nowelizacją dyrektywy „O telewizji bez granic”, ile nad polityką audiowizualną Unii Europejskiej w ogóle. W stanowisku przyjęto, iż jest to słuszne podejście, bowiem problem ten wykracza poza zakres regulacji w samej dyrektywie i dotyczy podstawowych ustrojowych zasad i celów polityki audiowizualnej – zarówno na szczeblu wspólnotowym, jak i krajowym.

Pokreślono, iż wiele rekomendacji zawartych w raporcie Parlamentu Europejskiego pt. „Report on the risks of violation, in the EU and especially in Italy, of freedom of expression and information (Article 11(2) of the Charter of Fundamental Rights (A5-0230/2004)” przyjętym w kwietniu 2004 roku, zachowuje aktualność i zasługuje na realizację. W raporcie tym Parlament Europejski wezwał Państwa Członkowskie oraz Komisję Europejską do zapewnienia swobody, niezależności oraz pluralizmu mediów.

Udział KRRiT w wypracowywaniu stanowiska Polski w sprawie projektu dyrektywy o usługach na rynku wewnętrznym

9.10 W okresie objętym sprawozdaniem przedstawiciele KRRiT kontynuowali udział w pracach prowadzonych nad wypracowywaniem stanowiska Polski w odniesieniu do przedstawionego przez Komisję Europejską w marcu 2004 roku projektu dyrektywy o usługach na rynku wewnętrznym [2004/0001 (COD)].

Projekt ten w założeniu ma służyć likwidacji barier w swobodnym przepływie usług dzięki przyjętym w nim rozwiązaniom w zakresie uproszczenia procedur administracyjnych, w tym wprowadzenia stosowania procedur elektronicznych, ustalenia szczegółowych zasad na jakich dopuszcza się stosowanie systemów zezwoleń wraz z obowiązkiem dokonania przeglądu takich systemów oraz zdefiniowanie barier, które powinny być zniesione. Ponieważ projekt obejmuje swoim zakresem również usługi audiowizualne, obecnie już w znacznym stopniu objęte sektorową regulacją w tzw. dyrektywie „O telewizji bez granic”, istotne znaczenie miała analiza skutków tego projektu dla radiofonii i telewizji oraz udział KRRiT w pracach nad wypracowywaniem stanowiska Polski w tej sprawie.

Prace dotyczące wypracowywania polskiego stanowiska wobec projektu dyrektywy o usługach na rynku wewnętrznym koordynowało Ministerstwo Gospodarki i Pracy (od 31 października 2005 roku Ministerstwo Gospodarki), które pełni rolę instytucji wiodącej w tym zakresie. Przedstawiciele KRRiT - jako instytucji współpracującej - biorą udział w tych pracach w zakresie odnoszącym się do usług audiowizualnych, przekazując opinie, uwagi i analizy oraz współpracując przy przygotowywaniu instrukcji na posiedzenia Grupy Roboczej ds. Konkurencyjności i Wzrostu. Ponadto, przedstawiciele KRRiT brali udział w konsultacjach międzyresortowych na etapie projektu stanowiska w sprawie tej inicjatywy, które zostało przyjęte przez Komitet Europejski Rady Ministrów 15 lipca 2005 roku.

Przyjęte stanowisko Polski zakłada objęcie usług audiowizualnych zakresem projektowanej dyrektywy. Postulat wyłączenia usług audiowizualnych, ze względu na ich specyfikę i objęcie sektorową regulacją, był przedstawiany przez przedstawicieli KRRiT na różnych etapach konsultacji, w tym po przeprowadzeniu analizy skutków prawnych przyjęcia dyrektywy, która wskazała na elementy mogące budzić wątpliwości z punktu widzenia sfery usług audiowizualnych.

Rozwiązania przyjęte w projekcie dyrektywy nie w pełni uwzględniają specyfikę sfery audiowizualnej m.in. w zakresie dotyczącym udzielania zezwoleń czy też kwestii swobody

kształtowania krajowej polityki audiowizualnej w przyszłości. Wątpliwości tych nie usunął też nowy zaprezentowany pod koniec maja 2005 roku tekst dyrektywy, uwzględniający zmiany proponowane w ramach prac Grupy Roboczej ds. Konkurencyjności, wprowadzone w ramach prezydencji luksemburskiej. Dokument ten zmierza w dobrym kierunku wskazując na szczególną rolę usług audiowizualnych, nie rozstrzyga jednak wszystkich wątpliwości podnoszonych również przez inne Państwa Członkowskie. Biorąc ten fakt pod uwagę oraz uwzględniając stanowiska innych Państw Członkowskich, jak również opinie wyrażane na forum Parlamentu Europejskiego, postulat wyłączenia usług audiowizualnych z zakresu dyrektywy pozostaje w dalszym ciągu aktualny.

Prace nad tym projektem toczyły się na forum wspólnotowym w ramach tzw. procedury współdecydowania równoległe w Parlamencie Europejskim i w Radzie Unii Europejskiej.

Prace w Radzie Unii Europejskiej, były prowadzone głównie w ramach Grupy Roboczej ds. Konkurencyjności i Wzrostu, gdzie przedstawiciele Państw Członkowskich prowadzili dyskusję nad poszczególnymi zapisami. Pod koniec maja 2005 roku zaprezentowano nowy tekst dyrektywy uwzględniający propozycje zmian zaproponowane podczas prezydencji luksemburskiej. Natomiast prace pod kierunkiem prezydencji brytyjskiej podsumowuje tekst przedstawiony w grudniu 2005 roku.

Podsumowanie prac Parlamentu Europejskiego stanowiło przyjęcie 22 listopada 2005 roku przez komisję ds. rynku wewnętrznego i ochrony konsumentów Parlamentu Europejskiego raportu dotyczącego projektu dyrektywy o usługach na rynku wewnętrznym, zawierającego szereg kluczowych zmian względem propozycji Komisji. Raport ten zawiera m.in. postulat wyłączenia usług audiowizualnych z zakresu projektowanej dyrektywy.

Zarówno w ramach prac w Radzie UE, jak i w Parlamencie Europejskim szereg państw członkowskich wskazywało na wątpliwości związane z ewentualnym objęciem usług audiowizualnych zakresem projektowanej dyrektywy.

Na obecnym etapie prace nad projektem dyrektywy będą kontynuowane zarówno w Radzie UE jak i w Parlamencie Europejskim.

Omówienie tej inicjatywy wspólnotowej wraz z jej znaczeniem dla sektora usług audiowizualnych znajduje się w części „Informacja o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”

Uczestnictwo KRRiT w pracach organizacji międzynarodowych

9.11 Rada Europy jest dla Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji bardzo ważnym forum działania na płaszczyźnie europejskiej, ponieważ wieloletnie doświadczenie udziału w pracach jej instytucji zajmujących się polityką medialną, jest bardzo przydatne w działalności w organach Unii Europejskiej. Rada Europy ściśle współpracuje z Unią Europejską przy tworzeniu wspólnej przestrzeni audiowizualnej.

Wspólne inicjatywy z Radą Europy wpisują się w ponad dziesięcioletnią bardzo aktywną obecność przedstawicieli KRRiT jako ekspertów w pracach komitetów i grup roboczych w obszarze mediów elektronicznych. Polscy eksperci zapraszani są również jako konsultanci w sprawach audiowizualnych w misjach Rady Europy w krajach, będących na etapie transformacji lub tworzenia rynku mediów elektronicznych.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji reprezentuje Polskę w strukturach Rady Europy, zajmujących się środkami przekazu.

Przedstawiciele KRRiT brali w 2005 roku udział w pracach następujących komitetów i grup roboczych:

- Komitet Zarządzający ds. Mediów (CDMC): uczestniczy dr Karol Jakubowicz, dyrektor Departamentu Strategii i Analiz Biura KRRiT, który pełni funkcję przewodniczącego Biura CDMC; CDMC określa kierunki działania w dziedzinie mediów, w Komitecie uczestniczą przedstawiciele wszystkich krajów członkowskich Rady Europy.
- Stały Komitet ds. Telewizji Transgranicznej (T-TT): uczestniczy od 1993 roku dr Karol Jakubowicz; zadaniem Komitetu jest formułowanie rekomendacji co do zastosowania Konwencji o Telewizji Ponadgranicznej oraz podejmowanie starań na rzecz rozstrzygania konfliktów wynikających z zastosowania Konwencji.
- Grupa specjalistów Rady Europy ds. różnorodności mediów (MM-S-MD): grupa nowo powołana, w jej pracach uczestniczy Paweł Stępka, specjalista w Departamencie Integracji Europejskiej i Współpracy z Zagranicą; do głównych zadań postawionych przed grupą należy badanie wpływu koncentracji mediów na różnorodność kulturową i pluralizm mediów z uwzględnieniem środowiska cyfrowego oraz aktualizacja Zalecenia nr R (94) 13 na temat środków promujących przejrzystość w mediach oraz nr R (99) 1 na temat środków promujących pluralizm w mediach. W celu aktualizacji obu zaleceń powołano czteroosobową grupę roboczą, w skład której wchodzi przedstawiciel KRRiT. To gremium ma za zadanie dokonanie pogłębionej analizy obu tekstów oraz zaproponowanie nowych zapisów uwzględniających technologiczny i ekonomiczny rozwój rynku mediów jak również technologicznie neutralne podejście. Udział w pracach tej grupy specjalistów obejmuje ponadto analizowanie wyników badań zleczanych przez Radę Europy w zakresie różnorodności i pluralizmu mediów a także monitorowanie rozwoju koncentracji mediów w państwach członkowskich.
- Ponadto w roku 2005 Małgorzata Pęk, zastępca dyrektora ds. prawno-międzynarodowych brała udział w pracach powołanej przez Radę Europy grupy roboczej *ad hoc* ds. praw wyłącznych i prawa publiczności do informacji (MM-WG-EX). Grupa ta została powołana do zakończenia prac redakcyjnych nad projektem rekomendacji w sprawie prawa do informacji o ważnych wydarzeniach będących przedmiotem praw wyłącznych.

Informacje o pracach grup eksperckich Rady Europy zamieszczono w „Informacji o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”

Przedstawiciel KRRiT uczestniczy w pracach Stałego Komitetu ds. Praw Autorskich i Praw Pokrewnych WIPO. Przedmiotem prac Komitetu jest wypracowanie projektu nowego traktatu WIPO o ochronie organizacji nadawczych. Stały Komitet ds. Praw Autorskich i Praw Pokrewnych (SCCR), działa w strukturach Światowej Organizacji Własności Intelektualnej (WIPO), a jego posiedzenia mają miejsce dwa razy do roku. Stały komitet bada różne aspekty praw autorskich i pokrewnych; od 1998 roku SCCR pracuje nad uaktualnieniem ochrony praw pokrewnych organizacji nadawczych, w nowym instrumencie prawa międzynarodowego. Prace związane z realizacją tego zadania wymagają analizy kolejnych redakcji projektu traktatu, a w ślad za tym zgłaszania uwag do instrukcji negocjacyjnej zatwierdzanej przez instytucję wiodącą tj. Ministerstwo Kultury, uczestnictwo w spotkaniach koordynacyjnych państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej oraz uczestnictwo w posiedzeniu SCCR, podczas którego Komisja Europejska prezentuje wspólne stanowisko Wspólnoty Europejskiej i jej państw członkowskich, a także sporządzenie sprawozdań z przebiegu SCCR.

Europejska Platforma Ciał Regulujących (EPRA) jest forum dyskusyjnym. Podczas posiedzeń mających miejsce 2 razy w roku organizuje się sesje plenarne i grupy robocze poświęcone istotnym dla pracy regulatorów tematom. W 2005 roku dotyczyły one m.in. takich tematów jak: „Kontrolowanie przez regulatorów kanałów zawierających programy nawołujące do nienawiści rasowej”, sponsoring i *product placement* w nowelizacji dyrektywy „O telewizji bez granic”, prezentacja kierunków nowelizacji dyrektywy „O telewizji bez granic” przez Komisję Europejską, funkcjonowanie nowych mediów.

Członkiem Rady EPRA została powtórnie wybrana w 2005 roku Izabella Chruślińska, dyrektor Departamentu Integracji Europejskiej i Współpracy z Zagranicą w Biurze KRRiT.

Praca w Radzie wykonawczej polega na przygotowywaniu merytorycznym programów posiedzeń EPRA, przewodniczeniu podczas posiedzeń EPRA grupom roboczym oraz w 2005 roku w pracach związanych z przygotowaniem nowych dokumentów umożliwiających przeniesienie sekretariatu EPRA do Strasburga, do Europejskiego Obserwatorium Audiowizualnego.

Współpraca bilateralna

9.12 W 2005 roku w ramach kontynuacji wcześniej wypracowanych kierunków współpracy bilateralnej KRRiT zorganizowała wizytę studyjną pracowników litewskiej Rady oraz przyjmowała wizytę przewodniczącego i członków litewskiej Rady. W ramach tych wizyt miało miejsce połączone z dyskusją spotkanie z członkami KRRiT oraz dyrektorami departamentów Biura KRRiT. Przedmiotem zainteresowania litewskiej Rady była szczególnie polityka koncesyjna oraz implementacja wspólnotowej polityki audiowizualnej KRRiT. Ponadto litewska Rada odbyła spotkania w TVN i TVN-24.

Szczególnie aktywną działalność Krajowa Rada prowadzi w odniesieniu do Ukrainy. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji aktywnie włączyła się w działania na rzecz polsko - ukraińskiej współpracy jeszcze w latach 90-tych. KRRiT stara się realizować w praktyce kierunki tzw. wielkiej polityki, Ukraina jest dla Polski strategicznym partnerem. Ostatnio w kontekście członkostwa Polski w Unii Europejskiej wiele mówiono w naszym kraju o miejscu Ukrainy w poszerzonej Europie, o zadaniach Polski w tym kontekście. Zdecydowana większość polskiej klasy politycznej uważa, że wypracowanie miejsca dla Ukrainy w przyszłej Unii Europejskiej wymaga wsparcia Polski i uznaje, że jest to ważne zadanie zarówno z powodów geopolitycznych, jak i gospodarczych oraz stanowi jedno z ważniejszych wyzwań naszej polityki europejskiej.

KRRiT stara się inicjować działania dotyczące różnych aspektów mediów. Wiele zrobiono na rzecz polsko-ukraińskiej współpracy przygranicznej w dziedzinie mediów elektronicznych. W tym celu KRRiT zorganizowała kilka spotkań i konferencji z udziałem przedstawicieli mediów regionalnych z Polski i Ukrainy. KRRiT współpracuje z odpowiednikiem Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji na Ukrainie – Narodową Radą ds. Telewizji i Radia, z którą ma podpisaną umowę o wzajemnej współpracy. W latach 2003 - 2004 KRRiT zrealizowała wspólnie z BBC World z Wielkiej Brytanii i Centrum Inicjatyw Medialnych na Ukrainie wspólny projekt Unii Europejskiej „Wsparcie dla Niezależnych Mediów na Ukrainie”. W ramach tego projektu ukraińscy dziennikarze i ludzie mediów mieli okazję spotkać się i porozmawiać z przedstawicielami najważniejszych mediów w Polsce, w tym w szczególności mediów publicznych.

Kontynuacją tego projektu była realizacja przez KRRiT w 2005 roku w ramach Programu Wsparcia i Pomocy Technicznej Rady Europy, cyklu staży dla dziennikarzy ukraińskich mediów regionalnych oraz organizacja konferencji w Kijowie poświęconej mediom publicznym. Staże te objęły dziennikarzy i menedżerów z Odessy, Mykołajewa, Sum, Charkowa i Berdiańska. KRRiT organizowała staże w Gazecie Wyborczej (w tym w wydaniach regionalnych), Gazecie Olsztyńskiej, TVN-24, TVP 3 Regionalnej.

Organizacja konferencji i seminariów międzynarodowych

Publiczne i komercyjne środki masowego przekazu jako europejskie wyzwanie dla Ukrainy. Czynniki regionalne

9.13 Konferencja współorganizowana przez KRRiT i Radę Europy w Kijowie: wspólnie z Internews - Ukraina i Stowarzyszeniem Niezależnych Nadawców Ukrainy. W konferencji kijowskiej brali udział obok ekspertów ukraińskich, eksperci z Polski, Danii, Czech i Bośni-Hercegowiny. Po zakończeniu wyborów prezydenckich 2005 roku i zwycięstwie pomarańczowej rewolucji rozpoczęto na Ukrainie dyskusję o konieczności stworzenia na bazie radiofonii i telewizji państwowej systemu nadawcy publicznego.

Celem konferencji było omówienie w kontekście polityki UE i Rady Europy oraz doświadczeń wybranych krajów europejskich, w tym Polski, zagrożeń i szans stworzenia systemu nadawcy publicznego, a także stworzenie grupy roboczej i praktycznych rekomendacji dla rządu Ukrainy oraz innych organów władzy państwowej i samorządów lokalnych w odniesieniu do warunków tworzenia systemu nadawców publicznych oraz zachowania równowagi pomiędzy sektorem komercyjnym a publicznym na poziomie krajowym i regionalnym.

Uczestnikami konferencji byli przedstawiciele organów władzy państwowej, menadżerowie stacji telewizyjnych i radiowych, dziennikarze, przedstawiciele dziennikarskich instytucji oświatowych, organizacji społecznych sektora medialnego, medialnych organizacji związków zawodowych na Ukrainie.

Dostęp mniejszości narodowych i etnicznych do mediów elektronicznych – stan prawny, praktyka działania i perspektywy

9.14 Konferencja ta z udziałem przedstawiciela Rady Europy została zorganizowana wspólnie przez KRRiT i MSWiA. Konferencja jest trzecią w cyklu konferencji o tej tematyce realizowanych przez KRRiT w latach 2000 - 2005. W styczniu 2005 roku przyjęto ustawę o ochronie mniejszości narodowych i etnicznych oraz języku regionalnym, kończąc tym samym wieloletni proces tworzenia regulacji dotyczących statusu mniejszości w naszym kraju. Z kolei w roku ubiegłym Rada Europy zakończyła proces monitorowania wykonania przez Polskę Ramowej Konwencji Rady Europy o mniejszościach narodowych i etnicznych.

W roku ubiegłym polski rząd przyjął Krajowy Program Przeciwdziałania Dyskryminacji Rasowej, Ksenofobii i Związanej z Nimi Nietolerancji. Przyjęcie tego programu wynikało z podpisania przez Polskę deklaracji z 2001 roku będącej efektem konferencji w Durbanie. W związku z tym organizatorzy konferencji uznali, że należy przybliżyć nadawcom i przedstawicielom mniejszości narodowych i etnicznych wiedzę na temat nowych regulacji prawnych oraz wynikających z nich obowiązków, w odniesieniu do uprawnień mniejszości w zakresie dostępu do mediów elektronicznych. Ponadto należy

podjąć próbę wspólnej refleksji wszystkich środowisk i instytucji, jakie współpracują w tej dziedzinie, nad skuteczniejszą realizacją ustawowych obowiązków oraz nad perspektywami współpracy.

Wśród najistotniejszych wniosków – postulatów na zakończenie konferencji znalazł się postulat wypracowania stałych mechanizmów współpracy pomiędzy nadawcami publicznymi a przedstawicielami mniejszości narodowych i etnicznych, które będą funkcjonowały niezależnie od zmian personalnych w mediach publicznych. Jednym z wielokrotnie przewijających się postulatów, zarówno ze strony mniejszości jak i przedstawiciela KRRiT, było utworzenie stanowiska do spraw programów mniejszościowych przy Zarządzie Telewizji Polskiej SA, a być może również w rozgłoszeniach regionalnych polskiego radia. Osoba pełniąca tego typu funkcję miałaby za zadanie, nie tylko odpowiadać za rozwiązywanie już zaistniałych problemów, ale również a może przede wszystkim, na drodze rozmów i mediacji, koordynować realizację wspólnych pomysłów, wspólnych rozwiązań. Drugą istotną propozycją było stworzenie w przyszłości grupy roboczej, która wypracowałaby model tworzenia kosztorysów audycji mniejszościowych a także model funkcjonowania audycji mniejszościowych w strukturach publicznych nadawców.

9.15 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji świadoma znaczenia spraw dostępu mniejszości narodowych i etnicznych do mediów, po raz pierwszy w historii istnienia wolnego rynku mediów przygotowując „Strategię Państwa Polskiego w dziedzinie mediów elektronicznych na lata 2005-2020”, zaproponowała odrębne przepisy dotyczące tej problematyki.

11 października 2005 roku Rada Ministrów przyjęła „Strategię” jako dokument rządowy i rekomendowała nowej Radzie Ministrów, wyłonionej po wyborach parlamentarnych, dalsze prace z uwzględnieniem założeń zawartych w tym opracowaniu.

W zakresie dotyczącym mniejszości narodowych i etnicznych w „Strategii” rekomenduje się w szczególności, aby Polska podjęła działania zmierzające do realizacji uwag, zawartych w rezolucji Komitetu Ministrów Rady Europy w sprawie monitorowania wykonania przez Polskę ramowej Konwencji Rady Europy o ochronie mniejszości narodowych i etnicznych. Przy realizacji tego zadania należy w szczególności uwzględnić następujące kwestie:

- wprowadzanie w sektorze mediów zmian zwłaszcza w zakresie tworzenia dodatkowych audycji radiowych i polepszania ich geograficznego zasięgu w stosunku do rozproszonych mniejszości narodowych;
- przywiązywanie większego znaczenia do stałego angażowania osób należących do mniejszości narodowych w tworzenie audycji adresowanych do mniejszości.

Regulacja reklamy audiowizualnej w Unii Europejskiej w dobie konwergencji

9.16 Seminarium z udziałem ekspertów z Włoch, Niemiec, Wielkiej Brytanii, Francji, a także polskich ekspertów zarówno z kręgów akademickich, sektora nowych mediów, jak i prawników specjalizujących się w problematyce reklamy audiowizualnej.

Celem seminarium była analiza wspólnotowych ram prawnych w zakresie odnoszącym się do nowych form reklamy audiowizualnej i sponsoringu, w świetle dyskusji nad rewizją postanowień dyrektywy „O telewizji bez granic”, a także komunikatu interpretacyjnego Komisji Europejskiej z 2004 roku w sprawie prawnych aspektów przepisów dotyczących reklamy telewizyjnej w dyrektywie „O telewizji bez granic” oraz stosowanych rozwiązań krajowych.

W ramach czterech paneli tematycznych dyskutowano o takich tematach jak:

- Rola i znacznie jakościowych i ilościowych wymogów reklamowych określonych w dyrektywie „O telewizji bez granic”;
- Reklama w nowych linearnych usługach audiowizualnych (jak np. webcasting) w świetle regulacji wspólnotowych;
- Dopuszczalność i warunki stosowania reklamy interaktywnej, wirtualnej i split screen – praktyka wybranych państw członkowskich Unii Europejskiej;
- *Product placement* a reklama ukryta.

Uczestnikami seminarium byli przedstawiciele sektora mediów elektronicznych, w szczególności nadawców, a także przedstawiciele nowych mediów internetowych, prawnicy specjalizujący się w tej tematyce, eksperci z kręgów akademickich, przedstawiciele agencji reklamowych i domów medialnych, a także specjaliści z instytucji administracji publicznej i organizacji konsumenckich.

Przygotowywanie opracowań z zakresu problematyki sektora mediów elektronicznych w Europie

9.17 W 2005 roku KRRiT przyjęła następujące opracowania:

- Kanały tematyczne w ofercie nadawców publicznych w Europie

Celem opracowania był przegląd uregulowań państw członkowskich UE w odniesieniu do tworzenia przez nadawców programów tematycznych oraz sposobu ich koncesjonowania. Szczególnie ciekawym zagadnieniem w tym kontekście są wymagania w zakresie nadawanych w tych programach reklam oraz ewentualnych różnic pomiędzy nadawcami publicznymi a komercyjnymi w tym względzie. Potrzeba takiej analizy wiąże się z rozwojem polskiego rynku programów tematycznych oraz z planami telewizji publicznej uruchomienia pierwszego tego rodzaju programu.

- Radio internetowe w Europie - szanse i wyzwania

Celem opracowania było ukazanie dynamiki rozwoju oraz specyfiki rynku ściśle związanego z rozwojem szerokopasmowego Internetu jak również technologią Wi-Fi. Na tle sytuacji w państwach UE, Stanach Zjednoczonych przedstawiony został rozwijający się rynek w Polsce (np. Radionet czy Radio Trzepak). Temat ten wydaje się być szczególnie ciekawy w kontekście stanowisk niektórych państw członkowskich wobec objęcia mediów internetowych zakresem dyrektywy „O telewizji bez granic”.

- Informacja na temat wybranych wspólnotowych uregulowań prawnych dotyczących reklamy

Opracowanie to zawierało omówienie wybranych aktów prawa wspólnotowego dotyczących reklamy poszczególnych produktów i usług.

Wspólnotowy porządek prawny zawiera szereg aktów prawnych odnoszących się do reklamy; są to zarówno przepisy o charakterze horyzontalnym, dotyczące wszystkich form reklamy czy też reklamy prowadzonej w określonym medium, jak również szczególnych przepisów odnoszących się do reklamy danego typu produktów czy usług.

- Przegląd modeli ciał regulacyjnych na przykładzie wybranych państw

Opracowanie koncentrowało się na fenomenie regulatora rynku mediów elektronicznych, który funkcjonuje we wszystkich państwach członkowskich UE. Z jednej strony celem opracowania było określenie cech wspólnych tych podmiotów w zakresie ich kompetencji, struktury czy stopnia niezależności z drugiej natomiast przedstawienie różnych rozwiązań stosowanych w państwach Unii Europejskiej. Oprócz wprowadzającej części teoretycznej, w opracowaniu szczegółowej analizie poddane zostały przypadki dwóch typów regulatorów: regulatorzy klasyczni (przykład francuskiej CSA oraz węgierskiej ORTT) oraz „konwergentni” (przykład brytyjskiego OFCOM oraz włoskiej AGCOM). Ponadto omówiony został przykład irlandzkiej BCI, reprezentującej grupę regulatorów, którzy w najbliższym czasie mają zostać zreformowani.

- Polityka na rzecz ochrony pluralizmu w mediach na przykładzie wybranych państw europejskich

Celem opracowania było wyróżnienie modeli, które pozwalają państwom na zachowanie tzw. pluralizmu w mediach. Szczególną uwagę zwrócono na tzw. przepisy antykoncentracyjne przyjęte przez niektóre państwa europejskie. Treść tych przepisów zestawiono z innymi elementami mającymi wpływ na zachowanie pluralizmu w mediach np. pozycja mediów publicznych czy mechanizmy gwarantujące zachowanie różnorodności treści. Potrzeba przygotowania wspomnianej analizy wiązała się z aktualnie toczącą się dyskusją na ten temat. Opracowanie bazuje w głównej mierze na materiałach posiadanych przez Departament Integracji Europejskiej i Współpracy z Zagranicą, jak również na dostępnej literaturze dotyczącej ochrony pluralizmu w mediach.

Wszystkie opracowania znajdują się na stronie internetowej KRRiT

X. DZIAŁALNOŚĆ KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI W ZAKRESIE OPŁAT ABONAMENTOWYCH I POZAABONAMENTOWYCH

Podstawy prawne

10.1 Do 16 czerwca 2005 roku kwestie pobierania opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych, odsetek za zwłokę w ich uiszczeniu, opłat za używanie niezarejestrowanych odbiorników, ustalania wysokości opłat abonamentowych rtv, podziału wpływów z tytułu abonamentu rtv na spółki radiofonii i telewizji publicznej, a także zwolnień od opłat abonamentowych oraz umarzania lub rozkładania na raty zaległości w opłatach abonamentowych regulowały przepisy ustawy z 29 grudnia 1992 roku o radiofonii i telewizji (tekst jednolity Dz. U. z 2004 roku Nr 253, poz. 2531 oraz z 2005 roku Nr 17, poz. 141).

Zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 6 ustawy o radiofonii i telewizji do zadań KRRiT należało określanie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych.

Na podstawie art. 48 ust. 3 ustawy Krajowa Rada określała, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty abonamentowej za używanie odbiornika radiofonicznego oraz opłaty abonamentowej za używanie odbiornika telewizyjnego albo odbiornika radiofonicznego i telewizyjnego, sposób i tryb wnoszenia tych opłat, a także mogła określić przypadki, w których umarza lub rozkłada na raty zaległości w płatności opłat abonamentowych. Krajowa Rada mogła też, ze względów społecznych, przyznać niektórym kategoriom osób zniżki lub zwolnienia od opłat abonamentowych.

W przypadku stwierdzenia używania niezarejestrowanego odbiornika radiofonicznego lub telewizyjnego (art. 49 ust. 2 ustawy) pobierano opłatę w wysokości stanowiącej trzydziestokrotność miesięcznej opłaty abonamentowej obowiązującej w dniu stwierdzenia używania niezarejestrowanego odbiornika. Opłaty te pobierane były przez jednostki Poczty Polskiej (art. 49 ust. 5 ustawy) i po potrąceniu umownego wynagrodzenia (50% wpływów z tej opłaty - art. 51 ust. 5 ustawy) przekazywane na wyodrębniony rachunek bankowy Krajowej Rady.

Za zwłokę w uiszczeniu opłat pobierano odsetki ustawowe (art. 49 ust. 4). Po potrąceniu umownego wynagrodzenia jednostki Poczty Polskiej przekazywały te wpływy na rachunek bankowy KRRiT (art. 49 ust. 5).

Wpływy z opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych, opłat za używanie niezarejestrowanych odbiorników oraz odsetek ustawowych, po potrąceniu wynagrodzenia umownego dla jednostek Poczty Polskiej, były w całości przeznaczane przez Krajową Radę na działalność spółek radiofonii i telewizji publicznej (art. 50 ust. 1).

Krajowa Rada (art. 50 ust. 2 ustawy) ustalała corocznie, nie później niż do 30 czerwca, sposób podziału wpływów między spółki publicznej radiofonii i telewizji w następnym roku kalendarzowym, w tym minimalny udział terenowych oddziałów spółek.

Postanowienie zawarte w art. 50 ust. 3 ustawy obligowało Przewodniczącego Krajowej Rady do niezwłocznego przekazania spółkom radiofonii i telewizji publicznej należnych im udziałów we wpływach.

10.2 Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 9 września 2004 roku zakwestionował tryb ustanawiania wysokości opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych w drodze rozporządzenia Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. W uzasadnieniu do wyroku Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że wykonywanie zadań radiofonii i telewizji publicznej, które składają się na misję, określoną w ustawie o radiofonii i telewizji, wymaga zapewnienia odpowiednich nakładów finansowych. Opłaty abonamentowe za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych zostały określone jako przymusowe, bezzwrotne świadczenie publicznoprawne, służące realizacji konstytucyjnych zadań państwa. Opłaty abonamentowe są więc rodzajem daniny publicznej, którą od pozostałych danin, wskazanych w art. 217 Konstytucji RP, odróżnia celowy charakter. Uznanie opłaty abonamentowej jako daniny publicznej, wywołuje następstwo w postaci rygoru, jaki towarzyszy nakładaniu takiego obowiązku na obywateli – tzn. może być nałożony jedynie w drodze ustawy. Trybunał Konstytucyjny nakazał ustawodawcy dostosowanie przepisów prawa w ciągu roku.

10.3 16 czerwca 2005 roku weszła w życie ustawa z 21 kwietnia 2005 roku o opłatach abonamentowych (Dz. U. Nr 85 poz. 728).

Na podstawie art. 1 ww. ustawy opłaty abonamentowe pobiera się w celu umożliwienia realizacji misji publicznej przez spółki radiofonii i telewizji publicznej.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy wysokość miesięcznej opłaty abonamentowej w danym roku kalendarzowym wynosi:

- 1) za używanie odbiornika radiofonicznego – 0,7% minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalonego na podstawie ustawy z 10 października 2002 roku o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2002 roku Nr 200, poz. 1679 oraz z 2004 roku Nr 240, poz. 2407);
- 2) za używanie odbiornika telewizyjnego albo odbiornika radiofonicznego i telewizyjnego – 2,2% wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 1).

Po wejściu w życie przepisów ustawy z 1 lipca 2005 roku o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę oraz zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 157, poz. 1314) art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach abonamentowych uzyskał brzmienie:

„1. Wysokość miesięcznej opłaty abonamentowej w danym roku kalendarzowym wynosi:

- 1) za używanie odbiornika radiofonicznego – 5,94 zł;
- 2) za używanie odbiornika telewizyjnego albo odbiornika radiofonicznego i telewizyjnego – 18,68 zł”.

„1a. Kwoty, o których mowa w ust.1, są waloryzowane w każdym roku średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, ustalonym w ustawie budżetowej”.

Ww. przepisy ustawy obowiązują od 1 stycznia 2006 roku.

Na podstawie art. 3 ust. 5 ww. ustawy Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji może określić do 31 maja każdego roku, w drodze rozporządzenia, niższą niż ustalona w ust. 1 wysokość opłat abonamentowych na następny rok kalendarzowy, z uwzględnieniem prognozowanych kosztów realizacji misji publicznej przez spółki radiofonii i telewizji publicznej, możliwości pokrywania kosztów realizacji misji oraz stopnia i sposobu wykorzystania środków w roku ubiegłym.

Zgodnie z art. 3 ust. 6 ww. ustawy Krajowa Rada określa, w drodze rozporządzenia, zniżki za uiszczanie opłat abonamentowych z góry za okres dłuższy niż jeden miesiąc, uwzględniając prognozowaną, na podstawie liczby osób uiszczających opłaty z góry za okres dłuższy niż jeden miesiąc w roku poprzednim, liczbę osób korzystających z tych zniżek oraz konieczność zapewnienia pokrycia kosztów realizacji misji.

Ustawa ta w art. 4 określiła kategorie osób zwolnionych od opłat abonamentowych. Zwolnienia od opłat nie przysługują osobom, które pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym, z co najmniej dwiema osobami, które ukończyły 26. rok życia, niespełniającymi warunków do uzyskania tych zwolnień. Zwolnienia od opłat abonamentowych przysługują od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym złożono w placówce operatora publicznego oświadczenie o spełnieniu warunków do korzystania z tych zwolnień i przedstawiono dokumenty potwierdzające uprawnienie do tych zwolnień.

Zgodnie z art. 12 ustawy prawo do zwolnień od opłat abonamentowych zachowują osoby, które korzystały z tego prawa na podstawie dotychczasowych przepisów, pod warunkiem złożenia w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, oświadczenia o spełnieniu warunków do korzystania ze zwolnienia od opłat abonamentowych.

Rodzaje dokumentów potwierdzających uprawnienia do zwolnień od opłat abonamentowych oraz wzory oświadczeń o spełnieniu warunków do korzystania z tych zwolnień – na podstawie art. 4 ust. 5 ustawy o opłatach abonamentowych - Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji określiła w rozporządzeniach: z 2 czerwca 2005 roku w sprawie rodzajów dokumentów oraz wzoru oświadczenia potwierdzających uprawnienia do zwolnień od opłat abonamentowych (Dz. U. Nr 104, poz. 879) oraz z 30 sierpnia 2005 roku zmieniającym rozporządzenie w sprawie rodzajów dokumentów oraz wzoru oświadczenia potwierdzających uprawnienia do zwolnień od opłat abonamentowych (Dz. U. Nr 181, poz. 1523).

Ustawa o opłatach abonamentowych (art. 2 ust. 5 pkt 2) rozszerzyła katalog podmiotów uprawnionych do wnoszenia jednej opłaty abonamentowej rtv bez względu na liczbę używanych odbiorników rtv o niepubliczne jednostki organizacyjne systemu oświaty oraz niepaństwowe szkoły wyższe.

Na podstawie art. 5 ust. 1 ww. ustawy odbiorniki radiofoniczne i telewizyjne podlegają, dla celów pobierania opłat abonamentowych za ich używanie, zarejestrowaniu w placówkach operatora publicznego. Obowiązkowi rejestracji nie podlegają odbiorniki radiofoniczne i telewizyjne wykorzystywane do tworzenia, rozpowszechniania i rozprowadzania programów, audycji i innych przekazów oraz odbiorniki przeznaczone do sprzedaży (art. 5 ust. 2).

Zgodnie z art. 5 ust. 3 tej ustawy w przypadku stwierdzenia używania

niezarejestrowanego odbiornika radiofonicznego lub telewizyjnego pobiera się opłatę w wysokości stanowiącej trzydziestokrotność miesięcznej opłaty abonamentowej obowiązującej w dniu stwierdzenia używania niezarejestrowanego odbiornika. Opłata ta pobierana jest przez jednostki operatora publicznego (art. 6 ust.1) i po potrąceniu umownego wynagrodzenia w wysokości 50% wpływów z tej opłaty (art. 7 ust. 8) przekazywana jest na wyodrębniony rachunek KRRiT (art. 7. ust. 9).

Kontrolę wykonywania obowiązku rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych oraz obowiązku uiszczania opłaty abonamentowej prowadzi operator publiczny (art. 7 ust. 1).

Wyodrębniony rachunek Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, na którym gromadzone są wpływy z pobranych opłat abonamentowych, odsetek za zwłokę w uiszczaniu tych opłat oraz opłat za używanie niezarejestrowanych odbiorników rtv i odsetek za zwłokę w ich uiszczaniu jest prowadzony przez Bank Gospodarstwa Krajowego (art. 6 ust. 3).

Do opłat abonamentowych oraz do opłaty za używanie niezarejestrowanego odbiornika radiofonicznego lub telewizyjnego (art. 7 ust.3) stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym. Uprawnionymi do żądania wykonania obowiązku rejestracji odbiorników oraz uiszczania opłaty abonamentowej w drodze egzekucji administracyjnej są kierownicy jednostek operatora publicznego (art. 7 ust. 5).

W przypadku opóźnienia w uiszczaniu opłaty abonamentowej (art. 7 ust. 4) naliczane są odsetki w wysokości jak dla zaległości podatkowych w rozumieniu ustawy z 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa.

Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy wpływy z pobranych opłat abonamentowych oraz odsetek za zwłokę w uiszczaniu tych opłat oraz opłat za używanie niezarejestrowanego odbiornika radiofonicznego lub telewizyjnego – po potrąceniu umownego wynagrodzenia za te usługi, są przeznaczone wyłącznie na realizację przez nadawców publicznej radiofonii i telewizji misji publicznej, w wysokości nieprzekraczającej wydatków ponoszonych w związku z realizacją tej misji.

Wysokość opłat abonamentowych oraz poziom zniżek

10.4 W okresie od 1 stycznia do 30 września 2005 roku zgodnie z art. 13 ustawy o opłatach abonamentowych obowiązywały opłaty abonamentowe, określone w dotychczasowych przepisach tzn. w rozporządzeniu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 29 czerwca 2004 roku (Dz. U. Nr 160, poz. 1676), zmieniającym rozporządzenie z 27 czerwca 1996 roku w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych w wysokości:

- za używanie odbiornika radiofonicznego

- 5,00 zł za jeden miesiąc,
- 9,75 zł za dwa miesiące,
- 14,60 zł za trzy miesiące,
- 19,45 zł za cztery miesiące,
- 24,30 zł za pięć miesięcy,
- 29,10 zł za sześć miesięcy,

- 33,90 zł za siedem miesięcy,
 - 38,60 zł za osiem miesięcy,
 - 43,30 zł za dziewięć miesięcy,
 - 47,90 zł za dziesięć miesięcy,
 - 52,40 zł za jedenaście miesięcy,
 - 56,80 zł za rok;
- za używanie odbiornika telewizyjnego lub telewizyjnego i radiofonicznego
- 15,80 zł za jeden miesiąc,
 - 30,80 zł za dwa miesiące,
 - 46,10 zł za trzy miesiące,
 - 61,40 zł za cztery miesiące,
 - 76,80 zł za pięć miesięcy,
 - 91,90 zł za sześć miesięcy,
 - 107,10 zł za siedem miesięcy,
 - 122,10 zł za osiem miesięcy,
 - 136,80 zł za dziewięć miesięcy,
 - 151,40 zł za dziesięć miesięcy,
 - 165,60 zł za jedenaście miesięcy,
 - 179,50 zł za rok.

10.5 Przepis art. 14 ust. 1 pkt 2) ustawy o opłatach abonamentowych zobowiązał Krajową Radę Radiofonii i Telewizji do określenia w drodze rozporządzenia, w terminie do 30 czerwca 2005 roku wysokości opłat abonamentowych na okres od 1 października do 31 grudnia 2005 roku. Krajowa Rada w rozporządzeniach: z 2 czerwca 2005 roku w sprawie wysokości opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych oraz zniżek za ich uiszczanie z góry za okres dłuższy niż jeden miesiąc (Dz. U. Nr 104, poz. 878) oraz z 23 sierpnia 2005 roku zmieniającym rozporządzenie w sprawie wysokości opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych oraz zniżek za ich uiszczanie z góry za okres dłuższy niż jeden miesiąc (Dz. U. Nr 170, poz. 1428) ustaliła opłaty abonamentowe za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych od 1 października 2005 roku do 31 grudnia 2005 roku w wysokości:

- 1) za używanie odbiornika radiofonicznego – 5,00 zł za jeden miesiąc;
- 2) za używanie odbiornika telewizyjnego lub telewizyjnego i radiofonicznego – 15,80 zł za jeden miesiąc.

Zniżki za uiszczanie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych z góry za okres dłuższy niż jeden miesiąc od 1 października 2005 roku do 31 grudnia 2005 roku wynosiły:

- 1) za używanie odbiornika radiofonicznego:

- a) 3,0% miesięcznej opłaty za uiszczenie opłaty za dwa miesiące z góry,
- b) 2,7% miesięcznej opłaty za uiszczenie opłaty za trzy miesiące z góry;
- 2) za używanie odbiornika telewizyjnego lub telewizyjnego i radiofonicznego:
 - a) 3,0% miesięcznej opłaty za uiszczenie opłaty za dwa miesiące z góry,
 - b) 2,7% miesięcznej opłaty za uiszczenie opłaty za trzy miesiące z góry.

Wysokość opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych od 1 października 2005 roku do 31 grudnia 2005 roku, po uwzględnieniu zniżek, wynosiły:

- za używanie odbiornika radiofonicznego:
 - a) 9,70 zł za dwa miesiące,
 - b) 14,60 zł za trzy miesiące;
- za używanie odbiornika telewizyjnego lub telewizyjnego i radiofonicznego:
 - a) 30,80 zł za dwa miesiące,
 - b) 46,10 zł za trzy miesiące.

10.6 2 czerwca 2005 roku Krajowa Rada przyjęła rozporządzenie w sprawie wysokości opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych oraz zniżek za ich uiszczenie z góry za okres dłuższy niż jeden miesiąc w 2006 roku. Ww. rozporządzenie zostało ogłoszone w Dzienniku Ustaw Nr 104, poz. 877.

Krajowa Rada ustaliła opłaty za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych w roku 2006 w wysokości:

- za używanie odbiornika radiofonicznego – 5,20 zł za jeden miesiąc;
- za używanie odbiornika telewizyjnego lub telewizyjnego i radiofonicznego – 16,70 zł za jeden miesiąc.

Zniżki za uiszczenie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych z góry za okres dłuższy niż jeden miesiąc w roku 2006 wynoszą:

- za używanie odbiornika radiofonicznego:
 - 2,5% miesięcznej opłaty za uiszczenie opłaty za dwa miesiące z góry,
 - 2,7% miesięcznej opłaty za uiszczenie opłaty za trzy miesiące z góry,
 - 3,0% miesięcznej opłaty za uiszczenie opłaty za sześć miesięcy z góry,
 - 5,2% miesięcznej opłaty za uiszczenie opłaty za rok z góry;
- za używanie odbiornika telewizyjnego lub telewizyjnego i radiofonicznego:
 - 2,5% miesięcznej opłaty za uiszczenie opłaty za dwa miesiące z góry,
 - 2,7% miesięcznej opłaty za uiszczenie opłaty za trzy miesiące z góry,
 - 3,0% miesięcznej opłaty za uiszczenie opłaty za sześć miesięcy z góry,
 - 5,2% miesięcznej opłaty za uiszczenie opłaty za rok z góry.

Wysokość opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych w roku 2006, po uwzględnieniu zniżek, wynosi:

- za używanie odbiornika radiofonicznego:

- 10,10 zł za dwa miesiące,
- 15,20 zł za trzy miesiące,
- 30,30 zł za sześć miesięcy,
- 59,20 zł za rok;

- za używanie odbiornika telewizyjnego lub telewizyjnego i radiofonicznego:

- 32,60 zł za dwa miesiące,
- 48,70 zł za trzy miesiące,
- 97,20 zł za sześć miesięcy,
- 190,0 zł za rok.

Opłaty wnoszone na poczet 2006 roku mogły być przyjmowane w 2005 roku według stawek obowiązujących od 1 stycznia 2006 roku.

Komunikat Przewodniczącego KRRiT w sprawie wysokości opłat abonamentowych obowiązujących od 1 stycznia 2006 roku został dwukrotnie (w dniach 25 listopada i 16 grudnia 2005 roku) opublikowany w dzienniku Rzeczpospolita, a także powielony w 9 tys. egzemplarzy i przesłany do jednostek Poczty Polskiej, w celu umieszczenia na tablicach informacyjnych.

Podział wpływów abonamentowych i pozaabonamentowych w 2005 roku pomiędzy spółki radiofonii i telewizji publicznej

10.7 Krajowa Rada uchwałą nr 329/2004 z 30 czerwca 2004 roku dokonała podziału wpływów abonamentowych z opłat za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych prognozowanych na 2005 rok między spółki radiofonii i telewizji publicznej w sposób następujący:

Lp.	Spółki radiofonii i telewizji publicznej	udział %	KWOTA wpływów w tys. zł
1	2	3	4
I	Wpływy abonamentowe ogółem, z tego:	100,00	925 000
II	Środki wyodrębnione na zadania specjalne razem, z tego dla:	2,703	25 000
	1. Telewizji Polskiej S.A. w Warszawie z przeznaczeniem na częściowe pokrycie kosztów związanych z uruchomieniem z dniem 1 stycznia 2005 roku 4 nowych oddziałów terenowych	0,487	4 500
	2. Polskiego Radia S.A. w Warszawie w wysokości z przeznaczeniem na finansowanie:	2,216	20 500
	a) inwestycji związanej z cyfryzacją produkcji tekstowo-dźwiękowej	1,784	16 500
	b) modernizacji i wyposażenia siedziby Orkiestry Kameralnej Polskiego Radia Amadeus w Poznaniu	0,432	4 000

III	Środki do podziału na spółki radiofonii i telewizji publicznej, razem, z tego:	97,297 liczone jako 100,00	900 000
1.	Telewizja Polska S.A.	60,00	540 000
2.	Spółki radiofonii publicznej, razem	40,00	360 000

10.8 W ramach środków do podziału ustalonych dla Telewizji Polskiej S.A. na 2005 rok w kwocie 540,0 mln zł Krajowa Rada ustaliła na 2005 rok minimalną kwotę w prognozowanych wpływach abonamentowych przeznaczoną na finansowanie programów regionalnych i w rozłącznej sieci „Dwójki” w wysokości 190,0 mln zł oraz minimalną kwotę wpływów abonamentowych na finansowanie programów tworzonych przez oddziały terenowe do rozpowszechniania w programie ogólnokrajowym w wysokości 60,0 mln zł.

Lp.	TREŚĆ	udział % we wpływach	kwota w tys. zł
1	2	3	4
I.	Ogółem TVP S.A. w Warszawie, z tego:	100,00	540 000,0
1.	Program ogólnokrajowy TVP S.A., z tego:	64,81	350 000,0
1.1	<i>Zakład Główny w Warszawie</i>	53,70	290 000,0
1.2	<i>Oddziały Terenowe TVP S.A.</i>	11,11	60 000,0
2.	Oddziały Terenowe (finansowanie programu regionalnego i w rozłącznej sieci „Dwójki”)	35,19	190 000,0

10.9 KRRiT dokonała również następującego podziału prognozowanych wpływów z opłat abonamentowych w 2005 roku na poszczególne spółki radiofonii publicznej.

Lp.	Spółki radiofonii publicznej	udział %	Kwota w tys. zł
1	2	3	4
I	Wpływy abonamentowe, tego:	40,00	360 000
1.	Polskie Radio S.A., z tego: <i>Radio Polonia (na bezpośrednie koszty rozpowszechniania)</i>	21,244 0,396	191 200 3 493
2.	Spółki radiofonii regionalnej	18,756	168 800

10.10 Stosownie do postanowień art. 49 ust. 5 ustawy o radiofonii i telewizji oraz art. 6 ust. 1 ustawy o opłatach abonamentowych, a także ustaleń zawartych w umowie z 13 maja 1994 roku zawartej pomiędzy KRRiT a Poczta Polska oraz w Aneksie Nr 11 z 13 grudnia 2004 roku do umowy, jednostki Poczty Polskiej w 2005 roku, po potrąceniu należnego im wynagrodzenia umownego w wysokości 6,0% zainkasowanych wpływów, przekazały na rachunek bankowy Krajowej Rady środki pieniężne z tytułu:

- opłat abonamentowych w wysokości 892 866 tys. zł

Lp.	Wpływy abonamentowe przekazane na rachunek bankowy KRRiT w 2005 roku przez jednostki Poczty Polskiej	Kwota w tys. zł
I.	Ogółem , z tego:	892 866
1.	Za II i III dekadę grudnia 2004 r.	40 596
2.	Za 2005 rok bez II i III dekady grudnia 2005 r.	815 501
3.	Zaległe z 2002 roku wpływy z Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych	36 769

oraz

- wpływów uzyskanych poza opłatami abonamentowymi (tzw. wpływy pozaabonamentowe) tj. odsetki za zwłokę w uiszczaniu opłat abonamentowych, opłaty za używanie niezarejestrowanych odbiorników rtv, odsetki za zwłokę w ich uiszczaniu, odsetki za nieterminowe przekazywanie wpływów przez jednostki Poczty Polskiej, które łącznie z odsetkami od lokat bankowych, wyniosły 7 095 tys. zł.

Lp.	Wpływy pozaabonamentowe, które zasiły rachunek bankowy KRRiT w 2005 roku	Kwota w tys. zł
I.	Ogółem , z tego:	7 095
1.	Saldo z 2004 roku	684
2.	Za grudzień 2004 r. przekazane na rachunek KRRiT w styczniu 2005 r.	818
3.	Za okres: styczeń-listopad 2005 r.	5 593

Przekazywanie środków pieniężnych uzyskanych z opłat abonamentowych z rachunku KRRiT do spółek radiofonii i telewizji publicznej następowało według rzeczywistych, kasowych wpływów za daną dekadę miesiąca, na podstawie wyciągu bankowego, rozliczonych zgodnie z udziałami procentowymi wynikającymi z uchwały KRRiT nr 329/2004.

10.11 W 2005 roku z rachunku bankowego KRRiT przekazano do spółek radiofonii i telewizji publicznej kwotę w wysokości 892 866 tys. zł.

W ramach tej kwoty uwzględniono środki, które przekazał Urząd ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych, jako zaległe należności z tytułu refundacji ulg w opłatach abonamentowych przyznanych kombatantom w 2002 roku w wysokości 36 769 tys. zł netto.

10.12 Wpływy abonamentowe w kwocie 892 866 tys. zł rozdysponowane pomiędzy spółki radiofonii i telewizji publicznej w 2005 roku stanowiły 96,53% w stosunku do prognozy (925 000 tys. zł) przyjętej w uchwale nr 329/2004 z 30 czerwca 2004 roku. Do wykonania planu zabrakło 32 134 tys. zł (tj. 3,47%).

10.13 Przekazywanie środków pieniężnych uzyskanych poza opłatami abonamentowymi do spółek radiofonii i telewizji publicznej następowało z rachunku bankowego KRRiT zgodnie z uchwałami:

- nr 90/2005 z 8 marca 2005 roku w sprawie ustalenia sposobu podziału wpływów uzyskanych poza opłatami abonamentowymi,

- nr 438/2005 z 22 września 2005 roku w sprawie ustalenia sposobu podziału wpływów uzyskanych poza opłatami abonamentowymi.

10.14 W 2005 roku Krajowa Rada przekazała do spółek radiofonii i telewizji publicznej wpływy uzyskane poza opłatami abonamentowymi w wysokości 5 849 tys. zł.

Lp.	Wpływy pozaabonamentowe przekazane w 2005 roku z rachunku bankowego KRRiT do spółek radiofonii i telewizji publicznej	Kwota w tys. zł
I.	Ogółem, z tego zgodnie z uchwałami KRRiT:	5 849
1.	nr 90/2005	2 178
2.	nr 438/2005	3 671

Na rachunku bankowym Krajowej Rady pozostała kwota 1 246 tys. zł.

W 2005 roku Krajowa Rada przekazała do spółek radiofonii i telewizji publicznej z wpływów z opłat abonamentowych i z opłat uzyskanych poza opłatami abonamentowymi środki pieniężne w łącznej wysokości 898 715 tys. zł, z tego dla poszczególnych spółek:

Lp.	Spółki radiofonii i telewizji publicznej	Środki pieniężne przekazane z rachunku bankowego KRRiT w 2005 roku na finansowanie zadań związanych z realizacją misji w tys. zł				
		abonamentowe			poza-abonamentowe	RAZEM
		wyodrębnione x)	pozostałe	razem		
I.	Ogółem, z tego:	24 132	868 734	892 866	5 849	898 715
1.	Telewizja Polska S.A.	4 344	521 240	525 584	447	526 031
2.	Radiofonia publiczna, z tego:	19 788	347 494	367 282	5 402	372 684
1)	Polskie Radio S.A.	19 788	184 558	204 346	578	204 924
2)	Spółki regionalne, z tego:	0,0	162 936	162 936	4 824	167 760
2)1.	„Radio Białystok” S.A.	0,0	9 207	9 207	293	9 500
2)2.	„Radio Pomorza i Kujaw” S.A. w Bydgoszczy	0,0	8 905	8 905	290	9 195
2)3.	„Radio Gdańsk” S.A.	0,0	9 576	9 576	300	9 875
2)4.	„Radio Katowice” S.A.	0,0	9 681	9 681	320	10 001
2)5.	„Radio Kielce” S.A.	0,0	8 892	8 892	150	9 042
2)6.	„Radio Koszalin” S.A.	0,0	9 841	9 841	450	10 291
2)7.	„Radio Małopolska” S.A. w Krakowie	0,0	9 575	9 575	281	9 856
2)8.	„Radio Lublin” S.A.	0,0	10 467	10 467	350	10 817
2)9.	„Radio Łódź” S.A.	0,0	8 512	8 512	200	8 712
2)10.	„Radio Olsztyn” S.A.	0,0	8 904	8 904	250	9 154
2)11.	„PRO FM” S.A. w Opolu	0,0	9 752	9 752	304	10 056

2)12.	„Radio Merkur” S.A. w Poznaniu	0,0	10 096	10 096	300	10 396
2)13.	„Radio Rzeszów” S.A.	0,0	10 093	10 093	100	10 193
2)14.	„Radio Szczecin” S.A.	0,0	8 842	8 842	426	9 268
2)15.	„Radio dla Ciebie” S.A. w Warszawie	0,0	10 393	10 393	120	10 513
2)16.	„Radio Wrocław” S.A.	0,0	10 913	10 913	250	11 163
2)17.	„Radio Zachód” S.A. w Zielonej Górze	0,0	9 287	9 287	440	9 727

x) na zadania specjalne

10.15 W 2005 roku z rachunku bankowego KRRiT (wpływy abonamentowe i wpływy pozaabonamentowe) na finansowanie przedsięwzięć inwestycyjnych spółek radiofonii i telewizji publicznej przekazano środki w łącznej wysokości 26 740 tys. zł (24 132 tys. zł z wpływów abonamentowych i 2 608 tys. zł z wpływów pozaabonamentowych), co stanowiło 2,98% łącznej kwoty środków przekazanych tym spółkom z wyżej wymienionego rachunku (898 715 tys. zł).

Środki te zostały przekazane poszczególnym spółkom radiofonii i telewizji publicznej następująco:

Lp.	Spółki radiofonii i telewizji publicznej	Środki ogółem w tys. zł	Środki przekazane na finansowanie inwestycji w tys. zł			Udział % w środkach ogółem
			abona- mentowe	poza- abonamen- towe	RAZEM	
I.	Wpływy ogółem, z tego:	898 715	24 132	2 608	26 740	2,98
1.	Telewizja Polska S.A. w Warszawie	526 031	4 344	0	4 344	0,83
2.	Radiofonia publiczna, z tego:	372 684	19 788	2 608	22 396	6,01
1)	Polskie Radio S.A. w Warszawie	204 924	19 788	0	19 788	9,66
2)	Spółki regionalne, z tego:	167 760	0	2 608	2 608	1,55
2) 1.	„Radio Białystok” S.A.	9 500	0	93	93	0,98
2) 2.	„Radio Pomorza i Kujaw” S.A. w Bydgoszczy	9 195	0	290	290	3,15
2) 3.	„Radio Gdańsk” S.A.	9 875	0	220	220	2,23
2) 4.	„Radio Katowice” S.A.	10 001	0	230	230	2,30
2) 5.	„Radio Kielce” S.A.	9 042	0	150	150	1,66
2) 6.	„Radio Koszalin” S.A.	10 291	0	0	0	x
2) 7.	„Radio Małopolska ” S.A. w Krakowie	9 856	0	196	196	1,99
2) 8.	„Radio Lublin” S.A.	10 817	0	280	280	2,59
2) 9.	„Radio Łódź” S.A.	8 712	0	100	100	1,15
2) 10.	„Radio Olsztyn” S.A.	9 154	0	100	100	1,09

2) 11.	„PRO FM” S.A. w Opolu	10 056	0	133	133	1,32
2) 12.	„Radio Merkur” S.A. w Poznaniu	10 396	0	170	170	1,64
2) 13.	„Radio Rzeszów” S.A.	10 193	0	0	0	x
2) 14.	„Radio Szczecin” S.A.	9 268	0	426	426	4,60
2) 15.	„Radio dla Ciebie” S.A. w Warszawie	10 513	0	120	120	1,14
2) 16.	„Radio Wrocław” S.A.	11 163	0	100	100	0,90
2) 17.	„Radio Zachód” S.A. w Zielonej Górze	9 727	0	0	0	x

Podział wpływów abonamentowych planowanych na 2006 rok między spółki radiofonii i telewizji publicznej

10.16 Krajowa Rada uchwałą nr 301/2005 z 30 czerwca 2005 roku ustaliła sposób podziału między spółki radiofonii i telewizji publicznej wpływów abonamentowych z opłat za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych prognozowanych na 2006 rok, na finansowanie zadań związanych z realizacją misji, w sposób następujący:

Lp.	TREŚĆ	udział %	Kwota w tys. zł
1	2	3	4
I	Wpływy abonamentowe ogółem, z tego:	100,00	935 000
1.	Środki wyodrębnione na pokrycie ubytku prognozowanych wpływów abonamentowych w 2005 roku	1,6043	15 000
2.	Środki wydzielone dla Polskiego Radia S.A. na zadania specjalne tj. na finansowanie inwestycji związanej z procesem cyfryzacji produkcji radiowej i archiwum	1,8717	17 500
3.	Pozostałe środki do podziału na spółki radiofonii i telewizji publicznej, razem z tego:	96,524 liczone jako 100,00	902 500
	1) Telewizja Polska S.A.	60,00	541 500
	2) Spółki radiofonii publicznej, razem	40,00	361 000

W ramach środków ustalonych dla Telewizji Polskiej S.A. na 2006 rok w łącznej kwocie 541,5 mln zł Krajowa Rada uwzględniła minimalną kwotę w prognozowanych wpływach abonamentowych, przeznaczoną na finansowanie programów regionalnych i w rozłącznej sieci „Dwójki” w wysokości 194,5 mln zł, minimalną kwotę wpływów abonamentowych na finansowanie programów tworzonych przez oddziały terenowe do rozpowszechniania w programie ogólnokrajowym w wysokości 60,0 mln zł oraz na finansowanie kosztów bezpośrednich rozpowszechniania programu TV Polonia w kwocie 16,44 mln zł.

Krajowa Rada dokonała również następującego podziału prognozowanych wpływów abonamentowych w 2006 roku na spółki radiofonii publicznej:

Lp.	Spółki radiofonii publicznej	udział %	Kwota w tys. zł
1	2	3	4
I	Wpływy abonamentowe ogółem, z tego:	100,00	361 000
1.	Polskie Radio S.A. w Warszawie, w tym na finansowanie:	53,00	191 330
1)	<i>kosztów terenowych oddziałów Polskiego Radia tj. Narodowej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia w Katowicach, Orkiestry Polskiego Radia „Amadeus” w Poznaniu i Radiowego Centrum Nadawczego w Solcu Kujawskim</i>	4,398	15 878
2)	<i>Radio Polonia (na bezpośrednie koszty rozpowszechniania)</i>	1,150	4 151
2.	Spółki radiofonii regionalnej	47,00	169 670

Łącznie ze środkami wyodrębnionymi za zadania specjalne dla Polskiego Radia S.A. na 2006 rok prognozowane wpływy abonamentowe wynoszą 208 830 tys. zł.

Udział poszczególnych regionalnych spółek radiofonii publicznej w prognozowanych wpływach z opłat za używanie odbiorników radiowych i telewizyjnych w 2006 roku przedstawia się następująco:

Lp.	Spółki radiofonii regionalnej	udział %	Kwota w tys. zł
1	2	3	4
I.	Wpływy abonamentowe ogółem, z tego:	100,00	169 670
1.	„Radio Białystok” S.A.	5,499	9 330
2.	„Polskie Radio Pomorza i Kujaw” S.A. w Bydgoszczy	5,525	9 374
3.	„Radio Gdańsk” S.A.	6,098	10 347
4.	„Radio Katowice” S.A.	5,873	9 965
5.	„Radio Kielce” S.A.	5,475	9 289
6.	„Radio Koszalin” S.A.	6,475	10 986
7.	„Radio Małopolska” S.A. w Krakowie	6,398	10 856
8.	„Radio Lublin” S.A.	5,762	9 776
9.	„Radio Łódź” S.A.	5,132	8 708
10.	„Radio Olsztyn” S.A.	5,409	9 177
11.	„PRO FM” S.A. w Opolu	6,175	10 477
12.	„Radio Merkury” S.A. w Poznaniu	5,955	10 104
13.	„Radio Rzeszów” S.A.	6,163	10 457
14.	„Radio Szczecin” S.A.	5,344	9 067
15.	„Radio dla Ciebie” S.A. w Warszawie	6,386	10 835
16.	„Radio Wrocław” S.A.	6,367	10 803
17.	„Radio Zachód” S.A. w Zielonej Górze	5,964	10 119

Uchwałą nr 301/2005 Krajowa Rada dokonała też podziału prognozowanych na 2006 rok wpływów pozaabonamentowych na spółki radiofonii i telewizji publicznej w sposób następujący:

Lp.	Spółki radiofonii i telewizji publicznej	udział %	Kwota w tys. zł
1	2	3	4
I	Wpływy pozaabonamentowe ogółem, z tego:	100,00	7 500
1.	Telewizja Polska S.A. w Warszawie	12,0	900
2.	Spółki radiofonii publicznej	88,0	6 600

Podział wpływów pozaabonamentowych na poszczególne spółki radiofonii publicznej określony został w następujący sposób:

Lp.	Spółki radiofonii publicznej	udział %	Kwota w tys. zł
1	2	3	4
I	Wpływy pozaabonamentowe ogółem, z tego:	100,00	6 600
1.	Polskie Radio S.A. w Warszawie	14,0	924
2.	Spółki radiofonii regionalnej, razem	86,0	5 676

Udział poszczególnych regionalnych spółek radiofonii publicznej w prognozowanych wpływach pozaabonamentowych w 2006 roku ustalono następująco:

Lp.	Spółki radiofonii regionalnej	udział %	Kwota w tys. zł
1	2	3	4
I.	Wpływy pozaabonamentowe ogółem, z tego:	100,00	5 676
1.	„Radio Białystok” S.A.	5,499	312
2.	„Polskie Radio Pomorza i Kujaw” S.A. w Bydgoszczy	5,525	314
3.	„Radio Gdańsk” S.A.	6,098	345
4.	„Radio Katowice” S.A.	5,873	334
5.	„Radio Kielce” S.A.	5,475	312
6.	„Radio Koszalin” S.A.	6,475	368
7.	„Radio Małopolska” S.A. w Krakowie	6,398	363
8.	„Radio Lublin” S.A.	5,762	328
9.	„Radio Łódź” S.A.	5,132	290
10.	„Radio Olsztyn” S.A.	5,409	307
11.	„PRO FM” S.A. w Opolu	6,175	351
12.	„Radio Merkury” S.A. w Poznaniu	5,955	337
13.	„Radio Rzeszów” S.A.	6,163	349
14.	„Radio Szczecin” S.A.	5,344	303
15.	„Radio dla Ciebie” S.A. w Warszawie	6,386	363
16.	„Radio Wrocław” S.A.	6,367	361
17.	„Radio Zachód” S.A. w Zielonej Górze	5,964	339

Współpraca Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z Urzędem do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych, Ministerstwem Infrastruktury i Przedsiębiorstwem Państwowym Użyteczności Publicznej „Poczta Polska”

10.17 Zgodnie z ustawą z 24 stycznia 1991 roku *o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego* kombatanci i inne osoby uprawnione na podstawie tej ustawy posiadali prawo do zwolnienia z opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych. Kwoty wynikające z tego zwolnienia podlegały refundacji przez Urząd ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych z Państwowego Funduszu Kombatantów.

Mimo ww. ustawowej powinności w 2002 roku Urząd ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych nie uregulował płatności z tytułu refundacji ulg kombatanckich.

Po ponad dwuletnich staraniach Krajowej Rady Radiofonii w ustawie budżetowej na 2005 rok przeznaczono dla Państwowego Funduszu Kombatantów dotację w kwocie 39 133 tys. zł z przeznaczeniem na uregulowanie zaległych z 2002 roku zobowiązań Funduszu z tytułu abonamentu rtv.

W 2005 roku na rachunek bankowy KRRiT, po potrąceniu wynagrodzenia umownego dla jednostek Poczty Polskiej (6%), wpłynęła kwota 36 768 971,99 zł z Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych z tytułu zaległych z 2002 roku opłat abonamentowych rtv.

Urząd ds. Kombatantów regulował zaległe płatności w miesięcznych ratach za pośrednictwem Dyrekcji Okręgów Poczty (Oddziałów Regionalnych Poczty Polskiej).

Kwota ta została rozliczona zgodnie z udziałami procentowymi wynikającymi z uchwały KRRiT Nr 329/2004 z 30 czerwca 2004 roku i przekazana odpowiednio poszczególnym nadawcom publicznym.

Wniesienie przez Urząd ds. Kombatantów zaległych z 2002 roku płatności poważnie złagodziło skutki ubytku wpływów abonamentowych w 2005 roku w stosunku do prognoz (z 68 903 tys. zł do 32 134 tys. zł).

10.18 Na podstawie art. 51 ustawy o radiofonii i telewizji oraz art. 7 ust. 2 ustawy o opłatach abonamentowych nadzór nad wykonywaniem kontroli obowiązku rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych sprawuje minister właściwy do spraw łączności.

Kontrolę wykonywania obowiązku rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych - na podstawie rozporządzenia Ministra Łączności z 16 lipca 1993 roku w sprawie kontroli wykonywania obowiązku rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych (Dz. U. z 1993 roku Nr 70, poz. 339) prowadziły Rejonowe Urzędy Poczty. Na podstawie rozporządzeń Ministra Infrastruktury z 7 lipca 2005 roku w sprawie określenia jednostek operatora publicznego przeprowadzających kontrolę wykonywania obowiązku rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych i uiszczania opłat abonamentowych za ich używanie, wzoru upoważnienia do wykonywania czynności kontrolnych oraz zasad i trybu wydawania tych upoważnień (Dz. U. Nr 132, poz. 1116) oraz z 13 października 2005 roku zmieniającym rozporządzenie w sprawie określenia jednostek operatora publicznego przeprowadzających kontrolę wykonywania obowiązku rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych i uiszczania opłat abonamentowych za ich używanie, wzoru upoważnienia do wykonywania czynności kontrolnych oraz zasad i trybu wydawania tych upoważnień (Dz. U. Nr 214, poz. 1809) kontrolę tę prowadzą Oddziały Regionalne Centrum Sieci Pocztovej.

Zgodnie z art. 49 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji oraz z art. 5 ust. 3 ustawy o opłatach abonamentowych w przypadku stwierdzenia używania niezarejestrowanego odbiornika radiofonicznego lub telewizyjnego pobiera się opłatę w wysokości stanowiącej trzydziestokrotność miesięcznej opłaty abonamentowej obowiązującej w dniu stwierdzenia używania niezarejestrowanego odbiornika. Opłaty te pobierane są przez jednostki Poczty Polskiej i po potrąceniu umownego wynagrodzenia (50% wpływów z tej opłaty) przekazywane są na wyodrębniony rachunek KRRiT.

W 2005 roku jednostki Poczty Polskiej zainkasowały kwotę 386 628,87 zł z tytułu opłat za używanie niezarejestrowanych odbiorników rtv, co stanowiło 50,61% kwoty zainkasowanej z tego tytułu w 2004 roku (763 879,96 zł).

Kwota w wysokości 193 474,20 zł z tytułu opłat za używanie niezarejestrowanych odbiorników rtv, która wpłynęła na rachunek bankowy KRRiT w 2005 roku stanowiła 0,021% kwoty zainkasowanej ogółem (907 611 789,49 zł).

Z informacji uzyskanych z Dyrekcji Generalnej Poczty Polskiej wynikało, że w 2005 roku kontrolę wykonania obowiązku rejestracji odbiorników rtv prowadziło 249 kontrolerów (w 2004 roku – 454).

10.19 W 2005 roku wynagrodzenie umowne dla jednostek Poczty Polskiej – zgodnie z Aneksem Nr 11 z 13 grudnia 2004 roku do Umowy zawartej 13 maja 1994 roku pomiędzy Poczta Polska a Krajową Radą Radiofonii i Telewizji wynosiło 6,0% od zainkasowanych opłat abonamentowych oraz odsetek ustawowych za zwłokę w ich uiszczeniu.

W 2005 roku jednostki Poczty Polskiej za wykonanie usługi wynikającej z przepisów ustawy o opłatach abonamentowych pobrały wynagrodzenie umowne (provizję) w kwocie 58 115 154,70 zł.

TYTUŁ WPLATY	Wpływy zainkasowane przez Poczta Polską	Wpływy przekazane na rachunek KRRiT	Prowizja dla Poczty Polskiej	
	w zł	w zł	%	w zł
1	2	3	4	5
Opłaty abonamentowe	959 645 101,72	902 064 851,38	6,00%	57 580 250,34
Wpływy pozaabonamentowe	6 081 842,47	5 546 938,11	8,80%	534 904,36
w tym: kary za używanie niezarejestrowanych odbiorników rtv	386 628,87	193 474,20	50,00%	193 154,67
RAZEM	965 726 944,19	907 611 789,49	6,02%	58 115 154,70

21 kwietnia 2005 roku Przewodniczący KRRiT w piśmie skierowanym do Dyrektora Generalnego Poczty Polskiej zaproponowała przyjęcie na 2006 rok wynagrodzenia umownego dla jednostek Poczty Polskiej na poziomie 5,5% zainkasowanych wpływów abonamentowych za używanie odbiorników rtv oraz odsetek ustawowych za zwłokę w ich uiszczeniu.

Propozycja przyjęcia na 2006 rok wskaźnika wynagrodzenia umownego w wysokości 5,5% zainkasowanych wpływów abonamentowych i odsetek ustawowych wynikała z następujących przesłanek:

- przewidywanego w 2006 roku w porównaniu do 2000 roku obniżenia się stanu abonentów wnoszących opłaty abonamentowe rtv o ok. 24,4%,
- przewidywanego w 2006 roku w porównaniu do 2000 roku wzrostu wysokości miesięcznej opłaty za używanie odbiornika telewizyjnego lub telewizyjnego i radiofonicznego o 45,2%, a za używanie wyłącznie odbiornika radiofonicznego o 38,7%.

Jednocześnie w piśmie tym wykazano, że środki finansowe dla jednostek Poczty Polskiej z tytułu wykonywania usługi radiofonicznej mogą ulec odpowiedniemu zwiększeniu, po wdrożeniu z życia przepisów nowej ustawy o opłatach abonamentowych, z tytułu:

- skutecznej ściągłości przez jednostki Poczty Polskiej zaległości w opłatach abonamentowych rtv w drodze egzekucji administracyjnej,
- intensyfikacji działań podejmowanych przez jednostki Poczty Polskiej w zakresie kontroli radio- i telepajęczarstwa, w tym przede wszystkim w instytucjach i przedsiębiorstwach oraz
- upowszechnienia obowiązku wnoszenia opłat abonamentowych za używanie odbiorników telewizyjnych przez użytkowników telewizji kablowych, a przede wszystkim przez instytucje i przedsiębiorstwa.

W odpowiedzi na wystąpienie Przewodniczącego KRRiT, I Zastępca Dyrektora Generalnego Poczty Polskiej pismem z 17 sierpnia 2005 roku poinformował, że z szacunkowych wyliczeń odnośnie przychodów i kosztów usługi inkasa abonamentu rtv w 2006 roku wynika, że poziom wynagrodzenia umownego dla Poczty Polskiej powinien kształtować się na poziomie 6,0% zainkasowanych wpływów abonamentowych za używanie odbiorników rtv oraz odsetek ustawowych za zwłokę w ich uiszczeniu. Propozycja ta nie została jednak poparta kalkulacją kosztów świadczonej usługi.

Z związku z wejściem w życie przepisów ustawy z 21 kwietnia 2005 roku o opłatach abonamentowych przygotowano projekt umowy pomiędzy Krajową Radą Radiofonii i Telewizji a operatorem publicznym – Państwowym Przedsiębiorstwem Użyteczności Publicznej „Poczta Polska”, który został przekazany Dyrektorowi Generalnemu Poczty Polskiej w piśmie Przewodniczącego KRRiT z 20 czerwca 2005 roku.

Dyrekcja Generalna Poczty Polskiej przekazała swoją wersję umowy pomiędzy KRRiT a Poczta Polska w piśmie I Zastępcy Dyrektora Generalnego Poczty Polskiej z 10 października 2005 roku. Nastąpiło to po uprzedniej trzykrotnej pisemnej interwencji Przewodniczącej KRRiT skierowanej w dniach 30 sierpnia i 28 września 2005 roku do Dyrektora Generalnego Poczty Polskiej oraz w 4 października 2005 roku do Ministra Infrastruktury.

Przewodniczący KRRiT pismem z 21 listopada 2005 roku poinformował Dyrektora Generalnego Poczty Polskiej, że projekt umowy regulującej współpracę pomiędzy Krajową Radą Radiofonii i Telewizji a Poczta Polska został omówiony przez Krajową Radę na posiedzeniu w 16 listopada 2005 roku. Do pisma załączono uwagi Krajowej Rady do poszczególnych przepisów umowy przygotowanej przez Poczta Polska.

W dniach 23 i 25 listopada 2005 roku odbyły się robocze spotkania przedstawicieli Krajowej Rady i Poczty Polskiej, na których uzgodniono treść Umowy. Umowa została podpisana 29 grudnia 2005 roku.

W związku z wejściem w życie przepisów ustawy o opłatach abonamentowych do Dyrekcji Generalnej Poczty Polskiej skierowano następujące pisma:

- z 14 czerwca 2005 roku, w którym przesłano 9 tys. egzemplarzy „Informacji Przewodniczącej KRRiT o zwolnieniach od opłat abonamentowych” z prośbą o przekazanie do wszystkich urzędów pocztowych, w celu umieszczenia na tablicach informacyjnych,
- z 19 lipca 2005 roku w sprawie ustalenia jednolitego sposobu pobierania w 2006 roku opłat abonamentowych wniesionych z góry za kolejne miesiące,
- z 20 września 2005 roku, w którym przesłano po 9 tys. egzemplarzy Komunikatu Przewodniczącej Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 15 września 2005 roku w sprawie wysokości opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych obowiązujących od 1 października do 31 grudnia 2005 roku oraz z 16 września 2005 roku sprawie wysokości opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych obowiązujących w 2006 roku – z prośbą o przekazanie do urzędów pocztowych, w celu umieszczenia na tablicach informacyjnych,
- z 5 października 2005 roku, w którym przesłano „Informację Przewodniczącej Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji o zwolnieniach od opłat abonamentowych” z 28 września 2005 roku przygotowaną w związku z wejściem w życie rozporządzenia KRRiT z 30 sierpnia 2005 roku zmieniającego rozporządzenie w sprawie rodzajów dokumentów oraz wzoru oświadczenia potwierdzających uprawnienia do zwolnień od opłat abonamentowych,
- z 16 grudnia 2005 roku w sprawie abonentów, którzy nie złożyli w ustawowym terminie oświadczenia o spełnieniu warunków do korzystania od opłat abonamentowych. Przy piśmie przesłano Komunikat Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 14 grudnia 2005 roku w sprawie składania oświadczeń o spełnieniu warunków przez osoby, które korzystają z tego prawa na podstawie dotychczasowych przepisów.

Umarzanie i rozkładanie na raty zaległości w opłatach abonamentowych.

10.20 W § 7 rozporządzenia KRRiT z 27 czerwca 1996 roku w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników rtv, wydanym na podstawie art. 48 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji Krajowa Rada określiła przypadki, w których umarza lub rozkłada zaległości w płatności opłat abonamentowych. Krajowa Rada dokonała trzech zmian powyższego rozporządzenia rozporządzeniami z 14 stycznia 1997 roku, z 25 czerwca 1997 roku oraz z 17 grudnia 1997 roku.

Od 16 czerwca 2005 roku kwestie związane z umarzaniem zaległości w opłatach abonamentowych regulują przepisy ustawy z 21 kwietnia 2005 roku o opłatach abonamentowych. Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, na wniosek kierownika jednostki operatora publicznego, umarza zaległości w płatności opłat abonamentowych, odsetki za zwłokę w ich uiszczeniu oraz opłatę za używanie niezarejestrowanego odbiornika i odsetki za zwłokę w jej uiszczeniu, w przypadku gdy:

- 1) niemożliwe jest ustalenie podmiotu zobowiązanego do uiszczenia tych opłat lub jego adresu lub
- 2) podmiot zobowiązany do uiszczenia tych opłat nie posiada majątku, z którego można zaspokoić należności.

Podstawą do umorzenia należności w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1), są ustalenia dokonane przez kierownika jednostki operatora publicznego, a w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2) - informacja organu egzekucyjnego o nieskuteczności egzekucji.

Wniosek, o którym mowa w ust. 1) wraz z wykazem dłużników, należnych od nich opłat i odsetek za zwłokę w ich uiszczeniu oraz wskazaniem przyczyny braku możliwości uzyskania tych należności, kierownik jednostki operatora publicznego, przedstawia Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji raz na kwartał.

Na wniosek kierowników jednostek Poczty Polskiej Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w 2005 roku przyjęła 11 uchwał w sprawie umorzenia zaległości w opłatach abonamentowych na łączną kwotę 973,5 tys. zł, z tego

z tytułu:

1) niemożliwe jest ustalenie podmiotu zobowiązanego	915,3 tys. zł do
uiszczenia tych opłat lub jego adresu	
2) podmiot zobowiązany do uiszczenia tych opłat	58,2 tys. zł
nie posiada majątku, z którego można zaspokoić należności.	

W latach 1996-2005 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji na wniosek jednostek Poczty Polskiej podjęła uchwały o umorzeniu zaległości w opłatach abonamentowych na łączną kwotę 22 796,0 tys. zł, z tego: w 1996 roku - 82,7 tys. zł, w 1997 roku - 7 119,5 tys. zł, w 1998 roku - 3 687,2 tys. zł, w 1999 roku - 4 188,9 tys. zł, w 2000 roku - 829,3 tys. zł, w 2001 roku - 1 150,9 tys. zł, w 2002 roku - 2 471,1 tys. zł, w 2003 roku - 1 342,5 tys. zł, w 2004 roku - 950,4 tys. zł, w 2005 roku - 973,5 tys. zł.

Zgodnie z § 8 rozporządzenia KRRiT z 27 czerwca 1996 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w wyjątkowych sytuacjach, jeżeli przemawiały za tym szczególne względy gospodarcze lub społeczne oraz udokumentowane przypadki losowe, mogła umorzyć lub rozłożyć na raty zaległości w płatności opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych oraz odsetki ustawowe za zwłokę w uiszczeniu opłat.

Natomiast na podstawie art. 10 ustawy o opłatach abonamentowych Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, w wyjątkowych sytuacjach, jeżeli przemawiają za tym szczególne względy społeczne lub przypadki losowe, może umorzyć lub rozłożyć na raty zaległości w płatności opłat abonamentowych, odsetki za zwłokę w ich uiszczeniu, opłatę za używanie niezarejestrowanego odbiornika radiofonicznego lub telewizyjnego oraz odsetki za zwłokę w jej uiszczeniu.

Wniosek o umorzenie lub rozłożenie na raty zaległości z tytułu abonamentu rtv podmiot zobowiązany do uiszczenia opłat abonamentowych składa do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

Uchwałami Nr 302/2005 z 30 czerwca 2005 roku i Nr 309/2005 z 12 lipca 2005 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji ustaliła kryteria dochodowe, które stanowią podstawę do rozstrzygnięć indywidualnych, podejmowanych przez Krajową Radę w zakresie wniosków o umorzenie lub rozkładanie na raty zaległości w płatności opłat abonamentowych za używanie odbiorników rtv. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji umarza lub rozkłada na raty zaległości w płatności opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych oraz odsetek w ich uiszczeniu abonentom-dłużnikom, których dochód na jedną osobę w gospodarstwie domowym nie przekracza:

- 1) 60% minimalnego wynagrodzenia brutto za pracę – w gospodarstwie wielorodzinnym,
- 2) 80% minimalnego wynagrodzenia brutto za pracę – w gospodarstwie jednoosobowym.

W 2005 roku rozpatrzono 6577 wniosków abonentów-dłużników (w tym: 585 wniosków z 2003 roku, 4 744 wnioski z 2004 roku i 1 248 wniosków z 2005 roku). Pozytywnie rozpatrzono 6 576 wniosków, z tego dotyczących umorzenia zaległości w płatności opłat abonamentowych (5 421 wniosków) i rozłożenia na raty zaległości w płatności opłat abonamentowych (1 155 wniosków). Negatywnie rozpatrzono 1 wniosek.

Skutki finansowe 50 uchwał Krajowej Rady przyjętych w 2005 roku w sprawie umorzenia zaległości w płatności opłat abonamentowych i odsetek ustawowych za zwłokę w ich uiszczaniu wynoszą łącznie 2 719,4 tys. zł. Na raty rozłożono zaległości w łącznej kwocie 558,5 tys. zł. Z informacji uzyskanych z jednostek Poczty Polskiej wynika, że abonenci, którym Krajowa Rada w 2005 roku rozłożyła zaległości w płatności opłat abonamentowych rtv i odsetek za zwłokę w ich uiszczaniu na raty, do końca ubiegłego roku wpłacili środki w łącznej wysokości 58,3 tys. zł, to jest ok. 10,4% należnej kwoty.

W latach 1996-2005 Krajowa Rada, po rozpatrzeniu wniosków abonentów-dłużników, umorzyła zaległości w opłatach abonamentowych na łączną kwotę 12 489,9 tys. z, (z tego: w 1996 roku – 42,7 tys. zł, w 1997 roku – 361,9 tys. zł, w 1998 roku – 758,4 tys. zł, w 1999 roku – 904,7 tys. zł, w 2000 roku – 1 018,5 tys. zł, w 2001 roku – 1 795,6 tys. zł, w 2002 roku – 2 048,4 tys. zł, w 2003 roku – 1 118,5 tys. zł, w 2004 roku – 1 651,8 tys. zł, w 2005 roku – 2 719,4 tys. zł).

W tym samym okresie KRRiT rozłożyła na raty zaległości w opłatach abonamentowych w łącznej kwocie 3 278,5 tys. zł (z tego: w 1996 roku – 12,1 tys. zł, w 1997 roku – 177,6 tys. zł, w 1998 roku – 299,0 tys. zł, w 1999 roku – 232,6 tys. zł, w 2000 roku – 238,8 tys. zł, w 2001 roku – 480,3 tys. zł, w 2002 roku – 475,6 tys. zł, w 2003 roku – 374,4 tys. zł, w 2004 roku – 429,5 tys. zł, w 2005 roku – 558,5 tys. zł).

W latach 1996-2005 Krajowa Rada umorzyła zaległości w opłatach abonamentowych (wraz z odsetkami) na łączną kwotę 35 282,9 tys. zł, z tego: w 1996 roku – 125,4 tys. zł, w 1997 roku – 7 481,4 tys. zł, w 1998 roku – 4 445,6 tys. zł, w 1999 roku – 5 093,6 tys. zł, w 2000 roku – 1 847,8 tys. zł, w 2001 roku – 2 946,5 tys. zł, w 2002 roku – 4 529,5 tys. zł, w 2003 roku – 2 531,0 tys. zł, w 2004 roku – 2 602,2 tys. zł, w 2005 roku – 3 692,9 tys. zł.

Kwota umorzonych w 2005 roku zaległości w opłatach abonamentowych w wysokości 3 692,9 tys. zł stanowiła 0,41% środków przekazanych w 2005 roku z rachunku bankowego KRRiT do spółek radiofonii i telewizji publicznej (tj. 898 715,0 tys. zł).

Korespondencja w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników rtv.

10.21 W 2005 roku wpłynęły 18 704 listy w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych od 16 115 osób (2 589 osób zwracało się dwu- lub wielokrotnie):

- 18 099 listów dotyczyło umorzenia lub rozłożenia na raty zaległości w płatności opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych,
- 166 listów dotyczyło czasowego lub stałego zwolnienia od opłat abonamentowych,
- 192 listy dotyczyły zwrotu dokonanych opłat abonamentowych,
- 247 listów zawierało prośbę o udzielenie informacji m.in. na temat interpretacji przepisów ustawy o radiofonii i telewizji, ustawy o opłatach abonamentowych oraz rozporządzeń

KRRiT w sprawie rodzajów dokumentów oraz wzoru oświadczenia potwierdzających uprawnienia do zwolnień od opłat abonamentowych.

W 2005 roku udzielono 20 562 odpowiedzi na wystąpienia abonentów, z tego na 11 935 listów z 2004 roku i 8 627 listów z 2005 roku. Z uwagi na brak nazwiska i adresu nadawcy nie udzielono odpowiedzi na 524 listy.

Informacja o abonentach odbiorników rtv.

10.22 Stan abonentów używających zarejestrowane odbiorniki radiofoniczne i telewizyjne - na dzień 31 grudnia 2005 roku (według danych uzyskanych z Dyrekcji Generalnej Poczty Polskiej) przedstawia się następująco:

- abonenci ogółem 8 892 299
- z tego:
- abonenci telewizyjni lub radiowo-telewizyjni 8 598 979
- abonenci wyłącznie radiowi 293 320

natomiast na dzień 31 grudnia 2004 roku stan ten wynosił odpowiednio:

- abonenci ogółem 9 157 155
- z tego:
- abonenci telewizyjni lub radiowo-telewizyjni 8 868 574
- abonenci wyłącznie radiowi 288 581

W 2005 roku w porównaniu do 2004 roku odnotowano spadek ogólnego stanu abonentów posiadających zarejestrowane odbiorniki tv o 264 856 (o 2,89%), z tego spadek stanu abonentów posiadających zarejestrowane odbiorniki telewizyjne lub radiofoniczne i telewizyjne o 269 595 (o 3,04%) oraz wzrost stanu abonentów posiadających zarejestrowane wyłącznie odbiorniki radiofoniczne o 4 739 (o 1,64%).

Z porównania stanu abonentów posiadających zarejestrowane odbiorniki radiofoniczne i telewizyjne na dzień 31 grudnia 2005 roku do stanu z 31 grudnia 1996 roku, to jest:

- abonenci ogółem 9 896 129
- w tym:
- abonenci telewizyjni lub radiowo-telewizyjni 9 441 010
- abonenci wyłącznie radiowi 455 119

wynika spadek liczby:

- abonentów ogółem o 1 003 830, tj. o 11,29%
- abonentów telewizyjnych lub radiowo-telewizyjnych o 842 031, tj. o 9,79%
- abonentów wyłącznie radiowych o 161 799, tj. o 55,16%

Wśród abonentów posiadających zarejestrowane odbiorniki radiofoniczne lub radiofoniczne i telewizyjne wyodrębnia się dwie grupy abonentów:

- uiszczających opłaty abonamentowe,
- zwolnionych od opłat.

10.23 Zmiany w stanie na dzień 31 grudnia wśród abonentów używających odbiorniki telewizyjne lub radiofoniczne i telewizyjne w latach 2004 – 2005 przedstawiają się następująco:

TREŚĆ	2004 rok	2005 rok	%
Abonenci ogółem, z tego:	9 157 155	8 892 299	97,11
a/ uiszczający pełne opłaty	6 353 653	6 056 700	95,33
	69,38%	68,11%	x
b/ zwolnieni od opłat	2 803 502	2 835 599	101,14
	30,62%	31,89%	x

Zmiany w stanie abonentów posiadających zarejestrowane odbiorniki telewizyjne lub radiofoniczne i telewizyjne w analizowanym okresie przedstawiają się następująco:

TREŚĆ	2004 rok	2005 rok	%
Abonenci telewizyjni lub radiowo-telewizyjni, z tego:	8 868 574	8 598 979	96,96
a/ uiszczający pełne opłaty	6 153 716	5 850 763	95,08
	69,39%	68,04%	X
b/ zwolnieni od opłat	2 714 858	2 748 216	101,23
	30,61%	31,96%	X

Zmiany w stanie abonentów używających odbiorniki wyłącznie radiofoniczne w latach 2004 -2005 przedstawiają się jak niżej:

TREŚĆ	2004 rok	2005 rok	%
Abonenci wyłącznie radiowi, z tego:	288 581	293 320	101,64
a/ uiszczający pełne opłaty	199 937	205 937	103,00
	69,28%	70,21%	x
b/ zwolnieni od opłat	88 644	87 383	98,58
	30,72%	29,79%	x

W 2005 roku odnotowano spadek liczby abonentów posiadających zarejestrowane odbiorniki rtv oraz wzrost liczby osób zwolnionych od wnoszenia opłat (31,89% abonentów ogółem) w porównaniu do 2004 roku - 30,62% (w 1996 roku zwolnionych od opłat było tylko 17,2% ogółu abonentów).

W grupie abonentów telewizyjnych lub radiowo-telewizyjnych również wystąpił wzrost udziału zwolnionych od wnoszenia opłat z 30,61% w 2004 roku do 31,96% w 2005 roku (w 1996 roku 17,0% abonentów).

W grupie abonentów wyłącznie radiowych zwolnionych od wnoszenia opłat w 2005 roku było 29,79% ogółu (w 2004 roku – 30,72%, zaś w 1996 roku 20,4% ogółu abonentów).

10.24 Zwolnienia od opłat abonamentowych przysługują abonentom na podstawie art. 4 ust. 1 oraz art. 12 ustawy o opłatach abonamentowych.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy od opłat abonamentowych zwalnia się:

- 1) osoby, co do których orzeczono o:
 - a) zaliczeniu do I grupy inwalidów lub
 - b) całkowitej niezdolności do pracy i samodzielnej egzystencji lub
 - c) znacznym stopniu niepełnosprawności lub
 - d) trwałej lub okresowej całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym, którym przysługuje zasiłek pielęgnacyjny;
- 2) osoby, które ukończyły 75 lat;
- 3) osoby, które otrzymują świadczenie pielęgnacyjne z właściwego organu realizującego zadania w zakresie świadczeń rodzinnych jako zadanie zlecone z zakresu administracji rządowej lub rentę socjalną z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub innego organu emerytalno-rentowego;
- 4) osoby niesłyszące, u których stwierdzono całkowitą głuchotę lub obustronne upośledzenie słuchu (mierzone na częstotliwości 2 000 Hz o natężeniu od 80 dB);
- 5) osoby niewidome, których ostrość wzroku nie przekracza 15%.

Zwolnienia nie przysługują osobom, które pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym z co najmniej dwiema osobami, które ukończyły 26. rok życia, niespełniającymi warunków do uzyskania tych zwolnień.

Zwolnienia przysługują od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym złożono w placówce operatora publicznego oświadczenie o spełnieniu warunków do korzystania z tych zwolnień oraz dokumenty potwierdzające uprawnienie do tych zwolnień.

Zgodnie z art. 12 ustawy o opłatach abonamentowych prawo do zwolnienia od opłat abonamentowych tv zachowały osoby korzystające z tego prawa na podstawie dotychczasowych przepisów, pod warunkiem złożenia w terminie do 16 grudnia 2005 roku oświadczenia o nabytych uprawnieniach tj.:

- 1) inwalidzi wojenni i wojskowi – na podstawie ustawy z 29 maja 1974 roku o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2002 roku Nr 9, poz. 87 z późn. zm.),
- 2) kombatancki będący inwalidami wojennymi lub wojskowymi – na podstawie ustawy z 24 stycznia 1991 roku o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2002 roku Nr 42, poz. 371 z późn. zm.),
- 3) członkowie rodzin pozostali po kombatantach będących inwalidami wojennymi lub wojskowymi – na podstawie ustawy z 24 stycznia 1991 roku o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego,

- 4) osoby, które zostały zaliczone do jednej z grup inwalidów wskutek inwalidztwa pozostającego w związku z pobytem w miejscach, o których mowa w art. 3 i art. 4 ust. 1 ustawy o kombatanach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego,
- 5) członkowie rodzin pozostali po osobach pobierających w chwili śmierci rentę z tytułu inwalidztwa, o którym mowa w art. 3 i art. 4 ust. 1 ustawy o kombatanach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego,
- 6) osoby, które zostały zaliczone do jednej z grup inwalidów wskutek inwalidztwa pozostającego w związku z zatrudnieniem, o którym mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z 2 września 1994 roku o świadczeniu pieniężnym i uprawnieniach przysługujących żołnierzom zastępczej służby wojskowej przymusowo zatrudnionym w kopalniach węgla, kamieniołomach, zakładach rud uranu i batalionach budowlanych (Dz. U. z 2001 roku Nr 60, poz. 622, z późn. zm.).

Do 16 grudnia 2005 roku do jednostek Poczty Polskiej wpłynęło 2 456 tys. oświadczeń, z tego: 1 886 tys. oświadczeń o spełnieniu warunków do korzystania ze zwolnień abonamentowych na podstawie dotychczasowych przepisów oraz 570 tys. zawiadomień o śmierci abonenta.

Osoby zwolnione od opłat abonamentowych na podstawie art. 12 ustawy o opłatach abonamentowych nie mają obowiązku składania oświadczeń o nie pozostawaniu we wspólnym gospodarstwie domowym z co najmniej dwiema osobami, które ukończyły 26. rok życia, niespełniającymi warunków do uzyskania zwolnienia.

Zestawienie zbiorcze liczby osób zwolnionych od opłat abonamentowych wg stanu na dzień 31 grudnia 2005 roku przedstawia poniższa tabela:

Lp.	Podstawa prawna oraz tytuł do zwolnienia od opłat abonamentowych	liczba zwolnionych	struktura %
I.	Ustawa o opłatach abonamentowych,	2 790 358	98,41
	z tego z tytułu:		
1.	inwalidztwa	1 704 532	60,11
2.	ukończenia 75 lat	1 047 537	36,94
3.	otrzymywania świadczenia pielęgnacyjnego lub renty socjalnej	15 253	0,54
4.	upośledzenia słuchu	11 645	0,41
5.	upośledzenia wzroku	11 391	0,40
II.	Odrębne ustawy	45 241	1,59
	z tego z tytułu:		
1.	inwalidztwa wojennego lub wojskowego	44 634	1,57

2.	przymusowego zatrudnienia w kopalniach węgla, kamieniołomach, zakładach rud uranu i batalionach budowlanych	607	0,02
	RAZEM	2 835 599	100,00

10.25 Stan abonentów radiowo-telewizyjnych w latach 2004 - 2005 przedstawia się, jak poniżej

TREŚĆ	2004 rok ¹⁾	2005 rok ¹⁾	Różnica (kol. 3 – 2)
	w tysiącach		
1	2	3	4
1. Liczba gospodarstw domowych	13 337	13 337	x
2. Liczba zarejestrowanych abonentów rtv, ogółem	9 157	8 892	-265
z tego:			
1) liczba zarejestrowanych abonentów rtv (osoby fizyczne w gospodarstwach domowych)	9 014	8 714	-300
2) liczba abonentów rtv - podmioty gospodarcze *)	143	178	35
3. Liczba abonentów rtv - osób fizycznych (gospodarstw domowych) zarejestrowanych i uiszczających opłaty rtv	6 211	5 879	-332
4. Liczba gospodarstw domowych nie uiszczających opłat abonamentowych rtv (poz. 1 - poz.3)	7 126	7 458	332
z tego:			
4.1) liczba gospodarstw domowych zwolnionych od opłat rtv	2 803	2 836	33
4.2) liczba gospodarstw domowych posiadających nie zarejestrowane odbiorniki i nie uiszczających opłat abonamentowych rtv (poz. 4 - poz. 4.1)	4 323**)	4 622**)	299
Wskaźniki (relacje)			
1) pozycja 2.1) : 2	98,4%	98,0%	x
2) pozycja 3 : 2.1)	68,9%	67,5%	x
3) pozycja 4.1) : 2.1)	31,1%	32,5%	x
4) pozycja 3 : 1	46,6%	44,1%	x
5) pozycja 4 : 1	53,4%	55,9%	x
6) pozycja 4.1) : 4	39,3%	38,0%	x
7) pozycja 4.2) : 4	60,7%	60,7%	x
8) pozycja 4.2) : 1	32,4%	34,7%	x

¹⁾ gospodarstwo domowe – zespół osób mieszkających razem i wspólnie utrzymujących się

*) stałe podmioty gospodarcze (przedsiębiorstwa, instytucje itp.) szacuje się na 320 tys. tj. ok. 9% wszystkich podmiotów gospodarczych (osób fizycznych, spółek cywilnych itp.)

**) uwaga: szacuje się, że minimum 10% to są byli zarejestrowani abonenci, którzy po formalnym nabyciu uprawnień do zwolnień dokonali wyrejestrowania odbiorników rtv w jednostkach Poczty Polskiej, zamiast przerejestrowania na zwolnionych od opłat rtv.

10.26 Ubytek wpływów abonamentowych do podziału w 2006 roku pomiędzy spółki radiofonii i telewizji publicznej z tytułu zwolnień od opłat abonamentowych rtv (wg stanu zwolnień na 31 grudnia 2005 roku) wynosi ponad 556 mln zł. Natomiast ubytek wpływów abonamentowych 2006 roku w wyniku używania niezarejestrowanych odbiorników rtv w gospodarstwach domowych (wg stanu na 31 grudnia 2005 roku tj. przez 4 622 tys. gospodarstw domowych) wynosi około 930 mln zł.

Jednocześnie należy odnotować, iż na dzień 31 grudnia 2005 roku zalegały z opłatami powyżej 3 miesięcy 1 816 242 gospodarstwa domowe, co spowodowało zaległości w opłatach abonamentowych na kwotę ponad 620,0 mln zł.

XI. SKARGI I INTERWENCJE

Skargi dotyczące programów nadawców publicznych

Telewizja Polska S.A.

11.1 W 2005 roku, w porównaniu do poprzedniego zaobserwowano wzrost skarg programowych w ogóle, natomiast spadła ilość skarg w sprawie łamania zasad profesjonalizmu i obiektywizmu w programach telewizji publicznej. Skargi dotyczące TVP S.A. stanowiły 54 % całej korespondencji. W wystąpieniach odnoszących się do audycji informacyjnych, prawie 53% skarg dotyczyło telewizji publicznej w porównaniu z mediami komercyjnymi [por. tabela nr 2]. Liczba wystąpień związanych z wypełnianiem przez TVP S.A. misji publicznej, obowiązku rozwijania kultury, nauki, oświaty, sportu, ze szczególnym uwzględnieniem polskiego dorobku kulturalnego i artystycznego, a także umacniania rodziny, kształtowania postaw obywatelskich i patriotycznych nieznacznie wzrosła. Brak rzetelności, profesjonalizmu, stronnictwo, manipulację, łamanie zasady bezstronności czy norm dobrego obyczaju zarzucali nadawcom przedstawiciele rządu, klubów parlamentarnych, partii politycznych, przedstawiciele organizacji społecznych, samorządowych, a także osoby prywatne. Miniony rok był rokiem wyborów parlamentarnych i prezydenckich. Skargi, opinie, protesty związane z wyborami są wyodrębnione w osobnym punkcie poniżej.

10.2 Przykładami skarg, kierowanych do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji przez przedstawicieli administracji publicznej, parlamentarzystów, przedstawicieli partii politycznych, związków zawodowych, rzeczników prasowych są m.in. następujące interwencje:

- Zarzut pomijania działalności partii i Komitetu Wyborczego Samoobrona RP w audycjach informacyjnych i publicystycznych postawił TVP S.A. Przewodniczący Samoobrony RP Andrzej Lepper. W piśmie skierowanym do KRRiT 9 września 2005 roku wymienił jako przykład 14 spotkań zorganizowanych przez Samoobronę RP od 24 lipca do 2 września 2005 roku, w różnych miastach Polski, z których żadne nie znalazło odzwierciedlenia w mediach publicznych. W wystąpieniu do nadawcy stwierdzono, że kilkanaście wielotysięcznych spotkań, w okresie poprzedzającym kampanię wyborczą organizowanych przez partię, która zajęła 3 miejsce w rankingu wyborczym, trudno zaliczyć do rzędu wydarzeń bez znaczenia i nie interesujących widzów. Tym bardziej, że zestawienie czasu obecności przedstawicieli partii politycznych w programach telewizji publicznej za sierpień 2005 roku, wykazało duże dysproporcje czasowe pomiędzy

poszczególnymi partiami pozostającymi w opozycji. Podkreślono, że skarga Samoobrony RP wymaga ze strony telewizji publicznej konkretnej i rzetelnej oceny.

- Były szef Sojuszu Lewicy Demokratycznej i poseł Józef Oleksy, protestował przeciwko atakowi na jego osobę oraz syna i żonę w reportażu „Misja Specjalna”, którego tematem były powiązania J. Oleksego i rodziny z tzw. mafią paliwową. Rada Etyki Mediów stanęła w obronie autorów audycji stwierdzając, że materiał zrobiony był rzetelnie, z troską o możliwie kompletną dokumentację każdego, zawartego w audycji stwierdzenia. Skarga ta była omawiana podczas posiedzenia KRRiT 10 marca 2005 roku. Józef Oleksy zażądał wyemitowania własnego oświadczenia na antenie TVP S.A. oraz wywiadu w studiu telewizyjnym z osobiście zaproszonym przez siebie dziennikarzem. Nadawca nie wyraził zgody na tego rodzaju warunki.
- Józef Mikosa był Szef Kancelarii Sejmu zarzucił TVP S.A. nierzetelność, protestując przeciwko informacji o odprawach dla posłów mijającej kadencji, nadanej w „Wiadomościach” 3 października 2005 roku i zażądał wyemitowania sprostowania. Nadawca odrzucił zarzut nierzetelności i wyjaśnił, że wyemitowane informacje, pochodziły z Biura Kancelarii Sejmu RP. TVP S.A. wykorzystała informację, że podstawą prawną, na której oparty był sposób przyznawania posłom odpraw było Zarządzenie nr 7 Marszałka Sejmu z 2 czerwca 2005 roku w sprawie niektórych działań dotyczących posłów i ich biur poselskich związanych z zakończeniem IV i rozpoczęciem V kadencji Sejmu.
- Senator Krzysztof Jurgiel skierował wystąpienie dotyczące planów skrócenia oraz niekorzystnej dla odbiorców zmiany czasu nadawania w TVP S.A. Oddział w Białymstoku audycji „Pod Twoją Obronę”. Nadawca wyjaśnił, że w nowej, jesiennej ramówce 2005 roku pasma własne oddziałów zostały wydłużone o 1 godzinę w dni powszednie, a o 1,5 godziny w soboty i niedziele. Pogodzenie interesów programowych wszystkich oddziałów zmusiło nadawcę do poszukiwania kompromisowego rozwiązania, czego wynikiem była propozycja OTVP w Białymstoku przesunięcia niedzielnej emisji programu katolickiego „Pod Twoją Obronę” na godzinę 17.00. Nadawca sprostował, że audycja ta nie została skrócona.
- Pułkownik dr Piotr Pertek, dyrektor Centrum Informacyjnego Ministerstwa Obrony Narodowej przedstawił stanowisko w sprawie materiału „Afera bakszyszowa”, nadanego w „Wiadomościach” i ustosunkował się do wyjaśnień Doroty Warakomskiej, zastępcy dyrektora Programu I TVP S.A. odnośnie przygotowywania materiałów na temat wojska. Szczególnej ocenie poddał przygotowanie materiałów dziennikarskich, dotyczących wojska, zwracając uwagę na wymóg odpowiedzialnego wykorzystywania źródeł informacji. Zwrócono się do nadawcy o wykorzystywanie opinii i postulatów dyrektora Centrum Informacyjnego MON, w działalności programowej TVP S.A.
- Poseł Jerzy Szmajdziński zwrócił się do KRRiT o podjęcie działań w celu zapewnienia możliwości odbioru Programu 3 TVP S.A. wszystkim mieszkańcom Dolnego Śląska. W odpowiedzi poinformowano, że w chwili obecnej program regionalnej telewizji TVP3 nie dociera do około 25% ludności naszego kraju z braku wolnych kanałów telewizyjnych. KRRiT nie dysponuje wolnymi kanałami, które mogłyby być wykorzystane do pokrycia programem regionalnym całego województwa dolnośląskiego. Możliwość poszerzenia obszaru odbioru programu regionalnego pod warunkiem m.in. zwolnienia dla potrzeb telewizji, kanałów w Jeleniej Górze i Kłodzku, obecnie wykorzystywanych przez MON. Bez udostępnienia kanałów wykorzystywanych przez MON, nie ma możliwości zaspokojenia potrzeb społeczności zamieszkałej w województwie dolnośląskim i w takim

wypadku jedynym realnym rozwiązaniem pozostaje możliwość szybkiego wprowadzenia naziemnej sieci telewizji cyfrowej.

- Izabela Jaruga-Nowacka, była wiceprezes Rady Ministrów, Minister Polityki Społecznej w skierowanym do KRRiT liście otwartym „Warto rozmawiać, ale nie z Pospieszalskim”, wyraziła opinię, na temat audycji red. Jana Pospieszalskiego „Warto rozmawiać”. Przewodnicząca KRRiT poinformowała, że przekazała ten list do wiadomości nadawcy i poinformowała, że nie podziela opinii prezesa TVP S.A., że J. Pospieszalski nie występuje w audycji w roli dystansującego się od przedmiotu sporu prowadzącego. Jest jednym z polemistów, uczestników audycji, w której biorą udział ludzie o różnych poglądach, postawach, doświadczeniach, a także działalności publicznej, politycznej, społecznej. Nadawcy zwrócono uwagę, że gospodarzem audycji, jest telewizja publiczna, a osoba prowadząca jest jej przedstawicielem, a gospodarz audycji nie może być jednocześnie moderatorem i uczestnikiem audycji - polemistą. Stronniczość prowadzącego audycję budzi musi podejrzenia o stronniczość samej telewizji publicznej.

11.3 Jednym z istotnych tematów minionego roku były wzajemne stosunki pomiędzy liderami życia politycznego a nadawcami publicznymi. Sprawa ta dotyczyła zarówno obecności w audycjach radiowych i telewizyjnych przedstawicieli sceny politycznej, jak i proporcji ich udziału w audycjach, realizowanych zgodnie z art. 23 ustawy o radiofonii i telewizji oraz z rozporządzeniem KRRiT z 24 kwietnia 2003 roku. Emocje polityków wzbudzał problem dostępu do programów informacyjnych i publicystycznych poszczególnych ugrupowań partyjnych w mediach publicznych. Oto przykłady wystąpień:

- Była poseł Jolanta Banach, przewodnicząca Klubu Parlamentarnego Socjaldemokracji Polskiej skierowała wystąpienie, dotyczące pomijania w audycjach informacyjnych TVP S.A. informacji o działalności ugrupowania /m.in. niewyemitowania relacji z konferencji Socjaldemokracji Polskiej/. Nadawca nie podzielił zarzutu i przedstawił KRRiT wykaz wyemitowanych audycji z udziałem liderów Socjaldemokracji Polskiej.
- Andrzej Lepper, przewodniczący Samoobrony RP skierował protest przeciwko pomijaniu w audycjach informacyjnych i publicystycznych TVP S.A., działalności Partii i Komitetu Wyborczego Samoobrona RP. Prezes zarządu Spółki TVP S.A. poinformował, że przewodniczący Samoobrony RP wielokrotnie był zapraszany do audycji publicystycznych na tych samych prawach, co inni czołowi politycy w kraju mieli i możliwość wypowiadania się na tematy poruszane w kampanii wyborczej oraz programu Samoobrony RP. Prezes J. Dworak przekazał również zestawienie czasu wystąpień przedstawicieli Samoobrony RP w audycjach publicystycznych TVPS.A. w okresie od 12 do 25 września 2005 roku, które nie potwierdzało dyskryminacji tej partii w porównaniu z innymi podmiotami sceny politycznej.
- Były poseł Kazimierz Wójcik protestował w sprawie niepoinformowania przez regionalne publiczne media, szczególnie przez wydawców TVP3 o terminie i przebiegu III Kongresu Sprawozdawczego Samoobrony RP. Nadawca wyjaśnił, że w cyklicznym programie publicystycznym „Młodzież Kontra”, nadawanym w TVP S.A., przedstawiciele partii politycznych prezentują swoje poglądy. Oddział TVP S.A. w Krakowie gościł wielokrotnie liderów Samoobrony RP i jej przewodniczącego.
- Bartosz Kownacki, rzecznik prasowy Ruchu Odbudowy Polski protestował przeciwko pomijaniu w środkach przekazu informacji, dotyczących ROP, a w szczególności nieodnotowania w TVP S.A. IV Kongresu ROP. Nadawca wyjaśnił, że w przypadku relacji z działalności partii politycznych dodatkową trudność wyboru stanowi wielość podmiotów na scenie politycznej. Zatem przy wyborze news'ów wydawca programu

informacyjnego musi oprzeć się na jasnym kryterium, a takim jest wpływ partii na scenę polityczną i uzyskiwane przez nią poparcie społeczne, potwierdzone w sondażach.

- Danuta Rolińska wiceprzewodnicząca partii Praca Zdrowie Ekologia skierowała wystąpienie, dotyczące promowania przedstawicieli partii PZE w programach telewizji publicznej. Nadawca poinformował, że według obowiązującej ustawy o wyborze Prezydenta RP z 12 kwietnia 2001 roku, prezydencka kampania wyborcza przewiduje, że audycje wyborcze, rozpowszechniane w mediach mogą być emitowane wyłącznie w okresie od 15 dnia przed dniem wyborów /tj. od 24 września b.r./, aż do zakończenia kampanii.
- Rzecznik Ruchu Obrony Bezrobotnych Józef Janik protestował przeciwko niezapraszaniu liderów ROB do udziału w audycji „Forum”, emitowanej w Programie I TVP S.A. W tej samej sprawie protest zgłosił Grzegorz Niedźwiecki, prezes Ruchu Ochrony Praw Obywatelskich i Walki z Korupcją. Nadawca poinformował, że audycja ta jest prowadzona, zgodnie z art. 23 ustawy o radiofonii i telewizji, a także rozporządzeniem KRRiT z 24 kwietnia 2003 roku, w sprawie trybu postępowania w związku z przedstawianiem w programach publicznej radiofonii i telewizji stanowisk partii politycznych, związków zawodowych i związków pracodawców w węzłowych sprawach publicznych. Nadawca wyjaśnił, że realizując ustawowe zadania nałożone na nadawcę publicznego do udziału w tej audycji zapraszani są przedstawiciele partii politycznych, które w ostatnich wyborach przekroczyły 3% próg wyborczy oraz koalicji, które przekroczyły 5% próg wyborczy, co w przypadku Ruchu Obrony Bezrobotnych i Ruchu Ochrony Praw Obywatelskich i Walki z Korupcją nie miało miejsca.

11.4 W porównaniu z rokiem ubiegłym wzrosła liczba wystąpień, dotyczących wypełniania przez TVP S.A. misji nadawcy publicznego. W sprawie braku transmisji w TVP S.A. z losowania grup drużyn piłkarskich do Mistrzostw Świata 2006, do KRRiT telewizyjne kierowali skargi zarówno drogą elektroniczną, jak i telefonicznie. Przewodnicząca KRRiT zwróciła się do prezesa TVP S.A. i przypominała o ustawowej misji telewizji publicznej, tj. o obowiązku informowania w sposób właściwy o ważnych wydarzeniach sportowych i zaapelowała o troskliwe zajęcie się ustaleniem praw telewizyjnych do mundialu, aby widzowie otrzymali przekazy z rozgrywek piłkarskich w tych mistrzostwach, zgodnie ze swoimi oczekiwaniami. TVP S.A. 5 stycznia 2006 roku w specjalnym oświadczeniu poinformowała: „Zarząd pragnie zapewnić, iż jeśli dojdzie do zakupu praw do transmisji mistrzostw świata, mecze z udziałem polskiej drużyny, a także wszystkie pozostałe spotkania mundialu, będzie można obejrzeć za pośrednictwem ogólnodostępnych anten TVP S.A., a nie w ofercie sportowego kanału tematycznego”.

Oto inne wystąpienia w sprawach, związanych z zadaniami zaliczanymi do misji nadawców publicznych:

- Przewodniczący Rady Miejskiej Bielska-Białej Wiesław Handzlik skierował stanowisko Rady Miejskiej w sprawie przywrócenia emisji audycji „Magazyn Beskidzki”, traktującej o problemach ludności Podbeskidzia. Nadawca wyjaśnił, że przyczyną rezygnacji z tej audycji był jej niski poziom oraz mała oglądalność i podkreślił, że ta audycja jak również podobny w treści magazyn „Z krukiem w herbie”, ewoluowały w kierunku bezkrytycznego przedstawiania zasług miejscowych samorządów. W miejsce tych audycji wprowadzony został nowy cykl „Region Północ - Południe”, który zyskał większą popularność u odbiorców, a sprawy Podbeskidzia i regionu częstochowskiego przedstawia on dynamicznie i wszechstronnie.

- Irena Gasperowicz, przewodnicząca Zarządu Wspólnoty Litwinów w Polsce, skierowała wystąpienie dotyczące decyzji przeniesienia audycji „Panorama Litewska” do programu regionalnego TVP3 Białystok. Ta decyzja pozbawia mieszkańców, szczególnie powiatów sejneńskiego i suwalskiego, gdzie zamieszkuje większość osób należących do mniejszości litewskiej w Polsce, możliwości odbioru jedynej w kraju audycji, kierowanej do Litwinów. W związku z decyzją Zarządu TVP S.A., rozdzielenia „Trójki” od „Dwójki”, mieszkańcy regionu podlaskiego zostali pozbawieni odbioru programu „Panorama Litewska” w Puńsku i okolicach. Sytuacja ta spowodowała natychmiastową reakcję dyrektora TVP3 Oddziału Białystok, który dokonał korekty układu ramowego programu lokalnego. Skrócono regionalny program informacyjny „Obiektyw” tak, aby w każdą niedzielę o godzinie 18.19 „Panorama Litewska” ukazywała się niezmiennym układzie.
- Były poseł Zbigniew Janowski, przewodniczący Rady Ochrony Pracy przy Sejmie RP zwrócił uwagę na emisję reklam telewizyjnych, ukazujących m.in. zachowania ryzykowne bądź niebezpieczne dla zdrowia. Powołując się na przykłady reklam piwa „Dębowe” i „Pepsi”, podkreślił szkodliwość propagowania tych obrazów, które nie wpływają pozytywnie na tworzenie postaw prozdrowotnych i respektowania przepisów i zasad bezpieczeństwa pracy. Artykuł 18 ust. 3, ustawy o radiofonii i telewizji brzmi: Audycje lub inne przekazy nie mogą sprzyjać zachowaniom zagrażającym zdrowiu lub bezpieczeństwu oraz zachowaniom zagrażającym środowisku naturalnemu. Ustawa o radiofonii i telewizji nakłada szczególne zobowiązania na media publiczne, gdyż to one realizują zadania misyjne. Artykuł 21 ust. 2 pkt 7a ww. ustawy stanowi, że programy publicznej radiofonii i telewizji powinny służyć kształtowaniu postaw prozdrowotnych. Przewodnicząca KRRiT zwróciła się do nadawcy o rozważenie i uwzględnienie przedstawionego przez przewodniczącego ROP problemu w decyzjach programowych, dotyczących emisji reklam propagujących zachowania ryzykowne, niebezpieczne dla zdrowia.
- Podczas posiedzenia 29 września 2005 roku, KRRiT omawiała okoliczności niewyemitowania w TVP S.A. filmu, nadanego podczas uroczystego Zgromadzenia Posłów i Senatorów 29 sierpnia 2005 roku z okazji 25 rocznicy powstania „Solidarności”. W tej sprawie skierował skargę Józef Mikosa, Szef Kancelarii Sejmu RP, który podkreślił, że 28 sierpnia 2005 roku z Kancelarii Sejmu RP dostarczono kasetę z filmem dokumentalnym, który miał być nadany podczas uroczystego posiedzenia Zgromadzenia Posłów i Senatorów. Szef Kancelarii Sejmu RP podkreślił, że Sejm RP jako właściciel praw autorskich do ww. filmu dokumentalnego, wyraża zgodę na jednorazową emisję w TVP S.A. Członkowie KRRiT podzielili przekonanie Józefa Mikosy, iż film zaprezentowany parlamentarzystom oraz przedstawicielom najwyższych władz, podczas uroczystości państwowej, był integralną częścią uroczystości, transmitowanej przez TVP S.A. Zgodnie z przepisami ustawy o radiofonii i telewizji, nadawca publiczny - wypełniając zobowiązania w zakresie realizacji misji publicznej – był zobligowany do przeprowadzenia takiej pełnej, wiernej i bezpośredniej relacji. Członkowie KRRiT zauważyli, że fakt zamiany filmów, tworzyć może niebezpieczny precedens niedozwolonego cenzurowania transmisji z ważnych wydarzeń, co prowadziłoby do dezinformacji społeczeństwa.
- Była senator Dorota Kempka skierowała wystąpienie, dotyczące roli mediów publicznych w procesie informowania o prawidłowym gospodarowaniu odpadami komunalnymi. W tej sprawie, tj. udziału telewizji publicznej w propagowaniu idei uporządkowania gospodarki odpadami, Przewodnicząca KRRiT zwracała się wielokrotnie do prezesa Zarządu Spółki TVP S.A. Nadawca poinformował, że TVP S.A. jest otwarta na współpracę z urzędami państwowymi, jednostkami samorządu terytorialnego i organizacjami społecznymi w

kwestii propagowania idei segregacji i zagospodarowania odpadów komunalnych i poprodukcyjnych. TVP S.A. oczekuje konkretnych propozycji od instytucji i organizacji zajmujących się gospodarką odpadami. Zajmie się nimi działająca w TVP S.A. komisja ds. kampanii społecznych, która podejmie ostateczną decyzję o umieszczeniu spotów, dotyczących tej problematyki na antenie.

11.5 Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji otrzymywała również skargi, w których poruszano problemy dotyczące ochrony dzieci i młodzieży przed przemocą, okrucieństwem i demoralizacją. Na te problemy KRRiT zwróciła uwagę w oświadczeniu, przyjętym 15 marca 2005 roku. Nacisk KRRiT na obowiązek przestrzegania przepisów, dotyczących ochrony młodocianych w minionym roku wyrażał się z jednej strony poprzez upominanie nadawców, naruszających przepisy prawa, z drugiej poprzez patronat KRRiT nad przedsięwzięciami medialnymi, dotyczącymi edukacji i kształtowania postaw młodego pokolenia.

- W związku z obowiązkiem oznaczania programów z uwzględnieniem grup wiekowych dzieci i młodzieży wpłynęło wiele protestów od widzów, którym piktogram obecny przez cały czas trwania audycji, przeszkadza w odbiorze. Poinformowano, że oznakowanie programów jest obowiązkiem ustawowym. Decyzja wprowadzenia obowiązku oznakowania programów jest realizacją zalecenia organów Unii Europejskiej, a znakowanie stosowane jest z powodzeniem w innych krajach europejskich i pozaeuropejskich. Dyrektywa Rady Unii Europejskiej Parlamentu Europejskiego art. 22 pkt. 3. stanowi „jeśli audycje będą nadawane w formie niekodowanej Państwa Członkowskie zapewnią, by ich emisja poprzedzona była ostrzeżeniem akustycznym lub oznaczona przez symbol wizualny podczas całego czasu jej trwania”. Przeprowadzane w innych krajach badania potwierdzają tezy o skuteczności systemu ostrzeżeń graficznych – np. we Francji znacząco zmniejszyło się oglądanie przez młodocianych szkodliwych dla nich programów.
- Skargi widzów, dotyczące błędnego oznakowania audycji /zielonym znakiem dopuszczającym do oglądania audycji młodocianą widownię/ – koncert zespołu Kaliber 44, wyemitowanej na antenie TVP Kultura. Nadawca przyznał, że koncert zespołu Kaliber 44 został oznakowany niewłaściwie. Wyjaśnił, że dokumentacja emisyjna koncertu została przygotowana przed 15 sierpnia br., tj. przed wejściem w życie rozporządzenia KRRiT z 23 czerwca 2005 roku. Wprowadzenie wstecznych zmian we wszystkich dokumentach emisyjnych przez pierwsze dni stosowania nowych oznakowań wiązało się z koniecznością wyjaśnienia szeregu wątpliwości interpretacyjnych. Audycja została oznakowana błędnie. Nadawca zapewnił, że to zdarzenie miało charakter incydentalny i nie było efektem zamierzonych działań.
- Telewizjowicze protestowali po emisji spektaklu Teatru Telewizji „Klucz” /emisja w TV Polonia, 4 listopada 2005 roku, o godzinie 13.30./, przeciwko nieobyczajnym obrazom. Telewizjowicze uważali, że spektakl ten nie powinien być dozwolony dla widzów w wieku od lat 12, w czasie chronionym, m.in. ze względu na drastyczną scenę gwałtu. Analiza materiału poemisyjnego dowiodła, że atmosfera audycji, narastającego lęku ofiar, wobec których stosuje się przemoc pośrednią, może u niedojrzałego odbiorcy wywołać lęk i przerażenie. Spektakl ten nie powinien być nadany w czasie chronionym, nie powinien też być dozwolony od lat 12. Przewodnicząca KRRiT zwróciła się do nadawcy o ścisłe postrzeganie prawa, ale i ustawowego zobowiązania nadawcy, które stanowi o odpowiedzialności nadawcy za program.
- Skarga na nieobyczajne treści w teledysku zespołu Pudelsi, wyemitowanym w II Programie TVPS.A. w czasie tzw. chronionym. Przewodnicząca KRRiT w wystąpieniu skierowanym do nadawcy podkreśliła, że nie godzi się z tezą, iż emisja teledysku,

zawierającego scenę nieobyčajną nie narusza zasad emisji audycji w czasie chronionym i zaapelowała o staranny i rozważny dobór treści audycji emitowanych w czasie, kiedy program telewizyjny oglądany jest przez najmłodszą widownię.

- Skarga indywidualna, dotycząca wulgaryzmów w filmie „Kariera Nikosia Dyzmy”, wyemitowanym, w Programie I TVPS.A. 15 października 2005 roku, w czasie tzw. chronionym. 30 listopada 2004 roku nadawca zapewnił, iż kierownictwo TVP S.A. stara się odpowiedzialnie i rozważnie konstruować ofertę filmową, stale mając na uwadze wymogi i ograniczenia wynikające z ustanowienia czasu chronionego oraz zapewnił, że dołoży wszelkich starań, by oferta filmowa telewizji publicznej nie budziła zastrzeżeń ani KRRiT ani widzów. 3 listopada 2004 roku Przewodnicząca KRRiT ponownie wezwała nadawcę do stosowania się do przepisów prawa. W oświadczeniu KRRiT z 15 marca 2005 roku stwierdzono, że coraz częściej obserwuje się zjawisko, że w czasie objętym ochroną są emitowane audycje, których pora emisji powinna zgodnie z prawem przypadać po godzinie 23.00. KRRiT nie wyraża zgody na samowolną liberalizację w praktycznym stosowaniu przepisów ustawowych, dotyczących obowiązku ochrony nieletnich odbiorców programów, a w szczególności zasady czasu objętego ochroną. Jeśli okaże się to konieczne, KRRiT będzie zmuszona, częściej niż było to dotychczas, nakładać kary pieniężne na nadawców nieprzestrzegających przepisów ww. ustawy.
- Związek Nauczycielstwa Polskiego oraz Krystyna Tomczak, dyrektor Zespołu Szkół Specjalnych im. Jana Brzechwy w Opocznie, skierowali protest, dotyczący niewychowawczych treści reklamy telefonii komórkowej PLUS, przedstawiającej w negatywnym świetle osobę nauczycielki. Przewodnicząca KRRiT podkreśliła, że KRRiT, podobnie jak Rada Pedagogiczna opoczyńskiej placówki oraz ZNP, negatywnie oceniają tę reklamę ze względu na jej antywychowawczy wydźwięk i brak poszanowania zasad dobrego obyczaju. Przewodnicząca KRRiT zwróciła się do nadawców, którzy wyemitowali tę reklamę w swoich programach, z apelem o bardziej wnikliwą i surowszą kwalifikację reklam z punktu widzenia troski o ich należyty poziom i kulturę.
- Skarga indywidualna dotycząca audycji „Stan zagrożenia. Tragedia w garażu”, wyemitowanej w TVP 3 Wrocław, w której wbrew woli i bez zgody autorki skargi, przedstawiono jej osobistą tragedię, samobójstwo członka rodziny. Relacja w środkach przekazu nie powinna stawiać osób dotkniętych nieszczęściem w sytuacji, jak gdyby stały się ofiarami po raz drugi. Decyzja o emisji materiału filmowego nie może zatem zabierać prawa rodziny do decydowania o ukazaniu wizerunku. Maksymalną dyskrecją powinny być objęte, ze względów kulturowych i obyczajowych, przypadki samobójstw. Dziennikarz nie powinien ujawniać nazwiska, pokazywać związanych z tym wypadkiem szczegółów, mając zwłaszcza na uwadze odczucia osób bliskich. Przewodnicząca KRRiT uznała zachowanie odpowiedzialnych za emisję tego materiału, za niewychowawcze i nieetyczne i zwróciła się do nadawcy o wyeliminowanie w przyszłości tego typu nadużyć.

Polskie Radio S.A. oraz regionalne rozgłośnie Polskiego Radia

11.6 Liczba skarg, dotyczących audycji emitowanych w programach Polskiego Radia stanowi 9,6 % korespondencji i jak co roku jest prawie pięciokrotnie mniejsza, w porównaniu z liczbą skarg, dotyczących audycji w telewizji publicznej [por. tabela nr 1]. Niżej wymienione sprawy stanowią przykłady skarg, jakie były kierowane do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

- Arcybiskup Jeremiasz, prezes Polskiej Rady Ekumenicznej, w imieniu Kościołów członkowskich zwrócił się w sprawie transmisji radiowych nabożeństw Kościołów

Mniejszościowych. Nabożeństwa te, niedzielne i świąteczne są odbierane tylko na części terytorium kraju. Skupiska wiernych w regionach Górnego Śląska, Pomorza Środkowego oraz w pasie Polski południowo-wschodniej znajdują się poza zasięgiem nadajnika w Raszynie. Przewodnicząca KRRiT podjęła interwencję, zwróciła się do Stowarzyszenia Radia Publicznego o wypracowanie porozumienia w sprawie nadawania przez rozgłośnie regionalne Polskiego Radia nabożeństw Kościołów członkowskich Polskiej Rady Ekumenicznej. Zarząd SRP upoważnił prezesów regionalnych rozgłośni do podjęcia rozmów z PRE, których celem jest ustalenie warunków techniczno-organizacyjnych emisji nabożeństw w programach rozgłośni regionalnych.

- Bartosz Kownacki, rzecznik prasowy Ruchu Odbudowy Polski protestował przeciwko nieodnotowaniu na antenie Polskiego Radia S.A IV Kongresu Ruchu Odbudowy Polski. Prezes PR S.A. Andrzej Siezieniewski poinformował, że przed rozpoczęciem IV Kongresu ROP, Informacyjna Agencja Radiowa poinformowała o tym fakcie w swoich serwisach. Ponadto w trakcie trwania Kongresu, podano na ten temat rozszerzoną informację.
- Tadeusz Wrona, prezydent Miasta Częstochowy skierował wystąpienie, dotyczące odbioru sygnału Programu I Polskiego Radia S.A. na falach ultrakrótkich. KRRiT zwróciła się do prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty /obecnie UKE/ o przyznanie odpowiedniej częstotliwości, /o dobór której KRRiT wystąpiła na podstawie art. 112 ust. 2 Prawa Telekomunikacyjnego oraz art. 26 ust. 6 ustawy o radiofonii i telewizji/. Częstochowa nie jest jedynym miastem w Polsce, w którym nie można odbierać Programu I PR S.A. na falach UKF. Program ten z wykorzystaniem UKF dociera jedynie do 48 % ludności kraju. Zabiegi władz miasta dotyczyły nie tylko możliwości odbioru na falach ultrakrótkich, ale również tego, by sygnał nadawano z nadajnika na Blesznie. Po zasięgnięciu opinii specjalistów okazało się bowiem, że sygnał odbierany w Częstochowie z Wręcicy nie zapewniłby dobrego odbioru w mieście. Przewodnicząca KRRiT poinformowała, że sygnału Programu I PR S.A będzie można słuchać na UKF z nadajnika na Blesznie od 1 lutego 2006 roku. W obiekcie nadawczym TP EmiTel na Blesznie został wtedy zamontowany nadajnik.
- Włodzimierz Rezner, zasłużony wieloletni dziennikarz Polskiego Radia Kielce S.A., złożył skargę, dotyczącą sposobu relacjonowania meczu ekstraklasy Wisła Kraków – Kolporter Korona Kielce (emisja: 23 października 2005 roku), oceniając krytycznie zachowanie sprawozdawcy, relacjonującego tę imprezę sportową. Nadawca uznał zasadność skargi i ukarał sprawozdawcę za naganne zachowanie.
- Dr Ołeksander Abramczyk, koordynator projektu transmisji audycji Radio Polonia w dziewięciu miastach Ukrainy ze strony ukraińskiej, poinformował, że umowa ta wygasa 1 lipca 2005 roku. Doktor O. Abramczyk, jako koordynator tego przedsięwzięcia, podkreślił znaczenie Radia Polonia dla stosunków ukraińsko-polskich, zwłaszcza w chwili obecnej, gdy Polska odegrała tak istotną rolę w „Pomarańczowej rewolucji”. Transmisje tego programu są również oczekiwane przez ludność ukraińską polskiego pochodzenia. Przewodnicząca KRRiT podjęła interwencję 4 lipca 2005 roku. Prezes Zarządu Spółki PR S.A. zapewnił, że PR S.A. podjęło decyzję o przedłużeniu umowy na transmisje audycji Radia Polonia na Ukrainie.
- Maria Czernik, prezes Stowarzyszenia Przyjaciół Książki dla Młodych – Polskiej Sekcji IBBY złożyła protest przeciwko likwidacji Teatru Polskiego Radia dla Dzieci, nadawanego w I Programie PR S.A. Nadawca wyjaśnił, że podjęto decyzję o likwidacji audycji „Radio dzieciom” z uwagi na charakter programu „Jedynki”, z założenia przeznaczonego dla dorosłego słuchacza. Nadawca przedstawił propozycje audycji, jakie

młodzi słuchacze mogą znaleźć w programie Radia Bis, skierowanego przede wszystkim do dzieci i młodzieży.

- Andrzej Lesiak z Rzeszowa, w imieniu 623 osób, zwrócił się z apelem o realizację takiej audycji, która wiązałaby się bezpośrednio z wydarzeniami, jakie miały miejsce w naszym kraju w okresie choroby i śmierci Jana Pawła II. Zgłosił on propozycję, o utworzenie tzw. stałych okienek w programach radiowych, poświęconych tematyce pontyfikatu papieża Polaka. Przewodnicząca KRRiT przekazała nadawcy te wystąpienia z prośbą o rozważenie w działalności programowej. Prezes PR S.A. przekazał do wiadomości KRRiT odpowiedź ks. Rafała Szejki, redaktora naczelnego Redakcji Programów Katolickich PR S.A. odnośnie dokonań programowych, informacyjnych, wydawniczych, edukacyjnych, artystycznych czy historycznych, realizowanych stale w programach PR S.A., związanych z osobą Ojca Świętego Jana Pawła II.

Skargi dotyczące programów nadawców koncesjonowanych

W roku 2004 roku skargi dotyczące audycji nadawców koncesjonowanych stanowiły około 47% wszystkich wystąpień [por. tabela nr 1]. Telewizja musi ograniczać lub zmniejszać negatywne skutki kontaktów ze scenami przemocy, a przez to pośrednio zapobiegać narastaniu zjawiska przemocy. Nie da się zaprzeczyć, że sceny agresji i przemocy, bez znaczenia czy są one odzwierciedleniem faktycznych zdarzeń, czy fikcją, nie pozostają bez wpływu na kulturę społeczeństwa.

11.7 Na program rozpowszechniany przez Telewizję TVN wpłynęły m.in. następujące skargi:

- Były poseł Stanisław Papież, członek sejmowej Komisji Kultury i Środków Przekazu, skierował wystąpienie w związku z audycją Telewizji TVN, na temat ojca Tadeusza Rydzika. Zdaniem S. Papieża nie pierwszy raz media przygotowały materiał dziennikarski używając pozaprawnych i nieetycznych metod, zmierzających do ukazania w krzywym zwierciadle ewangelizacyjną i patriotyczną działalność Radia Maryja. W sprawie okoliczności powstawania tego reportażu do KRRiT kierowane są również protesty innych osób. Producent audycji przedstawił stanowisko dotyczące realizacji filmu dokumentalnego.
- Remigiusz Włast-Matuszka, w imieniu członków Stałej Inicjatywy Obywatelskiej Obrony Ładu Społecznego w Mediach RP, złożył skargę dotyczącą scen drastycznych w filmie „Doberman”, wyemitowanego w TVN po godzinie 23.00. Analiza programowa wykazała, że film cechuje ogromne nasycenie brutalnymi scenami. W filmie nagromadzone są także sceny obrazujące dewiacje seksualne, a także odrażające moralnie postawy i zachowania oraz sceny zawierające treści o charakterze pornograficznym. Przewodnicząca KRRiT wezwała nadawcę do rozważnego oraz odpowiedzialnego doboru materiałów filmowych oraz bezwzględnego przestrzegania przepisów ustawy o radiofonii i telewizji.
- KRRiT podczas posiedzenia 14 czerwca 2005 roku rozpatrzyła skargi nadesłane przez telewidzów, które dotyczyły niektórych audycji, nadawanych w programie TVN, w cyklu „Rozmowy w toku”. Wszystkie te skargi podnosiły ten sam zarzut, że zespół tematów podejmowanych przez twórców tego cyklu, a dotyczących różnych problemów życia

seksualnego, nie nadaje się do prezentacji małoletnim. Nadawca umieszczając audycje „Ona mi płaci” „Czego kobieta pragnie w łóżku” „Kręcimy pornola”, „Mój pierwszy gejowski raz” „Moja córka będzie modelką” „Uwodzenie to nie grzech”, „Czy twój szef molestował cię seksualnie?”, „Lubię inaczej...”, „Na co pozwolić nastolatce?”, w czasie ustawowo chronionym naruszał systematycznie art. 18 ust. 5 ustawy o radiofonii i telewizji. KRRiT dyskutowała w czasie posiedzenia wnioski o ukaranie nadawcy karą pieniężną. Postanowiono jednakże raz jeszcze zwrócić się do Zarządu TVN z żądaniem wykonania zaleceń KRRiT w tej sprawie.

- Wystąpienie telewidza, dotyczące treści fragmentu audycji „Miasto Kobiet”, nadanej w programie TVN Style, 27 września 2005 roku, o godzinie 14.00. Treść audycji, w części zatytułowanej „Miłość i porno”, zawierała treści mające negatywny wpływ na prawidłowy fizyczny, psychiczny lub moralny rozwój małoletnich. Nadawca niewłaściwie zakwalifikował audycję jako odpowiednią dla dzieci powyżej 12 roku życia. Małoletni poniżej lat 18 nie powinni oglądać treści m.in. zawierających łamanie norm moralnych jako źródła sukcesu zawodowego, zawierających społeczne usprawiedliwienie negatywnych stereotypów. Przewodnicząca KRRiT wezwała nadawcę do natychmiastowego zaniechania emisji treści sprzecznych z prawem.
- Skarga telewidza, dotycząca odcinka serialu sensacyjnego „Brygada ratunkowa”, wyemitowanego 30 września 2005 roku, o godzinie 14.45, w Telewizji TVN. Analiza materiału wykazała, że godzina emisji tego rodzaju filmu była nieodpowiednia, zaś nadawca dopuścił się błędnego sklasyfikowania tego filmu, jako przeznaczonego dla dzieci od 12 lat. Małoletni w okresie dorastania – poniżej 16 lat nie powinni oglądać audycji lub innych przekazów pokazujących wypaczone formy współżycia społecznego i sprowadzających wizję świata do przemocy. Przewodnicząca KRRiT wezwała nadawcę do natychmiastowego zaniechania emisji treści sprzecznych z art. 18 ustawy z 29 grudnia 1992 roku o radiofonii i telewizji.
- Wystąpienie telewidza w sprawie emisji 3 lipca 2005 roku, o godz. 19.00 w audycji „Fakty”, materiału filmowego w którym znalazły się ujęcia nagich osób. Analiza materiału filmowego wykazała, że istotnie zdjęcia nagich osób obrazują wypowiedzi dziennikarza. Zdjęcia obrazujące materiał dziennikarski nie mogą jednak zwalniać nadawcy z przestrzegania zasady szacunku wobec widzów. Nie można narażać widzów na oglądanie nagości, zwłaszcza, kiedy nie spodziewa się oglądania takich zdjęć w materiale informacyjnym. Przewodnicząca KRRiT zwróciła się do nadawcy o zachowanie w audycjach informacyjnych wysokich standardów dziennikarskich, które będą miały na celu przede wszystkim informowanie.
- Skarga telewidza na drastyczne treści wypowiedzi bohaterów odcinka serialu „Kryminalni”, wyemitowanego 24 kwietnia 2005 roku, o godzinie 18.00. Analiza programowa potwierdziła zarzuty odbiorcy. Przewodnicząca KRRiT zwróciła się do nadawcy o emitowanie symbolu graficznego, informującego o tym, że program jest przeznaczony dla dorosłych, a także o przeniesienie emisji serialu poza tzw. czas chroniony, z uwzględnieniem obowiązującego prawa.
- Wojciech Muża, sekretarz generalny Towarzystwa Opieki nad Zwierzętami wystąpił z protestem przeciwko pokazywaniu drastycznego traktowania psa w reklamie „Noc reklamodawców”, emitowanej w Telewizji TVN. Reklama ta była rozpowszechniana również w kinach. Zgodnie z przepisami ustawy o ochronie zwierząt /art.17 ust. 6 ustawy/ zabrania się propagowania lub upowszechniania drastycznych scen zabijania, zadawania cierpienia lub innej przemocy ze strony człowieka, której ofiarami są zwierzęta. Analiza programowa spotu reklamowego ze sceną kopania małego pieska przez chłopca, wykazała

brutalny i niegodziwy charakter tego spotu. Chłopiec wykonał popisowy strzał do bramki, którym była budka przystanku autobusowego, posługując się małym pieskiem jak piłką. Ta 15 sekundowa akcja miała wielką ekspresję, przesyconą okrucieństwem. Przewodnicząca KRRiT przypominała o obowiązku przestrzegania przez nadawcę art. 18 ustawy z 29 grudnia 1992 roku o radiofonii i telewizji i zwróciła się o zaprzestanie emisji tego rodzaju przekazów propagujących negatywne zachowania i treści.

- Skarga telewidza, dotycząca treści filmu dla dzieci, nadanego o godzinie 14.00 „Zwariowany Fred”. W tym filmie miały miejsce sceny sprzeczne z dobrymi obyczajami i ogólnie przyjętymi normami moralnymi. Film ukazuje szereg złych wzorców zachowań, niesmaczne zabawy, nieposłuszeństwo, wulgarność, podsycanie nienawiści do matki. Z kolei postawa rodzica, karcącego za wybryki dziecko, jest ośmieszona, tym samym skrzywiona została prezentacja ról społecznych – roli matki i ojca. Przewodnicząca KRRiT uznała, że nastąpiło naruszenie przepisów ustawy o radiofonii i telewizji wezwwała nadawcę do przestrzegania przepisów prawa oraz zwróciła się o rozważny i odpowiedzialny dobór materiałów przeznaczonych do emisji.
- Wystąpienie telewidza, dotyczące treści audycji cyklu „Jednoślad”, nadanej na antenie TVN Turbo, 27 sierpnia 2005 roku, o godzinie 11.00. W materiale znalazła się prezentacja nieodpowiedzialnej, brawurowej jazdy motocyklem, a także sceny przedstawiającej roznegliżowane kobiety. Nadawca po interwencji KRRiT uznał swój błąd, zgodził się z opinią, że materiał nie powinien być dopuszczony do emisji w czasie, gdy telewizję oglądają dzieci i młodzież, zdjął audycję z anteny i zastąpił materiałem archiwalnym. Nadawca poinformował, że rozwiązano również umowę z firmą produkującą program „Jednoślad”.

11.8 Na program rozpowszechniany przez Telewizję Polsat S.A. wpłynęły skargi dotyczące działalności programowej. Niżej wymienione skargi stanowią przykłady takich wystąpień:

- Prawosławny Metropolita Warszawski bp. Sawa skierował skargę dotyczącą reportażu na temat nieporozumień w parafii prawosławnej w Nowoberezowie, wyemitowanego w audycji „Interwencja”. Zdaniem Metropolity dziennikarze pracujący nad przygotowaniem materiału nie dochowali zasady rzetelności, podano m.in. nieprawdziwe fakty, obraźliwe dla duchowieństwa prawosławnego, /rzekoma kradzież ikony przez proboszcza nie została potwierdzona/. Nadawca stwierdził, że interwencja dziennikarska w parafii w Nowoberezowie została podjęta na wyraźną prośbę i zaproszenie parafian. Po realizacji materiału nadawca otrzymał podziękowania od lokalnej społeczności, która zainteresowanie sprawami parafii uznała za wyciągnięcie przez media pomocnej dłoni wobec grupy wiernych. Nadawca w odpowiedzi skierowanej do bpa Sawy wyjaśnił okoliczności powstania audycji oraz przeprosił za uchybienia w kwestii przyjętej w materiale tytułatury prawosławnych duchownych.
- W 2004 roku do KRRiT skierował wystąpienie Włodzimierz M. Jaworski, bp Naczelny Kościoła Starokatolickiego Mariawitów. Skarga dotyczyła treści 162 odcinka „Krypta” serialu „Świat według Kiepskich”. Zdaniem bp. Włodzimierza M. Jaworskiego w odcinku tym dokonano nadużycia poprzez kpinę wartości istotnych dla wyznawców Kościoła Starokatolickiego Mariawitów. W audycji przedstawiono w sposób ironiczny wartość pochówku w krypcie pod wezwaniem Świętej Mateczki Kozłowskiej. Przewodnicząca KRRiT zwróciła się do nadawcy o taki dobór treści prezentowanych w serialu, aby utrzymując konwencję komedii, uszanować jednocześnie uczucia religijne. W bieżącym roku ponownie interweniowano w sprawie tego samego odcinka serialu. Mimo zapewnień nadawcy, że odcinek „Krypta” zostanie wstrzymany do powtórkowej emisji, został on wyemitowany 22 czerwca 2005 roku o godzinie 16.25. Przewodnicząca KRRiT zwróciła

się do nadawcy o natychmiastowe zaniechanie emisji audycji, filmów sprzecznych z moralnością i dobrem społecznym.

- Telewizjowicze skierowali wystąpienie, dotyczące audycji „Kto ma rację”/emisja 4 marca 2005 roku, o godz. 21.00/. Zastrzeżenia budził język użyty zwłaszcza przez redaktor Dorotę Wellman. Analiza programowa wykazała, że zarzuty przedstawione przez skarżących były zasadne. Audycja nie była emitowana „na żywo”, nie zastosowano tzw. „pikowania”, które wyeliminowałoby naruszenie przepisów ustawy o radiofonii i telewizji (art. 21 ustawy z 29 grudnia 1992 roku o radiofonii i telewizji stanowi, że dbałość o kulturę języka jest obowiązkiem nadawców). Zastosowanie techniki tzw. pikowania, nie ograniczyłoby tym samym swobody wypowiedzi obecnych w studio gości. Przewodnicząca KRRiT zwróciła się do nadawcy o rozważny i odpowiedzialny dobór materiałów przeznaczonych do emisji oraz o bezwzględne przestrzeganie przepisów ustawy o radiofonii i telewizji.
- Wydawca audycji „Interwencja” ukazał wizerunek świadków morderstwa. Pokazani świadkowie złożyli skargę na zachowanie nadawcy, które świadczy o lekkomyślności i braku dostatecznej wyobraźni. Jedną z podstawowych powinności dziennikarza jest ochrona dóbr i bezpieczeństwa osób, które pomagają w realizacji materiału filmowego. Przewodnicząca KRRiT, w upomnieniu skierowanym do nadawcy podkreśliła, że uważa zachowanie osób odpowiedzialnych za emisję materiału filmowego za wysoce nieetyczne. Dziennikarz i jego profesjonalizm nie są ponad i poza etyką. Przewodnicząca KRRiT zwróciła się do nadawcy o wyeliminowanie w przyszłości tego typu nadużyć.
- Skarga telewizora dotycząca cyklu audycji „Klinika samotnych serc”, (odc. 11 wyemitowany 15 maja 2005 roku, o godz. 9.30). Problematyka przedstawiona w odcinku audycji (problem molestowania seksualnego w miejscu pracy, ich konsekwencji dla psychiki młodej dziewczyny, ukazanie bezmyślnej i małodusznej postawy rodziców wobec problemów przeżywanych przez ich dziecko itp.), nie nadaje się do emitowania w niedzielę rano, kiedy dzieci oglądają program telewizyjny. Przewodnicząca KRRiT wskazała nadawcy na błąd popełniony w kwalifikacji audycji do pasma ustawowo chronionego i wezwała do zaostrzenia kontroli, by takie przypadki nie zdarzały się w przyszłości.
- Skarga telewizora, dotycząca nieobyczajnych scen zwiastuna filmu „American Pie”, w przerwie filmu „Madeleine”, w czasie tzw. chronionym. Analiza programowa wykazała, że zarzuty były zasadne. Emisja zwiastuna w przerwie filmu „Madeleine”, który był oglądany także przez dzieci, była przekroczeniem granic ustalonych w ustawie o radiofonii i telewizji. Przewodnicząca KRRiT skierowała do nadawcy wezwanie do bezwzględnego przestrzegania przepisów ustawy o radiofonii i telewizji oraz o rozważny i odpowiedzialny dobór materiałów przeznaczonych do emisji.
- Skarga indywidualna, dotycząca treści filmu, zawierające nieodpowiednie treści dla dzieci „Billy Madison”, wyemitowanego 10 kwietnia 2005 roku, o godzinie 13.20. Analiza programowa wykazała, że w filmie miały miejsce liczne sceny sprzeczne z dobrymi obyczajami i ogólnie przyjętymi normami moralnymi. Niestosowność pokazywanych scen potęguje dodatkowo fakt, iż zachowania homoseksualne były w filmie „Billy Madison” przedstawione w relacji uczeń-nauczyciel. Przewodnicząca KRRiT skierowała do nadawcy wezwanie do natychmiastowego zaniechania emisji treści sprzecznych z art. 18 ustawy z 29 grudnia 1992 roku o radiofonii i telewizji.
- Do KRRiT wpłynęły wystąpienia licznych widzów, dotyczące emisji filmu „8 mm” /emisja 4 września 2005 roku w Telewizji Polsat/. Telewizjowicze uważali, że film ten nie

powinien być dozwolony do oglądania dla widzów w wieku lat 16, ze względu na drastyczne sceny zabójstwa nieletniej na życzenie milionera. Przewodnicząca KRRiT uznała zasadność tych skarg. Najważniejszym motywem tego obrazu było ukazanie postawy zakłamanego milionera - seksualnego dewianta, który kreuje się w roli Boga, może bowiem za pieniądze zrobić wszystko: kupić śmierć niewinnego dziecka, nakręcić anatomie morderstwa dla samego jego smakowania. Przewodnicząca KRRiT zwróciła się do nadawcy o ścisłe przestrzeganie prawa, ale i ustawowego zobowiązania nadawcy, które stanowi o jego odpowiedzialności za program i podkreśliła, że nie będą akceptowane tego rodzaju decyzje programowe nadawcy, w wyniku których telewizz narazony jest na odbiór obrazów nieobyczajnych, niezapowiedzianych i nieoczekiwanych przez audytorium telewizyjne.

- Skarga dotycząca nieobyczajnych scen wyemitowanych po filmie, "Podziemny krąg", nadanym w cyklu MEGAHIT, o godzinie 20.45, 16 maja 2005 roku. Nadawca stwierdził, że w tym filmie nie pokazano scen o charakterze pornograficznym. Jednakże tuż po emisji ostatnich kadrów filmu, o godzinie 23 min. 35 wyemitowano zdjęcie pornograficzne przedstawiające genitalia męskie. Ukazanie tego zdjęcia było skutkiem błędu montażowego. Przewodnicząca KRRiT zwróciła się, o większą staranność i odpowiedzialność w przygotowaniu materiałów emisyjnych.
- Telewizorzysta złożył skargę, dotycząc audycji „Fear Factor - Nieustraszeni”/emisja 6 maja 2005 roku/ wyemitowanej przez Telewizję Polsat. Audycję tę KRRiT obserwuje od dłuższego czasu i ma do niej poważne zastrzeżenia. W ubiegłym roku, po przeprowadzeniu monitoringu tej audycji, została nałożona na Spółkę Telewizja Polsat S.A. kara pieniężna. W odcinku nadanym 6 maja 2005 roku, ukazano zjadanie jaj z niewyklutymi jeszcze pisklętami kaczymi. Przewodnicząca KRRiT wezwała do zaprzestania emisji audycji propagujących takie zachowania i treści.

11.9 Niżej omówione sprawy, stanowią przykłady skarg, które KRRiT otrzymała w związku z działalnością programową pozostałych nadawców koncesjonowanych, zarówno radiowych jak i telewizyjnych.

- 22 września 2004 roku poinformowano w „Gazecie Wyborczej” o treści wywiadu z Janem Rokitą, jaki został wyemitowany w Miejskiej Telewizji Opole, w cyklu „Spotkanie z...”. Do KRRiT pocztą elektroniczną zostały przekazane protesty osób, dla których ten wywiad był agitacją na rzecz radnego Janusza Kowalskiego, kandydata na posła z listy Platformy Obywatelskiej. W sprawie tego wywiadu wypowiadała się przewodnicząca Rady Etyki Mediów, która uznała, że audycja była przygotowana w sposób interesujący i stanowiła dla środowiska cenne źródło informacji o życiu regionu. Przewodnicząca KRRiT zwróciła jednak uwagę na okoliczności, w których audycja została nadana. Podzieliła opinie skarżących, którzy dopatrzili się w fakcie wyemitowania wywiadu z przedstawicielem jednego z wiodących ugrupowań politycznych próby wpływania na wyniki wyborów w regionie i zwróciła uwagę na konieczność zachowania równowagi w prezentowaniu poglądów polityków w sposób obiektywny, bezstronny i równy w odniesieniu do wszystkich podmiotów uczestniczących w wyborach.
- Radiosłuchacz uznał za antywychowawczą treść reklamy filmu dla dzieci, „Bracia Koala”, jaka została nadana na antenie Radia Zet. Była to reklama filmu dla dzieci, zachęcająca najmłodszych do nieojalności wobec rodziców słowami „nie mów nic o tym rodzicom, pewnie już o tym wiedzą”. Przewodnicząca KRRiT zwróciła nadawcy uwagę na konieczność wnikliwego i rozważnego doboru materiałów przeznaczonych do emisji zgodnie z obowiązującym prawem.

- Radiosłuchacze protestowali przeciwko podawaniu przez Radio Zet prognoz pogody z użyciem nazw polskich miast w języku niemieckim /Breslau, Stettin/. Przewodnicząca KRRiT zwróciła się do nadawcy o zaniechanie tego rodzaju działalności programowej na antenie Radia Zet.
- Radiosłuchacz uznał za antysemicką treść audycji, wyemitowanej w Radiu Rekord FM S.A 27 maja 2005 roku o godz. 19.45., w której nadano treści antysemickie. Nadawca przekazał wyrazy ubolewania za wyemitowanie obrażającego godność narodu żydowskiego „dowcipu” i poinformował, że nie był on opowiedziany przez prowadzącego audycję, a jedynie przeczytany z bloku SMS, który jest w tej audycji również cytowany. Nadawca wyrażając słowa ubolewania z powodu tego incydentu podkreślił, że wyciągnięto wobec prowadzącego audycję surowe konsekwencje służbowe, został on czasowo odsunięty od prowadzenia programu, ukarany naganą oraz karą finansową.
- Skargi indywidualne odnośnie teledysku Zespołu Północ – Południe - Centrum, nadanego w godzinach 15.00-20.00, w programie VIVA TV Productions Sp. z o.o. Wielokrotnie w tym czasie, wyemitowano treści wulgarne, nieprzyzwoite, obsceniczne i niemoralne, mogące mieć negatywny wpływ na rozwój psychiczny, fizyczny i moralny dzieci i młodzieży. Nagranie zawierało treści dotyczące zachęcania do używania narkotyków. Przewodnicząca KRRiT wezwała nadawcę do zaniechania emisji treści sprzecznych z art. 18 ww. ustawy.
- Telewidz złożył skargę, dotyczącą nieobyczajnych obrazów i treści w teledysku, nadanym 15 maja, o godzinie 13.19 w programie VIVA TV Productions Sp. z o.o. Na skutek interwencji Przewodniczącej KRRiT nadawca wyjaśnił, że dopiero w trakcie emisji nadawca zauważył pomyłkę. Teledysk zespołu Queens of the Stone Age został błędnie zaprogramowany, co nadawca przyznał i wyraził ubolewanie z tego powodu. Natychmiast po zaistnieniu tego incydentu, zostały wyciągnięte konsekwencje służbowe w stosunku do osoby odpowiedzialnej za programowanie oraz za serwis muzyczny.

11.10 Wybory parlamentarne i prezydenckie 2005’. Skargi wyborcze.

Podczas tegorocznej kampanii wyborczej do Sejmu RP, Senatu RP i na urząd Prezydenta RP wpłynęło 75 wystąpień, ocen, opinii, protestów - w tym 36 skierowały komitety wyborcze kandydatów. Cechą charakterystyczną Wyborów 2005’, było równoczesne prowadzenie wyżej wymienionych kampanii /przeważnie liderzy partii byli równocześnie kandydatami na urząd Prezydenta RP/, co było podyktowane kalendarzem wyborczym.

Oto przykłady wystąpień, protestów i skarg:

- Komitet Wyborczy Kandydata na Prezydenta RP Włodzimierza Cimoszewicza:

Były poseł Aleksander Szczygło, skierował wystąpienie, dotyczące Henryka Łańko, przewodniczącego Rady Nadzorczej Radia Olsztyn S.A., który został szefem kampanii wyborczej wojewódzkiego sztabu wyborczego W. Cimoszewicza. 4 sierpnia 2005 roku do publicznej wiadomości została podana informacja, że H. Łańko złożył oświadczenie o swej rezygnacji z szefowania w kampanii prezydenckiej komitetowi marszałka W. Cimoszewicza na Warmii i Mazurach. KRRiT nie podejmowała interwencji.

- Komitet Wyborczy Kandydata na Prezydenta RP Marka Borowskiego:

Rzecznik Marka Borowskiego - Izabella Sierakowska, przekazała apel do mediów o prezentowanie w wyborach prezydenckich jedyne lewicowego kandydata na Prezydenta RP - Marka Borowskiego. Jej zdaniem M. Borowski powinien wziąć udział w debatach dwu kandydatów prawicy: D. Tuska i L. Kaczyńskiego, ponieważ Marek Borowski,

reprezentujący opcję lewicową w takiej debacie, zapewniłby równowagę poglądów. KRRiT nie podejmowała w tej sprawie interwencji.

Pełnomocnik wyborczy Komitetu Wyborczego Kandydata na Prezydenta RP Marka Borowskiego Arkadiusz Basznia domagał się zmiany formuły debat prezydenckich w TVP S.A., a szczególnie ujednolicenia formuły debat dla wszystkich kandydatów. W związku z zastrzeżeniami PKW i KRRiT, Telewizja Polska S.A. odstąpiła od zamiaru przeprowadzenia debat z dwoma kandydatami, cieszącymi się - według sondazy - największym poparciem społecznym podczas parlamentarnej kampanii wyborczej.

- W tej samej sprawie interweniowali ponadto:

Pełnomocnik Komitetu Wyborczego Kandydata na Prezydenta RP Andrzeja Leppera Janusz Maksymiuk.

Szef ds. mediów Komitetu Wyborczego Kandydata na Prezydenta RP Jana Pyszki Paweł Ziemiński

Pełnomocnik Komitetu Wyborczego Kandydata na Prezydenta RP Henryki Bochniarz Jacek Ambroziak.

Pełnomocnik Komitetu Wyborczego Kandydata na Prezydenta RP Leszka Bubla.

Pełnomocnik Komitetu Wyborczego Kandydata na Prezydenta RP Adama Słomki.

Pełnomocnik Komitetu Wyborczego Kandydata na Prezydenta RP Stanisława Tymińskiego.

21 września 2005 roku Przewodnicząca KRRiT skierowała list otwarty do Lecha Kaczyńskiego i Donalda Tuska z apelem o zrezygnowanie z debaty w trakcie kampanii parlamentarnej w imię czystości reguł życia publicznego. Tego samego dnia prezes Zarządu Spółki TVP S.A. przekazał KRRiT treść wspólnego komunikatu, /podpisanego przez Aleksandra Myszke, prezesa Zarządu Telewizji Polsat S.A. i Mariusza Waltera, prezesa Zarządu TVN S.A./, w którym sygnatariusze zgodnie oświadczają, że nie będą transmitować debaty pomiędzy liderem Platformy Obywatelskiej oraz Prawa i Sprawiedliwości, zaplanowanej uprzednio do emisji przed 25 września 2005 roku.

W związku z zapowiadaną przez media debatą najpoważniejszych kandydatów na urząd Prezydenta RP 29 września 2005 roku KRRiT wydała stanowisko i zwróciła uwagę na to, że w przypadku organizowania debat przez nadawcę, nadawca powinien dochować należytej staranności co do równego traktowania wszystkich podmiotów uczestniczących w wyborach.

- Komitet Wyborczy Samoobrony Rzeczypospolitej Polskiej Kandydata na Prezydenta RP Andrzeja Leppera:

Pełnomocnik Komitetu Wyborczego Samoobrony Rzeczypospolitej Polskiej i Kandydata na Prezydenta RP Andrzeja Leppera Janusz Maksymiuk skierował protest przeciwko działalności mediów w okresie kampanii wyborczej. Zarzucił, że nie tylko telewizja publiczna, ale głównie Telewizja TVN S.A. prowadziły kampanię przeciwko kandydatowi Andrzejowi Lepperowi poprzez blokowanie dostępu do wyborców za pośrednictwem telewizji. Zdaniem J. Maksymiuka Telewizja TVN nieustannie emitowała różne spotkania i dyskusje pomiędzy Donaldem Tuskiem i Lechem Kaczyńskim oraz ich sztabami wyborczymi, nie dopuszczając do wypowiedzi Andrzeja Leppera. Tym samym – zdaniem pełnomocnika Samoobrony RP, Telewizja TVN wprowadzała społeczeństwo w błąd, bowiem tworzyła szczególną atmosferę, że wybór dotyczył tylko dwóch kandydatów. Przewodnicząca KRRiT podkreśliła, że KRRiT nie ma kompetencji do ingerowania w

politykę informacyjną nadawców, w szczególności nie może wpłynąć na sposób przedstawienia przebiegu kampanii wyborczej przez nadawców koncesjonowanych.

Andrzej Lepper skierował protest przeciwko pomijaniu działalności Partii i Komitetu Wyborczego Samoobrony Rzeczypospolitej Polskiej w audycjach informacyjnych i publicystycznych Polskiego Radia S.A.. Prezes Zarządu Spółki Polskie Radio S.A. Andrzej Siezieniewski przedstawił raport obecności polityków w programach PR S.A. za okres od 1 sierpnia do 19 września 2005 roku, z którego wynikało że A. Lepper zajmuje pierwsze miejsce po Prezydencie RP Aleksandrze Kwaśniewskim i Lechu Wałęsie. Z raportu wynikało również, że inne partie w łącznym czasie zajęły więcej miejsca w programach PR S.A. niż Samoobrona RP. W tej kwestii A. Siezieniewski wyjaśnił, że wynika to z zasad, wedle których różne ugrupowania polityczne postępują wobec mediów, na co PR S.A. nie ma wpływu. Przedstawiciele PR S.A. zwracali się do Komitetów Wyborczych o delegowanie swego przedstawiciela do udziału w audycjach, Samoobrona RP delegowała zawsze A. Leppera jako lidera. Inne partie delegowały różnych przedstawicieli.

- Komitet Wyborczy Ligi Polskich Rodzin:

Pełnomocnik Wyborczy Komitetu Wyborczego Ligi Polskich Rodzin Sylwester Chruszcz skierował wystąpienie, dotyczące nierównej obecności liderów LPR na antenach publicznych mediów. Nadawcy publiczni powołali się na analizę obecności liderów poszczególnych partii w TVP S.A. i PR S.A. i wykazali, że przedstawiciele LPR byli reprezentowani w audycjach proporcjonalnie do innych ugrupowań. Nadawcy, organizując własne audycje towarzyszące kampanii wyborczej, do audycji tych zapraszali kolejno /kolejność ustalono drogą losowania/, przedstawicieli wszystkich uprawnionych podmiotów. Przewodnicząca KRRiT podzieliła argumentację nadawców. Zwróciła ponadto uwagę na prawo nadawcy do kształtowania programu w oparciu o przepisy art. 13 i 14 ustawy z 29 grudnia 1992 roku.

Pełnomocnik Komitetu Wyborczego Kandydata na Prezydenta RP prof. Macieja Giertycha, Radosław Parda skierował do Polskiego Radia S.A. protest z powodu nieobecności PR S.A. podczas rejestracji oraz konferencji prasowej kandydata na Prezydenta RP prof. Macieja Giertycha. Nadawca wyjaśnił, że informacja Komitetu Wyborczego LPR dotarła do dziennikarzy informacyjnych w trakcie trwania wydarzenia, zatem PR S.A. nie miało możliwości wysłania sprawozdawcy do jego obsługi.

Zorganizowane protesty

11.11 Poniższe wystąpienia stanowią przykłady kierowanych do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji skarg i protestów wnoszonych przez zorganizowane grupy obywateli.

- 137 wystąpień, przekazanych przez byłych i obecnych parlamentarzystów: Jarosława Kurzawę, Zbigniewa Witaszka, Tomasza Tomaszewskiego, Władysława Stępnia, Edwarda Płonki, Magdaleny Banaś, Stanisława Steca, Adama Markiewicza, Kazimierza Zarzyckiego, Bogdana Lewandowskiego oraz licznych przedstawicieli władz samorządowych dotyczyło poszerzenia obszaru odbioru programu regionalnego. Obecnie programy regionalne docierają jedynie do około 75 % ludności kraju. Wynika to z braku wolnych kanałów telewizyjnych. Przewodniczący KRRiT może przydzielić jedynie kanał, który wcześniej przekaze Prezes Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty /obecnie UKE/ zgodnie z art. 26 ust. 6 ustawy z 29 grudnia 1992 roku o radiofonii i telewizji.

Przydział taki jest możliwy jedynie na wniosek Prezesa TVP S.A. KRRiT nie widzi w najbliższym czasie możliwości zaspokojenia potrzeb społeczności zamieszkałej na ww. obszarze. Jedynym realnym rozwiązaniem pozostaje możliwość wprowadzenia w przyszłości naziemnej sieci telewizji cyfrowej. Technika cyfrowa będzie wprowadzana w Polsce sukcesywnie. W dokumencie „Strategia przejścia z techniki analogowej na cyfrową”, przyjętym przez Radę Ministrów 4 maja 2005 roku, wskazano datę 31 grudnia 2014 roku, jako definitywną datę zaprzestania nadawania analogowego telewizji naziemnej na całym obszarze Polski.

- 60 wystąpień indywidualnych pisemnych, telefonicznych i pocztą mailową, dotyczyło transmisji telewizyjnych z Watykanu podczas ostatnich dni życia Ojca Świętego Jana Pawła II. Pośród wypowiedzi dominował ton uznania i wdzięczności dla dziennikarzy towarzyszących Wielkiemu Papieżowi w Jego Drodze do Domu Ojca. Dzięki temu nadzwyczajnemu przekazowi cała Polska mogła towarzyszyć Wielkiemu Rodakowi podczas Jego zmagania ze śmiertelną chorobą oraz przeżyć w zadumie refleksji okres żałoby po śmierci Ojca Świętego. 12 kwietnia 2005 roku KRRiT wyraziła w oświadczeniu najwyższe uznanie dla polskich mediów za godną postawę, wyjątkowe zaangażowanie i stworzenie niezwyklej atmosfery, dzięki czemu mogliśmy wszyscy oddać hołd Papieżowi Janowi Pawłowi II. Dzięki mediom i odpowiedzialności dziennikarzy uwaga wszystkich skupiała się na tym, co naprawdę było w tych dniach najważniejsze. KRRiT wyraziła przekonanie, że to świadectwo odpowiedzialności dziennikarzy przetrwa i będzie służyło w jak najlepszym wypełnianiu służby dziennikarskiej.
- Poseł do Parlamentu Europejskiego Witold Tomczak protestował przeciwko emisji reportażu o karierze twórcy i dyrektora Radia Maryja, ojca Tadeusza Rydzika. Telewizja TVN wyemitowała audycję 2 października 2005 roku, w specjalnym wydaniu magazynu reporterskiego „Uwaga”. Audycja ta wzbudziła szeroki rezonans społeczny. Do KRRiT napłynęły skargi zarówno zwolenników jak i przeciwników dyrektora Radia Maryja. Wystąpienia zbiorowe kierowane równocześnie do prezesa Spółki TVN S.A. i Przewodniczącej KRRiT, przesyłane do wiadomości parlamentarzystów oraz „Naszego Dziennika”, zawierały protest przeciwko emisji tej audycji obrażaniu uczuć religijnych. Analiza programowa wykazała, że w świetle ustawy o radiofonii i telewizji nie ma podstaw prawnych do stosowania wobec nadawcy, w związku z faktem emisji tej audycji, sankcji, przewidzianych w ustawie.
- Kilkadziesiąt osób skierowało wystąpienia w związku obowiązkiem składania oświadczeń o spełnianiu warunków do korzystania ze zwolnień od opłat abonamentowych przez osoby, które korzystają z tego prawa na podstawie dotychczasowych przepisów. Prawo do zwolnienia od opłat abonamentowych zachowały osoby, które korzystały z tego prawa na podstawie dotychczasowych przepisów, pod warunkiem złożenia, do 16 grudnia 2005 roku, oświadczenia o niepozostawaniu we wspólnym gospodarstwie domowym z co najmniej dwiema osobami, które ukończyły 26 lat, a nie spełniają warunków do uzyskania zwolnienia.

Zestawienie danych statystycznych dotyczących wniosków, skarg i opinii przekazanych w 2005 roku do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji

11.12 Tabela nr 1 wskazuje na podział wystąpień ze względu na kategorię podmiotów, działających na rynku mediów. Dominującą pozycję wśród podmiotów rynku mediów, w

całej korespondencji zajmują media publiczne. Wystąpienia dotyczące TVP S.A., PR S.A. i rozgłośni regionalnych radia publicznego stanowią niemal 63,6%. Tabela nr 2 ukazuje charakterystykę wystąpień dotyczących audycji informacyjnych w rozróżnieniu na rodzaje nadawców. Z zestawienia wynika, że 43,2% dotyczyło audycji informacyjnych mediów publicznych, podczas gdy 56,8% - nadawców koncesjonowanych. Charakterystykę korespondentów obrazuje tabela nr 3. Wynika z niej, że 70,3% stanowiły wystąpienia indywidualne. Pozostałe 29,7% korespondencji stanowiły wystąpienia od instytucji, organizacji społecznych, stowarzyszeń. Ponad 23,8% stanowiła korespondencja od organizacji państwowych, społecznych, politycznych, stowarzyszeń i związków zawodowych. Prawie 90% listów miało charakter skarg, opinii i wniosków. W pozostałych przeważały prośby o patronat medialny, pomoc w sprawach osobistych, o przyjęcie do pracy, o zapomogi pieniężne itp. Tematykę wystąpień obrazuje tabela nr 4. Listy odnoszące się do treści audycji i oferty programowej oraz reklam stanowią 37,8%. Znaczącą część korespondencji – 14,8% wystąpień, stanowiły listy w sprawie opłat abonamentowych, 11,1% listów dotyczyło zakłóceń w odbiorze sygnału telewizyjnego i radiowego. Znacznie mniej, bo jedynie 1,8% dotyczyło problemów z korzystaniem z platform cyfrowych Cyfra+ oraz Polsat Cyfrowy. Skargi, opinie i wyborcze stanowiły 6,7% wszystkich wystąpień.

Tabela nr 1

Podział wystąpień ze względu na kategorię podmiotów działających na rynku mediów audiowizualnych

TVP S.A.	48,6 %
Oddziały TVP S.A.	5,4 %
Polskie Radio S.A. Program I, II, III, Bis	6,9 %
Polskie Radio S.A. - rozgłoszenie regionalne	2,7 %
Koncesjonowani nadawcy telewizyjni (programy naziemne i satelitarne- bez TV Polsat i TVN)	4,0 %
TV Polsat, Polsat 2, Polsat Sport	5,4 %
TVN, TVN 24, TVN 7, TVN Turbo, TVN Style	10,9 %
Koncesjonowani nadawcy radiowi	11,4 %
Operatorzy telewizji kablowej i platform cyfrowych	4,7 %

Wykres nr 1

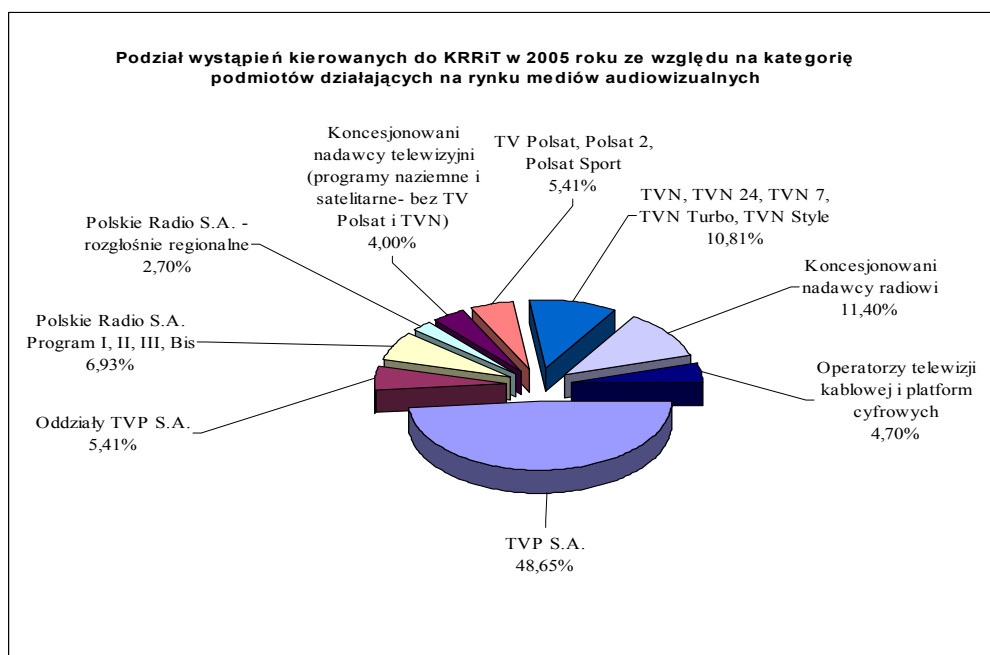

Tabela nr 2

Wnioski, skargi, opinie dotyczące audycji informacyjnych

TVP S.A.	43,2 %
Regionalne Ośrodki TVP S.A.	9,8 %
TVN, TVN 24	13,7 %
Polsat	9,8 %
Inne (nadawcy koncesjonowani, ogólne uwagi bez wskazania nadawcy)	23,5 %

Wykres nr 2

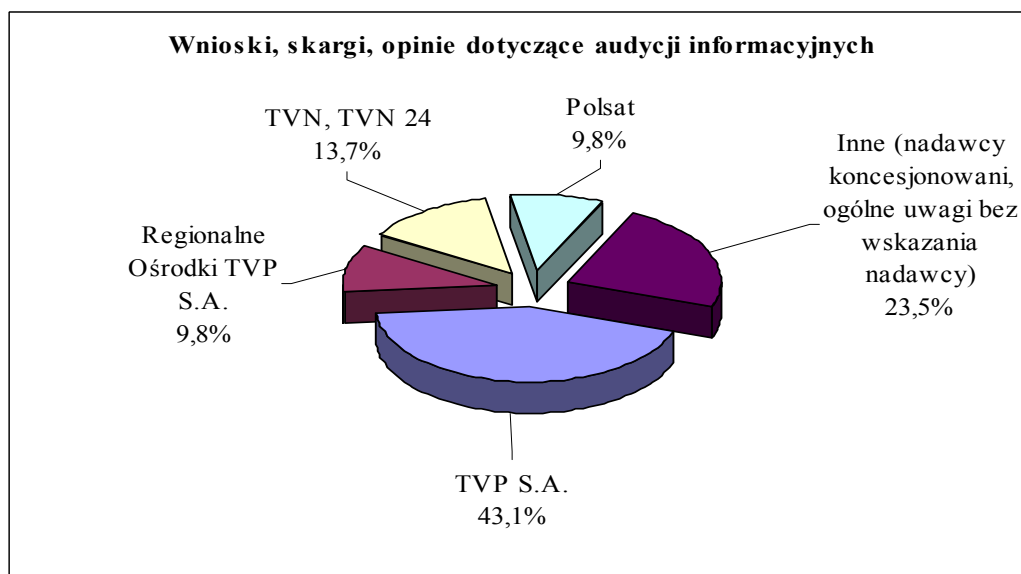

Tabela nr 3

Podział wystąpień ze względu na kategorię korespondenta

List instytucjonalny z organizacji społecznych, politycznych, kościelnych, stowarzyszeń, związków zawodowych	11,9 %
List instytucjonalny z organizacji państwowej (Parlament, ministerstwa, urzędy miejskie, gminne, wojewódzkie, rady miejskie, gminne)	11,9 %
Nadawcy (publiczni, koncesjonowani, operatorzy tv kablowych)	1,8 %
Listy obywateli	70,3 %
Inne	4,1 %

Wykres nr 3

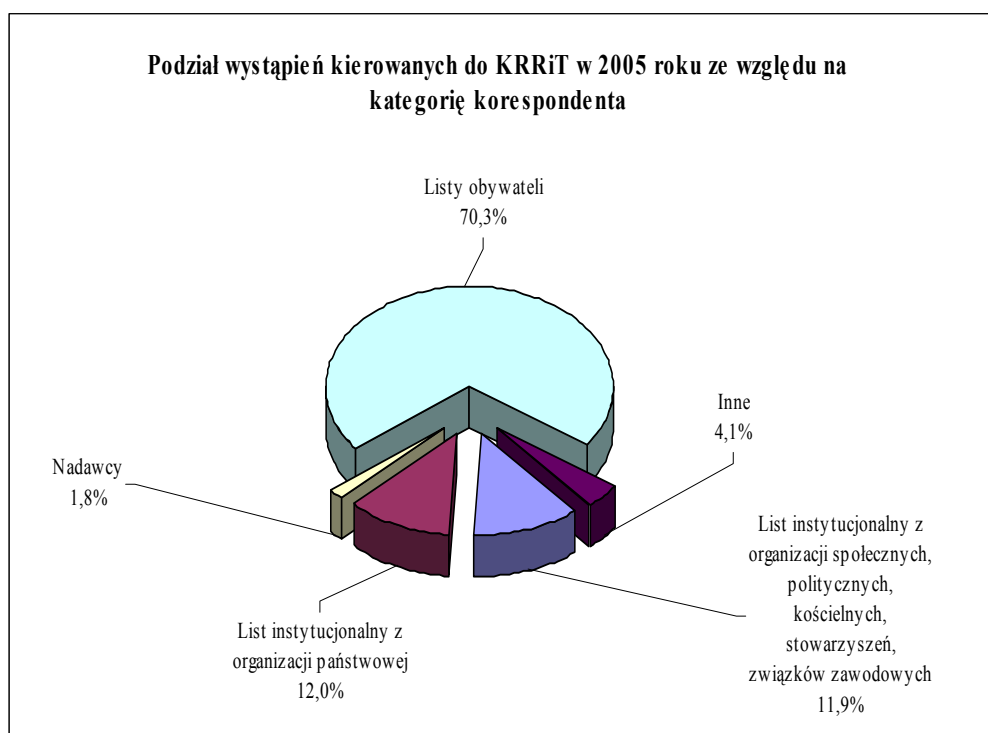
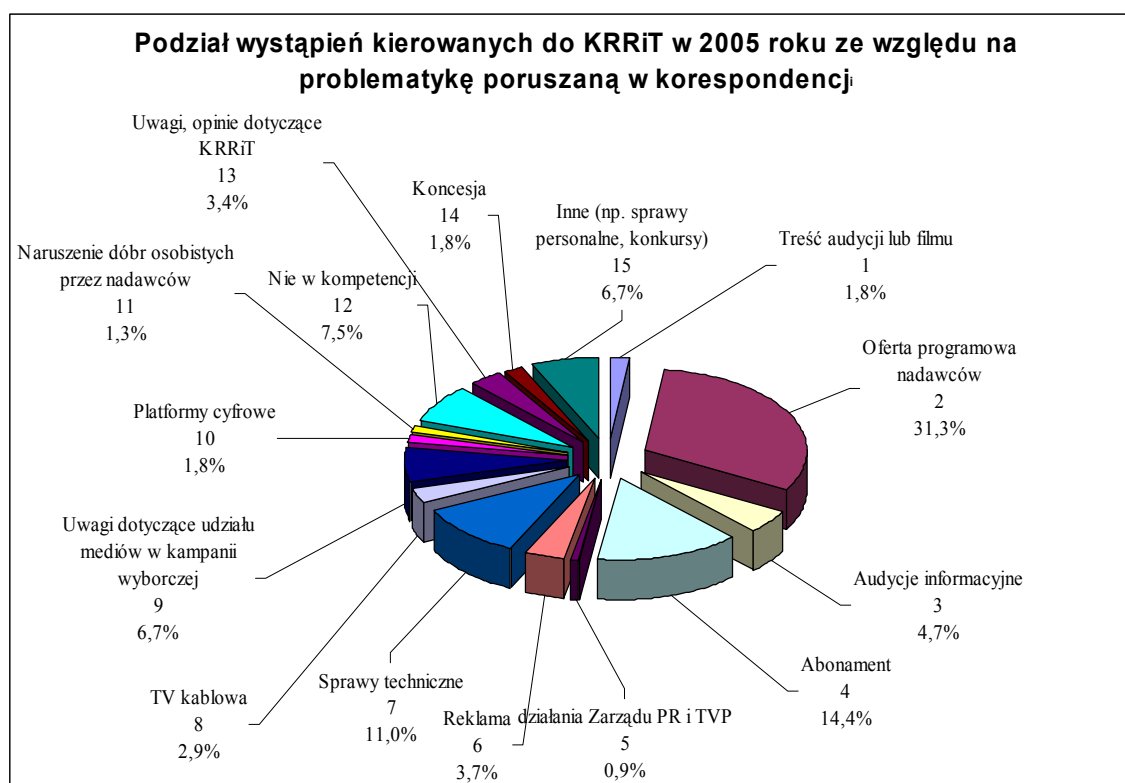

Tabela nr 4

Podział wystąpień kierowanych ze względu na problematykę poruszaną w korespondencji

1	Treść audycji lub filmu (przemoc, pornografia)	1,8 %
2	Oferta programowa nadawców (postulaty programowe, ramówka, niezetelność)	31,3 %
3	Audycje informacyjne	4,7 %
4	Abonament (pytania dotyczące zwolnień z opłat, kontroli, dokumentów)	14,4 %
5	działania Zarządu PR i TVP	0,9 %
6	Reklama (treść, ilość)	3,7 %
7	Sprawy techniczne (zakłócenia, brak zasięgu)	11,1 %
8	TV kablowa (oferta programowa, pakietyzacja programów, problemy wynikające z zawartych umów cywilno-prawnych)	2,9 %
9	Uwagi dotyczące udziału mediów w kampanii wyborczej	6,7 %
10	Platformy cyfrowe	1,8 %
11	Naruszenie dóbr osobistych przez nadawców	1,3 %
12	Nie w kompetencji (sprawy należące do kompetencji innych urzędów i instytucji, opinie na temat sytuacji społecznej i politycznej kraju)	7,5 %
13	Uwagi, opinie dotyczące KRRiT	3,4 %
14	Koncesja	1,8 %
15	Inne (np. sprawy personalne, konkursy)	6,7 %

Wykres nr 4

XII. BUDŻET KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

12.1 Całość wydatków związanych z działalnością Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz jej Biura, jako aparatu wykonawczego, pokrywane jest z budżetu państwa.

12.2 Projekt planu zatrudnienia, dochodów i wydatków budżetowych Krajowej Rady na 2005 rok zakładał średnioroczne zatrudnienie w rozdziale 75101 w wysokości 181 etatów, w tym 15 etatów w związku z nowelizacją ustawy o radiofonii i telewizji i prawa telekomunikacyjnego, dochody na poziomie 9 107 tys. zł oraz łączne wydatki w wysokości 22 289 tys. zł. Wydatki majątkowe zaplanowane zostały w kwocie 590 tys. zł, tj. około 2,6% wydatków ogółem.

W związku ze zmianą niektórych założeń do projektu budżetu państwa na 2005 rok, we wrześniu 2004 roku przekazano Ministrowi Finansów skorygowany projekt wydatków budżetowych KRRiT w ramach wcześniej zaplanowanych środków (22 289 tys. zł).

W projekcie planu na 2005 rok przewidywano kontynuację działalności Gospodarstwa Pomocniczego pod nazwą „Biuro Współpracy z Programem Media – Media Desk Polska” związanego z obsługą Programu Media Plus i Media Training, jako zadania uzgodnionego z Komisją Europejską i przez nią współfinansowanego.

W trakcie prac w Parlamencie nad budżetem na 2005 rok, Sejmowa Komisja Kultury wniosowała a Sejmowa Komisja Finansów Publicznych zaakceptowała zmniejszenie budżetu KRRiT o 1 422 tys. zł. Następnie, w listopadzie 2004 roku, podczas trzeciego czytania projektu ustawy budżetowej na 2005 rok Sejm przyjął między innymi poprawki powodujące zmniejszeniu budżetu KRRiT o 9,5 mln zł, tj. do kwoty 11 367 tys. zł.

Ostatecznie, w grudniu 2004 roku, po rozpatrzeniu poprawek Senatu, Sejm RP zaakceptował zwiększenie budżetu KRRiT o 4 520 tys. zł, tj. do kwoty 15 887 tys. zł.

12.3 W ustawie budżetowej na 2005 rok poziom łącznych wydatków Krajowej Rady ustalony został w kwocie 15 887 tys. zł, w rozdziale 75101 „Urzędy naczelných organów władzy państwowej, kontroli i ochrony prawa”, z tego:

• świadczenia na rzecz osób fizycznych	-	24 tys. zł
• wydatki bieżące jednostek budżetowych	-	15 749 tys. zł
• wydatki majątkowe	-	114 tys. zł

Zgodnie z załącznikiem nr 13 do ustawy budżetowej na 2005 rok, limit zatrudnienia dla osób objętych mnożnikowym systemem wynagrodzeń zatrudnionych w urzędach władzy państwowej, kontroli, ochrony prawa sądach i trybunałach oraz w placówkach zagranicznych - dla Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji ustalony został w wysokości 10 etatów.

Średnioroczne zatrudnienie w Biurze KRRiT określone zostało na poziomie 156 etatów kalkulacyjnych, a w gospodarstwie pomocniczym „Biuro Współpracy z Programem Media – Media Desk Polska” na poziomie 5 etatów.

12.4 W związku z pismem z Ministerstwa Finansów w sprawie harmonogramu dochodów i wydatków budżetu państwa, 14 stycznia 2005 roku Przewodnicząca KRRiT przekazała Ministrowi Finansów propozycję miesięcznego harmonogramu realizacji dochodów i wydatków Krajowej Rady w 2005 roku (na kwotę wydatków ogółem 15 887 tys. zł).

12.5 Po ogłoszeniu ustawy budżetowej na 2005 rok, zgodnie z przepisami ustawy o finansach publicznych, w ustawowym terminie opracowany został układ wykonawczy dochodów i wydatków budżetowych KRRiT w granicach kwot ogólnych wynikających dla Krajowej Rady z tej ustawy i przekazany 18 stycznia 2005 roku Ministrowi Finansów.

12.6 W zatwierdzonym przez Przewodniczącą KRRiT 28 stycznia 2005 roku planie finansowym dochodów i wydatków budżetowych KRRiT do ustawy budżetowej na 2005 rok uwzględniono:

1. dochody budżetowe, w kwocie ogółem	- 9 107 tys. zł
2. średnioroczne zatrudnienie na poziomie	- 166 etatów kalkulacyjnych
3. stan zatrudnienia na dzień 31.12.2005 roku	- 165 etatów,
4. wydatki budżetowe, w kwocie ogółem	- 15 887 tys. zł
- z tego:
- świadczenia na rzecz osób fizycznych - 24 tys. zł
 - wydatki bieżące - 15 749 tys. zł
 - wydatki inwestycyjne - 114 tys. zł

12.7 W związku z niewystarczającymi środkami finansowymi na realizację ustawowych zadań KRRiT w 2005 roku, Przewodnicząca KRRiT w styczniu ub. roku wystąpiła z wnioskami o zwiększenie wydatków KRRiT z rezerw Rady Ministrów (ogólnej i celowej).

Na podstawie uchwały Rady Ministrów Nr 63/2005 z 15 marca 2005 roku, decyzją Ministra Finansów z 29 marca 2005 roku, zwiększono środki w budżecie KRRiT na częściowe sfinansowanie zadań bieżących realizowanych przez Krajową Radę w 2005 roku o kwotę 2 313 tys. zł.

Natomiast decyzją Ministra Finansów z 5 maja 2005 roku dokonano zwiększenia wydatków budżetowych KRRiT w § 4302 o 408 647 zł na pokrycie kosztów koordynowania uczestnictwa Polski w Programie Media Plus i Media Szkolenie w 2005 roku. Środki te pochodziły z rezerwy celowej budżetu państwa.

Ostatecznie, zatwierdzony przez Przewodniczącą KRRiT plan finansowy wydatków budżetowych KRRiT na 2005 rok po zmianach określony został w kwocie 18 608 647 zł (15 887 000 zł – ustawa budżetowa na 2005 rok, 2 313 000 zł – środki z ogólnej rezerwy budżetowej Rady Ministrów, 408 647 zł - środki z rezerwy celowej budżetu państwa).

12.8 Realizacja dochodów i wydatków budżetowych w ubiegłym roku analizowana była kwartalnie, a plan wydatków budżetowych ulegał odpowiednim korektom w związku z

decyzjami Ministra Finansów wynikającymi z wniosków KRRiT o zwiększenie środków na realizację niezbędnych zadań oraz na podstawie decyzji Przewodniczącej KRRiT dotyczących przeniesień środków pomiędzy paragrafami wydatków w związku ze zmieniającymi się zadaniami w trakcie minionego roku.

12.9 Zgodnie z uchwałą Nr 199/2005 z 28 kwietnia 2005 roku, wobec wyczerpania przesłanek uczestnictwa Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w realizacji programu Media II, Krajowa Rada postanowiła zakończyć udział KRRiT w realizacji tego programu.

Ostateczny termin zakończenia tego przedsięwzięcia, tj. bilans likwidowanego Gospodarstwa Pomocniczego „Biuro Współpracy z programem Media – Media Desk Polska sporządzony został, zgodnie z Zarządzeniem Nr 11/2005 z 20 października 2005 roku, według stanu na dzień 31 października 2005 roku.

12.10 W związku z niewykorzystaniem środków finansowych pochodzących z rezerwy celowej i ogólnej budżetu państwa, Przewodnicząca KRRiT podjęła decyzję o zablokowaniu środków w budżecie KRRiT w rozdziale 75101 na łączną kwotę 517 tys. zł (w § 4302 – 345 tys. zł, § 4170 – 75 tys. zł, § 4300 – 70 tys. zł i §4540 – 27 tys. zł). O powyższym Przewodnicząca KRRiT poinformowała Ministra Finansów w piśmie z 14 grudnia 2005 roku.

12.11 Plan dochodów budżetowych KRRiT na 2005 rok został określony w kwocie 9 107 tys. zł i obejmował przede wszystkim dochody uzyskane z:

1) wpływów z opłat za koncesje radiowe i telewizyjne (ponowne udzielenie, rozszerzenie lub zmiany)	8 664 tys. zł (95,1%)
2) wpływów z różnych opłat, (za wpisy do rejestru telewizji kablowych)	400 tys. zł (4,4%)
3) pozostałych wpływów w kwocie z tytułu:	43 tys. zł (0,5%)
a) wpływów ze sprzedaży składników majątkowych	36 tys. zł
b) odsetek od nieterminowych wpłat z tytułu podatków i opłat	6 tys. zł
c) wpływów z różnych dochodów (z wynagrodzenia dla płatnika z tytułu wykonywania zadań określonych przepisami prawa),	1 tys. zł

12.12 W 2005 roku zrealizowane dochody wyniosły łącznie 6 958,6 tys. zł, to jest o 23,6 % poniżej kwoty przyjętej w ustawie budżetowej.

Na łączną kwotę uzyskanych dochodów budżetowych złożyły się wpływy z tytułu:

1) opłat za koncesje radiowe i telewizyjne (ponowne udzielenie, rozszerzenie lub zmiany)	-	6 483,9 tys. zł
2) wpłat z różnych opłat (rejestracja telewizji kablowych)	-	215,9 tys. zł
3) wpłat ze sprzedaży składników majątkowych	-	27,3 tys. zł
4) wpłat z różnych dochodów	-	45,4 tys. zł
5) pozostałych dochodów,	-	186,1 tys. zł
z tego:		
• odsetki od nieterminowych wpłat z tytułu podatków i opłat i pozostałe odsetki	-	129,3 tys. zł
• kary za naruszenie przepisów ustawy o radiofonii i telewizji	-	56,8 tys. zł

Wpływy z opłat za koncesje radiowe i telewizyjne wyniosły łącznie 6 483,9 tys. zł, co w porównaniu do ustawy budżetowej (8 664,0 tys. zł) spowodowało spadek o 25,2%. Powyższe było skutkiem decyzji KRRiT o rozłożeniu na raty opłat koncesyjnych i przeniesienie ich

realizacji na lata 2006-2007, natomiast wpłynęły nieplanowane dochody z tytułu udzielenia nowych koncesji oraz zmian koncesji już zawartych.

12.13 We wrześniu 2005 roku odprowadzone zostały wpływy do budżetu w kwocie 34,7 tys. zł z tytułu odszkodowania za szkody komunikacyjne (kradzież samochodu służbowego).

12.14 Wpływy ze sprzedaży składników majątkowych w kwocie 27,3 tys. zł dotyczyły sprzedaży 2 wyeksploatowanych samochodów służbowych.

12.15 Zaległości z tytułu udzielonych koncesji radiowych i telewizyjnych oraz wpisów do rejestrów telewizji kablowych (wraz z odsetkami i kosztami upomnień) wyniosły na dzień 31 grudnia 2005 roku – 585,4 tys. zł. Ponadto zaległości z tytułu kar za naruszenie przepisów ustawy o radiofonii i telewizji wyniosły na dzień 31 grudnia 2005 roku (wraz z odsetkami od tych kar i kosztami upomnień) – 1 818,6 tys. zł.

12.16 W 2005 roku średnioroczne zatrudnienie w KRRiT zrealizowane zostało na poziomie 156,45 etatu kalkulacyjnego. Przyjęty w planie finansowym KRRiT stan zatrudnienia na 31 grudnia ubiegłego roku na poziomie 165 etatów, wykonany został w wysokości 155,38 etatów (tj. w 94,17 %), z tego:

1) Członkowie KRRiT 9,00 etatów

2) Biuro KRRiT 146,38 etatów

z tego na stanowiskach:

- urzędniczych 142,38 etatów
- robotniczych i obsługi 4,00 etatów

Kadra kierownicza Biura KRRiT 31 grudnia 2005 roku liczyła 24 osoby stanowiąc 16,4 % stanu ogółem pracowników i obejmowała:

- dyrektora Biura KRRiT - 1 etat
- dyrektorów departamentów - 12 etatów
- wicedyrektorów departamentów - 10 etatów
- kierownika samodzielnego zespołu - 1 etat

12.17 Średnie miesięczne wynagrodzenie osobowe Członków KRRiT w 2005 roku wyniosło 14 305,3 zł i było większe o 8,2% w porównaniu do 2004 roku (13 223,4 zł).

Natomiast średnie miesięczne wynagrodzenie osobowe porównywalnie (tj. bez wynagrodzeń wypłacanych jednorazowo i wydatków związanych z zakończeniem kadencji przez Członków KRRiT) 9 Członków KRRiT wyniosło w ubiegłym roku 13 811,7zł i wzrosło o 5,9% w porównaniu do 2004 roku (13 045,4 zł)

Średnie miesięczne wynagrodzenie osobowe pracowników Biura KRRiT w 2005 roku wyniosło 5 196,2 zł, tj. o 5,7 % więcej w porównaniu do 2004 roku (4 914,9 zł).

Natomiast średnie miesięczne wynagrodzenie osobowe (bez wynagrodzeń wypłacanych jednorazowo) pracowników Biura KRRiT w 2005 roku wyniosło 5103,8 zł, tj. o 5,7 % więcej w porównaniu do 2004 roku (4 827,0 zł).

12.18 Wydatki budżetowe zrealizowane w 2005 roku wyniosły ogółem 17 900,3 tys. zł, to jest:

- 112,7 % budżetu rocznego określonego w ustawie budżetowej (15 887 tys. zł)

- 96,2% planu po zmianach, tj. po uwzględnieniu środków z rezerw ogólnej i celowej budżetu państwa (18 608,6 tys. zł).
- 98,9 % planu po zmianach pomniejszonego o blokadę zgłoszoną Ministrowi Finansów (18 608,6 tys. zł - 517 tys. zł = 18 091,6 tys. zł).

W I półroczu 2005 roku Krajowa Rada zrealizowała wydatki uwzględnione w rozporządzeniu Rady Ministrów z 14 grudnia 2004 roku w sprawie wydatków budżetu państwa, które w 2004 roku nie wygasły z upływem roku budżetowego.

Wydatki te, zaplanowane w kwocie 985,0 tys. zł, zostały zrealizowane w 26,3%, tj. w kwocie 258,6 tys. zł, z tego na:

- 1) zakup sprzętu komputerowego w kwocie 92,6 tys. zł, tj. 71,2% planu
- 2) zakup 2 samochodów służbowych w kwocie 166,0 tys. zł, tj. 85,1% planu

Uwzględniając powyższe dane, wydatki zrealizowane w 2005 roku, wynosiły łącznie 18 158,9 tys. zł (17 900,3 tys. zł + 258,6 tys. zł).

Na kwotę wydatków zrealizowanych w 2005 rok w wysokości 17 900,3 tys. zł (w 2004 roku – 19 190,3 tys. zł) złożyły się płatności poniesione w:

- 1) rozdziale 75101 - 17 900,3 tys. zł
(19 176,6 tys. zł w 2004 r.)

z tego wydatki:

- na świadczenia na rzecz osób fizycznych - 79,8 tys. zł
- bieżące jednostek budżetowych - 17 820,5 tys. zł

- 2) rozdziale 75195 - 0,0 tys. zł
(13,7 tys. zł w 2004 r.)

12.19 Realizację wydatków budżetowych KRRiT w 2005 roku w poszczególnych paragrafach przedstawia poniższe zestawienie:

TREŚĆ	Plan wg ustawy	Plan po zmianach ^{1/}	wykonanie na 31.12.2005r.	w tys. zł Dynamika zmian w %	
				%	
				kol. 4:2	kol. 4:3
1.	2.	3.	4.	5.	6.
WYDATKI BUDŻETOWE - OGÓŁEM					
Dział 751, Rozdział 75101 "Urzędy naczelnnych organów władzy państwowej, kontroli i ochrony prawa"	15 887,0	18 608,6 ^{2/}	17 900,3 ^{3/}	112,67%	96,19%
z tego:					
I. Wydatki bieżące	15 773,0	18 608,6	17 900,3	113,49%	96,19%
z tego:					
A. świadczenia na rzecz osób fizycznych	24,0	79,9	79,8	332,50%	99,87%
z tego:					
§ 3020 Wydatki osobowe niezaliczone do wynagrodzeń	0,0	28,6	28,6	x	100,00%
§ 3030 Różne wydatki na rzecz osób fizycznych	10,0	0,0	0,0	0,00%	x

TREŚĆ	Plan wg ustawy	Plan po zmianach ^{1/}	wykonanie na 31.12.2005r.	Dynamika zmian w %	
				kol. 4:2	kol. 4:3
1.	2.	3.	4.	5.	6.
§ 3040 Nagrody o charakterze szczególnym niezaliczone do wynagrodzeń	0,0	49,5	49,5	x	100,00%
§ 3050 Zasądzone renty	9,0	0,0	0,0	0,00%	x
§ 3110 Świadczenia społeczne	5,0	1,8	1,7	34,00%	94,44%
B. wydatki bieżące jednostek budżetowych	15 749,0	18 528,7	17 820,5	113,15%	96,18%
z tego:					
§ 4010 Wynagrodzenia osobowe pracowników	10 837,0	10 837,0	10 827,6	99,91%	99,91%
§ 4040 Dodatkowe wynagrodzenia roczne dla pracowników sfery budżetowej	713,0	713,0	712,1	99,87%	99,87%
§ 4110 Składki na ubezpieczenia społeczne	1 673,0	1 630,5	1 612,8	96,40%	98,91%
§ 4120 Składki na Fundusz Pracy	280,0	277,0	275,3	98,32%	99,39%
§ 4140 Wpłaty na PFRON	0,0	18,0	16,6	x	92,22%
§ 4170 Wynagrodzenia bezosobowe	46,0	379,0 ^{2.1/}	271,9	591,09%	71,74%
§ 4177 Wynagrodzenia bezosobowe	5,0	5,0	4,5	90,00%	90,00%
§ 4210 Zakup materiałów i wyposażenia	547,0	480,0	479,8	87,71%	99,96%
§ 4240 Zakup pomocy naukowych, dydaktycznych i książek	0,0	5,6	5,3	x	94,64%
§ 4260 Zakup energii	78,0	78,1	78,0	100,00%	99,87%
§ 4270 Zakup usług remontowych	94,0	155,0	153,6	163,40%	99,10%
§ 4280 Zakup usług zdrowotnych	50,0	38,0	36,9	73,80%	97,11%
§ 4300 Zakup usług pozostałych	1 144,0	2 491,3 ^{2.2/}	2 348,7	205,31%	94,28%
§ 4302 Zakup usług pozostałych	0,0	615,6 ^{2.3/}	270,5	x	43,94%
§ 4307 Zakup usług pozostałych	12,0	47,0	36,9	307,50%	78,51%
§ 4350 Zakup usług dostępu do sieci Internet	5,0	50,9	50,8	1016,00 %	99,80%
§ 4410 Podróże służbowe krajowe	17,0	74,1	73,7	433,53%	99,46%
§ 4420 Podróże służbowe zagraniczne	12,0	96,0	93,7	780,83%	97,60%
§ 4427 Podróże służbowe zagraniczne	16,0	92,0	81,6	510,00%	88,70%
§ 4430 Różne opłaty i składki	69,0	69,0	66,4	96,23%	96,23%
§ 4440 Odpisy na ZFSS	116,0	111,5	110,7	95,43%	99,28%
§ 4480 Podatek od nieruchomości	5,0	5,1	5,1	102,00%	100,00%
§ 4540 Składki do organizacji międzynarodowych	0,0	200,0 ^{2.4/}	172,2	x	86,10%
§ 4610 Koszty postępowania sądowego i prokuratorskiego	0,0	30,0	13,0	x	43,33%
§ 4710 Fundusz dyspozycyjny	30,0	30,0	22,8	76,00%	76,00%
II. wydatki majątkowe	114,0	0,0	0,0	0,00%	x
z tego:					
§ 6060 Wydatki na zakupy inwestycyjne jednostek budżetowych	114,0	0,0	0,0	0,00%	x

^{1/} po uwzględnieniu środków z rezerw Rady Ministrów: ogólnej (2 313 tys. zł) i celowej (408,6 tys. zł)

^{2/} w tym zablokowane środki decyzją Przewodniczącej KRRiT w łącznej kwocie 517 tys. zł w związku z niewykorzystaniem części środków finansowych z rezerwy ogólnej i celowej budżetu państwa, z tego:

^{2.1/} w § 4170 w kwocie 75 tys. zł

^{2.2/} w § 4300 w kwocie 70 tys. zł

^{2.3/} w § 4302 w kwocie 345 tys. zł

^{2.4/} w § 4540 w kwocie 27 tys. zł

^{3/} w ponadto wydatki w kwocie 258,6 tys. zł ze środków, które nie wygasły z upływem 2004 roku

12.20 Ze środków uzyskanych z rezerwy celowej budżetu państwa określonej w kwocie 408,6 tys. zł poniesiono wydatki na współfinansowanie kosztów działalności (bez wynagrodzeń z pochodnymi) Media Desk Polska za okres 1.01 – 31.04.2005 roku, czyli koordynowania uczestnictwa Polski w Programie Media Plus i Media Szkolenie w kwocie 63,6 tys. zł. Pozostałe środki na wydatki Media Desk Polska w kwocie 206,9 tys. zł pochodziły ze środków określonych dla KRRiT w ustawie budżetowej na 2005 rok.

12.21 W 2005 roku Ministerstwo Finansów przekazało KRRiT środki finansowe w łącznej kwocie 18 091 6 tys. zł. Do Ministerstwa Finansów zostały zwrócone niewykorzystane środki w kwocie około 191,3 tys. zł.

12.22 Faktyczne wydatki poniesione w 2005 roku w kwocie 17 900,3 tys. zł były niższe, w porównaniu do planu po zmianach (określonego w kwocie 18 608,6 tys. zł) o 708,3 tys. zł. Na różnicę tę złożyła się:

1) blokada środków z rezerw: ogólnej i celowej budżetu państwa	517,0 tys. zł
2) zwrot do budżetu państwa niewykorzystanych środków	191,3 tys. zł.